ARSENISM

GNOSTIC – ECUMENIST – SECTARIST

- CĂRARE CĂTRE ADÂNC -

CUPRINS:

Preafericite Patriarh Daniel și preacinstită Ierarhie a Bisericii Ortodoxe Române,.....3
1. PR. BOCA PRACTICA INTENS YOGA ȘI HIPNOZA.....5
1.1. Tentativa hipnotizării părintelui Arsenie Papacioc.....5
1.2. Declarația autobiografică a pr. Boca este cheia arsenismului. Mircea Eliade.....6
1.3. Cum a pierdut Zian Boca, duhul ortodox. Immanuel Kant: adevărul este relativ.....8
1.4. Cutremurătoare concluzie a dr. psiholog Gabriel Anastase.....10
1.5. „Telegrama" părintelui stareț Teodosie.....10
2. BISERICA CONDAMNĂ PRACTICILE PĂGÂNE HINDUSE: YOGA, HIPNOZA, MEDITAȚIA….....11
2.1. Bisericile Ortodoxe din România, Grecia, Bulgaria... condamnă yoga, meditația, ca fiind înșelări demonice.....12
2.2. Părinții Cleopa Ilie și Arsenie Papacioc: yoga este erezie și o practică păgână, vrăjitorească 13
2.3. Sfântul Paisie Aghioritul, atrage atenția că asceza prin yoga este satanică.....14
2.4. Ieromonahul Serafim Rose: Hinduismul, dușman de moarte al creștinismului.....15
2.5. Creștinism și yoga. Prin hipnoză și parapsihologie gurușii manipulează oamenii.....16
2.6. Starețiide la Optina. Hipnoza, meditația, yoga, produc daune catastrofale......18
2.7. Mărturia șocantă a teologului Danion Vasile.....21
3. DATELE BIOGRAFICE ALE PR. BOCA:.....24
4. MĂRTURII CU PRIVIRE LA LIPSA DUHULUI ORTODOX, la pr. Boca -cronologic.....25
4.1. 1929-1933 -1939 -Perioada studenției și vizita în Sfântul Munte.....25
4.2. 1943 - părintele Adrian Făgețeanu -„Pr.Boca era clarvăzător de la diavol".....26
4.3. 1945- ian-martie- Nichifor Crainic la cererea pr. Boca traduce din Ignațiu de Loyola - fondatorul Ordinului Iezuit-1534.....28
4.4. 1945- iulie - Pr Boca s-a pregătit de călugărie, studiind mistica „religiilor superioare"-(!)..29
4.5. 1946 -părintele A Papacioc se opune hipnotizării. Pr. Boca se credea Sf. Prooroc Ilie.....31
4.6. 1948 -1949- ÎPS N. Mladin. părintele Paulin și popa vrăjitoru, impostorul, chiromanțistul, steineristul, ocultistul.....33
4.7. 1949 - Părinții Paulin Lecca și Adrian Făgețeanu cu demonizata Florica, la pr. Boca.....34
4.8. 1948-1950 – 1993- Părintele Dumitru Stăniloaie, dezamăgit profund de pr. Boca.....35
4.9. 1953 - IPS Pimen Zainea -despre cărți de hipnoză, ochi vicleni, vrăjitorie.....39

4.10. 1955 - IPS Antonie Plămădeală, nevoit să plece de la Prislop din cauza Julietei.....41
4.11. 1974-mărturie privind îndrăcirea pr. Boca. Vrăjitorie. 45 de ani fără duh ortodox, 1929-1974.....42
4.12. 1983 - Porunca PS Roman. Francisc de Assisi. 54 de ani fără duh ortodox, 1929- 1983..43
4.13. Maica Domnului și Sfinții despre papismul eretic. Neascultare față de Biserică. Wulfila..46
4.14. 1996 -Părintele Cleopa Ilie: „Pr. Boca, nu era în duh ortodox".....51
4.15 - Părintele Iustin Pârvu, nu avea evlavie la „sfântul Ardealului".....52
4.16. 2014 - Părinții Antim Gâdeoi și Gh. Anițulesei. Virgil Maxim. Cărți de vrăjitorie. Magie albă.....52
4.17. Părintele Gh. Anițulesei: pr. Boca, punte a ocultei pentru promovarea ecumenismului.....54
4.18 Părintele Arsenie Gălățan: „Teleportarea pr. Boca s-a făcut, cu dracu".....57
4.19. 2011 – Patericul românesc - Părintele Ioanichie Bălan. 7 rătăciri din Biserică. Frăsinei......59
4.20. 2019 Sfinții Închisorilor - Sfânta Mănăstire Petru Vodă.....65
5. EREZIILE ȘI PRACTICILE NEORTODOXE ALE PR. BOCA.....65
5.1 Enumerare pe scurt a perioadelor lipsite de duh ortodox, prezente în toată viața pr. Boca....66
5.2. Legătura cu Vladimireștiul, maica Veronica.....68
5.3. Părintele Nil Dorobanțu, ortacul pr. Boca.....69
5.4. Cum arată Petrache Lupu. Hipnotismul este o fază a vrăjitoriei.....71
5.5. Părintele Proclu Nicău, opusul pr. Boca cu privire la vedenii. Spovedanie și ascultare.....72
5.6. Ereziile pr. Boca. Definiția ecumenismului enunțată de Părintele Haralambie Vasilopoulos.....73
5.7. Ecumenismul asumat de pr. Boca, anatemizat de Biserica Ortodoxă Rusă din Afara Granițelor (ROCOR) în 1983.....75
6. SUSȚINĂTORI ai ARSENISMULUI.....75
6.1. Preasfințitul Daniil Stoenescu. Infaibilitatea papală. Definiția papei.....76
6.2. Înalt Prea Sfințitul Serafim Joantă. Mișcarea Focolarelor. Mâna papei. Jalbele diasporei. 81
6.3. Maica Zamfira.....83
6.4. Părintele Constantin Necula.....85
6.5. Părintele Petru Vamvulescu. Apa cu noroi din mormânt, era o aghiazmă. „Caz de psihiatrie".....85
6.5. Pustnicul G: „Ortodoxia, este soarele; catolicismul, este luna; protestantismul, sunt stelele".....86
6.6. Arsenizarea din Făgăraș, Sighișoara, Sibiu, Brașov. Infailibilul A. Boca. Avorturile. Invazia.....86
6.7. Preafericite Patriarh Daniel și Preacinstiți Ierarhi, rog apărați turma!.....95
6.8. Cel mai mult doresc și vă rog Preacintită Ierarhie, spre mântuirea arhipăstorilor și a turmei:.....96

„Dacă păstorul nu știe să combată bine toate aceste rătăciri diavolești, lupul poate mânca cu o singură rătăcire cele mai multe oi.”

Sfântul Ioan Gură de Aur

„NEȘTIINȚA ESTE MAICA TUTUROR RELELOR”

Sfântul Marcu Ascetul

Preafericite Patriarh Daniel și preacinstită Ierarhie a Bisericii Ortodoxe Române,

Respingerea dosarului cu propunerea de canonizare a ieromonahului Arsenie Boca, reprezintă pentru ortodoxia românească un lucru extrem de necesar, ce s-ar putea extinde și asupra altor rătăciri și erezii și mai ales a Ecumenismului- ce sapă cu sârg la temelia Bisericii, nădăjduind utopic că o va distruge, având ca aliat și Arsenismul, prin care hulim neîncetat Duhul Sfânt, atrăgând astfel asupra noastră **dreapta mânie dumnezeiască.**

De aceea vă rog, ca prin mijloace specifice Bisericii, să se facă cunoscută credincioșilor înșelarea arsenistă, iar prin măsuri pastorale să se determine părinții stareți și preoții din parohii să retragă din biserici, mănăstiri și pangare, materialele de colportaj smintitoare, cum sunt tablourile ce-l înfățișează pe pr. Boca și cărțile prin care se încurajează și se răspândește această rătăcire. Expunerea printre Sfintele Icoane a chipului unui înșelător și a lucrărilor sale, provoacă vătămare conștiinței ortodoxe și mâhnire sufletească, întrucât reprezintă echivalentul îndemnului, de a ne închina sau sluji „**la doi domni”**, fapt ce ne îndepărtează complet de Dumnezeu și de mântuire, așa cum Însuși Domnul nostru Iisus Hristos ne atrage atenția în Matei 6:24.

Totodată este de dorit ca pelerinajele la Prislop să se facă în vederea închinării credincioșilor la peștera Sfântului Ioan, nu la mormântul pr. Boca, a cărui învățătură, prin faptul că promovează erezii, așa cum se va vedea mai jos, reprezintă un atac asupra Sfintei Ortodoxii, provocator de sminteală și pagubă veșnică sufletelor noastre, lucru de care turma trebuie să fie încunoștiințată, spre a urma Calea și nu „cărarea”.

ARHIEPISCOPIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI, împlinește această necesitate și dovedește cu prisosință rătăcirea pr. Boca, în cartea: ”**Ieromonah Arsenie Boca între adevăr și legendă”,** care lămurește cu claritate **neortodoxia** pr. Boca și tratează ereziile sale, scrise și pictate; manifestările „paranormale” arseniste; confuzia față de catolicism, apropierea de spiritism, de antropozofie (dex: doctrină religioasă care înlocuiește pe Dumnezeu cu omul conceput ca esență divină, accesibilă numai inițiaților); atașamentul său față de ocultismul hindus, inclusiv prin practicarea demonicei yoga, sau a hipnozei, chiromanției...; neascultarea vădită față de Biserică; precum și modul necanonic al relației cu maica Zamfira.

Cartea poate fi citită în linkul alăturat:

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2019/12/ierom.-arsenie-boca-intre-adevar-si-legenda-arhiep.-argesului-si-muscelului.pdf- 94 pagini care dezvăluiesc înșelarea arsenistă.

Apoi, ar fi de mare trebuință să fie cunoscute de popor mărturiile edificatoare ale unor mari părinți ai noștri, mărturii regăsite în prezenta.

De asemenea anexez un **Studiu** ce analizează în detaliu ereziile din opera pr. Boca și poate fi citit la adresele de mai jos, fiind o minunată culegere din învățăturile, trăirile și luptele duhovnicești ale Sfinților Părinți- comparate în duh strict ortodox cu cele cuprinse de Arsenism. Este o lucrare teologică, prin care se mărturisește dreapta credință și se înfierează porțile iadului, adică ereziile și înșelările, inclusiv ale pr. Boca. Este un studiu de cateheză ortodoxă, făcut de preoți și monahi, cu binecuvântare arhierească, cu smerenie, durere și răbdare, spre

încunoștiințarea clerului și a poporului, despre hulirea lui Dumnezeu, prin închinarea adusă unui idol:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2015/05/canonul-canonizarii-si-parintele-arsenie-boca.pdf- **Canonul canonizării**- 76 pagini

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-111.pdf-**STUDIU**- 1636 pagini

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/author/victor888ardeleanu/**-Ori Sfinții Părinți, ori „Sfântul Ardealului".**

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/**- concluzie, la „Ori Sfinții Părinți, ori „Sfântul Ardealului"**

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/descarcare-continut-blog-sub-forma-de-fisiere-pdf/ **-Descărcare fișiere pdf-**

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/a-despre-ortodoxia-neindoielnica-a-credintei-celui-despre-care-se-trateaza/m-erminia-eretica-a-parintelui-arsenie-boca-despre-icoane/-**Erminia eretică**

Cu această ocazie, îngăduiți Preafericite Patriarh Daniel, Înalpreasfinților și Preasfinților Episcopi, să rog, cu dragoste și smerenie, părinții și frații din **Sighișoara, Sibiu, Făgăraș, Brașov, Cluj, Timișoara și din toată țara**, care propovăduiesc învățătura arsenistă, să analizeze cu responsabilitate, fără părtinire, fără mânie, fără compromis, după dreptarul Sfinților Părinți-, opera și viața pr. Boca, trecând peste „răutatea și invidia" unor arhierei și cunoscuți părinți, ce l-au „vorbit de rău și l-au denigrat", întrucât prin evlavia personală a sfinților lor și prin toleranța neîndreptățită fată de abaterile clare de la învățătura Bisericii, în loc să ducă turma pe limanul cel mântuitor, o mână pe cărarea ce duce pe stâncile Gadarei.

Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului, în cartea menționată mai sus, trage un puternic semnal de alarmă, pe care nici un păstor ce-și iubește turma, nu-l poate neglija**:**

pg.82 „...**Conștienți de gravitatea fenomenului de la Prislop, unii oameni spun că prin părintele Arsenie Boca se lucrează apostazia (lepădarea de credința ortodoxă) în chip tacit. Astfel, cei care dau semnătură pentru canonizarea lui, dau semnătură și pentru canonizarea ereticilor Francisc de Assisi și Wulfila, pictați cu aureolă în biserica de la Drăgănescu**...", - pictură blasfemiatoare, unicat în lume, însă pr. Boca se laudă cu ereticii pictați ca sfinți și cu așezarea sub același nimb unificator a Catedralei Sfânta Sofia cu pseudo-biserica de la Vatican și spune la Drăgănescu, unor ucenici:

„**- Acesta este ecumenismul meu!"**

Iar că ecumenismul este poarta cea mare a iadului- care coalizează împotriva Domnului nostru Iisus Hristos toate ereziile, păgânismele și forțele antihristice, spre plăsmuirea unei religii mondiale necesară înscăunării lui „mesia" cel proorocit și așteptat de cei ce se închină mamonei-, o arată cel mai bine părintele arhim. **Haralambie Vasilopoulos** în cartea **Ecumenismul fără mască**, din care am extras și redat la finalul pct. 5 un fragment edificator și necesar spre înțelegerea arsenismului.

Așadar pr. Boca „își permite" să picteze ca sfinți doi mari eretici, unul papistas, altul „semiarian" sau pnevmatomah (erezie condamnată de Sf. Sinod 2 Ecumenic) și propovăduitor al arianismului, precum și unirea Sfintei Ortodoxii cu papismul idolatru, realizând în general o pictură necanonică – sub influiența duhului ecumenist de care era stăpânit și pe care îl recunoaște public, conform mărturiei incontestabile a unui ierarh- ucenic fidel al său, așa cum vom vedea mai jos.

În ce mă privește, îmi este rușine cu starea de păcătoșenie în care mă aflu și cu fărădelegile săvârșite, însă ca mădular al Bisericii, resping orice învățătură care se abate de la cea a Sfinților Părinți ai celor 9 Sfinte Soboare Ecumenice și din dragoste pentru Sfânta Ortodoxie, pentru părinți și frați, **cu ajutorul lui Dumnezeu**, prezint cronologic spre o ușoară înțelegere, unele

lucrări ale arsenismului, ce-l dezvăluie ca fiind mincinos. Sfinții Părinți ne învață că atunci când Credința este atacată sau întinată, tăcerea noastră reprezintă „**TRĂDARE A LUI DUMNEZEU ȘI ATEISM”,** iar eu care acum 15-16 ani am semnat pentru canonizare, îmi cer iertare de la Dumnezeu pentru această hulă și rog pe Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, să mă ocrotească!

Deși am greșit fără să cunosc că în opera pr. Boca sunt grave abateri de la învățătura Bisericii, nu sunt absolvit de vină întrucât neștiința în sine este un păcat uriaș, la fel ca uitarea și lenea-nepăsarea, iar Sfântul Marcu Ascetul ne atrage atenția că „**neștiința este maica tuturor relelor”.**

Aspectele teologice eretice cuprinse în arsenism au fost lămurite magistral, spre slava lui Dumnezeu de cei care se pricep, iar eu doar scot în evidență, cu căință și dragoste, cu ajutorul Domnului, lucrurile cele mai simple, desfășurate **cronologic**, care atestă în mod cert că, **lipsa duhului ortodox este o constantă** la pr. Boca, de la tinerețe, până la bătrânețe.

1. PR. BOCA PRACTICA INTENS YOGA ȘI HIPNOZA

Se trece cu mare și nejustificată ușurătate peste această fatală realitate, „cauză a cauzelor”, care singură și sigur a provocat neînțelegerea Ortodoxiei de către pr. Boca, cu atât mai mult cu cât a rămas atașat de aceste practici păgâne de care din păcate nu s-a dezis, așa cum menționează părintele Paulin Lecca și alți părinți. Prin exersarea diferitelor procedee specifice Hinduismului, se venerează diavoli cunoscuți în mitologia indiană sub diferite nume, așa cum se va vedea la pct. 2 unde prezint scrieri lămuritoare pe această temă, precum și o teribilă mărturie a teologului Danion Vasile, care a practicat yoga cu Gregorian Bivolaru.

A ne astupa urechile precum iudeii în Sinedriu și a ignora latura mistico-demonică de care a fost înlănțuit permanent pr. Boca, echivalează cu sinucidere duhovnicească, dușmănie față de propriul suflet, precum și mânarea turmei în prăpastie de anumiți păstori idolatri.

Răspunderea colosală ce o au preoții în fața lui Dumnezeu pentru turma încredințată, ar trebui să-i determine la maximă vigilență cu privire la această (și oricare alta) lucrare de înșelare, cu atât mai mult cu cât a fost ferm semnalată de cei mai importanți Duhovnici și demonstrată în duh patristic.

Precum se știe, marile rătăciri de la **Maglavit** și **Vladimirești** au atras ani îndelungați milioane de oameni, însă astăzi, slavă Domnului, sunt clar cunoscute în mediul teologic și în popor ca înșelări demonice, la fel cum fără îndoială este și arsenismul, cu care ofensăm Cerul.

La pct 5-6 prezint succint ereziile și înșelările pr. Boca, precum și câțiva truditori care făuresc calul arsenist introdus în Biserică de tatăl minciunii, cu același scop, precum în cazul cetății Troia.

1.1. Tentativa hipnotizării părintelui Arsenie Papacioc

Într-un dialog duhovnicesc purtat la Mănăstirea Sihăstria în 1996, în prezența mai multor călugări, părintele Arsenie Papacioc vorbește pe scurt despre tentativa pr. Boca, de a-l hipnotiza, în timp ce se afla la Mănăstirea Sâmbăta. Cel mai probabil, aceasta s-a întâmplat prin 1946, însă la acest subiect fac referire mai pe larg la un punct următor, întrucât aici doresc să scot în evidență, că mărturia părintelui Arsenie Papacioc este întărită de o alta, **foarte importantă și necesară** în înțelegerea curentului arsenist.

Confirmarea faptului că pr. Boca stăpânea tehnica ocultă a hipnozei, vine de la **părintele. Prof. dr. Dorin Zosim Oancea**, de la Facultatea de Teologie Sibiu. Astfel, la un curs cu studenții afirmă că pe timpul studiilor de la Sibiu, pr. Boca a fost coleg de dormitor cu tatăl său și cu pr. Teodor Bodogae. Și studentul Boca, cât era ziua de lungă, făcea exerciții de concentrare după o carte de hatha yoga, în fața oglinzii, uitându-se între ochi, conform înregistrarii audio din linkul

alăturat, din care redau un fragment:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/a-despre-ortodoxia-neindoielnica-a-credintei-celui-despre-care-se-trateaza/d-parintele-profesor-doctor-dorin-zosim-oancea/

-min.**3:40:„...Și Arsenie, stătea cât era ziua de lungă, ore în șir, stătea în fața unei oglinzi. Și se uita... între ochi. Și l-au întrebat: „Ce faci acolo?" Zice: „Uită-te, fac exerciții de concentare". „Păi, de unde?". Zice :„Uită-te, de aici".** Avea o carte de **hatha yoga...**".

În continuare, părintele profesor Dorin Zosim Oancea, atrage atenția că practica aceasta (a concentrării privirii între ochi, în oglindă) i-a fost păgubitoare întrucât a căpătat o privire grea, care răscolea până în adâncuri și trebuia să o ascundă sub ochelari de soare, iar unii ucenici vorbesc de o privire paralizatoare.

În autobiografia pr. Boca, vedem că anul în care a început Teologia este **1929, iar 1933 este anul absolvirii.** În acești 4 ani, a învățat cu mare râvnă să hipnotizeze, fapt care a lăsat urme asupra privirii, ca pecete și confirmare a efortului depus în asimilarea „religiilor superioare" ce încadrează și yoga- care induce credința în infinite zeități și **neapărat în reîncarnare**, într-un ciclu cu mii de vieți ca oameni, animale, plante, pietre.

După absolvirea Teologiei, între **1933-1938** urmează Academia de Arte Frumoase în capitală și cursuri de medicină. În acești 5 ani petrecuți la București, s-a configurat și a luat amploare printre studenți, curentul arsenist, așa cum remarca părintele Arsenie Papacioc la Sihăstria:

" **...Și înaine de a mă duce la mănăstire auzisem...era o mișcare în stundențime...Și eu m-am dus la el...la Sâmbăta...era curentul acesta arsenist, foarte puternic....Era un curent foarte puternic în România, cu arsenismul, mai ales la București..."**

Vedeți alăturat înregistrarea dialogului duhovnicesc dintre părinții Ioanichie Bălan, Arsenie Papacioc, Cleopa Ilie și alți părinți, păna la min:13:12

Pr. Arsenie Papacioc și pr. Ioanichie Bălan despre rătăcirile lui Arsenie Boca

Așadar, între anii **1928 -1933** exersează intens yoga și hipnoza, iar în perioada **1933-1938** și anii următori, devine cunoscut și iubit de studențimea bucureșteană, care ulterior avea să se reverse abundent spre Sâmbăta.

1.2. Declarația autobiografică a pr. Boca este cheia arsenismului. Mircea Eliade.

Declarația dată la securitate completează spusele părintelui prof. Dorin Zosim Oancea, respectiv că: în timpul Facultății de Teologie studia "mistica comparată a diferitelor religii superioare" (hinduse) pe care le punea în practică, experimentându-le, precum am și văzut mai sus. La aceste „adânciri" se folosea de studiile lui Mircea Eliade, aflat la Calcuta din **1928 până în 1931** pentru a studia în principal yoga (teza de doctorat în filosofie a susținut-o cu o dizertație în acest domeniu ocult).

Redau câteva fraze din autobiografia pr. Boca:

"**...**Aveam problema voinţei în stăpânirea simţurilor. Mai mult chiar, mă preocupa, studiind mistica comparată a diferitelor religii superioare, ca să văd prin **proprie experienţă**, cât se întinde sfera voinţei în domeniul vieţii sufleteşti şi biologice. Mă interesa să văd dacă e adevărat ce afirmă cărţile asupra actelor reflexe, şi asupra instinctelor, că anume sunt independente de voinţa şi controlul conştiinţei.

Experienţa mea personală însă mi-a dovedit că acţiunea voinţei şi a conştiinţei se poate întinde şi peste instincte şi actele reflexe după o oarecare variabilă.

Mă ajutau la aceste **adânciri** şi studiile ce le făcea pe vremea aceea Mircea Eliade la Calcuta, trimis de Universitatea din Bucureşti, pentru studii orientalistice. Iar parte de studii le tipărea în Revista de filosofie din Bucureşti, şi-mi parveneau pe această cale. **Toate acestea mă interesau să le aflu şi să le probez în vederea călugăriei**."

Anexez autobiografia:

https://www.fundatiaarsenieboca.ro/parintele-arsenie-boca/biografie/

Un asemenea scop și astfel de „probe" făcute în Facultatea de Teologie, arată în mod cert **lipsa duhului ortodox**. Pe acest fond, face greșeala de a se așeza pe poziția de **discipol al lui Eliade**, pe ale cărui studii și le-a însușit și de care s-a folosit spre a adânci experimente mistice din diferite „religii superioare"- cum le numește pe cele demonice.

Autorul Istoriei Religiilor era un om cu o cultură vastă, însă a urma învățătura sa, echivalează cu a te arunca în hău! Wikipedia, ni-l prezintă ca istoric, scriitor și filozof, interesat de științele naturii, chimie și...**ocultism**!

În „**Biografia şi opera unui yoghin român"** se arată că : „Literatura sa fantastică a captivat prin tendințele către ocultism, paranormal, experiente extrasenzoriale, iesire din timp... „**Mircea Eliade î**nsuși a folosit opium și canabis pentru ușurarea meditației și pentru profunzimea trăirilor yoghine. (...) El mai lua pelvitin, acel tip de cocaină pe care-l primeau soldații germani pe front." ...foarte pasional si supus patimilor lumesti. Despre experiența sa în India, Eliade spunea că indienii l-au convins că yoga și tradiția lor dețineau cunoașterea condiției umane."

Pentru cine doreste mai multe informații, atașez linkul:

https://www.yogasat.ro/mircea-eliade-biografia-si-opera-unui-yoghin-roman-partea-ii

Eliade este inițiat în yoga de către al doilea cel mai cunoscut guru din India și a rămas fidel misticismului oriental până la capăt, alegând prin testament să fie incinerat după moarte. Îndrăgostindu-se de fiica mentorului său Dasgupta de la care învăța Yoga și sancrita, este alungat din casa în care era ospețit de acela, și astfel petrece 4 luni într-o "mănăstire" din Himalaia.

Sursa:

Mircea Eliade si mirajul Indiei.

În întreaga operă a lui Eliade tronează desfrâul exacerbat, adunat din toate religiile și din care pare că și-a făcut un scop în viață. În următorul articol sunt cuprinse opiniile unor mari personalități, care atrag atenția cu privire la scrierile și persoana acestuia; astfel **teologul Nichifor Crainic** îl definește ca fiind un:

„...pornograf maniac... toate (cărțile sale n.n.) au același conținut acumulat și interpretat cu o perseverență demonică în sensul unui sexualism universal. M.E. este un sexolog maniac. Maniac fiindcă e obsedat de una și aceeași temă, fortificată mereu cu aberații culese din superstițiile preistorice ale omenirii, pentru a clădi pe temeiul lor o vedenie pansexuală a universului. Mircea Eliade îngrămădește cu erudiție mai mult decât normală toate aberațiile erotomaniei culese care vorbesc despre practicile și riturile obscene chineze, hinduse, arabe,egiptene,eline și medieval-europene, înșirate în milionimi de citate...e un capitol (în studiul despre Yoga hindusă n.n.) uluitor de detalii scabroase, în care cu o plăcere nestăpânită, dă lista numelor proprii în toate dialectele orientale ale organelor și acțiunilor erotice și mai ales contra firii....această nomenclatură anatomică de dicționar obscen nu dovedește decât gustul morbid al autorului".

De asemenea **criticul literar George „ Călinescu** afirmă că: ...în toate romanele lui M.E. eroul posedă pe toate femeile practicabile din familie. Lucrurile decurg cu o mare impuritate. E de ajuns a spune că nuvela e stăpânită de trei experiențe sexuale: dorința de împerechere cu o moartă, dorința de împerechere cu un copil și dorința de copulare cu o bolnavă (la accidentul calendaristic)".

https://saccsiv.wordpress.com/2013/06/17/a-fost-mircea-eliade-un-ratacit-incinerat-ceremonie-funerara-la-capela-rockefeller-serviciul-divin-condus-de-un-eretic-asta-a-dorit-in-testament/

Cum ar putea cineva să se pregătească în vederea luării „chipului îngeresc”, studiind opera unui yoghin? Poate fi vorba de duh ortodox sau discernământ, la un ieromonah care afirmă o așa grozăvie?

1.3. Cum a pierdut Zian Boca, duhul ortodox. Immanuel Kant: adevărul este relativ.

Din cele expuse mai jos se poate vedea că la intrarea în Facultate se afla deja sub influiența unui duh potrivnic Ortodoxiei, motiv pentru care nu a perceput prăpastia în care s-a aruncat prin studierea „religiilor superioare”, pe care le-a și pus în practică. Prin contactul direct cu satanismul hindus s-a lipsit de capacitatea înțelegerii Credinței. Ușurătatea cu care a tratat studiile teologice ortodoxe se datorează, posibil, duhului filozofic kantian de care a fost captivat „peste puterile” sale încă din liceu, așa cum declară în autobiografia sa:

„Subsemnatul m-am născut în 1910, septembrie 29, în Vaţa de Sus, jud. Hunedoara. Şcoala primară şi liceul în orăşelul Brad, acelaşi judeţ. De pe atunci mi se remarca o anumită înclinaţie spre singurătate şi spre probleme de religie, chiar peste puterile mele de atunci. Aşa spre pildă am o carte a lui Immanuel Kant:„**Religia în limitele raţiunii”** iscălită: „Boca Zian cl. IV. lic.”

Dar să vedem ce reprezintă această carte:

La data de 5 iunie 2022, **Preasfințitul Episcop Ignatie** în predica sa de la Catedrala Episcopală din Huși, ținută la Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, arată că Arie era un cleric foarte inteligent, dar fiind dominat de raționalism și punând mai presus de credință rațiunea, a izvodit erezia Arianismului- prin care învăța că Domnul „...Iisus Hristos este cel mult o creatură perfectă a Tatălui, nicidecum Dumnezeu desăvârșit și de aceeași natură cu Dumnezeu-Tatăl și cu Duhul Sfânt... Tentativa de a-L extirpa pe Dumnezeu din Iisus Hristos a generat un curent filosofic căruia ne supunem și noi astăzi, cu toții: **umanismul**.”

Mai spre finalul predicii, PS Ignatie face o remarcă importantă, prin care lămurește ce reprezintă în fapt cartea adolescentului Zian Boca:

„ ....**Sfântul Iustin Popovici** surprinde foarte bine prezența umanismului ateu, secular, în viața noastră, a celor care trăim în secolul XXI:

„Arianismul nu a fost înmormântat încă. Astăzi, el este la modă și este mai răspândit decât oricând. Este răspândit ca un adevărat suflet în trupul Europei contemporane. Dacă priviți la cultura Europei, în adâncul ei veți găsi ascuns arianismul. Toate se rezumă la om și numai la om, și chiar Dumnezeul-Om Hristos a fost redus la cadrele unui om. Cu plămada arianismului s-a plămădit și filozofia Europei, știința ei și civilizația ei și, în parte, și religia ei.

Pretutindeni și în chip sistematic Hristos este pogorât la starea de simplu om; Dumnezeul-Om este dezbrăcat continuu de ceea ce este în realitate; opera lui Arie se săvârșește continuu.

„**Religia în limitele rațiunii pure” a lui Kant nu este altceva decât o nouă ediție a arianismului. Dacă vom primi pe Hristos cu măsura lui Kant ce rezultat credeti că vom avea?- Vom avea un Hristos om, un Hristos înțelept, dar nicidecum un Hristos Dumnezeu-Om.**

De unde atâta arianism astăzi? De acolo că omul a devenit astăzi măsura tuturor lucrurilor, măsura tuturor ființelor și lucrurilor văzute și nevăzute. Măsurând după sine însuși toate, omul european respinge tot ceea ce este mai larg decât omul, mai mare decât omul, mai infinit decât omul.

Măsura lui strâmbă îngustează pe Dumnezeul-Om reducându-L la om. Colivia păcatului reduce puterile de zbor ale minții celei mândre și aceasta nu mai vede și nu mai cunoaște nicio realitate mai mare decât ea însăși. Isprava mai presus de minte a credinței în Dumnezeul-Om Hristos sfărâmă această colivie și deschide mintea realităților infinite.

Sinodul I Ecumenic a hotărât o dată pentru totdeauna **rolul minții** în explicarea Persoanei Dumnezeului-Om Hristos; **rolul ei este acela al supunerii. În Creștinism, credința conduce, iar**

mintea este condusă; cunoașterea este roadă a credinței care lucrează prin iubire și e activă în speranță...”

Atașez articolul de pe site-ul Episcopiei Hușilor:

PS Ignatie: „Erezia lui Arie nu a murit, ci are forma umanismului secular ateu. Tentativele omului de a se desprinde de Dumnezeu sunt întrupate în lupta ideologică pentru drepturile unor minorități

Cuvântul Sfantului Iustin Popovici îl avem mult mai pe larg, pe Ortodox Info la adresa alăturată:

Duminica Sfinţilor Părinţi de la Sinodul I Ecumenic. Filozofia Europei plămadită din arianism

„**Până la Kant adevărul nu cunoștea decât noțiunea de absolut.”**

Însă tatăl minciunii a insuflat sinistrul concept al relativității adevărului la un înalt nivel academic și astfel a produs o nemărginită sminteală, care s-a răsfrânt și pe plan teologic, impunând ideea că sunt mai multe Biserici, că fiecare deține o parte de adevăr dar nici una întregul, că există Biserici surori, doi plămâni, multe ramuri, două strane, și alte hule. Din păcate și pr. Boca, prin mentorul său Kant, și-a prins mintea în această capcană, încât, în timp ce trebuia și era obligat să aprofundeze învățătura infailibilă a Sfintei și Dumnezeieștii Ortodoxii, a Sfinților Părinților noștri aflați sub oblăduirea Duhului Sfânt, el „adâncea” practici păgâne „**cât era ziulica de lungă”,** iar cu ceea ce acumula din ele, țintea să le folosească în **monahism**! Ce poate fi mai trist? Duhul lui Arie (numit diavol în Acatistul Sfantului Nicolae) l-a împiedecat a înțelege Ortodoxia, socotind superioare anumite păgânisme care în final l-au determinat a se lăsa de preoție și de călugărie, cum spune părintele Arsenie Papacioc și cum atestă faptele. Din acest motiv, din marea și nețărmurita dragoste și responsabilitate în fața Domnului pentru turma încredințată lor de Acesta, Sfinții Părinți **interziceau** categoric a se citi cărți eretice de către popor, întrucât știau că astfel putem intra sub influiența duhurilor rele și suferi pagube sufletești irecuperabile.

Într-un superb „cuvânt de sfat nemincinos și bun” **Sfantul Ierarh Ignatie Brianceaninov,** un gigant al Ortodoxiei, cumulează toată învățătura Sfinților Părinți pe care ne-o transmite în mod cu totul clar, grăitor, pe înțelesul nostru și de care avem datoria să ținem cont.

Acest îndemn dumnezeiesc, îl putem citi aici:

SFANTUL IGNATIE BRIANCIANINOV: “Nu vorbi despre crestinism cu oameni molipsiti de invataturi mincinoase; nu citi carti despre crestinism scrise de dascali mincinosi!”

Cât priveste intrarea în contact cu duhurile rele la citirea cărților eretice, manifestarea poate fi diferită, însă influiența este certă și lasă urme. În acest sens dau un exemplu din cartea

Părintelui Serafim Rose, ORTODOXIA ȘI RELIGIA VIITORULUI, pe care o anexez aici în format pdf:

https://invataturiortodoxe.ro/download/ortodoxia-si-religia-viitorului.pdf

și în care la pg. 16 se prezintă povestea unui tânăr care în 1974 fusese îndreptat către **chilia** unui anumit monah a unei mănăstiri din cadrul Bisericii Ruse din Exil, ”...de către un anumit „spirit” care îl însoţea pretutindeni, nepărăsindu-l niciodată. În timpul scurtei sale şederi la mănăstire, monahii au aflat, din vorbă în vorbă, care era povestea acelui tânăr. Provenea dintr-o familie protestantă de tip conservator a cărei atmosferă de uscăciune spirituală îl nemulţumea profund. Deschiderea către experienţele cu adevărat „spirituale” i-a fost provocată prin intermediul bunicii sale penticostale. La contactul cu Biblia dăruită de aceasta, el a primit brusc „daruri spirituale”, dintre care mai cu seamă acel „spirit” invizibil care îi dădea instrucţiuni precise referitoare la direcţia în care să se îndrepte şi în ce locuri să călătorească. Tot printre „darurile” primite se număra şi **capacitatea de hipnoză** a eventualilor interlocutori, cărora le putea induce chiar **fenomenul de levitaţie** (cu care adeseori îi teroriza, în glumă, pe ateii din anturajul său)....”

La adresa alăturată avem în detaliu **arianismul** pr. Boca:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/a-despre-ortodoxia-neindoielnica-a-credintei-celui-despre-care-se-trateaza/parintele-arsenie-boca-si-ulfilas-arianul/

Iar câteva explicații despre concepția filozofică a lui Kant avem pe acest site:

https://mariusdavidesco.wordpress.com/tag/kant/

1.4. Cutremurătoare concluzie a dr. psiholog Gabriel Anastase

în articolul : ”Yoga și Hipnoza. Scurtă descriere comparativă: nivelul cataleptic.”, din care redau pct...1.5 Observații:

- posturi reprezentative pentru catalepsia în yoga: lotus, marele repaus (savastasana);
- reprezentativ pentru catalepsia hipnotica: "puntea cataleptică", "levitația bratelor" etc.
- **excesul derivat din yoga: FAKIRISMUL;**
- **excesul în hipnoză: manipulare, reprezentatii de "magie"**etc.”

Articolul specialistului în yoga și hipnoză îl avem alăturat:

Centrul Profesional de Psihologie si Hipnoza - YOGA si HIPNOZA Scurta descriere comparativa: nivelul cataleptic. Hipnoza si yoga pot fi asimilate acelor practici stravechi care pot largi viziunea fiecaruia despre sine!

Așadar excesul derivat din yoga și hipnoză este „răsplătit” cu abilități de **fachir, magician, guru.**

În cartea **Părintelui Serafim Rose,** ORTODOXIA ȘI RELIGIA VIITORULUI, sunt prezentate puterile magice, vrăjitorești, ale unui practicant al „religiilor superioare” , iar în cap III, pg 72, este descrisă o întâmplare din 1899, în insula Ceylon din Oceanul Indian. Un grup de 8 călători printre care și un monah ortodox, fascinați de poveștile locale, se deplasează în jungla aflată la câteva mile de orașul Colombo, la coliba unui fachir bătrân, situată sub un copac înalt. Acela avea turban pe cap și ședea turcește, privind fix la focul mic din fața sa. La sosirea străinilor el nu a schițat vreun gest, ci ei au dialogat cu un tânăr apărut imediat după ce grupul a ajuns acolo, fiind ucenicul fachirului probabil, și care le-a adus scaune nu departe de foc, așezându-i în semicerc.

La un moment dat, copacul a dispărut și ei vedeau uluiți propriul vas cum tăia valurile oceanului și pe ei înșiși pe puntea vaporului în conversație unii cu alții, pe marinari lucrând, și toate detaliile firești, existente la fața locului, privite parcă de la mică înălțime. Monahul a fost cuprins de o neliniște puternică și a început să spună șoptit ”Doamne Iisuse Hristoase...” moment în care el nu a mai văzut acele imagini (ca ceilalți) și și-a revenit. A continuat Rugăciunea și la un moment dat fachirul s-a prăbușit într-o parte iar ”filmul” s-a întrerupt pentru toți. O secundă, privirea monahului s-a întâlnit cu cea plină de ură a fachirului și el a înțeles fără dubii a cui putere a fost cea care produsese acel ”miracol”.

Așadar cei care perseverează în astfel de practici păgâne, dobândesc ”darul” de a hipnotiza, sau controla mintea oamenilor fără a privi neapărat în ochii lor, sau măcar spre ei, precum și acest fachir bătrân care „a trimis” asupra grupului „spirite slujitoare” , ce le-a întunecat mintea și au introdus ”la vedere” rola lor. Vedem din acest exemplu că pentru a manipula mulțimile, demonii se folosesc de persoane cărora „le-au dăruit” capacități paranormale, precum gurușilor, fachirilor, hipnotizatorilor, vrăjitorilor, ghicitorilor, magicienilor, șamd.

1.5. „Telegrama” părintelui stareț Teodosie

Părintele stareț Teodosie, atrage atenția tocmai cu privire la acestea, și într-un mesaj concis cuprinde întreaga mâhnire, îngrijorare și dragoste pentru poporul rătăcit. Este în același timp un îndemn hotărât, o chemare din dragoste păstorească, a lepăda idolatria și hula, prin

pocăință și smerenie:

”**Români treziți-vă !!!**

Vă plângeți că-i secetă și caniculă și nu plouă ?

L-ați zeificat pe marele vrăjitor, psihopat și chiromantist Arsenie Boca și vă doriți minuni făcute de el la comandă.

Pocăiți-vă sincer și curat de păcatele făcute și plângeți-le cu adevărat și opriți acest dezastru cumplit de a merge la Prislop, până nu-i prea târziu și nu ne va arde bunul Dumnezeu de vii.

Nu uitați că Hristos a făcut minuni pentru cei necredincioși și nu pentru ucenicii lui cei fideli, care L-au crezut pe cuvânt.

Luați aminte în care ceată vă aflați, duceți o viață cât mai autentică de pocăință și transmiteți mesajul mai departe.

Amin!”

https://sfintiinugresesc.wordpress.com/2016/01/01/arhim-teodosie-staretul-sf-manastiri-zosin/

2. BISERICA CONDAMNĂ PRACTICILE PĂGÂNE HINDUSE: YOGA, HIPNOZA, MEDITAȚIA…

Datorită războiului antihristic dus împotriva Dreptei Credințe, yoga s-a făcut cunoscută (pe toate căile, inclusiv prin mass-media), ca fiind benefică omului, de aceea, pentru cei care încă cred această poveste, prezint la acest punct informații din surse credibile despre practicile demonice ale **Hinduismului** și în special despre **yoga**, **hipnoză, meditație**...spre a se înțelege și cum a luat amploare **arsenismul ce le are ca fundament tocmai pe acestea.**

Teologul **Danion Vasile** lămurește în mod cert **satanismul din yoga**, ca un profund cunoscător al acesteia, întrucât o perioadă de timp a practicat-o intens, după care a intrat în contact cu mișcarea vladimiristă aflată pe aceleași coordonate demonice, conform mărturiei sale.

În cartea editată de **Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului** la **pag.62 -63,** citim ceva cu totul cutremurător despre scopul pervers, viclean, diabolic al Hinduismului, din care redau un fragment:

„....Dacă (pr.Boca) ar fi avut adevăratul dar al vederii duhovnicești ar fi știut și ne-ar fi spus ce scrie în testamentul lui Vivecananda. Cum se vede însă, întrucât părintele îi citea cărțile hinduse, același duh îi stăpânea pe amândoi. Testamentul lui Vivecananda, care a murit în 1930, a fost descoperit de cineva într-o bibliotecă din Mongyr. El spune despre testament că era „o carte cu puține pagini, pe care însă n-o mai văzusem, și nici nu mai auzisem vreodată de ea. De altfel, n-am mai întâlnit-o până astăzi nicăieri altundeva. Am început deci să o citesc. Foarte curând am rămas stupefiat de conținutul ei! Era mărturisirea existenței unui efort sistematic, concertat cu precizie de-a lungul mai multor etape, cu scopul schimbării politice și, în cele din urmă, a cotropirii lumii occidentale creștine de către concepțiile orientale. Punctul terminus al acestui plan era **distrugerea definitivă a creștinismului...**”, așa cum confirmă mai jos și părintele Serafim Rose. Iată dar cât de pașnici și de sinceri sunt gurușii hinduși, care au împânzit lumea. **Iar părintele Arsenie a făcut mereu casă bună cu hinduismul, devenind un „cal troian” pentru Biserica Ortodoxă.....”.**

Vivecananda a fost un ”călugăr hindus”, un guru care a adus yoga și cultura indiană în Occident, vedeți sursa alăturată:

https://www.yogasat.ro/swami-vivekananda-unificatorul-hinduismului

2.1. Bisericile Ortodoxe din România, Grecia, Bulgaria... condamnă yoga, meditația, ca fiind înșelări demonice.

- **Biserica Ortodoxă Română:** „....Yoga nu are absolut nicio legătură cu spaţiul şi spiritualitatea Revelaţiei iudeo-creştine. Yoga apare într-un sistem religios totalmente diferit, care nu îl include pe Dumnezeu ca Persoană, ...yoga şi spiritualitatea creştină sunt perfect incompatibile, aparţinând fiecare unor spaţii şi paradigme religioase şi culturale profund diferite...".

Adică, tradus pe înțelesul nostru, yoga este un spațiu al diavolului, întrucât spații neutre nu sunt.

Vedeți articolul și trimiterile pe Saccisv:

https://saccsiv.wordpress.com/2020/06/06/biserica-ortodoxa-pozitie-dura-impotriva-yoga-opusul-mesajului-crestin-yoga-il-exclude-pe-dumnezeu-ca-persoana/

-**Biserica Ortodoxă Greacă:** "a criticat inițiativa ONU de a declara ziua de 21 iunie drept Ziua Internațională a Yoga." "**Yoga nu este un exercitiu, ci un act de închinare,**... ca gesturi de venerare a zeităților din Panteonul Hindus și sunt considerate a fi daruri către acestea".

„Yoga nu este un exercițiu, ci un act de închinare". Conferință despre tendințe periculoase în Grecia

-Biserica Ortodoxă Bulgară: yoga și meditașia sunt înșelări demonice.

YOGA ȘI MEDITAȚIA- "Referat prezentat la Congresul organizat de **Mitropolia Nevrocopia din Bulgaria**, având ca temă metodele de înfruntare a ereziilor și sectelor (30.05.-02.06.1998). A fost publicat prima data în periodicul "Dialog", editat de "Asociația Ortodoxă a Părinților", nr. 22 (octtombrie-decembrie 2000).

Epoca noastră este epoca unei mari confuzii spirituale si îndepărtări de voia lui

Dumnezeu. Pricinuitorul acestei situații este diavolul, care folosește oameni pe care îi atrage în înșelare pentru a-și îndeplini planul său ucigător de oameni. Această confuzie o produc mai ales grupările asa-numitei ***Noua Eră a Vărsătorului***. **Învățătura lor de bază spune că toate religiile sunt la fel. Toate sunt drumuri care duc la același scop. *Î***nsă Însuși Domnul nostru Iisus Hristos îi dezminte, spunând în Evanghelie**: Eu sunt Calea și Adevărul și Viața !** Așadar nu există mai multe căi de mântuire, ci una singură, care este Hristos și Biserica Sa. Propovăduitorii confuziei **identifică rugăciunea creștină cu yoga și cu meditația**, care sunt tehnici ale religiilor orientale și ale **ocultismului**. Cu cele pe care le vom spune în continuare am nădejdea că vom împrăștia această confuzie....Asemănările exterioare ale așa-numitei metode psihico-somatice ale rugăciunii minții cu tehnicile meditației au constituit motivul ce a determinat, în ultimii ani, scrierea multor cărți. **Să nu uităm că falsul imită totdeauna originalul**. Diavolul se poate preschimba chiar și în înger de lumină pentru a înșela mai ușor....Am fi putut spune multe referitor la concepția despre Dumnezeu, om și lume pe care se bazează rugăciunea ortodoxă. Pe de altă parte am fi putut spune la fel de multe referitor și la concepția despre Dumnezeu, om și lume pe care se sprijină yoga și meditația**. Aceste două concepții sunt cu totul potrivnice și incompatibile.** Pentru noi, creștinii, Dumnezeu este Persoană. El a creat din dragoste pe om, care este de asemenea persoană. Tot din dragoste Dumnezeu a creat si lumea și se îngrijeste de ea. Dacă Dumnezeu poartă grijă de toata creația Sa, cu atât mai mult va purta grijă de om. **Potrivit însă cu învățătura religiilor orientale și cea a Noii Ere, Dumnezeu este o supraconștiință impersonală**care se identifică cu universul.

Așadar este vorba de panteism (dex:Concepție filozofică monistă care identifică pe Dumnnezeu cu întreaga natură nn). De asemenea ei spun că omul este o picătură care se contopește în oceanul impersonalului dumnezeu-univers. Potrivit conceptiei Noii Ere nu există libertate si nici responsabilitate, ci toate sunt rânduite de ***legea oarbă a karmei si a reîncarnării***, care nu este o lege, bineînțeles, ci o credință a religiilor orientale și a **ocultismului**. Aceasta învățătură mincinoasă susține că sufletul, dupa moartea trupului, intră într-un alt trup, de om sau de animal. Se poate să intre chiar si într-o piatră sau plantă, de vreme ce toate sunt în esență același lucru, după cum spun ei...

Scopul nostru în rugăciune este să intrăm în comuniune cu Persoana Domnului nostru Iisus Hristos și să ne unim cu El (*această unire însă nu anulează identitatea personală*), în timp ce în meditație scopul este ca eul personal să se dizolve ca o picătură în oceanul supraconștiinței universale, care nu este persoană.

În meditație, cel care o practică nu se adresează unei persoane concrete, de care este legat prin dragoste, ci se adresează sinelui său, crezând în esență că el este Dumnezeu. Desigur, aceasta este o **înșelare demonică (...)** Un alt punct pe care trebuie să-l accentuăm este faptul că prin tehnicile de meditație poate ajunge cineva pe culmile mândriei, în timp ce prin rugăciune omul se smerește...

Pe de altă parte meditația, în ultimă analiză, îl conduce pe cel care meditează la o stare de **autohipnoză**..."

Articolul complet îl găsim alăturat pe Cuvantul ortodox:

YOGA SI MEDITATIA pot avea vreo legatura sau compatibilitate cu ASCEZA ORTODOXA SI RUGACIUNEA MINTII?

2.2. Părinții Cleopa Ilie și Arsenie Papacioc: yoga este erezie și o practică păgână, vrăjitorească

a. Părintele Cleopa: "Yoga nu este o simplă gimnastică nevinovată, cum vrea să se înţeleagă la prima vedere, ci o practică păgână, vrăjitorească, prin care se invocă în mod conştient sau inconştient forţe malefice (draci), prin acele mantre din limba sanscrită (ce o învăța Eliade-mentorul tânărului Boca n.n.) **pe care mintea nu le înţelege (Mantra = vers vedic cu valoare magică, adică vrăjitoresc) şi prin poziţiile (asane) corporale adoptate.**

Yoghinii cred în zei şi se închină lor (nu cred în Dumnezeul creştinilor). Pentru ei omul este o manifestare a unei zeităţi, nu o creaţie a lui Dumnezeu ca persoană. La ei noţiunile de bine şi de rău sunt relative şi iluzorii.

Mai zic că destinul (karma) fiecăruia trebuie „ispăşit" într-un număr (ciclu) oarecare de vieţi. Apoi printr-o depersonalizare completă şi prin „meditaţie şi asceză" omul trebuie să-şi realizeze singur transcendenţa, ei afirmând că totul stă în puterea omului şi că resursele necesare se găsesc în sine.

Tot sistemul yoga se bazează pe demonica idee a identităţii dintre om şi Dumnezeu (în sensul că sufletul şi Dumnezeu sunt de aceeaşi natură). La această falsă identitate trebuie să ajungă yoghinul - bolnav de mândrie -, în stările lui de aşa-zisă meditaţie spirituală.(..)

Nici o ramură din yoga nu are nimic comun cu practicile creştine, deşi se vehiculează o legătură între rugăciunea lui Iisus şi aşa-numita „yoga creştină", ci dimpotrivă, sunt împotriva creştinismului, împotriva poruncilor lui Dumnezeu; cum este şi cazul practicii Tantra-Yoga (desfrâu în comun), care este practicată din nefericire şi în ţara noastră de un număr de tineri, sub conducerea „spirituală" - ca să nu zicem demonică - a lui Gregorian Bivolaru şi care practic a distrus mii de tineri naivi şi creduli.

„**Sunt unii oameni care numesc comuniune mistică plăcerea trupească săvârşită în comun... Părtaşii la desfrânare, fraţii destrăbălării, falsifică cuvintele lui Dumnezeu!...Aceşti oameni, de trei ori ticăloşi, îmbracă în cuvinte sfinte comuniunea trupească şi afrodisiacă şi cred că ea îi urcă în Împărăţia lui Dumnezeu...".**

http://cartearomaneasca.blogspot.com/2014/11/parintele-ilie-cleopa-despre-ratacirea.html

b.„- Practica yoga este acceptată de Biserică?"

Părintele Arsenie Papacioc :„-Nu vă mai înselati si cu yoga, dragii mei, **Biserica o consideră erezie**. A venit cineva la mine si a început să vorbească despre yoga si i-am spus: „Dar cine vă opreste să faceti metanii, care este o miscare completă a organismului. S-au văzut crestini

deasupra pământului ridicati, cu o fortă împotriva gravitatiei de-ti stă mintea în loc. Îti ajută harul lui Dumnezeu, pe care ei nu contează. Ei îsi dezvoltă muschii... si în numele cărei religii fac ei acestea? Unde vrei să ajungi cu trezirea tuturor fibrelor trupului?

Eu, dacă fac metanii, fac în numele unei religii, vreau să ajung la mântuire. Pentru asta mă prosternez: „Doamne, iartă-mă!" Și, între timp, el a început să vorbească si despre Buda, la care eu i-am răspuns că „Budismul este o religie morală, dar nu mântuitoare!" Eu i-am spus limpede cuvintele Mântuitorului: Cine nu adună cu Mine, risipeste! Cine nu se va boteza în numele Tatălui si al Fiului si al Sfântului Duh, nu se va mântui! Hristos a spus „Eu sunt Cel ce sunt".

M-a întrebat o altă „doamnă", o profesoară - îmi venea să-i dau si câteva palme, atât de mult m-a supărat! „Numai două vorbe, numai două vorbe!" - să-mi spună. Si zice: „Mântuitorul n-a apărut de la vârsta copilăriei până la propovăduire, a fost în India". „Cum să se ducă în India, doamnă, că era Dumnezeu! Trebuia să învete de la indieni, El, Care a creat pe indieni? Era Dumnezeu, doamnă, ce tot mai întrebi?" Ce să mai înveti de la budisti, când Dumnezeu a zis „Eu sunt Cel ce sunt?"

Anexez sursa: Parintele ARSENIE PAPACIOC - DESPRE YOGA

c. Părintele Cleopa despre vrăjitorie: -chemarea diavolilor pentru a descoperi oamenilor comori ascunse, lucruri pierdute și altele de acest fel.

-Ghicirea, al doilea fel de vrăjitorie, prin care unii oameni spun cele viitoare prin semnele din palmă, numită chiromanție si prin alte obiecte (bobi, carti de joc, cafea etc).

-Descântarea, spiritismul, adică chemarea ajutorului diavolilor ... stingerea cărbunilor, rostirea anumitor cuvinte amestecate cu rugăciuni, pentru cei bolnavi, care pretind ca sunt vrăjiti, etc.

-Ghicirea sau vrăjitoria prin lucruri sfinte, precum ghicirea prin Psaltire, numită astăzi deschiderea pravilei; ghicirea cu obiectele bisericii, cum ar fi resturi de veșminte clericale, cheia bisericii, cenușa din cădelniță, scrierea unor nume pe toacă, pe clopote, pe ziduri de biserică, sau introducerea lor în candele etc. -Fermecătoria, adică vrăjirea unor tineri spre a se căsători unii cu alții sau a se despărți, prin invocarea ajutorolui diavolesc, numită popular ursită.

-Ghicirea prin măruntaiele animalelor, visurile, zodiile, ceasurile bune si rele, ghicirea prin membrele trupului, numită si prevestire (țiuitul urechilor, zbaterea ochiului, mâncărimea palmelor). Baierele prin care se înțelege purtarea la mână sau la piept a unor semne satanice, ațe, chei, obiecte (amulete) sau bucăți de stofa vopsite spre păzirea de boli, de primejdii și de pagube, după ce mai întai s-a invocat asupra lor puterea diavolului. Chemătorii de demoni (clindonii) sunt cei ce ghicesc cele viitoare prin chemarea diavolilor. Între aceștia se numără cei ce fac focuri înaintea caselor și sar prin foc, ghicitorii din pântece precum și cei ce ghicesc în măruntaiele animalelor sau iau mana vitelor, vrăjitorie ce se practica în zilele noastre.

-Astrologia este o vrăjitorie practicată din cele mai vechi timpuri până astăzi. Prin astrologie se înțelege ghicirea celor viitoare prin mișcările stelelor, planetelor, vânturilor, norilor și ale celorlalte fenomene ale universului..."

https://saccsiv.wordpress.com/2010/09/13/vrajitoria-cumplit-pacat-nu-va-lasati-amagiti-fugiti-de-ea-indiferent-cum-se-numestemagie-neagra-alba-farmece-astrologie-si-alte-rataciri-new-age/

2.3. Sfântul Paisie Aghioritul, atrage atenția că asceza prin yoga este satanică

și făcută cu scopul de a obține și o flexibilitate deosebită a corpului, prin care să se provoace uimire privitorilor. Apoi diavolul le cultivă imaginația și le dă semne după gesturile ridicole ale trupului prezentându-le imagini înșelătoare.

„...Unii dintre oamenii noștri merg la **indieni**, iar indienii îi învață hule pe limba lor despre Hristos, despre Maica Domnului, despre sfinți – fără știrea lor – și ei devin posedați de demoni...De

asemenea, vin în Grecia și îi păcălesc pe oameni cu nirvana, cu lenea, cu reîncarnările… între timp, chiar în cărțile lor, folosesc citate din Sfânta Scriptură, din Filocalie, de la Sfinții Părinți, și astfel atrag oamenii. ..Lucrurile pe care le prezintă alte religii sau para-religii ca minuni nu au nimic în comun cu minunile din Credința noastră. Hristos vrea să fim demni...Ortodoxia are lucrarea și harul dumnezeiesc. Hinduismul are magie și filozofie. Înlocuiește lucrarea cu magia, iar Harul dumnezeiesc cu filozofia. Diavolul dă puteri gurului lor, vrăjitorilor etc., pentru că au dat diavolului dreptul. Acesta este motivul pentru care pot să facă presupuse minuni, iar ceilalți care îi văd îi admiră..."

Așadar din yoga derivă minuni și bineînțeles proorocii- toate făcute cu ajutorul demonilor.

Vedeți articolul:

https://saccsiv.wordpress.com/2019/10/07/video-cuviosul-paisie-aghioritul-despre-yoga-si-hinduism-transcript-in-limba-romana/

La coliba Sfântului Paisie de la Panaguda, din Sfântul Munte Athos a fost adus de unii monahi spre a fi ajutat, un tînăr Gheorgaki, de 16-17 ani care „...înaintase mult în **yoga și ajunsese vrăjitor desăvârșit** putând să cheme pe oricare diavol voia. Purta centura neagra şi ştia foarte bine karate.Cu puterea satanei făcea tot felul de demonstraţii care pricinuiau uimire..."

Aceasta se datora faptului că încă de la vârsta de 3 ani părinții l-au dus într-o mănăstire budistă din Tibet (unde fusese și M.Eliade), pentru a fi inițiat în tainele ocultismului. Intâmplarea pe care o prezint arată fără putință de tăgadă că cei care practică intens yoga sunt posedați de demoni, iar lucrarea lor vrăjitorească o fac în realitate demonii ce îi stăpânesc.

Mai pe larg putem citi accesând linkul:

https://sfantulmunteathos.wordpress.com/2012/02/16/gheorgaki-din-tibet-si-parintele-paisie-aghioritul/

În următorul articol Sfântul Paisie vorbește despre marea înșelare demonică a reîncarnării- teorie de bază impusă de toate practicile hinduismului:

https://marturieathonita.ro/metempsihoza-sau-reincarnarea/- și despre un măgar- luat drept un neamț ce murise în război.

MARII INITIAȚI AI INDIEI ȘI PĂRINTELE PAISIE,

este o carte scrisă de un fost yoghin care a cutreierat India, intrând în contact și trăind nemijlocit în apropierea celor mai cunoscuți guruși. Expunerea amănunțită a trăirilor, simțămintelor, a vedeniilor avute, a atacurilor demonice asupra sa, sau a altora..., nu lasă nici cel mai mic dubiu cu privire la faptul că yoga este o practică pur diabolică înlanțuită nemijlocit cu vrăjitoria, hipnoza, meditația...de forțe malefice. La pg 122 se spune că:

„...Yoga si hinduismul sunt lucruri inseparabile, îsi asumă exact aceeasi filosofie, aceeasi credintă, izvorăsc una din cealaltă. Hinduismul nu poate fi imaginat fără zeitătile sale diforme si monstruoase...", care nu sunt altceva decât diavoli.

Cartea o avem aici, pdf, pe Sfaturi Ortodoxe:

https://manastireasuruceni.md/wp-content/uploads/2014/07/Dionysios-Farasiotis-Marii-initiati-ai-Indiei-si-Parintele-Paisie.pdf

2.4. Ieromonahul Serafim Rose: Hinduismul, dușman de moarte al creștinismului

Părintele Serafim, în ORTODOXIA SI RELIGIA VIITORULUI, trage un semnal de alarmă înfricoșător, pg 50:

"**...Creştinismul contemporan este luptat pe viaţă şi pe moarte de către un duşman invizibil. Metoda lui este de a ucide, dacă îi stă în puteri, înainte de a-şi declara numele.**

Acest duşman este HINDUISMUL , iar războiul care se dă acum este un război al dogmelor..."

De asemenea părintele **Serafim** pune degetul pe rană, lămurind fără putință de tăgadă faptul că în Hinduism **Yoga este asemenea unei religii**, citând și analizând cartea „Christian yoga", a "călugărului" francez benedictin J.M.Dechanet ce a încercat să facă din yoga o practică creștină, notându-și experiențele încercate și rezultatul în scrierea sa, pag.81-83:

"**...**Yoga hindusă este o practică ce presupune o viaţă disciplinată până la asceză, care include controlul respiraţiei şi anumite poziţii fizice, ce produc o stare de relaxare, stare ce favorizează efortul de meditaţie. Cu ajutorul „**mantrelor**" şi diferitelor rostiri de formule sacre se obţine o concentrare psihică mai bună.

Esenţială în yoga nu este atât disciplina în sine, cât meditaţia la care trebuie să se ajungă. Autorul ("călugărul" francez, nn) are dreptate, atunci când scrie: „**Scopurile pe care le urmăreşte yoga hindusă sunt strict spirituale**. A uita acest fapt şi a reține doar aspectul fizic al acestei discipline străvechi, prin care să se urmărească doar frumuseţea şi sănătatea fizică, echivalează cu o **trădare**". Trebuie însă să se ştie că cel care nu urmăreşte decât aspectul fizic al practicii Yoga, se predispune deja către anumite atitudini spirituale şi chiar experienţe, de care nici măcar nu este conştient, după cum se va vedea în continuare...

Exercitiile produc „un efect de un calm excepţional". „Relaxarea generală se instalează încă de la început, cu o senzaţie foarte durabilă de bine şi chiar euforică. Dacă nervii ne sunt tensionaţi şi surmenaţi, ei, prin aceste exerciţii, se calmează şi oboseala dispare în scurt timp"...

„Scopul eforturilor unui yoghin este acela de a-şi amuţi sinea gânditoare şi de a închide ochii în faţa tuturor ispitelor".

Starea euforică pe care o produce yoga „se poate numi foarte bine: o stare de sănătate, care ne îngăduie să facem mai mult şi mai bine pe plan fizic mai întâi, apoi pe planul spiritual al religiei creştine. Cuvântul cel mai apt să descrie această stare, este acela de mulţumire; o mulţumire atât trupească, cât şi sufletească, care ne predispune... la o viaţă spirituală". Această stare schimbă întreaga personalitate a celui ce o încearcă: „**Hatha Yoga** influenţează caracterul în bine.

După câteva săptămâni de exerciţii, persoana adultă admite că nu se mai recunoaşte pe sine, şi oricine va putea constata schimbări în modul său de a fi şi de a reacţiona. El este mai blând şi mai înțelegător. Primeşte cu calm orice întâmplare. Este mulţumit... Întreaga sa personalitate este schimbată şi el însuşi şi-o simte din ce în ce mai deschisă; de aici decurge o condiţie aproape permanentă de euforie şi de „mulţumire".... Astfel de „meditaţii" se practică astăzi într-un număr important de mânăstiri romano-catolice**..."**

Dacă numai **după câteva săptămâni** de hatha yoga se produc schimbări asupra personalității, atunci **după ani îndelungați de practică**, performanțele obținute trebuie să fie pe măsură. De asemenea influiența duhurilor se manifestă corespunzător cu "adâncirea" exercițiilor: vedenii, proorocii, minuni, sau în plan fizic, "o privire grea"-. Avem cartea anexată aici:

https://invataturiortodoxe.ro/download/ortodoxia-si-religia-viitorului.pdf,

2.5. Creștinism și yoga. Prin hipnoză și parapsihologie gurușii manipulează oamenii.

- Sfaturi ortodoxe,

publică în format pdf cartea "**CREȘTINISM ȘI YOGA"** scrisă de părintele Ioan Filaret și în care abundă dovezile și mărturiile cu privire la faptul că yoga este demonică, iar practicanții sunt manevrați de demoni.

În "Cuvânt înainte" al acestei cărți găsim că hipnoza și **parapsihologia** (**vrăjitoria**) sunt metode satanice folosite de guruși, pentru manipularea oamenilor.

În cap. I (Despre diavol și demoni), se prezintă un excepțional cuvânt al Sfântului Grigorie Palama despre meșteșugul diavolului:

„...Nu numai răutătile sunt în apropierea virtutilor, ci si cuvintele nelegiuite stau atât de mult în vecinătatea celor evlavioase, încât printr-un mic adaos sau omisiune se pot schimba ușor întreolaltă si întelesul unui cuvânt poate deveni tocmai contrariul. De aici vine faptul că aproape orice părere rătăcită se înfătisează cu masca adevărului pentru cei ce nu sunt în stare să vadă mica omisiune sau micul adaos. E si acesta un mestesug grozav al diavolului viclean, atât de dibaci de a duce în rătăcire. Căci nefiind departe minciuna de adevăr, diavolul si-a întocmit din aceasta o dublă putintă de rătăcire: scăpându-le adică celor multi deosebirea, din cauză că e asa de mică, omul va fi usor ispitit, sau să tină minciuna de adevăr, sau adevărul de minciună, ca fiind atât de aproape de minciună. In amândouâ cazurile va cădea sigur din adevăr...." (Răspunsul al treilea contra lui Varlaam)---

În Cap. 2 (Comparații**)** citim că : „..În revista "Infinit" nr. 1, iulie 1992, la capitolul "Yoga", printre multele rătăciri se arată că: „Atingând perfecțiunea în realizarea **diferitelor procedee yoga**, practicantul perseverent devine stăpânul unei cunoasteri directe a anumitor secrete ale naturii si astfel dobândește puteri paranormale asupra-destinului.."(...)

În ultimul paragraf ni se spune: „Cunoaște-te pe tine însuti și vei cunoaște astfel tot universul împreună cu forțele ascunse ale sale". „**Iată un îndemn la o mândrie diabolică.** Iată cum îți promite o cunoaștere a întregului univers, când noi nu putem cunoaște nici ceea ce putem cuprinde cu privirea. Iată cum ești îndemnat să-ti pui toată nădejdea numai în forțele tale, să ajungi ca Lucifer care și-a închipuit că poate fi la fel ca Dumnezeu, dar nu-ți arată și urmarea unor astfel de cugetări (...)

...Tu care te numesti creștin, de ce te lași înșelat de filosofia păgânilor?De ce cauți pe Hristos în învătătătura acestor oameni fără de Dumnezeu și nu îl cauți în învătătura Bisericii Sale, acolo unde se găsește? Care dintre întelepții acestei lumi ți-a mai oferit viața veșnică sau care dintre ei și-a mai dat viața pentru mântuirea noastră, a oamenilor?...."

În Cap. III (Mărturii) foști yoghini vorbesc despre această practică ocultă și redau doar câteva fraze:

„...Convingerea mea lăuntrică este că **se face magie neagră fară nici un fel de scrupul sub masca yoga**. **Prin yantră pot fi zăpăcite si manevrate mase de oameni**...(!!)

Deoarece se consideră Dumnezeu a fi ceva si nu cineva si nu se consideră că Dumnezeu este Persoană, si în special datorită necredintei în Dumnezeu, e mai usor pentru omul necredincios să se mintă pe sine si să se încânte cu alte învățături comode, să „câstige" mântuirea sa prin tot felul de tehnici si exercitii trupesti decât să se roage lui Dumnezeu. Vor să devină dumnezeu fără Dumnezeu, sau mai rău, îsi imaginează că prin concentrarea si efortul lor îl pot sili pe Dumnezeu să facă ce vor ei în poftele lor.
Yoghinii încearcă o apropiere între „iluminatii" lor si sfintii lui Dumnezeu uitând că „diavolul se arată și sub înfătisare de înger de lumină" (II Cor. 11,14) si că unii sunt „iluminati" de altcineva decât de Dumnezeu.

Yoghinii si budhistii nu stiu de Duhul Sfânt, a treia Persoană dumnezeiască si-L consideră ceva, uitând că se pot lăsa posedati de cel rău.

Apar confuzii între discernerea duhurilor. Sfântul Ioan Evanghelistul spune că „duhul care nu propovăduieste pe Hristos Iisus și pe Acesta în trup, este antihrist". Se uită apoi că diavolul e tatăl minciunii si că el imită ca aspect lucrarea Duhului Sfânt doar, doar va înșela pe cineva.

Puterile paranormale ale yoghinilor si budhistilor sunt energii și puteri drăcesti. **Ei mută lucruri din loc, fac si vindecări miraculoase, citesc gândurile,** etc. Au niste puteri. Dar roadele Duhului Sfânt sunt altele: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga-răbdare, bunătatea facerea de bine, credinta, blândetea, înfrânarea poftelor**....".**

Așadar yoghinii fac minuni, videcă miraculos, mută lucrurile din loc, citesc gândurile, ghicesc, proorocesc, zboară, levitează, se teleportează, ...toate cu puterea demonilor.

Cartea o putem citi de aici:

SFATURI ORTODOXE --despre dreapta credinta ortodoxa , yoga , vrajitorie , secte , reincarnare , parapsihologie , moarte , suflet

2.6. Stareții de la Optina. Hipnoza, meditația, yoga, produc daune catastrofale.

-**STAREȚII DE LA OPTINA despre hipnoză**:

-Cuviosul Nectarie :„**Cumplită treabă hipnoza asta**. Era o vreme când oamenii se temeau de ea, iar acum sunt atrași de ea...Li se pare că trag folos de pe urma ei,..Si doar tot necazul vine din faptul că această cunoaștere intră în viața noastră sub masca a ceva ce poate aduce omenirii un uriaș folos."

-Cuviosul Varsanufie :„Hipnoza este putere rea, necreștinească."

-Cuviosul Macarie: „Dacă voi, părăsindu-l pe Dumezeu recurgeți la **magnetism**, care este un mijloc împotriva firii, eu unul n-am ce să vă mai spun."

Atașez sursa:https://www.crestinortodox.ro/religie/hipnoza-152876.html

- Mărturie athonită.ro,

prin prezentarea unei relatări pune practic punctul pe i, întrucât ceva mai limpede nu se poate. Respectiv o fostă yoghină vorbește despre faptul că **în cadrul yoga exersa o metodă de meditație numită Maharishi**, după numele gurului Maharishi Mahesh Yogi și arată ce consecințe a avut de suportat ea și alți cunoscuți:

„**...**Lipsa oricărui scrupul într-o atare atitudine nu este nici ea decât expresia concepției generale despre lume a hinduismului, care "educă" sistematic, astfel de personalități. Este relevantă, în acest sens, și mărturia Teodorei Katelouzou, publicată de către **ziarul "Orthodoxos Typos", în 1976**:

„...Întrucât am aplicat intensiv timp de mai bine de doi ani metoda lui Maharishi, pot afirma cu toată sinceritatea și răspunderea că relaxarea prin meditație este o pasivitate în stil indian care paralizează orice putere de reacție și de luptă în viață: este foarte îndepărtată de adevărata liniște și împlinire sufletească. Prin tehnica lui Maharishi, ȘI PRIN TOATE CELELALTE TEHNICI HINDUSE SAU BUDDHISTE, omul se autohipnotizează și pierde orice urmă de voință și de inițiativă. Este o spălare a creierului care se impune treptat și care are drept rezultat final pierderea totală a personalității. Mi-a adus și mie serioase prejudicii sub aspect mental, căci nu mai puteam să mă concentrez în nici o împrejurare și îmi pierdusem toată energia. Din clipa în care am încetat să meditez, mi-am putut continua fără probleme studiile. Metoda lui Maharishi făcea destule victime. Un tânăr care practica meditația transcendentală s-a sinucis în timp ce urmărea un seminar al lui Maharashi. Un altul și-a pierdut definitiv vocea. Un căpitan grec a început să prezinte tulburări psihice din ce în ce mai grave, până când l-au închis la psihiatrie.

Mulți tineri pe care i-am văzut cu ochii mei începeau să schițeze **mișcări spasmodice**, gesturi din ce în ce mai **bizare** și aveau numeroase alte reflexe pe care **nu le puteau controla**...."

Și **Mărturie athonită** conchide:

„...Să încheiem acest tablou reamintind și faptul că, de obicei, executantul exercițiilor yoga este instruit să-și concentreze mintea în anumite puncte concrete ale corpului, care diferă în funcție de exercițiu. Concomitent, el trebuie să repete în gând sau chiar și cu voce tare o anumită **mantră**, și am văzut deja că nu este altceva decât **o formulă de invocare sau adorare** a uneia dintre miile de zeități hinduse: Shiva, Krishna, Kali, Vishnu s.a.m.d. Este o altă probă peremptorie (evidentă, de necombătut nn) a caracterului profund religios al practicii yoga și un avertisment asupra implicațiilor duhovnicești ale practicării acestor exerciții.

Pentru un creștin, consecințele sunt similare cu cele ale apostaziei...."(Adică ale lepădării de Dumnezeu, a respingerii lui Hristos și a puterii mântuitoare a botezului"; ale abandonării Bisericii -cf Ortodoxwiki).

În concluzie, **meditația** făcută prin tehnici yoga (inclusiv privitul în **oglindă**) provoacă:

-spălarea creierului

- pierderea totală a personalității

-sinucideri

-mutire

-nebunie

-mișcări spasmodice bizare necontrolate (ca la epilepsie, caz similar întâlnim la pr. Boca)

-apostazie și îndemonizare. Anexez articolul:

https://marturieathonita.ro/despre-influenta-daunatoare-a-practicii-yoga-asupra-trupului-si-a-mintii/

-În următorul articol vedem că **meditația poate fi făcută și în oglindă,** însă practicantul se predă inconștient duhurilor necurate, care pot dărui ”înaintevedere” și putere hipnotizatoare:

-https://ro.tutkrabov.net/articles/magia-din-spatele-oglinzii-meditatie-cu-oglinda.html

-Iar în articolul de mai jos se precizează că practicantul poate vedea entități demonice, care, cică, nu pot face vreun rău și trebuie rugate să plece spre a relua meditația.

-O "meditatie-oglinda" privind cel de-al treilea ochi! In timpul ei, puteti vedea diferite chipuri, din vietile anterioare sau din alte dimensiuni! - Almeea - site de spiritualitate si vindecare

-Ortodoxinfo.ro,

semnalează faptul că: ”...Din antichitate până astăzi, **hipnoza ține de artele negre**... Pe baza caracterului evident ocult al hipnozei...creștinii ar trebui să evite hipnoza chiar și în scopuri medicinale...În ceea ce privește Biblia, eu cred că în pasaje ca Deutenorom 18, unde este vorba de ”**descântători” și ”făcători de vrăji**”, se face referire exact la acele practici obișnuite în antichitate care astăzi au găsit intrare în medicină și pshihiatrie ca **hipnoză**. Presupunerea mea se bazează atât pe utilizarea de altădată a acestor cuvinte, cât și pe tradițiile ocultului....” Alături avem articolul:

https://ortodoxinfo.ro/2011/03/11/17hipnoza-si-regresia-hipnotica-adica-dracisme/**.**

-Iar artele negre sau magice cuprind și vrăjităria, demonologia, astrologia, alchimia, voodoo șamd, răspândite inclusiv prin cărți, precum cea de față- scoasă la vânzare pe OLX:

Artele negre-CARTE VRAJI,vrăjitorie,demonologie,astrologie,alchimie-CO Bucuresti Sectorul 1 • OLX.ro)

-Crestinortodox.ro

atrage atenția că: „...**Hipnoza reprezintă o violare a sufletului omenesc.**..Ce îndreptățire poate să aibă lipsirea omului de simțul critic și de judecată, fie și pentru scurtă vreme, fie și cu un scop aparent bun? Nici una. Omul este o mare taină, iar nouă păcătoșilor, pur și simplu nu ne este dat să știm și să vedem ce se petrece în adâncul sufletului omenesc. **Nici un sfânt n-a recurs la vindecarea oamenilor în stare de alterare a conștiinței**. Plăcuții lui Dumnezeu împărtășeau oamenilor cu blândețe și cu smerenie darul vindecării, pe care îl dobândeau de la Dumnezeu pentru sfințenia vieții lor....”

-Unsufletortodox,

într-un articol foarte bun, arată clar că **hipnoza este înșelăciune demonică** și anexez linkul după un scurt pasaj:

„...Totuși noi ne punem întrebarea: de ce oamenii sunt atât de ușor de păcălit? Și ne răspundem singuri: pentru că mulți nu-l mai caută pe Dumnezeu-Dătătorul înțelepciunii, și se complac în superficialitatea păcatelor. Au pierdut trezvia înțelepciunii, simțul și educația comuniunii creștine și nu mai trăiesc deplin Adevărul și Viața Bisericii, nu mai percep corect înțelesurile dreptei

credințe și îi tăgăduiesc puterea. Mulți creștini ortodocși nu mai trăiesc creștinește, nu mai cunosc adevărurile dogmatice și rânduielile practice ale credinței sănătoase. Ce să mai zicem de eretici sau păgânii închinători la idoli? Pe bună dreptate, ne întrebăm și noi: „Dar Fiul Omului, când va veni, va găsi, oare, credință pe pământ?...” (Luca 18:8)

https://unsufletortodox.wordpress.com/tag/hipnoza/

-Forumul Creștin Ortodox: Ortodoxia tinerilor

”...Hipnoza e o formă de regresie hipnotică a voinței la stadiul de sclav ce execută orice poruncă fără să se opună. E un somn al conștiinței care te face dependent de hipnotizator încât îți legi viața de el fiind capabil să-l asculți orbește pentru faptul că are o mare putere de a te supune și domina. Medicina folosește hipnoza ca pe un instrument prin care să poți ajunge la cauzele unor tulburări psihice. Mie mi se pare o procedură imorală preluată de la forțele întunericului căci preluarea controlului mental al unei ființe omenești e un fel de posedare demonică...” Atașez articolul:

Despre iesirea din hipnoza!!! - Page 6 - Forum Crestin Ortodox

- Ortodoxia tinerilor

precizează că ”**În hipnoză sunt implicate capacitățile demonilor** de a induce omului percepții senzoriale..”și îl putem citi la adresa următoare:

Tehnici de psihoterapie văzute din perspectivă

Notă: În încercarea de a lămuri vreun păstor de suflete, sau vreun frate că religiile orientale studiate, aprofundate, experimentate și practicate de pr. Boca sunt idolatrii demonice, am prezentat (doar câteva, dar suficiente) dovezi că yoga, hipnoza, meditația, chiromanția, vrăjitoria, magia, radiestezia... ,se îmbină și sunt strâns legate între ele cu puterea demonilor, iar cei care le practică intră sub influiența duhurilor întunericului- care îi conduc după voia lor, dându-le puteri magico-vrăjitorești spre a atrage în înșelare și pierzare mulțimi de oameni.

De asemenea în cele patru cărți anexate în format pdf:

-Ieromonahul Arsenie Boca între adevăr și legendă (editată de Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului)

- ORTODOXIA ȘI RELIGIA VIITORULUI;

-MARII INIȚIAȚI AI INDIEI ȘI PĂRINTELE PAISIE,

-**CREȘTINISM ȘI YOGA,**

precum și în multele articole pe care le-am atașat la acest punct este lămurit cu limpezime că **Hinduismul** „adâncit” prin yoga și alte practici asemenea, ”**în vederea călugăriei”**, este nu numai în totală contradicție cu Sfânta Ortodoxie ci și **dușman de moarte** al Bisericii Domnului!

Așadar arsenismul care s-a înfiripat și extins tocmai pe baza ocultismului hindus, trebuie lepădat de dragul Bisericii și al turmei. Ca o concluzie clară a acestui punct prezint mai jos mărturia teribilă a unui fost yoghin, care arată că prin yoga se intră în contact nemijlocit cu diavolul. De asemenea ne face cunoscut că a primit puteri diavolești mai mari, în gruparea ARS de la Mănăstirea Vladimirești, la maica Veronica.

2.7. Mărturia șocantă a teologului Danion Vasile

scoate în evidență satanismul practicilor indiene, întrucât acesta încă din adolescență a intrat în gruparea lui Gregorian Bivolaru în căutarea unor răspunsuri la întrebările ce-l frământau, cu privire la destinația sufletelor după moarte. Astfel, într-un interviu având ca temă ezoterismul din România, face dezvăluiri șocante, mai ales pentru cei care mai cred că ar fi benefică soluția propusă de cotoroanța cu bulină roșie pe frunte- ce agresează privirea prin mii și imense panouri publicitare.

Alăturat anexez înregistrarea cu Danion Vasile care demască ocultismul hindus, nu ca un teoretician ci ca un practicant:

Interviu cu teologul Danion Vasile pe tema ezoterismului in Romania, din care spicuiesc:

„Pe mine m-a interesat în mod special ce se întâmplă cu omul după moarte, care este sensul omului în această lume, lucrul acesta m-a preocupat de mic copil. Mama mea s-a sinucis când aveam 13 ani, moartea ei m-a șocat foarte puternic și am vrut să știu ce e cu mama, ce se va întâmpla cu mine după moarte. Și credeam că yoga îți dă răspunsuri la aceste întrebări. Înainte de 1989, tatăl meu îmi adusese acasă câteva cărți de yoga și am început să practic mai întâi de unul singur (ca și pr. Boca, n.n). Apoi am avut o întâlnire cu o elevă a mamei mele care ghicea în cărți cu o precizie extraordinară (...) numai lucruri care erau reale.(...) și am simțit nevoia să mă arunc de la etaj, atât de mare era puterea (fizică) care are ieșea din această fată. (...) Și după ce m-am liniștit i-am spus: „vreau să capăt și eu puterile astea” și zice: „apucă-te de yoga”. M-am apucat de yoga mai întâi cu Gregorian Bivolaru (...) fiind convins că mă aflu în fața unui mare maestru spiritual. Șocul meu a fost mare, că de la primele cursuri am văzut că se pune foarte mult accent pe sexualitate. Eu am făcut yoga cu el în clasa a Xa și a XIa, era chiar maestrul meu.(...) Mi-aș fi dorit să ajung și eu ca marii asceți din India care trăiesc cu câteva boabe de orez pe zi, care levitează, care au puterea de a mișca obiecte (…)

Bivolaru repeta că cea mai scurtă cale spre „sfințenie”, spre desăvârșire este **tantra yoga** (...) și așa zice și **Mircea Eliade**, **are un articol despre tantra yoga și o recomandă ca fiind o cale spirituală accesibilă omului modern**. Pe această cale se spunea de exemplu, că dacă în fiecare zi păcătuiești 40-20 de minute, ajungi la desăvârșire (stare căutată și de pr. Boca prin mentorul și maestrul yoghin, sexologul Eliade n.a.) (...) Progresele din punct de vedere energetic sunt foarte foarte mari. De ce? Pentru că **pur și simplu te deschizi diavolului**. În tantra yoga, desfrânarea e asociată cu venerarea directă a diavolului, numai că nu ți se spunea că te închini dracului. Yoghinii, atunci când au început să cucerească Occidentul, Europa, s-au adunat prin anii 1960, cei mai mari maeștri din India și au zis: „ca noi să virusăm Occidentul trebuie să prezentăm practica yoga ca pe ceva compatibil cu învățătura creștină (idee preluată, din păcate, și de pr. Ghelasie de la Frăsinei n.a.), ca pe ceva nereligios, pentru că altfel oamenii vor înțelege că noi propovăduim cu totul și cu totul altceva”. (Fac precizarea că din nefericire, Eliade le-a luat-o înainte cu 30 de ani, gurușii hinduși au semănat pe arătura făcută de el, iar fără „marele” și adulatul autor al Istoriei Religiilor, cu siguranță aceștia nu ar fi obținut o recoltă așa bogată pentru diavol, n.a.) (...) Nouă ni se spunea de exemplu să venerăm puterile cosmice și în al doilea an învățai să o venerezi pe Kali, zeița națională a Tibetului, zeița morții. Pentru cei care nu știu, reprezentările ei sunt înfricoșătoare, ea fiind zeița morții are într-o mână o sabie sau un cuțit cu care a tăiat capul unui om, în cealaltă mână e capul tăiat pe care îl ține de păr, cranii la gât, un șirag de cranii și limba lungă, scoasă, plină de sânge. Pentru că dacă reușești să intri în legătură cu Kali, devii nemuritor. (...) Venisem la yoga tocmai ca să merg pe calea ascezei (ceilalți preferau sexul n.a.), eu voiam să ajung să renunț definitiv la mâncare, deci nu să mănânc puțin, nu o dată pe lună sau...nu. Voiam, pentru că citisem despre anumiți maeștri din India că trăiau fără hrană deloc, fără nici un fel de hrană, așa voiam și eu.

(Intrucât Danion Vasile prefera asceza, iar cum la Bivolaru se mergea spre „desăvârșire” prin desfrânare, schimbă maestru-guru, primește „botezul” indian și urma să meargă într-un ashram din Bulgaria. Pentru a-l pregăti în acest sens, tatăl său îl duce la părintele Galeriu, care îi recomandă să meargă la părintele Cleopa de la Sihăstria, să vadă cum e viața de mănăstire. Ajuns acolo făcea propagandă yoghină, a încercat să-i convertească pe frați să creadă în reîncarnare, să

le bage în cap toate bazaconiile în care credea și el, n.a) (...)

Și nu mi-a plăcut pentru că părintele Cleopa tuna și fulgera contra practicilor yoghine. Eu credeam că mă duc la un mare înțelept, care știe realitățile înalte, spirituale și că putem vorbi de la egal la egal, amical...De unde?! Părintele Cleopa fiind fiu al Bisericii, mărturisea adevărul Bisericii. La un moment dat un frate care avea probleme psihice, în timp ce eram la ascultarea la fân a luat furca și a vrut să o bage în mine, să mă omoare. Sau cel puțin să înfingă furca în mine, poate nu muream. În clipa în care furca se îndrepta spre pântecele meu, un frate a avut reflex și a pus mâna pe furcă (...) Am plecat din Sihăstria scârbit de creștini, de fanatismul lor,.. m-am întors din mănăstire disprețuindu-i pe creștini și bucurându-mă că n-am ales calea creștină.

(Totuși rămăsese cu o mare admirație pentru Domnul Hristos datorită morții Sale pe cruce. În plus, o oră pe săptămână erau puși să mediteze cu Hristos, „cu conștiința hristică", pentru a nu realiza că în yoga e diavolul și chiar erau îndemnați să meargă la biserică, să se încarce cu energie, așa cum fac și radiesteziștii, și vrăjitorii contemporani, care trimit la Spovedanie și Împărtășanie, spre a primi omul concepția de viață eretică și astfel să nu se mântuiască. n.a.)

M-am întors de la Sihăstria decepționat, numai că la biserică la părintele Galeriu, am intrat **într-una din cele mai periculoase mișcări eretice** din România, cea legată de **fenomenul Vladimirești, ...**rătăcire care nu este destul de bine cunoscută, ca atare, în România, deși a existat o scrisoare celebră în România scrisă de mari părinți. **Părintele Cleopa, părintele Arsenie Papacioc, Sandu Tudor și alții,** care au făcut praf fenomenul Vladimirești datorită ereziilor răspândite de maica Veronica (colaboratoare și ucenică apropiată a pr. Boca, așa cum vom vedea n.a.) Totuși după 89 s-a încercat coafarea problemei respective: nu, că maica nu era eretică,..că a fost clevetită...dar eu am fost în această rătăcire și știu foarte bine că în mănăstirea Vladimirești erau două tipuri de maici. **Maicile** care făceau parte din această grupare eretică și **care credeau în reîncarnare.**..nu toate spiritele se reîncarnează ci doar cele alese. Marii sfinți vin din nou pe pământ ca să facă bine, exact învățătura orientală...care nu are nimic de a face cu învățătura Sfinților Părinți. Și mai erau o parte din maici care trăiau în Vladimirești fără să aibă habar ce erezii se răspândesc acolo.

Ei bine, în clipa în care am intrat în această grupare **am primit puteri diavolești** pe care în yoga le capeți după mulți ani de zile, sau la sfârșitul vieții tale, dacă le capeți. În această grupare, se chema, Alianța pentru Renaștere Spirituală, ARS, îți puneai mâinile în cap și începeai să vezi îngeri, aure, să vindeci oameni, să știi lucruri din viitor, să știi lucruri din viețile trecute, dar toate acestea erau halucinații drăcești. Eu pe mulți i-am învățat să vadă astfel de energii. Între cele mai șocante lucruri care mi s-au întâmplat, am știut data, ora, minutul și gradul unui cutremur...Ori când vezi lucrurile astea, diavolul te subjugă, te câștigă...Mulți oameni vin la yoga pentru că le dă o credință verificabilă... trebuie doar să crezi la yoga că ești identic cu Dumnezeu, prin esență, că nu există nici o diferență între tine și Dumnezeu (...)

Am cunoscut-o pe maica Veronica și eram convins că am ajuns la cele mai mari adevăruri spirituale. **Mi s-a spus foarte clar: „de ce să te duci ...într-o mănăstire yoghină, când în țara noastră există reîncarnat Sfântul Ioan Evanghelistul, la Mănăstirea Recea, părintele Ioan?**"

Min. 47:25 :„**De fapt practica yoga asta este, e o prietenie cu diavolul.**

Pe mine m-a șocat să simt ca yoghin prezența diavolului în clipa în care **am meditat în fața unei oglinzi** (ca pr. Boca nn). Știam că se poate să văd draci, yoghinii sunt învățați să nu se teamă de ființele spirituale inferioare, cum sunt dracii, dar în clipa aceea când am început să meditez, l-am simțit pe diavol ca pe ceva care-i lacom după sufletul meu, ca pe ceva care vrea să mă paralizeze, care vrea să mă câștige. Ei bine, în practica yoga, lucrurile acestea nu le simți, diavolul te lasă să ai o stare de mândrie, de superioritate, ești intangibil, datorită meditației tale nu ți se întâmplă nimic. (...)

Am simțit pe propria mea piele puterea demonică a șefului radiesteziștilor (Claudian Dumitriu-care a încercat să-l hipnotizeze n.a.) și dau mărturie că așa cum prin practica yoga îmi deschideam sufletul față de diavol, știu că fiind în legătură cu astfel de maeștri te deschizi diavolului... ei fiind dușmani ai lui Hristos care încearcă să amăgească oamenii că ar fi de partea adevărului. (...) Diavolul lucrează (...) există puteri drăcești (de vindecare) pe care le au acești inițiați.(...) Eu am cunoscut unii vindecători cu bioenergie, cei mai cunoscuți din tara noastră, am

fost chiar prieten pentru că deși ne diferențiau anumite nuanțe,...și unii și alții (yoghinii și radiezteziștii n.a.) împărtășesc ideile esențiale cu privire la faptul că trăim o vreme de trecere de la starea de om la supra-om, ne apropiem de o nouă eră înfloritoare din punct de vedere energetic în care oamenii vor dobândi puteri paranormale, puteri vindecătoare (...) și unii și alții slujesc diavolului. (…) **Dracul nu vine ca bau-bau la tine**, dacă dracul venea ca bau-bau la mine ca yoghin mă lăsam de yoga imediat. Dracul vine ca un prieten care vrea să te ajute, un prieten care e totdeauna lângă tine, îți dă o pace, o liniște (...) E foarte simplu să crezi că ești una cu Dumnezeu prin esență. Panteismul confundă Creatorul cu creația sa (...)crezi într-un Dumnezeu impersonal. În clipa în care tot universul, creația e unită cu Dumnezeu, tu ești o fărâmă din dumnezeire, în sufletul tău apare aceeași aspirație luciferică, nu mai mult ca Dumnzeu, că nu poți, dar măcar ca Dumnezeu.”-

Notă: Întrucât la min. 20:10, Danion Vasile face referire la pr. Ioan Iovan- a cărui atitudine, în cazul prezentat, cel puțin în parte este neortodoxă-, fac precizarea că în 1993 părintele Dumitru Stăniloaie a semnalat părintelui Ioanichie Bălan 7 cazuri care se îndepărtează de Ortodoxie, printre care enumera și Mișcarea de la Mănăstirea Recea, iar părintele Paulin Lecca face și el mențiuni în acest sens. Însă mai pe larg despre acestea, la un alt punct.

„Spălarea creierelor” prin yoga este atât de profundă și perversă, încât conform lui Danion Vasile, în cl. aXIIa a trebuit să învețe din nou să citească. Putea citi orice despre yoga, nu însă altă lectură. Așa zisele stări, trăiri duhovnicești înalte, vorbirea în limbi, etc. date de diavol pot fi înțelese de unde provin abia după întoarcerea în Biserică, în duhul Ortodoxiei.

O altă înregistrare lămuritoare cu privire la yoga, un interviu, un dialog între Danion Vasile și Dan Căpitănescu, este în linkul alăturat:

<u>YOGA-UN BENEFICIU ÎN PLAN FIZIC,MENTAL, MOARTE ÎN PLAN SPIRITUAL-(INVITAT: SCRIITORUL DANION VASILE</u>

La min.12:20: Danion Vasile spune că:

„-Ne lăsăm păcăliți de diferitele versiuni care ni se dau, de îmbunătățire a sănătății. Adică mulți oameni se apucă de yoga, ei crezând că sunt creștini, se spovedesc, se împărtășesc, dar fac exercițiile fizice, așa numita hatha yoga, pentru trup, asanele („posturile fizice”=anumite poziții ale corpului nn), pentru a scăpa de diferite boli, și scapă. Și spun: „Da, cu ce greșesc? Mă închin la Dumnezeu străin? Nu. Renunț să merg la biserică? Nu. Care este problema?”

-Radu Căpitănescu: „Da, pentru că până la urmă sunt, la prima vedere, chiar și pentru un ateu, sunt niște simple exerciții fizice, dar în Bhagavad Gita, în „scriptura” (hindusă nn), am fost curios să aflu ce se întîmplă până la urmă.

Biserica Ortodoxă a spus la un moment dat că yoga este o practică interzisă”.

-Danion V: „Mai întâi Biserica Greciei”

-R.C.: „Și toată lumea în momentul acela a răbufnit :„Cum adică a ajuns Biserica să se bage, unde nu-i fierbe oala?Este un subiect de competența instructorilor de yoga.” Ori culmea este că această practică, este.., are origini religioase și mergând la „scriptura veche” la Bhagavad Gita, la un moment dat se spune despre yoga, că domnul yogăi este **Krishna** și cel care pur și simplu face aceste ASANE, practic se închină acestui zeu (diavol nn). Și atunci stai și te întrebi...bun, dacă fac un simplu gest involuntar, nu știu, îmi întind mâna nu știu cum, înseamnă că m-am închinat unui zeu? Nu. Aici vorbim de ceva organizat. Adică: „domnule, mă duc să fac yoga!”. Credeți că acești instructori de yoga și cei care au clinici de yoga știu ce se ascunde în spatele acestor exerciții? Sau cum afectează ele, dacă știți, că ați practicat?”.

Danion Vasile reia tema întâlnirii marilor guruși indieni care în anii 60 au pus la punct un plan viclean de cucerire a occidentului și care au stabilit:

-„Dacă vom continua să prezentăm yoga ca o practică religioasă, europenii, creștinii vor fugi de noi. Hai să o prezentăm ca pe ceva care e nul din punct de vedere spiritual, care-i strict pentru sănătate, și așa vom câștiga”.

-R.C.:„Și s-a mers pe latura științifică”.

- D.V.: ”Adică de la început, ei au spus că vor să-și ascundă adevăratele intenții”. (În același fel atrăgea atenția și părintele Serafim Rose, spunând că Hinduismul este dușman de moarte al Creștinismului, pe care îl atacă cu viclenie nn) (...) „Elevii și studenții din școlile respective (din SUA) începeau orele spunând o formulă magică în sanscrită”...(care erau în fapt formule de închinare către guru, sau la diferiți zei, fiind dovedit la procesul intentat de creștini, că yoga este o practică religioasă- mai excat demonică nn).

„Acuma, unde e problema când faci o asana? I-aș întreba pe cei care ne ascultă dacă se roagă la fel stând în genunchi sau stând în pat cu un picior pe perete și scobindu-se în nas, dacă au aceeași stare lăuntrică? Răspunsul este nu, evident că nu. Poziția în care stăm ne influiențează sufletul, trupul și sufletul sunt interdependente. M-am lăsat de yoga în clasa a XIa spre a XIIa. In clasa a zecea sau a XIa, mi-am învățat un coleg, am vorbit cu un coleg despre practica yoga și el a venit la școală și mi-a zis: „Am stat în lotus și vreme de câteva minute nu am avut nici un gând”. El era șocat că doar și-a încrucișat picioarele în poziția cunoscută, de lotus (...), și această poziție, singură, a făcut ca mintea lui să se oprească și lui nu-i venea să creadă că i s-a întâmplat așa ceva. Eu am rămas uimit pentru că încercam de multe ori să stau în lotus și nu ajunsesem la această reacție chimică, să-i spun așa. Ei bine, orice asana, are o componentă sufletească. Marii maeeștri din India spun clar că nu poți să faci yoga doar cu trupul, că trupul influiențează sufletul. Adică există o așezare a minții pe care ți-o dă fiecare asana. Practic golirea minții la care se ajunge prin asane favorizează receptivitatea față de energiile demonice. Pantagialin yoga supra, scrie clar: „Scopul practicii yoga este oprirea mișcărilor minții.” Foarte clar. Ori mintea nu poate să rămână nemișcată, goală.”(...)

„**În momentul în care lași mintea goală, diavolul vine și o umple, ajungi la forme de posesie.** De la posesie care este neobservată de ceilalți, până la posesie demonică „standard”, cum era în vechime cum sunt cele descrise de Domnul Hristos în Evanghelie...”

BHAGAVAD GITA cu comentarii - PDF Free Download-despre „scriptura veche hindusă

Pentru mai multă claritate atașez aici și o predică a **părintelui Gheorghe Anițulesei**, despre îndrăcirea oamenilor prin yoga, în care vorbește la min. 16:25 de un caz de spălare a creierului, respectiv de o studentă la medicină care de la nota 10 pe linie, după doi ani de practică yoga nu mai avea ținere de minte deloc, nu mai putea să învețe, așa cum mărturisește despre sine și Danion Vasile.

Îndrăcirea oamenilor prin Yoga. PR. GHEORGHE ANIȚULESEI (audio)

Întrucât **Danion Vasile** a făcut referire și la radiestezie -care se află pe aceleași coordonate demonice ca și yoga-, anexez alăturat un articol de la Chilia Buna Vestire din Sfântul Munte Athos, care o definește ca fiind o mare înșelătorie diavolească, iar Ziarul Lumina menționează că în radiestezie găsim un amalgam de credințe eretice, idei și practici, preluate din hinduism:

Radiestezia – cu adevărat o mare înşelătorie diavolească-Chilia Buna Vestire

Sfaturi practice în Biserică: Nocivitatea radiesteziei- Ziarul Lumina

3. DATELE BIOGRAFICE ALE PR. BOCA:

-Se naște la 29.09.1910

-Termină Liceul în 1929

-Si-a dorit să se înscrie la Aviație, însă nu a avut posibilități financiare astfel că s-a înscris la Teologie

-Între 1929-1933 urmeazxă cursurile Facultății de Teologie din Sibiu

-Timp de 5 ani, între 1933-1938 urmează Beleartele la București. A făcut anul de practică la o biserică din Bixadul Oltului...

-La 11 septembrie 1936 fusese hirotonit diacon celibatar de către IPS Nicolae Bălan

-Pe 12 martie 1939 a plecat, trimis de Mitropolitul Nicolae Bălan, în Sfantul Munte Athos , ca să deprindă călugăria de acolo. S-a întors în țară pe 8 iulie 1939....

-În toamna anului 1939 a mers la Chișinău să învețe tehnica metalo-plastiei în pictură.

-În anul 1940, după Invierea Domnului, în vinerea Ivorului Tămăduirii este tuns în calugărie, primind numele Arsenie.

-La 10 aprilie 1942, la Praznicul Izvorului Tămaduirii, este hirotonot ieromonah de IPS Nicolae Bălan, și numit stareț și duhovnic al Mănăstirii Brâncoveanu.

-În iulie 1945 este arestat câteva zile fiind pe atunci la Mănăstirea Bistrița din Vâlcea unde își scrie autobiografia. Este dus la București de unde este eliberat la 30 iulie 1945

-În 1948 este arestat și anchetat la Brașov și Făgăraș.

-În noiembrie 1948 a fost mutat la Mănăstirea Prislop

-In 1951 este trimis în lagărele de muncă forțată de la Canal, pentru mai mult de un an

-În noiembrie 1955 este arestat și anchetat la Timișoara, Jilava și Oradea de unde este eliberat în aprilie 1956.

-În 1959 a fost scos abuziv din monahism și i s-a interzis să slujească la altar.

-A fost angajat ca pictor la atelierele Patriarhiei de la Schitul Maicilor din Bucuresti. A pictat la Biserica Sfântul Elefterie și la Biserica Boteanu din București și la Biserica din satul Bogata din judetul Brașov.

-Din 1968 până în 1983, timp de 15 ani a pictat Biserica din satul Drăgănescu.

-După 1983 pictează o perioadă și la biserica din satul Bogata, Brașov.

Avem aici sursa: -Parintele Arsenie Boca

-https://www.fundatiaarsenieboca.ro/parintele-arsenie-boca/biografie/

4. MĂRTURII CU PRIVIRE LA LIPSA DUHULUI ORTODOX, la pr. Boca -cronologic

Unde nu este duh ortodox, acolo nici sfințenie nu poate fi, iar mărturiile cuprinse cronologic la acest punct, tocmai acest fapt îl atestă:

4.1. 1929-1933 -1939 -Perioada studenției și vizita în Sfântul Munte

-Părintele Antipa Dinescu

-Părintele prof.dr. Dorin Zosim Oancea

Totala lipsa a duhului și a trăirii ortodoxe din perioada 1929-1933 este descrisă mai pe larg la pct. **1 lit.a**. Astfel mărturia redată acolo, respectiv a pr. prof. Dorin Zosim Oancea, atestă practica ocultă a studentului Zian Boca pe timpul Facultății de Teologie, încă din primul an de facultate, deci de la vârsta de 18-19 ani. Însă începutul pare să fi fost pus din liceu, odată cu studierea filozofiei kantiene care prezintă adevărul ca fiind relativ, cu imbold către arianism prin umanismul secularist**,** așa cum am văzut la pct. 1 lit. b-d.

...1939. Sfântul Munte

Se spune că în una din cele 87 zile cât s-a aflat în 1939 (12 martie- 8 iunie) în Sfântul Munte, l-ar fi luat Maica Domnului și l-ar fi dus pe un munte înalt și l-ar fi încredințat Sfântului Serafim de Sarov. Foarte bine. Dumnezeu în bunătatea Sa „a trecut cu vederea” perioada în care

prin ocultism pr. Boca s-a închinat mulțime de ani potrivnicului Său și ca un atotputernic și atotmilostiv l-a iertat și l-a așezat pe Cale. Dar trebuia să fie măcar o condiție: aceea de a renunța definitiv la practicile oculte. Însă continuând să fie adeptul lor (așa cum vom vedea), rezultă fără dubii, că aceea nu a fost o vedenie cerească.

”**Cel mai vrednic staret al Schitului Prodromu după 1900”, ”marele duhovnic Arhimandritul Antipa Dinescu, era un sfânt în viață, un ”gheronda ” Român, recunoscut de toți grecii și românii de pe Sfântul Munte” și în 1939 fiind în vârstă de 80 de ani sihăstrea retras numai cu un ucenic, la Chilia Sfantului Ipatie de la malul mării. Acest părinte îmbunătățit a dat ceva ascultare diaconului Boca, pe care nu a îndeplinit-o, astfel că marele stareț ar fi zis:**

”**-Măi, tu nu ești în stare de nimic! Nici la mătură nu ești bun!” .**

Pe larg despre aceasta putem citi aici:

https://sfintiinugresesc.wordpress.com/2016/03/18/pag-91-arhim-schimonah-antipa-dinescu-si-arhim-teofil-paraian/

4.2. 1943 - părintele Adrian Făgețeanu -„Pr.Boca era clarvăzător de la diavol”

Într-o înregistrare audio de prin anul **2010**, părintele Adrian Făgețeanu povestește cum a asistat involuntar la o discuție a pr. Boca cu o femeie, în biserica de la Mănăstirea Sâmbăta și ce concluzie a tras după ce a analizat și cercetat cele petrecute.

Ținând cont că pr. Boca a fost hirotonit preot în 1942 și în conformitate cu biografia părintelui Adrian, întâmplarea pare să se fi petrecut în **1943**:

”**...Intr-o zi, ajung acolo putin cam tarziu, adica cu alt tren decat cel care venea devreme, la ultima statie spre Sambata. Si, ajungand tarziu, n-am mai indraznit sa intru in manastire. Mam dus la hotelul „fan”, adica erau stoguri de fan, am dormit acolo. Dimineata m-am scuturat de praf, de fan, de frunze, de tot ce aveam. Era acolo un parau, aproape. M-am spalat si mam dus la biserica. Era… inca abia rasarea soarele.**

Dupa un timp, vad ca intra si parintele. Ce bucurie am avut! Si el s-a inchinat la iconostas si tot se uita in urma, sa vada daca mai intra cineva sa aprinda candelele. Pentru ca el sa poata sa se roage, trebuia sa vie altcineva sa aprinda candelele. Intoarce capul, intoarce si vede ca nu vine nimeni.

Deodata se deschide usa si intra o femeie. Si el spune:

-Marie, de unde această obraznicie, sa intri de hram, cea mai sfântă prăznuire a noastră, în mănăstire, in biserica, cand toata noaptea te-ai destrabalat cu Simeon?

Eu am ramas uimit! Adica un om care n-a aflat de la nimeni… nu e clarvazator?

Credincioși: Da, da.

Pr. Adrian: Femeia a inceput sa planga, a vrut sa se apropie, sa-i spuie ca vrea sa se spovedeasca.

Zice: Acuma nu. Acuma eu trebuie sa ma rog pentru hram. Nu? N-am timp de spovada!

Da mie mi-a intrat in cap: clarvazator, clarvazator, clarvazator…

La un moment dat, nu stiu daca de la diavol sau de la cine mi-a venit gandul, stai putin: cand fariseii au adus pe femeia pr… delict de adulter si a spus – Moise ne-a poruncit s-o ucidem cu pietre, Mantuitorul niciodata n-a vadit pacatele cuiva. N-a vrut nici pe Iuda sa-l dezvaluie, decat la insistentele lui Ioan. Nu? Si… m-am framantat asa: de unde, de unde stie parintele, de unde stie parintele? E, dumneavoastra ce spuneti, de unde stia?

Credincioși: Ne intrebam, sfintia voastra, la ce raspuns ati ajuns?

Pr. Adrian: Nu, eu nu va spun.

Credincioși: I-a aratat Duhul Sfant.

Pr.Adrian: V-am spus, Mantuitorul nu vadea pacatul altora. A spus tuturora: care e fara de pacat sa arunce cu piatra.

Credincioși :Oare constiinta ei era incarcata parinte?

Pr. Adrian: Pai constiinta sigur ca era incarcata, daca ea chiar a cerut sa se spovedeasca. Nu?

Credincioși: Diavolul i-a aratat?

Pr. Adrian: Da. Pentru ca diavolul a indemnat-o. Ea venise si ea tarziu, agale si statea pe o banca. Pe urma am aflat eu mai tarzi, de la ea… Si un om a spus: Mai, nu mai mergi la manastire, uite vino la mine si dormi, ca am trei camere, in casa, intr-una dorm eu cu sotia si dumneata dormi in alta camera. Nu?

Credincioși: Da.

Pr. Adrian: Si ea a crezut. Si cand a ajuns acolo, sotia nu era. Poftim?

Credincioși: Da, am inteles.

Pr. Adrian: E, simplu...”

Rog citiți în continuare la adresa alăturată, analiza ce o face părintele Adrian Făgețeanu și cu privire la relația smintitoare a pr. Boca cu maica Zamfira, precum și cu privire la pictura hulitoare de la Drăgănescu, pag. 59-62:

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/parintii-il-dezvaluie-pe-parintele-arsenie-boca1.pdf

-Parintele ADRIAN FAGETEANU despre RATACIRILE parintelui ARSENIE BOCA- înregistrare audio de excepție, despre rătăcirile pr. Boca, pictura eretică acestuia, maica Zamfira, maica Veronica de la Vladimirești...

Așadar, conform părintelui Adrian Făgețeanu, Patericului..., diavolii pot face din anumite persoane prooroci, clarvăzători, cărora le dezvăluie păcatele oamenilor, spre a le face cunoscute mulțimilor, care astfel pot fi ușor atrase în înșelare:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/b-proslavirea-lui-de-catre-domnul-cel-putin-printr-unul-din-urmatoarele-daruri-sau-%E2%80%8Eputeri/biciul-lui-dumnezeu-hipnotizatorul-care-vadea-public-pacatele-bietilor-oameni/

Notă: Fac precizarea că părintele Adrian Făgețeanu este cu adevărat îndreptățit la a face observații atât de tranșante întrucât a cercetat în profunzime fenomenul înșelărilor și al practicilor neortodoxe ce au pătruns în Biserică prin superstiții, practici oculte și „băbisme”. În acest sens, împreună cu părintele Mihail Stanciu au scris cartea „**De ce caută omul contemporan semne, minuni si vindecari paranormale?**”, în care tratează abaterile de la Ortodoxie și înșelarea în care au căzut unii preoți și duhovnici foarte cunoscuți pe plan național, stareți sau starețe de mănăstiri în care se produceau vedenii demonice, vorbirea cu duhurile, transă, deschiderea pravilei și alte vrăjisme care atrag mulțimile -ce din neștiință le percep ca lucrări dumnezeiești.

Însă„**...Neştiinţa este, aşa cum spunea Sfântul Marcu Ascetul, maica tuturor relelor. Ea este unul dintre cei trei uriași puternici ai diavolului (alături de uitare şi nepăsare), sub ocrotirea cărora se furişează toate patimile în suflet. De aceea, omul are datoria să lupte necontenit pentru alungarea din sine a neştiinţei. (...) La adăpostul ignoranţei se instalează în suflet şi falsul misticism....”**

-fragment de la pag.7 din cartea menționată mai sus, pe care o postez alăturat în format pdf și la care voi face trimitere și la alt punct:

https://www.sufletortodox.ro/arhiva/carti-documente/De%20ce%20cauta%20omul%20contemporan%20semne.pdf

4.3. 1945- ian-martie- Nichifor Crainic la cererea pr. Boca traduce din Ignațiu de Loyola - fondatorul Ordinului Iezuit-1534

Încă o dovadă care arătă interesul pr. Boca pentru alte ”religii superioare”, o găsim

în art. ”File din dosarul penal al lui Nichifor Crainic” de pe site-ul fericiticeiprigoniți, din care redau:

”...Cu ajutorul „unui călugăr, fost student al meu, de la Sâmbăta de Sus”, reuşeşte să plece din Sibiu. Se va refugia la mănăstirea făgărăşeană al cărei stareţ era acest „călugăr”, care indiscutabil era părintele Arsenie Boca, dar pe care Crainic nu-l nominalizează în nici un loc din *Memoriile* sale.

Despre şederea sa la Sâmbăta şi despre părintele Boca, Crainic vorbeşte în timpul interogatoriilor la care a fost supus între 11-14 octombrie 1955 la Bucureşti, pentru a da informaţii despre fostul stareţ al mănăstirii făgăreşene: „*În iarna anului 1945, fiind în Sibiu pentru a mă feri de autorităţi, m-a vizitat Arsenie, care m-a invitat să merg la mănăstire. Am plecat la mănăstire, unde n-am putut să stau prea mult, deoarece venea lume care m-ar fi putut cunoaşte şi am plecat în satele din munţii Apuseni […].*

*[Arsenie] cunoştea că situaţia mea este nelămurită şi echivocă fiindcă eram la începutul anului 1945, într-o epocă de confuzii a spiritului public şi de dezorientare, când în viaţa publică nu era încă nimic cristalizat […] la el la mănăstire am stat o lună şi ceva, iar situaţia că e nelămurită o ştia din spiritul public şi din discuţiile ce le-am avut împreună. Menţionez că în acel timp nu eram urmărit oficial, nefiind nici mandat oficial de arestarea mea...”*Şederea la mănăstirea făgărăşeană a fost în lunile ianuarie-martie 1945.

Activitatea lui Nichifor Crainic la Sâmbăta era diversă, el luând legătura cu preotul profesor Dumitru Stăniloaie care pregătea *Filocalia* pentru publicare. Profitând de prezenţa lui Crainic la această mănăstire, Stăniloae l-a solicitat să revadă textele traduse ale valoroasei lucrări duhovniceşti ortodoxe, mai ales asupra aspectelor de ordin literar.

„...Afară de aceasta, spune Crainic în interogatoriul din 14 octombrie 1955, am tradus și comentat cartea Exercițiile lui Ignațiu de Loyola**. În calitatea lui de călugăr, fiind foarte curios să cunoască această metodă de viață spirituală, m-a rugat să i-o traduc și s-o comentez. Altceva n-am mai făcut în timpul acesta...”**

Avem aici articolul din care am extras fragmentele:

File din dosarul penal al lui Nichifor Crainic

Așadar pr. Boca își mai găsește un **mentor eretic**, tocmai în timp ce era ieromonah la Sâmbăta, însă am văzut la **pct. 1 lit.c** cât sunt de dăunătoare citirea cărților eretice și am alăturat ”**cuvânt de sfat nemincinos și bun”** de la un gigant al Sfintei Ortodoxii, respectiv **Sfântul Ierarh Ignatie Brianceaninov**, care explică învățătura Sfinților Părinți cu privire la pericolul ce rezidă în urma studierii scrierilor neortodoxe. Și mai grav este că pr. Boca dorea să-și însușească acele exerciții, întrucât Nichifor Crainic scrie clar:

„...***În calitatea lui de călugăr, fiind foarte curios să cunoască această metodă de viaţă spirituală,...”***

Cât privește pe **Loyola**, iată ce spune **Sfânta Biserică**, prin **Marele Ignatie Brianceaninov**:

„**...**O mare parte dintre nevoitorii Bisericii Apusene, socotiţi în sânul acesteia ca foarte mari sfinţi – aceasta, după căderea ei de la Biserica Răsăriteană şi îndepărtarea Sfântului Duh de la ea – s-au rugat şi au ajuns la vedenii, bineînţeles mincinoase, prin metoda pe care am amintit-o. **Aceşti păruţi sfinţi se aflau în cea mai cumplită înşelare drăcească**.

Înşelarea îşi ridică, deja, în chip firesc, capul, pe temeiul hulirii împotriva lui Dumnezeu, prin care este schimonosită la eretici credinţa dogmatică. Purtarea nevoitorilor latini, cuprinşi fiind ei de înşelare, a fost întotdeauna „extatică" din pricina neobişnuitei lor înfierbântări trupeşti şi pătimaşe. **Într-o asemenea stare, se afla Ignaţiu de Loyola, întemeietorul Ordinului iezuiţilor**. Închipuirea lui era atât de aprinsă şi de aţâţată, încât, precum el însuşi spunea, avea nevoie doar să o voiască şi să întrebuinţeze oarecare sforţare ca să-i apară înainte, după bunul său plac, iadul sau raiul. Apariţia raiului şi iadului se săvârşea nu doar prin lucrarea închipuirii omeneşti; lucrarea închipuirii omeneşti, de una singură, este neîndestulătoare pentru aceasta:**faptul se săvârşea prin lucrarea demonilor,** care îşi uneau prisositoarea lor lucrare cu lucrarea neîndestulătoare omenească, adăugând lucrare la lucrare, plinind o lucrare prin cealaltă, pe temelia liberei voinţe a omului care şi-a ales şi şi-a însuşit o orientare mincinoasă.Se ştie că adevăraţilor sfinţi ai lui Dumnezeu, vedeniile li se dăruiesc numai şi numai prin bunăvoinţa şi lucrarea lui Dumnezeu, iar nu după voia omului şi nu prin propriile lui sforţări; se dăruiesc pe neaşteptate, foarte arareori, când este neapărată nevoie, potrivit minunatei iconomii a lui Dumnezeu, iar nu la întâmplare. Nevointa aspră a celor aflaţi în înşelare se însoţeşte, de obicei, de o adâncă stricăciune sufletească. După aceasta, se poate măsura văpaia care îi mistuie pe cei înşelaţi. În sprijinul celor spuse, stau povestirile din istorie şi mărturia Părinţilor. „Cel ce vede duhul amăgirii – în vedeniile care îi sunt înfăţişate, a spus Preacuviosul Maxim Capsocalivitul, foarte adesea este supus iuţimii şi mâniei; buna-mireasmă a smereniei ori a rugăciunii, ori a lacrimii adevărate nu încape într-însul. Dimpotrivă, unul ca acesta se laudă mereu cu virtuţile sale, este plin de slavă deşartă şi se dedă întruna, fară frică, patimilor viclene..."

Continuarea se află în art. alăturat:

https://invitatielaortodoxie.wordpress.com/2013/09/25/sfantul-ignatie-briancianinov-despre-inselare-2/

După ce a "adâncit" practicile indiene și a obținut capacități guruiste, pr. Boca se afundă și în „exercițiile spirituale" ale fondatorului iezuismului, ce „pot fi asemănate cu cele budiste sau hinduse", exerciții care de asemenea „se săvârșesc prin lucrarea demonilor". Aceasta o demonstrează și prin altă hulă, aceea că, pe marele înșelat de diavol Francisc de Assisi, l-a pictat ca Sfânt cu aureolă în biserica de la Dragănescu, precum și pe ereticul semiarian Wulfila -sub influiența posibilă a mentorului Kant. Și confirmă **lipsa duhului ortodox** și prin refuzul ștergerii blasfemiilor de pe pereți și ignorarea poruncii Preasfințitului Episcop Roman.

4.4. 1945- iulie - Pr Boca s-a pregătit de călugărie, studiind mistica „religiilor superioare"-(!)

Am văzut la pct. 4 lit.**c** că pr. Boca în ianuarie -martie 1945 se afla la Sâmbăta, cu Nichifor Crainic, care i-a tradus și comentat în această perioadă „exercițiile spirituale" iezuite ale lui Loyola.

În luna iulie 1945 îl găsim la Mănăstirea Bistrița.

Acolo este arestat pentru câteva zile, iar la Râmnicu Vâlcea își scrie autobiografia la sediul Siguranței Statului. Din aceasta rezultă cu claritate, fără dubii, că pr. Boca, nu deosebea cu adevărat Sfânta Ortodoxie de demoniile lumii, așa zisele religii, și am văzut lipsa discernământului pe parcurs.

Redau din propria declarație:

"În timpul teologiei mi se lămurea frumuseţea chipului vieţuirii călugăreşti şi doream să mă instruiesc, pe cât puteam, mai temeinic, cu deosebire în latura mistică a vieţii....Aveam problema voinţei în stăpânirea simţurilor. Mai mult chiar, mă preocupa, **studiind mistica comparată a diferitelor religii superioare**, **ca să văd prin proprie experienţă**, cât se întinde sfera voinţei în domeniul vieţii sufleteşti şi biologice. Mă interesa să vad dacă e adevărat ce afirmă cărţile asupra actelor reflexe, şi asupra instinctelor, că anume sunt independente de voinţa şi controlul conştiinţei. **Experienţa mea personală** însă mi-a dovedit că acţiunea voinţei şi a conştiinţei se poate întinde şi peste instincte şi actele reflexe după o oarecare variabilă.

Mă ajutau la aceste adânciri şi studiile ce le făcea pe vremea aceea Mircea Eliade la Calcuta, trimis de Universitatea din Bucureşti, pentru studii orientalistice. Iar parte de studii le tipărea în Revista de filosofie din Bucureşti, şi-mi parveneau pe această cale. **Toate acestea mă interesau să le aflu şi să le probez în vederea călugăriei..."**

Ca să facă o astfel de afirmație **în 1945, la 16 ani** după întrarea pe poarta Teologiei, **la 9 ani** de când fusese hirotonit diacon **și la 3 ani** de când devenise ieromonah**, arată lipsa totală a duhului ortodox** în toți acești ani **precum și falsitatea vedeniei din Sfântul Munte, avută în urmă cu 6 ani.**

Deși am prezentat nenumărate dovezi cu privire la demonia misticii hinduse, pentru cei mai încrâncenați susținători arseniști mai alătur un fragment din **cartea editată de Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului**:

"**Ierom. Arsenie Boca- între adevăr și legendă",** în care se arată satanismul și consecințele la care se expun practicanții misticismului hindus:

pag.11:„...Dar să vedem ce se spune despre Yoga în **Bhagavad Gita**, care este "**cartea sfântă"** a hinduismului. Conform Gitei, yoga nu este o creație omenească, așa cum este spre exemplu știința. **Yoga este o revelație "dumnezeiască"** (noi zicem demonică), **un dar pe care zeul Krishna, numit și "Domnul Yogăi" îl oferă omenirii**, prin mijlocirea lui Arjuna. Mai mult decât atât, **yoga este o formă de adorare**, **prin care zeul dorește să fie venerat de către adepții săi**. (Iar Sfânta Scriptură învață: „zeii neamurilor sunt demoni"). Zeul Krishna arată că nu doar practicarea yoga, ci fie și numai **simplul ei studiu teoretic este socotit o formă de adorare** a sa. **Iar adorarea este un act pur religios** și nicidecum științific și nu întărește voința celui ce practică yoga, ci **legătura sa cu zeul-demon**. **Scopul și punctul terminus al exercițiilor yoga este unirea cu dumnezeul-Krishna**, cu inventatorul, creatorul și învățătorul yogăi. De altfel, cuvântul yoga înseamnă "unire cu Dumnezeu". După cum reiese, din cuvintele zeului Krishna, între Tantra Yoga și Hatha Yoga, este o strânsă legătură și prin amândouă se urmărește adorarea zeului.

Krishna zice: "După cum ți-am spus și înainte, o, tu, cel fără de pată, în această lume există două căi: cea a școlii Samkhya, cu yoga cunoașterii și cea a școlii yoga, cu yoga faptei**...".**

Iată ce consecințe fatale, ce dezastru duhovnicesc pentru suflet a atras pr. Boca asupra sa și implicit a adepților prin studierea și punerea în practică a altor mistici „superioare "! Adică s-a unit prin yoga cu zeul demon Krishna, „domnul Yogăi", care fiind potrivnic lui Dumnezeu și omului, a creat arsenismul prin discipolul lui Eliade - care a răspândit Hinduismul în lume; al lui Kant, care a tranformat adevărul în relativ; a lui Rudolf Steiner propăvăduitorul reîncarnării și al lui Loyola- cel cu mistică înșelătoare.

Vă rog citiți **cartea Arhiepiscopiei Argeșului,** pe care o anexez în format pdf:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2019/12/ierom.-arsenie-boca-intre-adevar-si-legenda-arhiep.-argesului-si-muscelului.pdf

Povestea zeului Krishna în mitologia indiană este pur demonică, cu crime, desfrâu, violuri, transfer de sarcină, renunțare la trup pe baza tehnicilor yoga...„Paralel în tradiția hindusă se arată că Krishna a înșelat 16.000 de femei măritate păstorițe și de la ele a dobândit 180.000 de fii." - conform art. de pe Mărturie athonită.ro, alăturat:

YOGA: O metodă de distrugere a personalității omului

Iar Eliade „spunea că indienii l-au convins că yoga și tradiția lor dețineau cunoașterea condiției umane".

Vedeți în articolele de mai jos cui se închină yoghinii și susținătorii lor și ce "religii superioare" studia pr. Boca:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Krishna

https://det-sad-79.ru/ro/bog-vishnu-universitet-dushi-kakih-bogov-pochitayut-v-indii.html- mitologie indiană

4.5. 1946 -părintele A Papacioc se opune hipnotizării. Pr. Boca se credea Sf. Prooroc Ilie

În 1944 pr. Boca a fost înlocuit (după 2 ani) în stăreție de părintele Serafim Popescu. Din biografii, rezultă că în anul **1946 sau 1947** tânărul Anghel Papacioc merge la Mănăstirea Sâmbăta la pr. Arsenie Boca, cu gândul de a lua binecuvântare pentru călugărie. Însă are neplăcuta surpriză să constate pe propria piele, că pr. Boca în momentul întâlnirii a **încercat să-l hipnotizeze**. Pe baza cunoștințelor sale, a trezviei și a cugetului ortodox, a înțeles instantaneu înșelarea pr. Boca și a respins ferm ”atacul” declanșat prin acea ”privire grea” obținută în urma meditațiilor yoga, așa cum atestă pr. prof. Dorin Zosin Oancea la pct. 1.

Iată cum prezintă părintele Arsenie Papacioc întâlnirea de la Sâmbăta:

”**Și Arsenie Boca și-a pus mâinile așa...Niște ochi albaștri, puternici...la mine așa...fix...Eu când am văzut, zic: Vezi de treabă, domnule...Ce înseamnă antemandarul acesta?...L-am simțit. Cât era de puternic curentul despre el, pentru mine, zic, gata. Și nu mi-a mai trebuit...”**

Din dialogul de la Sihăstria, din **1996,** purtat de părinți spre folosul nostru, extrag afirmațiile esențiale:

„- a fi declarat pr. Boca ca sfânt, ar fi o nenorocire,

-pr. Boca căzuse în boala proorociei, a sfințeniei și a intrat duhul hotalmului (neorânduielii, mândriei- cf unor tâlcuiri) în el,

-pr. Boca a încercat să-l hipnotizeze pe tânărul Anghel Papacioc,

-părinții au condamnat ce a făcut pr. Boca (referire la părinții de la Mănastirea Antim, nn),

-în închisoare, pr. Boca, s-a lăsat și de preoție și de călugărie !(o dovedește și viața sa nn),

-a rămas civil, ca pictor bisericesc,

-Julieta era o studentă ambițioasă, colegă la Teologie cu Antonie (IPS Plămădeală), interior voluptoasă, plină de ea, care neputând ajunge în atenția pr. Boca, a simulat (în 1946) un act de sinucidere, aruncându-se în lac,

-a intervenit pr. Boca, care a dăscălit-o și apoi au rămas în mare intimitate.. plecau în pădure împreună...

-astfel Julieta, prin acest gest, l-a luat pe Arsenie, de la tot și de la toate,

- după ce a fost pus stareț la Prislop, părinții de la Antim (și ce părinți... ai Rugului Aprins!! nn) l-au învinuit că nu ține legătura cu Biserica (deci erau cunoscute derapajele sale de la Cale!),

-și a fost invitat la Mănăstirea Antim, să participe, să fie cu părinții, însă a refuzat întrucât așa nu-și putea hrăni antimadaliile (scopurile) lui,

-credea în reîncarnare (este firesc atâta timp cât studia Hinduismul și avea mentori pe Eliade și Steiner)

-a fost ”prins” de multe ori, că avea credința în reîncarnare, lucru dovedit

-pentru a fi adus într-o oficializare și apropiere de unitate, Biserica l-a numit stareț la Prislop (28.11.1948) fiind cu călugării Antonie Plămădeală și Dometie (de la Râmeț)

-însă Julieta fiind nelipsită din mănăstire și nedespărțită de stareț (smintind prin prezență îndelungată) monahul Antonie îi spune că nu are ce căuta acolo, fiind ei, călugării, în mănăstire,

-”Las că te aranjez eu” a ripostat Julieta, după care monahul Antonie a început să fie urmărit de securitate și s-a refugiat, ascuns, la Mănăstirea Slatina unde era egumen părintele Arsenie Papacioc,

-Julieta l-a scos și pe Dometie din Mănăstire și astfel aceasta (în câteva zile) s-a făcut de maici, cu Julieta stareță,

-și e normal acum să se facă o serie întreagă de greșeli, se duc la mormântul lui și se roagă deși el se lăsase și de preoție și de călugărie,

-poate Dumnezeu l-a luat din vreme, ca să nu facă greșeli mai mari. Că aia e nebună (m Zamfira), vrea să schimbe culionul la maici, a ajuns monahismul pe mâna lor...

-pr. Boca a fost o ”mică problemă” în Biserica noastră, nu a stat în unitate, nu a dorit să se dezvolte (duhovnicește), să vorbească, să trăiască (ortodox), să primească observație de corectare ca orice om supus greșelii. Nu a avut duhovnic cu care să discute și să comunice. S-a izolat și a rămas cu Julieta.

Transcriptul și înregistrarea convorbirii duhovnicești din **1996,** dintre părinții Arsenie Papacioc, Ioanichie Bălan, Cleopa Ilie, Arsenie Popa, monahul Iachint și alți părinți, la chilia părintelui Varsanufie Lipan de la Sihăstria se află la următoarea adresă, pag.50:

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/parintii-il-dezvaluie-pe-parintele-arsenie-boca1.pdf -sau aici:

-https://sfintiinugresesc.wordpress.com/2015/09/21/video/

Pentru o mai bună clarificare mai aduc o scurtă completare cu privire la reîncarnarea în care credea pr. Boca. Respectiv, el afirma că este reîncarnarea Sfantului Prooroc Ilie, așa cum putem citi la **pag 61, în cartea editată de Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului** care este anexată chiar la început. Iată fragmentul:

„ **...O altă dovadă a rătăcirii sale de la credința ortodoxă este acceptarea teoriei reîncarnării, care este tot de sorginte hindusă. Ca principiu general, el respinge reîncarnarea, dar o primea ca pe o excepție. O respinge ca principiu general, să nu fie vădit ca practicant și propovăduitor al hinduismului însă, în urma unor vedenii, o primește ca pe o excepție, deoarece este convins că și el este reîncarnarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul**.

Părintele Arsenie Papacioc mărturisește că a auzit aceasta chiar de la părintele Arsenie Boca, care **o striga în gura mare**, să o audă cât mai mulți, să-l laude, să-l iubească și să i se închine ca unui prooroc sfânt aflat în viață.

Părintele Arsenie Papacioc zice:

„**Eu care l-am cunoscut pe Arsenie, acum când sunt întrebat de credincioși dacă este bine să-i citească acatistul, vreau nu vreau trebuie să le spun câte ceva ca să nu se smintească, să nu-și pervertească credința. Eram odată mai mulți tineri la el, la Sâmbăta de Sus și ne-a spus, printre altele:**

„**-Vedeți locurile acestea, pe aici am fost acum trei sute de ani cu duhul lui Ilie!...”.**

[Pentru că am văzut și auzit atâtea lucruri neortodoxe de la el când am fost călugărit și mi s-a pus numele Arsenie m-am întristat, înțelegând că mulți mă vor lua drept ucenicul lui. Apoi când m-am întâlnit cu el în București, când era dat afară din mănăstire, și mi-a spus:

„**-Acum tu rămâi în locul meu!”. Eu i-am răspuns: „-Nu. Fiecare cu locul lui”].**

Menționez că frazele din parantezele pătrate sunt preluate de scrisoarea monahului Iachint, ucenicul părintelui Cleopa, pentru a întregi cele spuse de părintele Arsenie Papacioc.

Cât privește credința în reîncarnare a pr. Boca pe care o făcea cunoscută maselor de credincioși, în mod public, vor fi si alte dovezi în acest sens. Pe de altă parte, sunt mărturii mai jos, că părintele Arsenie Papacioc a vorbit și altor persoane despre credința în reîncarnare și alte sminteli, ale pr. Boca. De asemenea, atunci când mergea la mănăstiri și vedea în pangare scrieri ale sau despre pr. Boca, cerea să fie scoase afară, ca fiind eretice, așa cum atestă mai jos părintele Gheorghe Anițulesei.

Pentru cei care doresc să cunoască mai bine personalitatea părintelui Arsenie Papacioc, să-i descopere apriga bărbăție duhovnicveasca, totalul atașament față de Adevărul ortodox și de Biserica cea Una, anexez în format pdf cartea sa „**SINGUR ORTODOXIA”** în care se explică pe

înțelesul tuturor dogma ortodoxă, unicitatea Bisericii, apărarea credinței, mărturisire, despre cele trei mari căderi ale omului, respectiv a lui Adam, a lui Iuda și a papei, despre faptul că **ecumenismul** răspândit în Biserică" **nu este o lucrare a masoneriei, ci a dracului",** despre faptul că"**nu există târg în materie de adevăr"** și eventuala unire cu papistașii se poate face numai prin revenire la Ortodoxie, fără nici un fel de condiții din partea lor..., puteți citi la adresa de pe **sfaturi ortodoxe:**

https://www.sfaturiortodoxe.ro/singur-ortodoxia/singur-ortodoxia.pdf

4.6. 1948 -1949- ÎPS N. Mladin. părintele Paulin și popa vrăjitoru, impostorul, chiromanțistul, steineristul, ocultistul...

*Cum că pr. Boca credea în diabolica reîncarnare o arată și un alt fapt petrecut la Mănăstirea Bistrița, descris în Jurnal Duhovnicesc într-un dialog al părintelui Paulin Lecca cu IPS Nicolae Mladin, la Sâmbăta, în 1948 (1949). Respectiv, pr. Boca îi încredințează, în **1945 sau 1946,** o carte ce era în două plicuri sigilate unul în altul, spre a o duce preotului Pandeleon de la Mănăstirea Govora. Iar cartea era a lui **Rudolf Steiner**, cel mai cunoscut propovăduitor al reîncarnării în Occident, a cărui amprenta este vizibilă în pictura de la Drăgănescu:*

" ***...Într-o seară liniștită de vară, ședeam pe banca de la malul lacului de la mănăstirea Sâmbăta și admiram frumusețile naturii. Părintele Mladin, fostul meu coleg de facultate și actualul Mitropolit, se apropiase încet pe la spate și se așezase lângă mine.***

-Ce părere ai despre părintele Arsenie? - mă întrebase el, fără să mai facă vreo introducere. -Deocamdată, n-am nici o părere. Cred că sunt prea păcătos și nu-l înțeleg, i-am răspuns, gândindu-mă că părintele Arsenie are clarviziune și socotit un om sfânt...

– Ce anume nu înțelegi? - insistase Părintele Mladin. -Iată, de pildă, de atâta vreme

mi-a tot spus să-mi iau licența, ca să mă închinoviez la Sâmbăta. Acum, după ce-am luat-o, nici nu vrea să stea de vorbă cu mine. Spunându-i că aș vrea să mă spovedesc la el, a fugit pur și simplu, de nu l-am mai putut ajunge din urmă... Odată stătea la o masă din curte, iar în jurul lui mai multe femei de la țară și câțiva țigani.M-am apropiat să ascult și eu un cuvânt de folos. Atunci, părintele A., ridicând ochii spre mine, a întrerupt conversația și le-a zis celor prezenți:

- Îl vedeți pe „ăsta"? I s-a lungit barba de când mă tot roagă să-l primesc aici, și eu nu-l primesc - zise el, râzând batjocoritor.

Când era la mănăstirea Bistrița, m-am dus de la Govora pe jos, cu același gând de a mă face ucenicul lui. Dar părintele Arsenie m-a întâmpinat cu atâta ostilitate și dispreț, încât m-am retras în bisericuță, am intrat într-o strană în fața icoanei Mântuitorului și am început să rostesc rugăciunea lui Iisus cu inima îndurerată și zdrobită. La un moment dat, mi-a venit o umilință atât de profundă, de nici nu mai știu cum am ajuns în genunchi în fața icoanei Mântuitorului. Mi se părea că Domnul Iisus îmi spunea: „Nu te mâhni, Eu sunt cu tine, nu te voi părăsi niciodată". Plângeam în hohote de atâta bucurie și mângâiere. Când m-am dus la părintele Arsenie, pentru a-mi lua rămas bun, el a observat pe chipul meu o pace, o liniște, o siguranță și o lumină, cu totul deosebite, fiind destul de respectuos. Acestea sunt nedumeririle mele și, de aceea, zic că nu-l cunosc.

- Eu, însă, îl cunosc (spune IPS Mladin nn**). Am venit odată cu el aici. Pe când era încă neîmbrăcat în haină călugărească, se ocupa cu ghicitul în palmă**. **Femeile din satele vecine ziceau între ele: „Hai la popa vrăjitorul!"**. **Când Mitropolitul Bălan a văzut că vine lumea să-l caute, a zis: „Să-l facem preot, ca să folosească lumea care vine la el,..". Și așa l-a făcut preot, iar părintele Arsenie se ocupa în continuare cu chiromanția, dar și cu alte științe oculte..."**

- Aveți dreptate, preacuvioase, i-am confirmat părerea. Tot la Bistrița, la despărțire, părintele Arsenie mi-a dat o carte introdusă în două plicuri mari, unul în altul, atrăgându-mi atenția, în mod special, să nu le dezlipesc și să nu umblu înăuntru, ci s-o dau în mâna părintelui Pandoleon. I-am

respectat dorința, cu toată evlavia și frica. Dar, când am trecut cu traista prin Govora Băi, milițienii m-au crezut colportor. M-au dus la „Miliție”, m-au controlat și apoi m-au întrebat ce se află în plic. - Nu știu, i-am răspuns. Un preot de la Bistrița mi l-a dat, ca să-l transmit unui preot de la Govora. - Lasă că vedem noi îndată, au zis milițienii, ducând cartea acasă la șeful miliției. Peste puțin mi-au restituit plicul desfăcut.

Era o carte de Rudolf Steiner, în care se vorbea despre clarviziune, aură etc. Creștinii din vechime își începeau lucrarea cu pocăința, smerenia și dragostea, ajungând la sfințenie.

E de mirare, deci, că cel ce își începe lucrarea cu practici oculte poate ajunge un impostor?....”

Puteti citi pe larg mărturia părintelui Paulin la pag. 45-49, de la adresa de mai jos,... inclusiv despre înșelările maicii Veronica, a pr.Ioan Iovan și a lui Petrache Lupu:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/parintii-il-dezvaluie-pe-parintele-arsenie-boca1.pdf

***Notă:** Pr. Boca a fost făcut preot în **1942**, iar mai înainte de acest an era cunoscut ca ”**popa vrăjitoru”** care ghicea în palmă și care fusese hirotonit pe temeiul că atrăgea mulțime de femei cu vrăjitoria (posibil că ierahul n-a știut adevărata cauza a afluxului de lume). Faptul că distribuia cărți ale lui **Rudolf Steiner**, arată că acela era mentor al său și ca un fidel discipol își însușise învățătura aceluia inclusiv **credința în reîncarnare**, fapt dovedit de mărturii incontestabile și demonstrat teologic de autorii Studiului anexat la început.*

*Din afirmația IPS Nicolae Mladin rezultă clar, fără dubii, că pr. Boca se ocupa cu chiromanția și alte practici oculte și după hirotonie, deci inclusiv în **1948 (1949)** când a avut loc dialogul cu părintele Paulin, care cunoscându-l îndeaproape ca fost ucenic, îl numește, ”**un impostor”.***

Anexez un link cu câteva date ale mentorului R.Steiner:

https://antroposofie.ro/rudolf-steiner/

4.7. 1949 - Părinții Paulin Lecca și Adrian Făgețeanu cu demonizata Florica, la pr. Boca

Un alt fapt consemnat de părintele Paulin Lecca în ”Jurnal duhovnicesc” petrecut se pare tot la Mănăstirea Bistrița, este grăitor **cu privire la duhul neortodox în care se afla pr. Boca**. Din biografia părintelui Adrian Făgețeanu am dedus că anul ar putea fi 1948 sau 1949 .

Astfel este vorba de o fată pe nume Florica, adusă la Mănăstirea Antim de la Patriarhie de un grup de femei, pe motivul că are descoperiri cerești, însă în realitate era posedată de duhuri rele care o făceau să cădă în transă, avea vedenii și ”proorocea”. Primul care a sesizat înșelarea a fost părintele Adrian. Astfel, la o Utrenie de la miezul nopții în timp ce sfinția sa citea cei șase psalmi, Florica aflată în genunchi în fața icoanei Maicii Domnului, a intrat în dialog cu duhurile, cu voce tare, motiv pentru care părintele Adrian s-a oprit din citit și a rostit câteva cuvinte care au dat de gândit tuturor, respectiv:

” **-Dacă psalmii lui David sunt inspirați de Duhul Sfânt, ce duh vorbește prin Florica, de mă întrerupe din citit? Au doar Dumnezeu, nu este un Dumnezeu al rânduielii și al păcii?”**

După un timp Florica anunță că va avea o vedenie într-o chilie, la o anumită oră, iar părinții au fost de acord tocmai spre a vedea cum evoluează starea fetei. Așa cum anunțase, la 16 fix, fiind așezată pe marginea patului, cade pe spate, intră în transă, adoarme, și începe dialogul cu ”doamne-doamne”. In chilie mai erau două femei, iar una îi punea întrebări iar Florica răspundea ce zicea duhul. La un moment dat, cea care o chestiona i-a vorbit de pr. Boca, iar Florica **deși nu îl cunoștea și nici nu auzise de el** a răspuns:

”**-Duceți-mă la iubitul meu Arsenie”,** (a zis duhul, nu fata, n.n).

Cu binecuvântarea părintelui stareț Vasile, părintele Adrian și pr. Paulin- fratele Pavel-, care precum am văzut mai sus, cunoșteau deja înșelarea pr. Boca (însă au mers, nădajduind într-o îndreptare a sa), au pornit împreună cu Florica spre ”o mănăstire din nordul țării”:

”**...Pe drum, i-am spus fetei cum părintele Arsenie „citește gândurile”, deci să nu ascundă nimic, ci să mărturisească tot ce are pe suflet, crezând că dacă-i spune totul, părintele Arsenie își va da seama că fata este înșelată de diavol și ne va preveni să ne păzim de cursele lui. Dar, spre mirarea noastră, părintele Arsenie nu numai că nu ne-a prevenit, dar o aproba imprudent pe fată, într-un mod inacceptabil.**

La un moment dat a început să circule zvonul că Florica a damblagit. Zăcea într-o casă dincolo de pârâu. Dorind să văd ce s-a întâmplat, am văzut o mulțime de fete și femei trecând râul spre acea casă. Eram sigur că acolo este și părintele Arsenie. Am ajuns ultimul.

Când am apărut în cadrul ușii, părintele Arsenie stătea pe scaun cu spatele spre mine și cu fața spre Florica, întinsă pe pat și comportându-se întocmai ca o fată capricioasă.

- Ia, lasă-mă în pace! - îi spunea părintelui A. Apoi, după o pauză, poruncea pe același ton:

- Dă-mi lumânarea!

Femeile care mă văzuseră în cadrul ușii au început să se întoarcă spre mine, iar părintele Arsenie, simțind că ele își întorc capetele, s-a întors și el spre ușă, dar, văzându-mă, a oprit „bâlciul”.

După o vreme, sărmana Florica s-a umplut de buboaie mari pe tot trupul, iar în cele din urmă a căzut pe podele, precum epilepticii, cu spume la gură, stând așa, nefericita, vineri, sâmbătă și Duminică. Se speriase lumea de ea. Atunci, n-am mai stat pe gânduri. Mi-am luat rămas bun de la părintele Arsenie, mulțumindu-i pentru ospitalitate. Mi-am luat rămas bun de la Florica și ușurat, simțind cum mi s-a luat un pietroi de pe suflet, am luat-o spre Frăsinei, scăpat ca din ghearele unei fiare sălbatice. Mai târziu, m-am interesat de Florica. Mi s-a spus că s-a dus la Brașov, unde a devenit prostituată, dar o puneam mereu la rugăciuni...

Ajuns la Frăsinei, i-am scris părintelui A. o scrisorică cu următorul conținut:

„**Preacuvioase părinte A.(Arsenie Boca, n.a), aveți milă de Sângele pe care Domnul nostru Iisus Hristos L-a vărsat pentru noi toți, aveți milă de turma pe care o păstoriți și aveți milă de sufletul sfinției voastre”.**

Poate mai târziu o fi ascultat, dar sigur nu sunt, fiindcă n-am văzut o lepădare publică a sa de toate acele rătăciri spiritiste și erezii steineriene!...”

Putem observa din relatarea de mai sus că pr. Boca prins fiind de „rătăciri spiritiste și erezii steineriene” nu a sesizat că Florica era demonizată, ci „o aproba imprudent pe fată, într-un mod inacceptabil”, apoi făcea „bâlci” cu ea, captivând atenția la mulțime de femei cu gesturi ce țin de ocult. Cu siguranță, acest gen de „bâlci” l-a făcut pe părintele Adrian Făgețeanu să declare mai târziu:

"Arsenie Boca, după ce citise niște cărți și practica ceva orientalisme, hipnoza, căpătase niște puteri cu care se mai dădea în spectacol unora uneori, de genul ca i se lipeau monede de palme".

Întâmplarea pe larg cu tânăra demonizată se află la pag.42-44 de la adresa alăturată:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/parintii-il-dezvaluie-pe-parintele-arsenie-boca1.pdf

4.8. 1948-1950 – 1993- Părintele Dumitru Stăniloaie, dezamăgit profund de pr. Boca

demontează mitul creat artificial de adepții arsenismului prin care se afirmă că acesta ar fi ctitor al Filocaliei, alături de sfinția sa. În realitate pr. Boca a avut oarecare contribuție financiară la

tipărire și a ajutat câteva săptămâni scriind după dictat, neștiind greaca. În Studiul de pe site-ul dr. Victor Ardelean, este descrisă în amănunt relația dintre pr. Boca și părintele Dumitru Stăniloaie, de la început până la sfârșit, iar ceea ce iese pregnant în evidență este ca de obicei lipsa duhului ortodox.

Părintele Stăniloaie s-a convins de acest lucru înainte de 1948 și a rămas pe această poziție până la trecerea sa la Domnul din 1993. Drept dovadă, „cu noblețea și discreția care îl caracterizau" ia o decizie prin care se delimitează ferm de fenomenul de la Prislop, în fapt de fostul său student și ucenic foarte apropiat, așa cum însuși o spune: "Arsenie Boca mi-a fost foarte apropiat ca student la Sibiu. Venea la mine și stătea luni de zile uneori. După aceea s-a făcut călugăr, a stat la București pe la un frate al meu..."

Totuși, din dorința de a nu-i fi legat numele de o așa mare rătăcire și mai ales pentru a da un semnal clar de trezvie poporului„...După evenimentele din anul 1989, Părintele Profesor Dumitru Stăniloae și-a dat acordul pentru retipărirea volumelor I-IV din Filocalie, în acest scop întocmind o nouă prefaţă. În mod surprinzător, nici o menţiune la contribuţia – atât de apreciată altădată – a Părintelui Arsenie, nu apare în text...Copila sfinției sale, doamna Lidia Stăniloae, explică foarte clar dezamăgirea dureroasă și îngrijorarea de mare intensitate pe care a suferit-o tatăl său, în legătură cu mântuirea celui ce a generat mișcarea de la Prislop. Iată ce ne dezvăluie, în modul ei de fină și adâncă observație:

"**...Dar Atena a însemnat mult mai mult decât aceste amintiri. Acolo, după ce și-a însușit temeinic limba greacă atât cea vorbită, cât și cea clasică, tata a dat peste manuscrisele vechi din Biblioteca Națională.**

Acolo s-a întâlnit cu scrierile Sfinților Părinți, cu Dositei al Ierusalimului și cu Grigore Palama. Mai cu seamă atunci a început să intuiască ce trebuia de fapt să fie teologia și a înțeles că locul lui era acolo unde Dumnezeu îl condusese pe căi și drepte și ocolite, așa cum face totdeauna cu aleșii Săi. (în anii din urmă unele voci mărunte de mini dogmatiști de provincie, consecvenți în invidia lor prost mascată, spun pe la colțuri (....) mânate de vechi afecțiuni sau de solidarități regionale, afirmă că meritul lui Stăniloae este minim, că el a fost antrenat în traducerea Filocaliei de călugărul Arsenie Boca, căruia îi revine, vezi bine, meritul principal pentru elaborarea acestei opere uriașe. Dacă aceasta este realitatea, cum de «exegeții» săi nu s-au întrebat de ce n-a tradus acesta, niciodată, un singur rând din sus-numita operă, lăsând-o pe seama altuia. Un profesor de formatul intelectual și spiritual al lui Stăniloae să fi fost „ucenicul" studentului său, de la care n-au ieșit la iveală, să ne fie cu iertare, decât compuneri minore publicate cu trudă de puținii săi admiratori și mai cu seamă admiratoare, care n-au atras niciodată atenția, nici a specialiștilor, nici a cititorilor de scrieri spirituale?.…

După un timp, a venit părintele Arsenie de la Sâmbăta, pentru a scrie după dictatul tatei și l-a ajutat astfel câteva săptămâni la munca de traducere ....Venea deseori la noi, fiind primit ca un membru al familiei.

Discuta mult cu tata, care îi vorbea cu insistență despre dreapta socoteală și despre smerenie, așa cum se menționau ele în Filocalie și care, considera tata, erau două virtuți de bază ale unui monah.

Îi repeta mereu părintelui Arsenie:

- „Cel mai mare pericol pentru un călugăr este să se lase smintit de laudele celorlalți." (Trebuie să subliniez că termenul de „sminteală", care apare deseori în scrierile spirituale, nu are semnificația unei anomalii psihice, a unei minți deranjate, ci a ducerii în ispită, a abaterii de pe drumul plin de eforturi și jertfe, care este viața unui călugăr adevărat).

- „Fugi cât poți atunci când cineva începe să te privească cu admirație, să te laude. Oricât ar părea de nevinovată, faima pe care oamenii o construiesc în jurul tău are consecințe fatale. Știau ei Părinții ce știau atunci când fugeau de lume și se izolau în singurătate... Smerenia e cea mai eficientă armă a monahului, în lupta cu ispitele, cu tentațiile zilnice..." spunea tata.

Din păcate, de cuvintele lui de prevenire, constituind un avertisment real, nu s-a ținut seama. Au fost desigur și alte asemenea cazuri. Mulți au eșuat în drumul de ascensiune spirituală pentru că s-au lăsat ademeniți de trufie, de perfidia slavei deșarte.(...)

La vremea aceea însă, părintele Arsenie se considera încă ucenicul tatei și vreme de câteva săptămâni a scris după dictat, cu scrisul lui mărunt și ordonat, ceea ce traducea tata din limba greacă.(...)

Tata traducea Filocalia mai departe. Scria acum singur, căci părintele Arsenie plecase între timp.(...)

Mulți se simțeau atrași de fenomenul religios mai ales pentru o anumită spectaculozitate, pe care o vedeau într-însul, lucru foarte dăunător, după cum spunea tata.

De pildă, într-o vară, cu câteva zile înainte de Sfântul Ilie, fiind la Vlădeni, am întâlnit într-o după-amiază, pe când ne plimbam pe șoseaua de deasupra gării, un grup de oameni. Erau bărbați și femei, vreo cinci, șase, care veneau din sus, de către varnițe. S-au oprit, au salutat și văzând că au în față un preot au cerut să fie binecuvântați.

Tata ia întrebat încotro se duc.

- „Ne ducem la Mănăstire la Sâmbăta", a răspuns cel mai în vârstă. Parcă-l văd și acum: era negricios, cu o barbă lungă, pe jumătate căruntă.

-„Pe jos? Doar e foarte departe", a spus tata mirat. „Trebuie să fie vreo optzeci de kilometri."

-„Da, părinte, dar trenurile sunt scumpe. Și vrem neapărat să fim acolo de Sfântul Ilie, fiindcă părintele Arsenie începe să vorbească păsărește și apoi se urcă cu căruța de foc la cer."

Nu ne-a venit să credem. Omul vorbea cu un entuziasm de nedescris. Au plecat grăbiți ca s-ajungă la timp.

- „Săracii oameni", spunea tata. „Sunt naivi și dornici de extraordinar. Interpretează fiece cuvânt așa cum vor ei. Ar trebui să fim mai atenți la felul în care ne exprimăm în fața lor și să mai renunțăm la spectaculozități ieftine."

A fost foarte abătut, ca de multe alte ori.

-„Așa se nasc rătăciri periculoase în popor", spunea.(...)

Peste câțiva ani am mai fost odată cu tata în Munții Făgăraș, între timp, părintele Arsenie plecase la Prislop. Tata, căruia îi ceruse sfatul, se împotrivise proiectului de a face acolo o mănăstire de maici. Mi-aduc aminte că părintele Arsenie a venit la București în acest scop. Au discutat îndelung amândoi. Tata avea o expresie foarte severă, de puține ori îl văzusem atât de categoric. Nu era de acord. îi spusese părintelui Arsenie că acest lucru ar putea da loc la o sumedenie de ambiguități și neînțelegeri.

-Părinte, fă o mănăstire de călugări. Ar fi foarte bine venită acolo. Adună câțiva tineri buni, serioși, și întemeiați acolo o mănăstire, cu activitate duhovnicească, cu slujbe, predici, educație religioasă. Oamenii au nevoie de așa ceva. Legați-o și de o activitate intelectuală, pe lângă cea pastorală. Sigur se găsesc călugări care vor să se dedice studiului. Se pot face traduceri, mai există atâtea manuscrise neexplorate. Poate lua naștere acolo un centru cu adevărat important de care să-ți legi numele și o lucrare spirituală, de folos pentru toată țara."

Părintele Arsenie n-a mai revenit niciodată la noi.

Nici măcar atunci când mănăstirea de maici a fost desființată și el s-a stabilit împreună cu maica Zamfira la București, în casa părinților ei. L-am întâlnit odată pe stradă: civil, fără barbă. Nu mai avea nici rasa albă carei dădea prestanță.(...)

Vreau să accentuez încă o dată, cu toată răspunderea, ca una care am fost de față la aceste împrejurări, că tata a ținut mult la părintele Arsenie, atâta vreme cât acesta s-a menținut în limitele îndatoririlor de mai sus, încadrându-se strict în concepțiile și prescripțiile Sfinților Părinți și ale tradiției monahale. Și a așteptat de la el realizarea unei înnoiri, a unei înviorări a religiozității populare, în acest cadru bine conturat. Dar, de la un anumit moment, când părintele Arsenie a adoptat alt mod de a vedea lucrurile, relațiile dintre ei s-au răcit, tata nu i-a mai aprobat felul de viață, iar părintele Arsenie n-a vrut să accepte critica și observațiile tatei. Și sentimentele lui Stăniloae în urma acestei îndepărtări se pot descrie printr-un singur cuvânt: dezamăgire profundă. (....)

Într-o zi, venind acasă, am găsit-o pe mama cu fața plânsă, cu ochii roșii.

-„Ce s-a întâmplat?" Fusese în oraș și o întâlnise pe Julieta Constantinescu, respectiv maica Zamfira, fosta stareță de la Prislop. Cum am mai spus, după desființarea mănăstirii se stabilise împreună cu părintele Arsenie la București, în casa părinților ei.

-„Am auzit c-a murit părintele Stăniloae", i-a spus ea mamei cu o totală lipsă de tact.

- „Nu-i adevărat! Niciodată!" „Zâmbea când m-a întrebat!" a adăugat mama cu amărăciune. „A traversat strada ca să vină la mine. Și mi-a strigat de la zece pași,

-„Am auzit că părintele Stăniloae a murit!"

-„N-a murit! Sunt destui care se bucură să răspândească asemenea vești, dar n-a murit. Știu sigur!" a ripostat mama. Am plâns amândouă toată ziua și apoi am încercat să ne convingem una pe alta că așa ceva nu era posibil. Nu putea să moară, era dincolo de orice îndoială. „Aș fi simțit, aș fi visat, aș fi aflat într-un fel!" spunea mama. „Sunt sigură că e în viață!"

De aici se vede și calitatea proastă de om a Maicii Zamfira: necompătimitoare, fără sensibilitate duhovnicească, răspânditoare cu bucurie a zvonurilor ce fac suferință altora (având, deci, caracteristicile invidiei). În timp ce alții sufereau real în închisori din partea comunismului, Părintele Arsenie Boca și Maica Zamfira stăteau, e adevărat că supravegheați, dar având proprietăți personale și bucurându-se de libertatea relativă de atunci, cu salarii atât de consistente încât puteau, mai apoi (din 1969), să-și construiască chiar și o vilă la Sinaia, cu teren îmbelșugat, batjocorind pe cei ce nici nu știau măcar dacă le mai trăiesc rudele victime ale comunismului."

Vedeți pe larg la paginile 4-31 la adresa de mai jos , sursa citatelor:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/parintii-il-dezvaluie-pe-parintele-arsenie-boca1.pdf

Aceste mărturii sunt suficiente să destrame păienjenișul arsenist:

-Pr. Boca nu a tradus nici un singur rând, ci a scris câteva săptămâni după dictatul părintelui Stăniloaie,

-la retipărirea Filocaliei vol I-IV, după 1989, autorul traducerii nu mai amintește nici un cuvânt de "ctitorul" Boca, părintele Stăniloaie delimitându-se astfel de fenomenul înșelării de la Prislop,

-pe timpul saptămânilor în care pr. Boca scria ca ucenic, după dictarea profesorului său, i se vorbea cu insistență de către părintele Stăniloaie despre smerenie și dreaptă socoteală, despre marele pericol ca un călugăr să se lase smintit de laudele celorlalți, îndemnându-l să fugă tare de admirație și laude și de faima construită în jurul lui întrucât are consecințe fatale, dându-i exemplu Sfinții Părinți. (Așadar părintele Stăniloaie cunoștea situația de la Sâmbăta și semnala ferm pericolul în care se afla pr. Boca),

- „Din păcate, de cuvintele lui de prevenire, constituind un avertisment real, nu s-a ținut seama", așa că fenemenul religios din jurul pr. Boca atrăgea în continuare mulțimile pentru că avea o anumită spectaculozitate, lucru foarte dăunător, după cum spunea părintele Stăniloaie,

-pr. Boca credea că este reîncarnarea Sfântului Prooroc Ilie, motiv pentru care când se afla la Sâmbăta a anunțat poporul că de Sfântul Ilie în timp ce va vorbi păsărește, se va ridica la cer cu căruța de foc. Se confirmă astfel cele afirmate de părintele Arsenie Papacioc, de mai multe ori, că pr. Boca credea în metempsihoză, și că este Sfântul Ilie :"Vedeți locurile acestea, pe aici am fost acum 300 de ani cu duhul lui Ilie!",ceea ce intră în perfectă corelație cu mărturia IPS Mladin și a părintelui Paulin.

-Părintele Stăniloaie , ca și altă dată, a fost foarte abătut când a aflat vestea de la un grup de credinciosi ce mergeau la Sâmbătă să vadă ce "proorocise" pr. Boca (respectiv că se va urca la cer cu căruța de foc) și a spus că ar trebui să se renunțe la spectaculozități ieftine care nasc rătăciri periculoase în popor.

-Părintele Stăniloaie într-o discuție îndelungată, i-a cerut ferm, hotărât, categoric, cu severitate pr. Boca să nu facă mănăstire la maici la Prislop (mai exact să nu alunge călugării care

erau de cel putin doi ani acolo, ci să facă cu ei un centru de studiu filocalic), întrucât s-ar crea o sumedenie de ambiguități și neînțelegeri. Părintele Stăniloaie cunoștea relația nefastă dintre pr. Boca și Julieta Constantinescu și a încercat să evite o mai mare prăbușire a ucenicului său (considerat ca membru al familiei sale) care venise la București, de la Prislop, cu scopul de a lua binecuvântare de la profesorul său, sau mai degrabă, o acoperire. Însă părintele Stăniloaie a fost tranșant, intransigent cu o astfel de atitudine neortodoxă și a taxat-o ca atare, motiv pentru care pr. Boca s-a supărat, nu l-a ascultat, nici nu l-a mai căutat vreodată. Ori fără ascultare nu poate fi nicidecum mântuire, darmite sfințenie. Ascultare nu a făcut, precum am văzut nici de părinții de la Antim, care știau de abaterile sale și voiau să-l îndrepteze, nici de părintele Antipa Dinescu de la Sfantul Munte, nici de Preasfințitul Episcop Roman, nici de semnalul de alarmă tras de părintele Paulin...nici de alții nu a ascultat !

-părintele Stăniloaie a ținut mult la pr. Boca atâta timp cât a respectat traditia monahală a Sfinților Părinți, însă când acesta a adoptat alt mod, nu i-a mai aprobat felul de viață, iar pr. Boca nu a acceptat observațiile (așa cum preciza și părintele Arsenie Papacioc, de la nimeni) ci s-a răcit și îndepărtat, iar sentimentul părintelui Stăniloaie a fost de dezamăgire profundă!

-după ce călugării au fost nevoiți să plece, a pus-o pe Julieta stareță, în urma șantajului acesteia cu o altă tentativă de sinucidere (!). A ajuns staretă la 25 de ani, fără o zi de ascultare ca monahie, cu probleme psihice și cu un caracter ”fără sensibilitate duhovnicească”, invidioasă, fără compătimire, ba chiar se bucura de răul altora. Mare dreptate a avut părintele Stăniloaie să fie așa categoric împotriva acestei relații.

Notă: Sunt multe motive pentru a respecta și îndrăgi pe părintele Dumitru Stăniloaie, unul fiind acela că în 1993, cu câteva luni înainte de a muri, a semnalat faptul că sunt 7 înșelări în Biserică, și mai ales cumplita primejdie ce s-a abătut asupra ei, prin mișcarea ecumenistă „dialogul dragostei”, pe care a numit-o produs al masoneriei și pan-erezie, care relativizează adevărul de credință. Astfel, părintele își corectează învățătura neortodoxă din opera sa, cum ar fi: „biserici nedepline, teoria ramurilor” care reprezintă erezii, ce trebuiesc neapărat respinse spre a nu afecta Biserica. Părintele Stăniloaie este primul care le leapădă prin spusa că ecumenismul este produs al masoneriei, ecumenism anatemizat care are ca bază de propovăduire chiar teoria ramurilor și că adevărul de credință este relativ.

Nu mult după zisele părintelui Stăniloaie, părintele Arsenie Papacioc este și mai tranșant zicând că „ecumenismul nu este produsul masoneriei, ci al dracului”.

Anexez ultimul interviu al părintelui Dumitru, cu precizări foarte importante:

PARINTELE STANILOAE: Ecumenismul este produsul masoneriei si este pan-erezie! Nu exista “Biserici surori”! (si AUDIO)

4.9. 1953 - IPS Pimen Zainea -despre cărți de hipnoză, ochi vicleni, vrăjitorie

Din biografia Părintelui Arhiepiscop înțeleg că acesta s-a aflat în Mănăstirea Neamț, între anii 1948-1953, perioadă în care un monah aducea cărți de hipnoză de la pr. Boca, conform mărturiei părintelui Gheorghe Anițulesei, din înregistrarea audio alăturată:

Rătăcirile pr. Arsenie Boca. PR. GHEORGHE ANIȚULESEI (audio)

min.45:”**...În postul Sfinților Apostoli, în 2014 eram la rând la spovedit la mănăstire la Sfântul Ioan. Dintr-o dată îl văd pe Înaltpreasfințitul Pimen prin curte, și-l întreb:**

-Înaltpreasfinția Voastră, ce părere aveți despre fenomenul ăsta cu Arsenie Boca, că atâta lume merge acolo? Înaltul îmi spune:

-Măi, îți spun, dar știi să taci?

-Înaltpresfințite, îmi pare rău, dar eu nu pot să tac, știți prea bine. Mai ales dacă-i vorba despre o rătăcire, de ce să tac, nu înțeleg.

Acuma dacă o să audă Înaltul că am spus lucru ăsta, eu i-am spus de la început că n-o să tac. Așa ca să știe.

Imi pare rău, m-am ținut de cuvânt, dar să nu creadă că am făcut-o din răutate, ci aceasta am făcut-o, sper să fie de folos credincioșilor. Atunci i-am spus:

-Nu cumva, Înaltpreafințite se cam ocupa cu vrăjitoria? Eu cam așa am văzut prin cărți. Înaltul îmi spune:

-,,Măi, văd că știi". IÎmi spune:

- ,,Uită-te la el, uite ce ochi vicleni are, uită-te numai în fotografiile lui".

Îmi spune Înaltpreasfințitul că:

„- Când eram la Neamț călugăr eu, era un călugăr la noi în Mănăstire care aducea mereu de la Arsenie Boca, cărți de hipnoză."

Asta e mărturia Înaltpreasfințitului Pimen, care trăiește și astăzi.

Se cam leagă cu ce spune părintele Antim de la Bistrița că a găsit la Sâmbăta călugărul acela (a găsit sute de cărți de vrăjitorie în biblioteca mănăstirii nn). Cam așa e. Iată cum mărturia din diferite părți a persoanelor care nu se cunoșteau, plus din cărțile lui arată clar că avea astfel de practici. Cum spunea și părintele meu duhovnic că "eu l-am cunoscut personal și am spus că este un mare psiholog". Chiar și părintele Teofil Părăian, am o filmare cu el într-o excursie și tot așa spunea că "Măi, lumea l-o luat că-i sfânt, dar avea psihologie într-însul, nu glumă" și se vede după cum lucra.... Avea o psihologie și o tehnică de a te îmbolmoji de cap. Asta o spune și părtintele Arsenie Papacioc..." (că a încercat să-l hipnotizeze nn)

-La min 47:06, părintele Gheorghe arată cum se dovedește ca fiind adevărată afirmația IPS Pimen (că un călugăr aducea cărti de hipnoză de la pr. Boca), de mărturia maicii starețe Marina Lupou, care explică cum ea și celelalte călugărițe din mănăstire îl văd în diferite chipuri în timp ce le ține o predică, după o Vecernie, respectiv îl văd în chipul Domnului Iisus Hristos, în chipul Sfântului Prooroc Ilie și în chipul Sfântului Ioan Botezătorul. La final pr. Boca prin cuvintele :"Mă, ai văzut duhovnicie?" dovedește că era conștient de faptul că măicuțele l-au văzut în trei ipostasuri și că le-a hipnotizat, și "jucat" cu mintea lor.

În cartea „Fenomenul Arsenie Boca" părintele Gheorghe Anițulesei face completarea celor spuse de Înaltpreasfințitul Pimen, și atașez textul de la pg.8 și adresa sursei:

"**... În primăvara lui 2014, Î.P.S. Pinten, Arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor, mi-a relatat că, pe când era călugăr la mănăstirea Neamţ, un alt călugăr, elev la Seminarul monahal de la mănăstirea Neamţ, cu metanie din mănăstirea Govora - Vâlcea, aducea mereu cărţi de hipnoză de la pr. Arsenie Boca la mănăstirea Vladimiresti, la maica Veronica, starețа..."**

La pag. 10 avem "mărturia părintelui Pantelimon (de la Ghighiu): Puterea lui era mai ales în ochi. Când te privea te paraliza.(hipnotiza)". Despre această privire vorbește și părintele profesor Zosim Dorin Oancea și mulți alți ucenici a căror mărturii se află în documentele la care am făcut trimitere.

La adresa de mai jos se află dovezi grăitoare privind neortodoxia pr. Boca, făcute cunoscute de părintele Gheorghe Anițulesei:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2015/08/fenomenul-arsenie-boca-pr-gheorghe-anic89bulesei-de-cautat-copie.pdf

Urmare celor de mai sus putem constata:

-În perioada 1948-1953 pr. Boca trimitea de la Prislop cărți de hipnoză la mănăstirea Vladimirești, la maica Veronica (unde era duhovnic pr. Ioan Iovan), printr-un călugăr de la Mănăstirea Govora, ce frecventa cursurile Seminarului Monahal de la Manăstirea Neamț.

- La Mănăstirea Govora, am văzut că pr. Boca a trimis preotului Pandoleon, prin părintele Paulin Lecca o carte de Rudolf Steiner, fondatorul antropozofiei și propovăduitor al reîncarnării. Dar Dumnezeu a vrut a se face cunoscut adevărul și astfel pachetul sigilat în două plicuri a fost

desfăcut de miliție și descoperit ”impostorul”. Așadar pr. Boca avea adepți devotați la Mănăstirea Govora, prin care distribuia cărți și materiale păgâne, spre Vladimiresti și alte locuri.

-mărturia monahiei Marina Lupou, a părintelui Pantelimon („când te privea te paraliza”) și altele, dovedesc cât de bine stăpânea arta neagră a hipnozei, prin care pătrundea în mintea oamenilor, conform cu ”pregătirea în vederea călugăriei” despre care însuși declară că a făcut-o prin studierea și experimentarea ”religiilor superioare” demonice. Amintiți-vă de fachirul din insula Ceylon...

-mai jos vom vedea că în biblioteca Mănăstirii de la Sâmbăta s-au aflat sute de cărți de vrăjitorie care aparțineau aceluiași pr. Boca.

Atenție: Nimeni nu poate contesta mărturia IPS Pimen, întrucât în 2015 când se face publică, acesta trăia, iar în altă înregistrare părintele Gheorghe cere celor dornici să se convingă prin cercetare personală, să se adreseze direct Înaltului.

4.10. 1955 - IPS Antonie Plămădeală, nevoit să plece de la Prislop din cauza Julietei

Părintele Dumitru Stăniloaie a insistat îndelung, cu fermitate să nu se facă mănăstire de maici la Prislop, ci de călugări care să se ocupe de studiu și traduceri filocalice. Și l-a sfătuit pe pr. Boca, chiar cu severitate, în mod categoric, ca pe ucenicul său, spunându-i că altfel va crea ”o sumedenie de ambiguități și neînțelegeri”. Unde mai pui, că în acea vreme era de călugări ”cu acte în regulă” și erau deja închinoviați acolo. Confirmarea că a transformat mănăstirea de dragul Julietei, o face chiar IPS Antonie Plămădeală, într-o declarație dată la securitate în 1955 și din care redau câteva fraze:

„***Această fată care venise din București să viziteze Mănăstirea Prislop nu a mai voit să plece de la mănăstire, deși eu și colegul meu i-am arătat călugărului B.A. și ei personal, că șederea unei fete între călugări și între noi care eram mai tineri, atâta timp (două – trei luni), nu este potrivită și deci am cerut călugărului să îi spună să plece de la mănăstire. Din această cauză s-au iscat certuri între noi, fapt pentru care B.A. mi-a pus în vedere mie și colegului să ne căutăm alt loc dacă nu ne place acela, iar până la urmă a plecat această fată, Constantinescu Julieta; pe urmă am plecat și eu, din cauza că mereu m-am certat cu călugărul B.A. pentru plecarea acestei fete, iar el fiind mereu trist și supărat. Menționez că nu am nici o bănuială de ordin moral asupra prieteniei ce s-a legat între B.A. și Constantinescu J. La fel am auzit că după plecarea mea de la mănăstire la Mitropolia Olteniei, această fată s-ar fi întors din nou la Prislop și că ar fi devenit stareță. La auzul celor spuse de noi, că ea ar fi bine să părăsească mănăstirea, s-a supărat pe mine și pe colegul meu și nu a mai vorbit cu noi, decât cu călugărul B.A., cu care studiau împreună toată ziua. Totodată disperată că va pleca din mănăstire, i-a spus călugărului B.A. că dacă o va alungă se va sinucide, fapt pentru care B.A. motiva față de noi reținerea ei în mănăstire”, se arată în declarația călugărului Antoni*e**[Plămădeală – n.n.]*, *prezentată în cartea biografică...”***

Pentru detalii amănunțite rog accesați sursa:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/parintele-arsenie-boca-si-maica-zamfira/

Notă: Părintele Arsenie Papacioc, care îl primise la Mănăstirea Slatina, ca ”refugiat” de la Prislop pe IPS Plămădeală, întregește tabloul evenimentelor cu ceea ce știa de la acesta și respectiv că fusese nevoit să plece în urma amenințării Julietei, după ce călugării îi ceruseră să nu mai vină, întrucât era o sursa necontenită de sminteală.

4.11. 1974-mărturie privind îndrăcirea pr. Boca. Vrăjitorie. 45 de ani fără duh ortodox, 1929-1974

”**Cât de minunată este Sfanta Ortodoxie!”- exclamă în acord deplin Toți Sfinții. Si cu adevărat Biserica este cea mai mare minune dumnezeiască, prin coborârea ei din Cer,... și pe pământ. Într-un înălțător cuvânt de învățătură, un părinte stareț, cita pe Cuviosul Efrem Filoteitul, care spunea:**

”**- Credința ortodoxă se numește adevăr, pentru că nu are înlăuntrul ei înșelăciune, nu are minciună, cum au sectele...” Ori în cazul arsenismului, minciuna, înșelăciunea... și mândria stăpânesc întregul fenomen. Oare nu e mândrie acolo unde învățătura infailibilă a Bisericii, a Sfinților Părinți este ignorată în cea mai mare parte (încă de la Teologie din 1929), preferându-se în locul ei, învățături din ”religii superioare” pe baza cărora s-a făcut pregătire pentru monahism?!**

Dar cu ce preț vedem în predica părintelui Gheorghe Anițulesei, de la min. 42:08:

„**...În cartea -Părintele Arsenie Boca. Lăsaţi-vă în grija lui Dumnezeu-, tipărită iată de, Romeo Petrasciuc (Sibiu 2014 nn), la pag. 137-138, găsim iată, o mărturie cutremurătoare, și mai evidentă în acest sens:**

Doamna Dorina Constanţa Arnioni povesteşte cum l-a cunoscut pe părintele Arsenie Boca în 1974, când era elevă în clasa a-8-a. Și spune că l-a văzut pe dânsul de la distanță, spune că era însoțit de Zamfira, spune că s-a apropiat de ea, Zamfira a plecat ș-o rămas ea cu Arsenie Boca. Și Arsenie Boca i-o spus:

- „Te cheamă cu A cu D cu C”. Parcă era ghicitoare măi frate, țigancă în ghioc. Pentru că ea se temea să nu fie vreun hoț, să-i iei banii atuncea, îi spune :

- „Ai în buzunarul drept 10 lei”. I-a arătat o casă, acolo pe stradă și a spus:

-„Casa asta când o să fii mare o să fie a ta”. Întreb și eu, unde ați mai auzit în învățăturile Sfinților Părinți că făcerau astfel de exchibiții, domnule? Parcă era exact un vrăjitor, o țigancă, o ghicitoare, nu pot să-mi dau seama. Si spune așa, că după aceea a început să-i vorbească despre Dumnezeu, despre rai ...[întâi cu icoana, busuiocul şi crucea, ca ghicitoarele, apoi... iar pentru că ea punea mereu întrebări îi zice :

-„Nu mă mai întrerupe. Timpul meu e limitat”. De două ori mi-a spus asta. Și așa m-aștepta de mult.]

-„Și dintr-odată mi-a spus” :

-„Acum nu mă atinge. Așteaptă puţin.”

S-a lăsat uşor pe spate, a dobândit o paloare ca de mort, a vibrat puţin şi am crezut că a leşinat. Vibrația respectivă m-a dus cu gândul la faptul că sunt bolnavi pe care trebuie să-i zgâlţâi ca să-și revină. A stat aşa o vreme, nemişcat, vibrând (vă dați seama: îl zgibuia!), după care a surâs (ca epilepticii) dintr-odată, și a zis:

-„Nu e cazul. Am avut puţină treabă”. Adică cum, a fost plecat, unde? Spune în continuare:

-„Vibraţia respectivă, sunt convinsă, spune această doamnă, a fost dorinţa măicuţei Zamfira, care trecuse de limita aşteptării şi probabil se îngrijora de părintele, că întârzie să ajungă. Sunt absolut convinsă că părintele stăpânea tehnica TE-LE-POR-TĂ-RII !”

Aoleu! Ce treabă are asta cu Ortodoxia?! Când au ajuns la Zamfira, maica a zis:

-„Dorinuţa, unde l-ai dus pe părintele? Că tot aşteptă ălălalt aci, și de la o vreme se duse spre voi”.

Care ălălalt? Nu spune nimic. L-o zgibuit pe Arsenie Boca că nu a venit mai repede? Măi fraților, măi, aici se vede clar, ÎNDRĂCIRE! Ne pare rău: ...ÎNDRĂCIRE ! După aceia spune că i-o spus și persoane care o să intre în viața ei și așa mai departe...”

[Ălălalt era sigur satana care îi stăpânea pe amândoi. Nu există niciun sfânt care să se fi manifestat precum Boca, doar îndemonizaţii. Culmea, artistul timişorean Ştefan Popa Popas,

lepădat de ortodoxie și trecut la catolicism, declara în presă, în august 2014, că: „ Arsenie Boca trebuie canonizat tocmai pentru că este singurul caz de teleportare din România.” Întrebăm: Ce legătură are teleportarea cu ortodoxia?]

Atașez alăturat predica părintelui Gheorghe Anitulesei:

Despre rătăcirile lui Arsenie Boca. PR. GHEORGHE ANIȚULESEI

Precizez că frazele din parantezele pătrate sunt completări din cartea aceluiași părinte,-Fenomenul Arsenie Boca-, pag. 9-10, despre cazul de mai sus. Anexez cartea în format pdf:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2015/08/fenomenul-arsenie-boca-pr-gheorghe-anic89bulesei-de-cautat-copie.pdf

Însă pentru a vă edifica complet cu privire la procedeul magic al pr. Boca, rog citiți despre această întâmplare, în următorul link în care avem mărturia completă a ucenicei Dorina Constanța Arneoni, într-o frumoasă analiză ortodoxă. Vedeti de la pagina 693:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-111.pdf

4.12. 1983 - Porunca PS Roman. Francisc de Assisi. 54 de ani fără duh ortodox, 1929- 1983.

Episcopul-vicar Roman Stanciu, un veac de la naștere -prezentare succintă al PS Roman.

Suntem spre finalul vieții pr. Boca, însă din păcate este tot mai evident că părintele Paulin Lecca (și alți părinți) a avut dreptate când a spus că nu a văzut o lepădare a acestuia de ereziile și rătăcirile steineriene. În schimb la 54 de ani de la începerea cursurilor teologice, lipsa duhului ortodox a ajuns la apogeu.

Așadar din biografie, vedem că pr. Boca a pictat la Drăgănescu timp de 15 ani, respectiv între 1968-1983.

1983 trebuie să fie anul în care Presfințitul Roman Stanciu Ilfoveanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a verificat pictura la finalizarea ei, ocazie cu care are o mare și neplăcută surpriză. Reacția sa este de nemulțumire și indignare văzând pângăriți pereții bisericii cu o pictură în afara erminiei bizantine, necanonică, ezoterică și eretică și poruncește autorului să o șteargă.

Despre aceasta rog să citiți în Studiul anexat „Grozăviile de la Drăgănescu”,în care se explică în amănunt, în duh patristic nocivitatea operei de la Drăgănescu, iar eu ca unul care nu mă pricep, o să mă refer numai la pictarea ca Sfinți a doi eretici și la acea „înfrățire” a Ortodoxiei cu păgânătatea latină. Acest aspect îmi este foarte clar, pentru că am Sfintele Sinoade Ecumenice și Locale, am Dogmele, am Canoanele, am Sinodiconul, am Sfinții Părinți, am Sfânta Tradiție, am învățătură infailibilă a Bisericii, am Erminia, am luptele duse pentru apărarea Dreptei Credințe până în zilele noastre, am Mucenicii și Mărturisitorii, am tot ce a trasat Biserica ca linie clară de demarcație între Sfânta Ortodoxie și erezii.

In baza acestora, pictarea într-o biserică ortodoxă a lui Francisc de Assisi și a lui Ulfila ca Sfinți, cu aureolă, consider că reprezintă o mare sminteală pentru credincioși și blasfemie la adresa Duhului Sfânt. Dacă pictura bizantină reprezintă un mijloc clar de cateheză ortodoxă, fiind Biblia în imagini pentru poporul simplu, atunci o pictură care introduce elemente eretice clare, înseamnă „o altă evanghelie” ce cade sub anatema la care făcea referire Sfantul Apostol Pavel.

La pag. 56 din cartea „Părintele Arsenie Boca-mărturia mea” scrisă de părintele Petru Vamvulescu, găsim motivația pentru care a fost pictat Francisc de Asissi în biserica de la Drăgănescu:

„...Ca un înainte-văzător, Părintele și-a îngăduit să-l picteze în lucrările sale și pe Sfântul Francisc de Assisi, despre care știa că, deși a fost catolic, a avut viață sfântă și un mare rol în întărirea credinței la vreme de ispită. Însă bârfitorii afoni n-au întârziat să-l acuze, deși Părintele a pictat după îndemnul de Sus, neauzit de cei mai mulți dintre noi. În stânga, mai în față, Părintele a pictat Catedrala reprezentativă a Ortodoxiei, Sfânta Sofia din Constantinopol. Printr-o punte viitoare, a legat-o de catedrala Sfântului Petru din Roma, a catolicilor, pictată în planul doi, pusă sub autoritatea Sfântului Apostol Petru, răstignit cu capul în jos. Ei, catolicii, nu vor să se întoarcă la Ortodoxia în care au fost peste o mie de ani. Dar nici de noi, cât de ortodocși ne credem, dacă nu vom ține cărarea cu adevărat ortodoxă, cu viața și învățătura arătată de Sfinți și de Părintele Arsenie, nu va fi bine."

Cartea părintelui Vamvulescu o avem aici:

https://dardindarblog.files.wordpress.com/2015/10/preot-petru-vamvulescu-parintele-arsenie-boca-marturia-mea.pdf

Precum se vede, pr. Boca nu ținea la puritatea dumnezeiești Ortodoxii, fiind marcat de alte religii studiate, experimentate timp îndelugat și de care se atașase. Wulfila semiarianul pictat la Drăgănescu intră sub anatema tuturor Sfintelor Sinoade Ecumenice, la fel ca și Francisc de Assisi, cu mențiunea că Sinodul 8 Ecumenic condamnă explicit adaosul papistaș de la Crez, iar Sfantul Sinod 9 Ecumenic, condamnă erezia papală a harului creat. Deci, dacă anatemele s-au dat de Duhul Sfânt prin Sfinții Părinți, cum ar putea același Duh Sfânt să-i descopere cuiva să picteze contrar hotărârilor Sale anterioare ?! Se contrazice Dumnezeu pe Sine?!

Așadar, viziunile pe care și-a îngăduit pr. Boca să le picteze, și care contravin întru totul învățăturii Bisericii, nu puteau fi de Sus. Hulesc Duhul Sfânt aceia care susțin că reprezentarea ca Sfinți a doi eretici precum și pictarea Catedralei Sfânta Sofia unită sub un nimb cu catedrala minciuno-bisericii de la Vatican, ar fi pictură profetică. Ce profeție este aceea, dacă cei doi sunt condamnați deja de multe secole și dați anatemei veșnice de Duhul Sfânt și Sfinții Părinți? Ci este crezul său, că și anatemizații sunt Sfinți- crez eretic, devenit dogmă pentru ucenici, cel pun mai presus de învățătura Bisericii.

Preasfințitul Roman constatând toate acestea îi poruncește autorului de la Drăgănescu să șteargă pictura eretică și blasfemiatoare, însă pr. Boca nu a făcut ascultare nici de această dată. Este cutremurătoare relatarea acestui episod. Inchipuiți-vă ierarhul revoltat în fața acelor imagini hulitoare și care poruncește cu autoritatea firească să fie respectată învățătura ortodoxă, pus alături de gestul cel puțin nepoliticos și răspunsul pictorului - care arată credibilitate totală în viziunile sale și lipsă de încredere și ignorare a învățăturii Bisericii lui Dumnezeu.

Intâmplarea este relatată de părintele Petru Vamvulescu în cartea de mai sus, la pag. 35-36, astfel:

„...A venit odată la Drăgănescu un ierarh de la Patriarhie, care i-a poruncit Părintelui Arsenie, să șteargă imaginile neortodoxe pictate în biserică. Părintele i-a dat scule să șteargă ce nu-i convine, căci, zicea Părintele:

-„N-am pictat nimic, decât cu poruncă de Sus, pentru catehizarea poporului, care zace în întuneric". De aceea, nu l-a putut înțelege întru totul nici Sorin Dumitrescu, un pictor, de altfel, talentat. Dar, pe lângă talent, mai trebuie ceva de Sus, pe care nu-l are oricine. Părintele Arsenie nu a pictat la metru pătrat, după tipare, ci cu descoperire de Sus, nu numai cu documentație; ci mai ales cu rugăciune și post și, uneori, vorbind cu sfinții, pe care îi picta..."

Despre reprezentarea în pictură gravei sale greșeli dogmatice, rog citiți detaliat la adresa de mai jos:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/a-despre-ortodoxia-neindoielnica-a-credintei-celui-despre-care-se-trateaza/m-erminia-eretica-a-parintelui-arsenie-boca-despre-icoane/

Duhul eretic de care era stăpânit pr. Boca a fost transmis și ucenicilor săi, precum părintelui Petru Vamvulescu, care crede conform mentorului său și nu învățăturii dumnezeiești Biserici, crede idolului mai mult decât Duhului Sfânt, Care prin toată pleiada de Sfinți, ne-a transmis adevărul de Credință.

Ori pe acești purtători de Dumnezeu care ne învață că în afara Bisericii (Ortodoxe) nu există sfințenie și mântuire, (întrucât așa zisele „biserici" sunt absolut toate de la potrivnicul lui Dumnezeu), părintele Petru îi numește „bârfitori afoni" ca și pe cei care au semnalat gândirea dogmatică eretică a pr. Boca dovedită și prin pictură. Înțeleg că nu asta a fost intenția sfinției sale, însă din râvnă idolatră se poziționează fără să vrea împotriva adevăraților învățători ai Bisericii, care ne spun clar ca papismul este erezie, Wulfila anatemizat, iar Francisc cel mai mare înșelat al adunării papistașe. Dacă pictura ar fi unica greșeală, ar fi de ajuns spre respingerea categorică a acestei rătăciri.

Spre convingerea sfinției sale, a părinților stareți și a preoților adepți și propovăduitori ai arsenismului, prezint ceea ce ne învață Biserica, prin Sfinți autentici, acoperiți de harul Duhului Sfânt, care prin viețuire curată, ascetică, prin luptă necontenită cu patimile, prin rugăciune neîncetată... au dobândit de la Dumnezeu harisma discernământului și astfel ca învătători ai Cuvântului, să ferească turma de portile iadului-de erezii.

Sfântul Ignatie Brianceaninov, în cartea sa „Despre înșelare", pag 59-60, Editura Anestis 2005, nu lasă nici cea mai mică urmă de îndoială asupra înșelării demonice ce-l stăpânea pe Francisc de Assisi:

„...Ca pildă de carte ascetică scrisă în acea stare de înșelare, numită „părere" putem da lucrarea lui Toma de Kempis, numită „Urmarea lui Hristos". Ea răsuflă o patimă subțire a dulcții și o cugetare semeață, care naște în oamenii orbiți și plini pe deasupra peste măsură de patimi, o desfătare pe care ei o socot gustare a harului Dumnezeiesc. Nefericiții și întunecații ! Ei nu pricep, că adulmecând damful subțire al patimilor care trăiesc în ei, se îndulcesc de el, socotindu-l în orbirea lor, mireasmă a harului! Ei nu înțeleg că de desfătarea duhovnicească sunt în stare doar sfinții, că înaintea desfătării duhovnicești trebuie să meargă pocăința și curățirea de patimi, că desfătarea duhovnicească nu stă în puterea pacătosului, că el trebuie să se cunoască pe sine ca fiind nevrednic de desfătare, să o alunge, dacă aceasta va începe să-i dea târcoale, să o alunge ca pe un lucru nepotrivit cu el, ca pe o vădită și pierzătoare amăgire de sine, ca pe o mișcare subțire a slavei deșarte, a cugetării semețe și a patimii dulcții. În pustnicie, au ajuns, asemenea lui Malpas, la cea mai vârtoasă înșelare demonică Franscisc de Assisi, Ignatiu de Loyola și alți nevoitori ai latinilor (Dupa căderea Bisericii de Apus de la cea din Răsărit), recunoscuți de ei ca sfinți. "Atunci când Francisc a fost răpit la cer" spune scriitorul Vieții acestuia, "Dumnezeu Tatăl, văzându-l, S-a întrebat, fiind pentru o clipă în nedumerire: cui să dea întâietate, Fiului Său Celui după fire, sau fiului după har- Francisc". Ce poate fi mai cumplit, mai hâd decât această hulă, ce poate fi mai întristător decât această amăgire!..."

Așadar, nu este hulă să credem că vedeniile pr. Boca erau cerești? Duhul Sfânt, fiind Duhul Adevărului nu putea să îndemne sub nici o formă să picteze o așa mare minciună și blasfemie. Este exclus!

Francisc de Assisi moare în 1226 și este declarat sfânt după doi ani, de prietenul său întemeietorul Inchiziției papa Grigore al IX, și la aproape două secole de la ruperea catolicismului papist de Biserica Domnului Hristos, cădere prin care s-a lipsit de lucrarea Duhului Sfânt.

Părintele George Macris, din cadrul ROCOR într-un superb articol scris în duh patristic, referitor la Sfântul Serafim de Sarov comparat cu Francisc de Assisi, arată cu mare claritate înșelarea demonică în care a trăit ascetul latin:

"...Nu se poate închipui o mândrie mai mare decât gândul infailibilităţii (negreşelniciei) personale . Această cădere nu putea să nu afecteze spiritualitatea lui Francisc şi, în general, spiritualitatea romano-catolicilor. Asemenea Papei, şi Francisc suferea de mândrie. Acest lucru se poate vedea din cuvântul său de despărţire către franciscani, atunci când a rostit: "Acum mă cheamă Dumnezeu, şi vă iert pe toţi, fraţilor, atât pe cei de aproape, cât şi pe cei de departe, de toate greşelile şi răutăţile, şi vă şterg

păcatele atât cât îmi stă în putere". (...)

În sfârşit, aşa cum am arătat mai sus, mistica lui Francisc din Assisi arată că acest mult-cinstit întemeietor al Ordinului Franciscanilor şi-a trăit viaţa într-o înşelare crescândă, începând din clipa în care a auzit porunca de a înnoi biserica romano-catolică, în vedenia lui Hristos cel răstignit avută pe Monte La Verna, şi până în ceasul morţii sale. Oricât de uimitor le-ar putea părea unora, el a avut multe trăsături specifice lui Antihrist, care se va arăta şi el feciorelnic, virtuos, foarte moral, plin de dragoste şi milă, şi care va fi privit ca sfânt (ba chiar ca Dumnezeu) de către cei care au înlocuit Sfânta Predanie a Bisericii cu un romantism carnal. Lucrul trist este faptul că dobândirea unei adevărate legături duhovniceşti cu Hristos nu a fost niciodată posibilă pentru Francisc, căci, aflându-se în afara Bisericii lui Hristos, îi era cu neputinţă să primească Harul dumnezeiesc sau vreunul dintre darurile Sfântului Duh. Darurile sale, însă, au venit de la un alt duh..."

Rog citiți frumosul și lămuritorul articol scris de vrednicul de pomenire, părintele George Macris, publicat și de Mănăstirea Dervent:

https://manastirea.dervent.ro/comparatie-intre-mistica-lui-francisc-de-assisi-si-cea-a-sfantului-serafim-de-sarov/:

Acest articol este scris mult înainte de 1989, însă poate nu a fost la îndemâna pr. Boca să afle despre el. Însă Sfântul Ignatie Brianceaninov a trecut la Domnul la 30 aprilie 1867, și deci scrierile sale nu numai că erau cunoscute de Duhul Adevărului, ci chiar El le insuflase. Cum dar, de nu i-a descoperit pr. Boca, despre acest plăcut al Său, care a vădit înșelarea demonică a lui Francisc de Assisi? Pentru aceasta nu era nevoie de cărți, reviste, radio, televizor, sau telefon, ...precum am văzut în Viețile Sfinților. Ci de un singur lucru era nevoie: de ascultarea Bisericii, care clarificase situația ereticilor începând cu anul 325.

Astfel, Preasfințitul Episcop Roman, ca un cunoscător al eclesiologiei ortodoxe în toate aspectele ei, vede capcana întinsă pentru suflete de cel viclean și, firesc, din dragoste pentru Adevăr, poruncește să fie îndepărtate ereziile de pe pereți, acea „altă evanghelie" anihilatoare a conștiinței ortodoxe, dogmatice.

4.13. Maica Domnului și Sfinții despre papismul eretic. Neascultare față de Biserică. Wulfila.

Este arhicunoscută frumoasa minune a Maicii Domnului, săvârșită în Sfântul Munte, când și-a arătat purtarea sa de grijă față de fiii ei de la Sfânta Mănăstire Zografu. După sinodul tâlhăresc de unire de la Lyon din 1274, s-a pornit o cumplită prigoană împotriva ortodocșilor care nu acceptau unirea cu ereticul Vatican. Astfel hoarde militare de soldați papistași și latinofroni, cu popi idolatri în frunte, s-au năpustit și asupra Sfântului Munte, cu scopul de a corupe și atrage mai întâi pe monahii de acolo, la catolicism. Erau hotârâți să recompenseze pe cei care vor accepta să-l pomenească pe papa, iar pe ceilalți să-i treacă prin tăișul sabiei. Două mănăstiri au cedat în fața presiunilor și a promisiunilor, însă la slujba efectuată, la pomenirea papei, Dumnezeu și-a arătat mânia și a dărâmat zidurile, omorând participanții „ortodocși" și catolici de la acea blasfemie, având loc și alte minuni-prin care să ne apărăm Dreapta Credință. Celelalte sfinte mănăstiri nu au acceptat pe papa ca arhiereu, astfel monahii au fost tăiați, înnecați, spânzurați, vânduți ca sclavi la păgâni, samd. La mănăstirea Zografu, Maica Domnului îi vorbește din icoană, monahului Cosma care se afla la chilia sa în pustie, și i-a poruncit să meargă la călugării din mănăstire și cei care sunt pregătiți de mucenicie să rămână, iar ceilalți să se ascundă în munte, întrucât:

„**-VIN DUȘMANII MEI ȘI AI FIULUI MEU !",**

adică catolicii. Pr Boca care a fost în Sfântul Munte știa cu siguranță despre această mare minune și despre adevărul rostit de Maica Domnului, dar el avea încredere în viziunile sale de la „zei" și a ignorat chiar și pe Stăpâna noastră. În linkul alăturat se descrie această superbă minune a Împărătesei Cerului și a Pământului și Stareță a Sfântului Munte:

https://ortodoxiajertfitoare.wordpress.com/2020/01/18/maica-domnului-ii-numeste-pe-catolici-dusmanii-sai-si-ai-lui-hristos/

De asemenea, prin ignorarea poruncii Preasfințitului Roman, în fapt nu face ascultare:

-de cele 7 Sfinte Soboare Ecumenice care interzic cu pedeapsa anatemei, orice adaos sau lipsă din Simbolul de Credință, dogma de bază a Bisericii. Astfel, prin adaosul "și de la Fiul" papismul sau catolicismul (cu Francisc de Assisi) cade sub anatema dată de Duhul Sfând prin Sfinții Părinți. De asemenea a fost anatemizat arianismul (cu Ulfila) la Sinodul Întâi, osândire întarită la fiecare Sobor ulterior.

-de Sinodul 8 Ecumenic, care pe timpul Sfântului Fotie cel Mare (conform Sfantului Nectarie a salvat Sfânta Ortodoxie, fiind adus de Dumnezeu pe tron patriarhal în acest scop) adaosul "și de la Fiul" a fost anatemizat în mod explicit, precum și pe cei care îl folosesc

-de Sinodul 9 Ecumenic, numit și al Sfântului Grigorie Palama, prin care Duhul Sfânt și Sfinții Părinți condamnă erezia catolică despre harul creat și dau anatemei pe susținătorii ei, Varlaam, Achindin, Patriarhul Kalecas... și papismul care a născocit-o.

-nu a făcut ascultare de toți Mucenicii și Sfinții care au mărturisit cu fapta, cu scrisul, cu cuvântul, cu viața, cu jertfă de sânge, în prigoniri și lanțuri, în grele pătimiri, că papistășismul este o mare erezie (lepădare de Dumnezeu), iar dintre plăcuții lui Dumnezeu care în ultima mie de ani au apărat Dreapta Credință, salvând turma de această poartă a iadului, prezint doar câteva nume:

- Sfântul Ierarh Spiridon marele făcător de minuni, care la porunca lui Dumnezeu face o colosală, magnifică, uimitoare și luminătoare minune, poate cea mai mare minune a sa, în insula Corfu, la 12.11.1718, prin care ni se descoperă desăvârșit unicitatea Bisericii dumnezeiești Ortodoxe și imposibiliatea comuniunii ei, cu erezia papismului- care ni se arată ca o mare urâciune, de care Cerul se scârbește, lucru dovedit prin apriga urgie adusă asupra catolicilor, asemănătoare cu pedeapsa Sodomei. Această măreață minune a Cerului nu lasă loc de interpretări, dubii, neînțelegeri, raționamente sincretiste, fariseism ecumenist iubirist, ci pur și simplu taie „în carne vie" până la măduvă, așa încât și orbii orbilor să poată vedea că Ortodoxia nu poate fi întinată sub nicio formă cu papistășismul catolic hulitor al Prea Sfintei Treimi. Iar cei care o fac, prin recunoașterea oficială ca Biserică soră, cu Taine valide, cu frățească Ierarhie întru Domnul Hristos -prin Acordul de la Balamand 1993, studiat la Teologie spre pervertirea conștiițelor-, prin „rugăciuni comune" și smintitoare vizite protocolare reciproce în locașurile de cult, ...vor avea de dat amară socoteală în fața Cerului. Grandioasa minune a Sfântului Spiridon trebuie să fie pentru ortodocși, ceea ce este: învățătură dumnezeiască de la care cu nici un chip, sub nicio formă nu ne putem abate, spre a nu avea, cleric sau mirean, soarta lui Francisc Frangipani.

La 24 iunie 1716, insula Corfu fiind sub stăpânire venețiană este atacată de turci, asediul desfășurându-se pe durata a 50 de zile, cu lupte de apărare crâncene. În tot acest timp grecii nu au încetat rugăciunile cu lacrimi și litanii către Sfântul Spiridon, implorând protecția lui. În momenul când otomanii pregătesc atacul decisiv, care ar fi dus la cucerirea insulei, Sfântul Ierarh Spiridon „apăru (din cer) în coasta dușmanului înconjurat de o armie cerească înfricoțătoare și nenumărată. Cu un paloș strălucitor în mâna dreaptă, lovea cu mânie în turci. La vederea unei astfel de intervenții solțații turci se împrăștiară în mare confuzie, urlând de durerea unor lovituri date de o bâtă nevăzută. Mai pe larg despre această frumoasă minune putem citi în art. alăturat:

Minuni ale Sfantului Spiridon

Ca gest de mulțumire față de Marele Sfânt Ierarh Spiridon, venețienii plănuiesc să ridice un altar în biserica unde se află Sfintele Moaște, pe care să oficieze slujba aferentă cultului papistaș. Deși preoții s-au opus și au insistat să nu se facă o astfel de inovație, iar guvernatorul fusese avertizat de Sfântul Spiridon să abandoneze ce are de gând, acesta a continuat să adune materialele de construcție lângă biserică. Ca urmare a neascultării aceluia, la 12.11.1718 are loc colosala minune dumnezeiască a Sfântului Spiridon, pe care rog să o citiți (fiind publicată sub titlul de "Judecata Cerului"), întrucât reprezintă cateheză ortodoxă dumnezeiască, care nu lasă loc la vreo îndoială, la fel ca și minunea săvârșită la Primul Sfânt Sinod Ecumenic din 325 când a arătat prin cărămidă taina Prea Sfintei Treimi. Anexez alăturat cartea Judecata Cerului:

https://www.impantokratoros.gr/dat/storage/dat/8F28485E/Sfantul_Atanasie.pdf

-Sfântul Ierarh Nectarie Taumaturgul (+1920) ne învață că:

„**Biserica Apuseană și-a pierdut libertatea duhovnicească, și-a pierdut podoaba, s-a zguduit din temelii, s-a lipsit de bogăția Harului Sfântului Duh, de prezența lui Hristos. In cele din urmă a ajuns un trup mut, fără duh și suflet.”**

Sfântul Nectarie purtătorul de Dumnezeu, spune că papistășismul s-a lipsit de Harul Duhului Sfânt, de prezența Domnului Hristos și că a ajuns trup mort fără duh și suflet. Si cum stim bine că nu este cale de mijloc, papismul a fost preluat tocmai de acela care a insuflat răzvrătitele inovații latine, gestul lui Humbert și mărul Evei. Deși Cerul și prin fapte ne-a arătat, noi îndrăznim să le ignorăm, ca și Adam, și îmbrățișăm ce ni s-a poruncit să respingem, dar cu pagubă veșnică. Vai nouă!

(Rog vedeți alăturat minunata carte a Sfântului Nectarie: ”De ce papa și supușii lui s-au despărțit de Biserica lui Hristos” pdf)

http://www.eviasieghina.ro/Papa/SfantulNectarieDeEghina-DeCePapaSiSupusiiLuiS-auDespartitDeBisericaLuiHristosistoriaSchismei.pdf

-Sfântul Ierarh Petru Movilă +1646 - mare apărător al Ortodoxiei care la acea vreme era luptată de catolicismul ce impunea cu forța uniatismul (greco-catolicismul) în Polonia, Lituania, Belarus, Ucraina, iar mai apoi și în Transilvania prin măcelarul Bukov ce a nimicit monahismul.

O mare și frumoasă minune consemnată personal de acest Sfânt în Proloagele de la Pecerska este și Minunea de la Alba Iulia, de pe timpul slăvitului nostru Voievod Mihai Viteazu și prin care ni se dovedește încă o dată de Cel Preaînalt, unicitatea Bisericii și lipsa Harului lui Dumnezeu în adunarea papistașă. Rog să citiți această minunată lucrare dumnezeiască, cuprinsă în articolul alăturat:

https://atitudini.com/2021/08/o-fapta-minunata-din-vremea-lui-mihai-viteazul-columna-a-biruintei-ortodoxe-relatata-de-sf-ierarh-petru-movila/

-Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț+ 1794

Este marele luminător din secolul XVIII, al întregii Ortodoxii, prieten și casnic al Domnului Iisus Hristos, păstor de Duhul Sfânt luminat, apărător neînfricat al Dreptei Credințe și care pune turma la adăpost de lupii răpitori și înfiorători, de uniatism (greco catolicism) și romano- catolicism. Iată un cuvânt al său, ca o sabie în fața barbarilor năvălitori:

„**..Au ereticii sunt râmlenii (romano-catolicii) cu al lor papa? Bine știu ca vei zice că sunt eretici. Și de vreme ce sunt eretici, precum ăi cu adevărat sunt, atunci Sfânta noastră Biserică îi afurisește pe dânsii. Și pe care Sfânta Biserică îi afurisește și eu, împreună cu Biserica, fiul ei fiind, îi afurisesc. [..]**

Iară preacuviosul asupra tuturor celor ce veneau de supt stăpânirea papii, săvârșea aceasta mare taina a Botezului, fără de nici o împiedicare sau îndoire, ca pre o prea de nevoie la mântuirea omului", iar despre uniați (greco-catolici):

"Ca pentru alte rătăciri și erezii rămlenești (catolice), ce nu se cuvine de acum să-ți mai vorbim ca și cu toate ereziile cele rămlenești s-au amestecat și cu ele se unesc și uniații, precum sufletul de trup. Și cum le va fi lor nădejde de mântuire? Nicidecum. Numai pentru Botez îți voi vorbi ție din Scripturi, fără de care nu poate avea nimeni nădejde de mântuire. [...]

Unia (greco-catolicismul) este o aschie desprinsă de la Sfânta Biserică a Răsăritului și unire cu necredincioasa, ca să nu-i zic biserica râmlenească. Unia este înșelăciunea diavolului, ce-i vânează pe cei nesocotiți întru pierzanie. Unia este un lup răpitor de suflete în piele de oaie. Unia este veninul aducător de moarte, în chip de miere, ce pierde sufletele. Unia este mlădița înainte-mergatoare a antihristului, ce ademenește cu măgulire pe cei mai neștiutori întru pierzanie. Unia este prăpastia iadului pentru cei ce nu au parte de cuget. Unia este Iuda, ce cu lingușitorul sărut a vândut Credința Pravoslavnică . Unia este ca și râmlenii (catolicii) eretici.

Cum, dar, uniații (greco-catolicii) nu sunt râmleni, când toate dogmele Credinței Ortodoxe le-au călcat în picioare și pe cele râmlenești le-au adoptat, zicând cu nerușinare, precum că Duhul

Sfânt purcede și de la Fiul? Și papei de la Roma, adevăratului eretic, aceluia i se închină și, în loc de Hristos, pe el de căpetenia bisericii îl au. [...]

Un asemenea jurământ, adică anatema, asupra celor ce se împotrivesc și nu se supun Sobornicești Biserici, este pusă de patriarhii Răsăritului sobornicește, nu doar pentru o oarecare vreme, ci până la sfârșitul lumii va rămâne tare și neclătită (neclătinată) și nedezlegată cu darul lui Hristos."

Vedeti sursa:

Despre catolici - Sf. Cuv. Paisie de la Neamt

TERIBILĂ DEFINIȚIE a greco și romano-catolicismului! Cateheză ortodoxă dumnezeiască! Si sunt scrise pentru învățarea poporului înainte de 1794, fiind în total acord cu cugetul tuturor Sfinților.

Întreb cum de pr. Boca nu știa nici de acestea, nici ce ne învață Toți Sfinții lui Dumnezeu, ci potrivnic lor, conform mărturiilor ucenicilor săi, împărtășea cu Sfintele Taine pe greco-catolici și pictează pe cel mai mare înșelat papistaș ca sfânt? Duhul Sfânt nu-l putea îndemna la astfel de hule!

Și continui cu câteva nume din nesfârșita listă a Sfinților ignorați și neascultați de pr. Boca:

- Sfantul Ioan Iacob Hozevitul -Românu +1960

-Sfântul Ignatie Brianceaninov +1867

-Sfântul Teofan Zăvorâtul +1894

-Sfântul Ioan de Kronstad +1908

-Sfântul Marcu Eugenicul, datorită căruia, prin lupta sa, a fost respins Sinodul Tâlhăresc unionist de la Ferara-Florența din 1438-1439, (+1444): ”Să fugiți de catolici precum fuge cineva de șarpe” (adică de învățătura papismului)

-Sfântul Fotie cel Mare, salvatorul Ortodoxie la acea vreme, care altfel ar fi fost nimcită de hegemonia papistașă +893

-Sfântul Grigorie Palama +1339

-Sfântul Simeon al Tesalonicului +1429

-Sfantul Tarasie, patriarhul Constantinopolului +806

-Sfântul Iosif de la Văratec +1828

-Sfântul Nicodim Aghioritul +1809

-Sfântul Ambrozie de la Optina +1894

-Sfântul Nicolae Velimirovici +1956

-Sfîntul Iustin Popovici + 1979

-Gherman al II lea Patriarhul Constantinopolului (1222-1240)

-Calinic al II lea, Patriarhul Constantinopolului (1694-1702)

-Evghenie Vulgaris, Episcopul Hersonului +1806

Vedeți în linkul următor câteva din cuvintele Sfinților despre papism:

Sfinții Părinți despre catolicism | Român Ortodox

-Sfântul Sfințit Mucenic Cosma Etolianul +1779 ”Pe papa să-l blestemați fiindcă el este cauza...”

-Sfinții Mucenici Părinți din Sfantul Munte Athos măcelăriți în 1280 de latinofronii papistași, întrucât au respins Sinodul tâlhăresc din Lyon 1274.

Vedeti aici un scurt articol:

https://acvila30.ro/patriarhul-ioannis-vekkos-al-xi-lea-si-prigonirea-athonitilor/

-Sfântul Cuvios Teodosie de la Pecerska (+1073): „Acela care îl pomeneste pe papa ca arhiereu ortodox este vinovat și latino-cugetatorul (ortodoxul cu cuget papistaș nn) trebuie considerat ca un trădator al credinței. Prin urmare, fugiți de ei, fraților, ca și de împărtășirea cu ei, pentru că unii ca aceștia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni. Nu este altceva de mirare dacă și ispititorii lui Satana se preschimbă în îngeri ai dreptății, al căror sfârsit va fi după faptele lor."

"**https://ortodoxiadreaptacredinta.wordpress.com/2017/06/10/pe-papa-sa-l-blestemati-fiindca-el-este-cauzasfantul-sfintit-mucenic-cosma-etolianul-1779/**

- Patriarhii Răsăritului de la 1848 -lămuresc cu mare claritate faptul că Biserica (Ortodoxă) este unică și în deplină unitate de credință; și că Papistășia este erezie (și de ce este erezie în 15 motive), care poate reveni în Biserică prin smerenie și pocăință (nu prin dialoguri compromițătoare într-un hulitor CMb). Ei se adresează poporului ortodox de pretutindeni și răspund astfel pretențiilor papei Pius al 9-lea de a uni pe ortodocși cu Roma, sub autoritatea sa. Este o excepțională cateheză ortodoxă și îndemn ferm spre bună păstorire; spre respingerea oricărei inovații ce sunt insuflări ale diavolului; și a rămâne puternic ancoraţi în credința cea dumnezeiască: Ortodoxia singura mântuitoare, pe care s-o păstrăm neschimbată și neîntinată. Alăturat avem Enciclica Sinodului Patriarhilor Răsăriteni pe care ar fi bine să o citim, pentru catehizare ortodoxă:

ENCICLICA PATRIARHILOR RĂSĂRITENI de la 1848 către ortodocșii cei de pretutindenea

-Sfântul Paisie Aghioritul +1994 respinge falsa ridicare anatemelor de la 1054 de către Patriarhul Anathegoras în 1965, și se alătură de episcopii, călugării și preoții, care au întrerupt pomenirea acestuia la sfintele slujbe- conform. Canonului 15, al Sinodului 8 Ecumenic.

-Gheronda Gavriil, ucenic al Sfântului Paisie Aghioritul dă o "definiție" extrem de clară despre ce reprezintă papa în realitate, "biserica" și învățătura lui. Excepțional cuvânt, despre papă și papism:

https://www.facebook.com/pr.marcu.manolis/posts/1122346351127990/

-Părintele IUSTIN PÂRVU

„**Dragi credincioși, vă aduc în atenție faptul că de noi depinde soarta acestui neam, de noi depinde predania pe care o vor moșteni fii fiilor noștri, de noi depinde mântuirea acestui neam. Învățați de la eroii și martirii noștri cum s-au luptat să ne păstreze nouă, celor de azi, învățătura strămoșilor noștri. Ei nu au tăcut, dragii mei, niciodată când a fost vreme de mărturisire, când vrăjmașii Ortodoxiei năvăleau asupra credinței noastre. Chiar dacă mulți au tăcut, mari oameni de stat, mari fețe bisericești, poporul credincios nu a tăcut, totdeauna s-au găsit oameni de valoare, investiți cu putere de sus, care să mărturisească adevărul.(...) Cu toții știm cât au suferit ortodocșii noștri din Ardeal în timpul uniației. Câte falsuri, câtă mișelie, câtă necinste! Acestea au fost dintotdeauna metodele romano-catolicilor. Ce încredere putem avea noi în ei? Ce unire și amestec să avem noi cu ei? Nu vedeți unde a dus tot acest ecumenism? Am ajuns să pătăm fața Ortodoxiei prin acest act necanonic al mitropolitului Nicolae Corneanu. Numai durere și suferință au adus papistașii neamului nostru. Dușmanii adevărului vor cu orice preț să ne compromită. Ei nu mai vin să te atace direct, ca în alte vremuri, ci vin cu viclenie, cu înșelătorie. De aceea și Mântuitorul ne spune să ne păzim de lupii cei în piei de oi și că vor veni învățători mincinoși..."**

Acest superb cuvânt de învățătură poate fi citit in linkul alăturat:

Să nu ne facem părtași la erezie - părintele Justin Pârvu - Cuvânt de folos

Notă: - Așadar, pictura de la Drăgănescu cade sub anatemele date de Duhul Sfânt și Sfinții Părinți de la cele 9 Sfinte Soboare Ecumenice, anateme veșnice, irevocabile, precum irevocabilă este lucrarea lui Dumnezeu din Corfu, săvârșită prin casnicul Său, Sfântul Spiridon. Și iată, atâția

Sfinți ne-au învățat la fel, dintotdeauna și pretutindeni.

- Am văzut că pictarea ca sfânt a lui Francisc de Assisi reprezintă otravă pentru suflet, însă la fel este și a lui Wulfila, despre care se știe că era semiarian și că a convertit goții direct în erezie, întrucât semiarianismul este în fapt învățătura hulitoare a lui Macedonie și Apolinarie care susțineau că Duhul Sfânt nu este Dumnezeu, nu este Persoană a Preasfintei Treimi- ci o simplă putere a lui Dumnezeu, motiv pentru care s-a convocat Sinodul II Ecumenic și astfel a fost dată anatemei, spre ocrotirea turmei. În viața Sfantului Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul, publicată în „Viețile Sinților" pe luna ianuarie, la Sfanta Mănăstire Sihastria sub îngrijirea părintelui Ioanichie Bălan, la pagina 569, se găsește explicarea acestui termen, astfel:

„...Într-acea vreme fiind tulburată încă de mulți ani Biserica lui Dumnezeu de eresul arienilor, acum se mai ivise și eresul lui Macedonie, hulitorul împotriva Duhului Sfânt, care ca o hidră cu nouă capete, vătăma pe mulți. Pentru că arienii mărturiseau pe Tatăl că este Dumnezeu necreat mai înainte de veci, iar pe Fiul creat, nu de fire, nici de o ființă cu Tatăl; iar macedonienii mărturiseau pe Fiul întocmai cu Tatăl și huleau pe Sfântul Duh, unii dintr-înșii numindu-L a fi făptură, nu Dumnezeu, iar alții nici făptură. Deci îi numea Sfântul Grigorie semiarieni, ca cei ce cinsteau pe Fiul, iar pe Sfântul Duh nu-L cinsteau..."

Deși Sfantul Sobor al doilea Ecumenic a anatemizat această demonie, Wulfila nu a făcut ascultare de Biserică și nici de Edictul împărătesc prin care se cerea tuturor episcopilor să propovăduiască ceea ce Sidodul în Duhul Sfânt a hotărât, ci a propovăduit în continuare arianismul și semiarianismul.

Așadar un mare hulitor, este pictat ca sfânt la Drăgănescu, însă adepții arsenismului nu sunt înfricoșați de consecințele blasfemiei și că se poziționează în tabără vrăjmașă.

4.14. 1996 -Părintele Cleopa Ilie: „Pr. Boca, nu era în duh ortodox"

Cu ocazia discuției duhovnicești de la Sihăstria, din 1996, atașată la pct 1.a, la care au participat Părinții Ioanichie Bălan, Arsenie Papacioc, Cleopa Ilie și altă părinți, părintele Cleopa a spus:

„-Cum pot adeveri ucenicii săi, Arsenie Boca, nu era în duh ortodox..."(pag 7, Fenomenul Arsenie Boca, vedeți linkul la pct.4.11)

Și într-adevăr mărturiile ucenicilor sunt revelatoare, cuprinzând fapte care demască toate aspectele importante ce ne pun în gardă, respectiv începând de la mândrie și până la erezie, acestea atestând o lipsă vădită a duhului ortodox în arsenism.

Fac precizarea că în urmă cu ceva ani, am avut ocazia să vorbesc cu părinți din zona Moldovei, ucenici ai părintelui Cleopa care erau monahi pe timpul cât acesta era stareț și duhovnic la Mănăstirea Sihăstria. Si mi-au spus că părintele Cleopa, știa de înșelarea în care căzuse pr. Boca și era împotriva acestei rătăciri.

O confirmare a faptului că monahii de la Mănăstirea Sihăstria nu acceptau rătăcirea arsenistă nici înainte de 1989, o găsim în cartea fidelului ucenic al pr. Boca, părintele Petru Vamvulescu, Mărturia mea, pag. 97, anexată la litera de mai sus și redau parte din text:

„... - Odată, l-am apărat pe Părintele Arsenie în fața Părintelui Cleopa Ilie de la Sihăstria Neamțului și a multora care s-au nimerit a fi acolo și care au început să se îndoiască - prin uneltirile satanei și ale bârfitorilor - de curăția Părintelui Arsenie, zicând că trăiește cu o călugăriță și că a smintit creștinii. Eu am strigat:

,,-S-au smintit cei smintiți !".

Atunci, Părintele Cleopa s-a corectat puțin si a zis:

,,-Eu personal nu mă îndoiesc de curăția Părintelui Arsenie, dar sunt și unii mai slabi".

Când m-am întors de acolo pe la Părintele Arsenie, el mi-a zis, fără să-i spun, că nu trebuia să-l apăr, că lui îi este mai de folos batjocura. Dar a adăugat ceva înfricoșător: ,,Lasă-i, că vor vedea ei, când va veni Hristos la Judecată,înconjurat de aleșii Lui..."

De aici se vede că părintele Cleopa și monahii din Sihăstria erau conștienți de înșelarea pr. Boca, care pare din exprimare că se credea ales al lui Dumnezeu și că va veni la Judecată alături de Domnul Hristos. Acest lucru îl afirmă și cu alte ocazii când spune către credincioși :

”Mă, când va fi Judecata eu o să stau la dreapta lui Dumnezeu și ori o să vă fiu de folos, ori o să vă fiu acuzator”. Și sectarii au exact aceeași convingere fermă de mântuire.

Iar că „s-a corectat puțin” arată că părintele Cleopa a rămas ”neîndreptat”, însă era de nevoie într-un dialog cu cineva care strigă, să aducă în discuție cuvinte spre potolire. Părintele Cleopa a si scris către pr. Boca, îndemnându-l în termeni elogioși să vină la Sihăstria, cu nădejdea că dacă o perioadă va lua contact cu părinții înduhovniciți din mănăstire, ar putea fi ajutat.

Același lucru au dorit și părinții de la Mănăstirea Antim, care l-au invitat acolo, cu același scop de îndreptare, întrucât i se cunoșteau abaterile de la Cale, însă și pe aceia i-a refuzat și nu i-a ascultat, cum nu a ascultat ca ucenic nici pe părintele Dumitru Stăniloaie care cu sfat ferm, cu severitate chiar, a încercat să-l determine să abandoneze drumul prăpăstios pe care apucase, alături de Julieta; nici de monahii închinoviați la Prislop nu a ascultat; nici de arhiereul PS Episcop Roman nu a ascultat, nici de părintele Antipa Dinescu din Sfântul Munte..,iar unde nu este ascultare, nu este nici duh ortodox.

4.15 - Părintele Iustin Pârvu, nu avea evlavie la „sfântul Ardealului”

M-am bucurat când am dat de mărturia fondatorului site-ului ortodox APOLOGETICUM înființat cu binecuvântarea părintelui Iustin Pârvu și prin care s-au semnalat permanent românilor nenumăratele primejdii dirijate spre pierderea mântuirii sufletelor noastre.

Mărturia este dată ”În fața Atotputernicului Dumnezeu” și se referă la faptul că părintele Iustin Pârvu s-a opus categoric intenției de editare și publicare la Manăstirea Petru Vovă, a Acatistului pr. Boca, spunând :

– Arsenie Boca? Nu, măi!”.

În plus, părintele Gheorghe Anițulesei, care din dragoste pentru Biserică, a cercetat în amănunt viața, opera și scrierile despre pr. Boca, context în care a vorbit cu părinții de la Mănăstirea Petru Vodă și care i-au confirmat că părintele Iustin Pârvu nu avea evlavie la pr. Boca. Vedeți pagina 7 Fenomenul Arsenie Boca.

Deși părintele Iustin Pârvu nu avea informații concrete asupra realității operei și vieții pr. Arsenie Boca, Dumnezeu Duhul Sfânt i-a descoperit adevărul, precum a făcut întotdeauna cu plăcuții Săi cărora le arăta tainic voia Sa, sau prin care făcea lucrările Sale precum vedem în Sfanta Scriptură, în Pateric , Viețile Sfinților șamd.

Alăturat avem mărturia din 2017, pe Apologeticum:

https://apologeticum.ro/2017/03/marturia-mea-cu-parintele-justin-parvu-despre-parintele-arsenie-boca/

4.16. 2014 - Părinții Antim Gâdeoi și Gh. Anițulesei. Virgil Maxim. Cărți de vrăjitorie. Magie albă.

Am precizat pe undeva că părintele Arsenie Papacioc vorbea tuturor celor interesați de înșelarea în care căzuse pr. Boca și în continuare prezint două mărturii în acest sens.

Astfel, într-o filmare din 2014, cu părinții Antim Gâdeoi și Gheorghe Anițulesei, aflăm lucruri care confirmă cele prezentate până aici. Respectiv părintele Antim povestește că împreună cu mai mulți părinți de la Mănăstirea Sihăstria, au mers la Techirghiol la părintele Arsenie Papacioc, pentru sfaturi duhovnicești. Intrucât mulți credincioși care veneau din Ardeal la Sihăstria vorbeau de canonizarea pr. Boca, părintele Antim l-a întrebat pe părintele Arsenie Papacioc, ce părere are, iar acesta a spus:

min.2:30 „...Măi părinților, mare greșeală s-ar face dacă ar fi canonizat omul ăsta...” Apoi a spus că Julieta l-a luat de la toate și că părintele Dumitru Stăniloaie după ce a văzut această schimbare în viața lui l-a îndepărtat.

La acest moment părintele Gheorghe completează:

„Părintele Dumitru Stăniloaie spune (într-un interviu din revista Scara, cu 3 luni înainte de a muri) că după ce a intervenit Julieta, relațiile dintre ei s-au răcit și nu s-au mai întâlnit după aceea.”

Si continuă părintele Antim să spună ce rostise părintele Arsenie Papacioc:

min. 6:50„...Odată, fiind la Sâmbăta, în preajma lui...Arsenie zice: „Acum 300 de ani, am fost în persoana lui Ilie, întrupat, pe locurile astea.” Zice: „Să cad jos. Când am auzit lucrurile astea,.. m-am cutremurat. Și văzând situațiile astea, pe urmă...m-am despărțit de el, că asta e memtepsihoză. Credea în reîncarnare.” „Cam astea ni le-a spus acolo”,la Techirghiol.

Min.7:40 Părintele Antim declară în continuare că în timp ce se afla în Mănăstirea Sihăstria, a citit cartea „Imn pentru Crucea purtată” ediția veche, a lui Virgil Maxim. Autorul menționa că a fost coleg de celulă cu părintele Arsenie Papacioc, care i-a povestit, că odată a fost trimis de pr. Boca, să ducă un pachet sigilat de la Sâmbăta la Vladimirești. In tren s-a făcut control la documente și bagaje, ocazie cu care și pachetul în cauză a fost desfăcut de un ofițer. Spre stupefacția părintelui Arsenie Papacioc, pachetul conținea, formulare tipărite „Inițiere în magie albă cu cele sfinte”.

Min.12.05 -Mai departe părintele Antim afirmă că a fost sunat „anul ăsta”(2014) la telefon de părintele stareț Paisie de la Nușeni-Cluj, care printre altele, i-a spus că fusese la Sâmbăta în pelerinaj. Trecând și pe la biblioteca Mănăstirii a dat peste câteva sute de cărți magie și vrăjitorie și a mers la părintele Teofil Părăian și l-a întrebat ce este cu ele? Si i-a răspuns că au fost a lui Arsenie Boca, că lumea l-o luat cu valul că-i sfânt, dar cărțile au fost ale lui.

Avem înregistrarea aici:

Pr. Antim și Pr. Ghe. Anițulesei despre înșelările Pr. Arsenie Boca - partea 1

În următorul material video, la min. 9:18, părintele Gheorghe Anițulesei spune că a fost cu un grup de credincioși la Mănăstirea Sâmbătă, ocazie cu care l-a întrebat pe părintele Teofil Părăian:

-„Părinte Teofil, spuneți, părintele Arsenie Boca era văzător cu duhul, sau nu, că mulți îl consideră așa.” Și părintele Teofil mi-a răspuns următorul lucru. Și am și filmarea respectivă, cu care pot să arăt mărturia, a convorbirii cu părintele Teofil. Spune așa:

-„Nu. Părintele Arsenie Boca, era un om foarte cult”.

La min. 10:08 spune părintele Gheorghe că în 2005 l-a pictat în biserică pe pr. Boca, în medalion cu aureolă, însă pictorul nu reușea să-i facă cum trebuie chipul, care ieșea ca a unui guru budist. „Înainte de asta, auzisem o femeie, de-acolo de la noi, care vinde la magazinul de la Mănăstirea Sihăstria Putnei, la „Athos”, că spune, că o fost părintele Arsenie Papacioc la Putna și a spus: „scoateți cărțile astea a lui Arsenie Boca, afară de aici, că-s eretice”.

Cu toate că auzisem lucrul ăsta, totuși l-am pictat în biserică,..măi, o femeie, eu stiu ce a interpretat ea? Vin după aceea la părintele Antim și-i spun:

-Părinte Antim, uite ce am făcut în biserică, l-am pictat pe Arsenie Boca, dar nu iese părinte, parcă ar fi un guru. Părintele spune:

-Ia du-te tu la părintele părintele Papacioc și vezi ce spune el despre Arsenie Boca... Eu am trimis scrisoare la părintele Arsenie, pentru că era și dezgroparea părintelui Argatu, atunci la Boroaia și să-l întreb de amândoi.” Mai departe spune părintele Gheorghe că a trimis fotografii cu

osemintele și a întrebat pe părintele Papacioc, dacă sunt sfinți amândoi sau numai unul și care este acela. Și a primit răspuns :

„**NICI UNUL NICI CELĂLALT, NU AU NIMIC VREDNIC, PENTRU A FI CONSIDERAȚI CA SFINȚI”. Înregistrarea o anezez alăturat:**

Pr. Antim și Pr. Ghe. Anițulesei despre înșelările Pr. Arsenie Boca- partea 2

În următorul material video, părintele Gheorghe Anițulesei semnalează: un exemplu de falsă proorocie a pr. Boca; reacția mâniaosă a unei măicuțe de la Prislop când i-a cerut lămuriri despre pictura eretică de la Drăgănescu; învățături greșite, neortodoxe, străine duhului Bisericii ale părintelui Ilarion Argatu și îndeamnă credincioșii să se adreseze IPS Pimen spre confirmare că cele spuse de sfinția sa sunt reale.

Pr. Antim și Pr. Ghe. Anițulesei despre înșelările Pr. Arsenie Boca- partea 3

Notă: La 20.02.2023 l-am întrebat pe părintele Gheorghe Anițulesei ce știe despre cărțile de magie și vrăjitorie și mi-a spus că acelea au fost luate de la Sâmbăta de părintele Pantelimon de la Ghighiu.

4.17. Părintele Gh. Anițulesei: pr. Boca, punte a ocultei pentru promovarea ecumenismului

Părintele Gheorghe este cel dintâi preot (după marii duhovnic) care s-a ridicat împotriva idolatriei arseniste, pe care a demascat-o în fața înregului popor, având ca bază afirmațiile de necontestat ale acelora, opera scrisă și pictată a pr. Boca și mărturiile ucenicilor acestuia-cuprinse în diferite cărți. După o cercetare în duh patristic, trage semnalul de alarmă spre salvarea turmei mânată de unii păstori pe o pășune otrăvită, datorită: lipsei de informație și a refuzului ei, a încrederii exagerate acordată pr. Boca și ucenicilor lui, a îndoielii nejustificate față de marii părinți care au semnalat pericolul- dar mai ales față de Sfinții Părinți a căror învățătură și practică este ignorată deși este total contrară celei din arsenism-,... și în final a punerii idolului mai presus decât Biserica și tot ce reprezintă ea. Adică hulă, peste hulă.

Din dragoste pentru Adevăr, părintele Gheorghe inițiază o lucrare de dezvăluire a ereziilor și înșelărilor din Biserică, inclusiv a arsenismului, prin predici, interviuri, sau în scris.

Astfel, în predica „Rătăcirile pr. Arsenie Boca”, ce poate fi ascultată în linkul următor, sunt sesizate concret, dovedit, cu trimitere la carte și pagină, aspecte ca:

-Arsenie Boca este ca o mănușă pentru interesele oculte a politicii mondiale, punte pentru promovarea ecumenismului, stoparea nationalismului autentic românesc, atragerea românilor într-un război cu Rusia-care nu este al nostru

-fenomenul Boca este alimentat și de televizor- care lovește Biserica, când din stânga (când o critică și denigrează) și când din dreapta (când o aruncă în fel și fel de rătăciri și înșelări) cu scop politic ocult

-creștinii care merg la Prislop merg pentru că nu au primit credința cea adevărată, nu au o viață curată ortodoxă, nu umblă după mântuire ci umblă după minuni, nu au conștiință dogmatică, nu au identitate clară ortodoxă, și neprimind credinta cea adevărată Dumnezeau le-a trimis pe cea mincinoasă, după pofta inimii lor. Oamenii nu mai caută mântuirea ci caută icoane care plâng și slujesc lui Dumnezeu cu duh lumesc.

-min.8:50- pr. Boca era posedat de diavolul mândriei încă din copilărie („Eu sunt Zian. Veniți la mine și eu vă voi duce la Hristos”), până înainte de moarte, când a spus unui credincios despre sine:„Îți spun o taină,..și sfinții mor”

-era bolnav de sine, lipsit de smerenie, își atribuia anumite calități și virtuți

-min 11:25- pr. Boca la Mănăstire la Sâmbăta, înainte de a începe predica S-A URCAT PE O MASĂ și a zis :„Când Dumnezeu va judeca lumea, eu am să fiu la dreapta Lui! Și atunci ori vă sunt de folos ori vă sunt acuzator”

-avea o siguranță că se va mântui tipic sectară și că va fi sfânt, spunea că este văzător sufletește

- min.14:20 -pr. Boca, „papa de România”, îl scoate din iad pe mitropolitul Nicolae Bălan

-pr. Boca consideră doi rătăciți, pe pr. I Argatu și I.Trifa ca fiind printre puținii preoți adevărati

-min.17- vădea păcatele oamenilor, în public, de cele mai multe ori (lucru total neortodox), păcate ce i le făcea cunoscute diavolul

-„proorocia” privind ocuparea României, era un plan din anii 1940 a unui strateg britanic, făcut cunoscut pr. Boca, de vrăjmașul

-min.29:10- pr. Boca făcea confuzie între ortodoxie și catolicism, a studiat teologie catolică prin Ignațiu de Loyola

-considera că greco-catolicii și ortodocșii sunt la fel. În 1948 nu înțelegea „de ce nu se împacă mai repede ortodocșii cu greco-catolicii, de ce se ceartă între dânșii”. Îi primea pe greco-catolici la spovedit și împărtășit (se zice, cu binecuvântarea Mitropolitului Nicolale Bălan), fără trecerea acelora la Ortodoxie

-min. 30:30 - „Se vorbeste de unirea Bisericilor, de a se ajunge la sobornicitate. Și spune Arsenie Boca :„La sobornicitatea Bisericii ajung cei ce renunță la confesionalitate”, sau cum spune în Cărarea Împărăției pg 123: „Cei care renunță la cearta confesională”. In altă parte spune că „Și Biserica Ortodoxă și Catolică sunt cele două strane ale aceleiași Biserici”...Oare Ortodoxia este jumătate din trupul lui Hristos?! Nu-i sobornicească Biserica?! Trebuie să renunțe la Dogme, adică la confesionalitate ca să ajungă întreagă?! Măi fraților asta-i rătăcire cumplită! Eu cred că Arsenie Boca când vorbea împotriva ecumenismului nu se referea și la catolicism.”

-„În sprijinul afirmațiilor de mai sus, vine și pictura de la Drăgănescu” unde a pictat doi eretici, pe Ulfila, pe Francisc de Assisi și catedrala Sfânta Sofia înfrățită cu pseudo-biserica de la Vatican, pe Domnul Iisus Hristos și Sfinții Apostoli la Cina cea de Taină, parcă ar fi fantome, pictură ezoterică-interzisă de Canoanele Bisericii și osândită

-min.32:16- redă episodul din cartea părintelui Petru Vamvulescu, Mărturia mea, pg 56, unde autorul numește „Bârfitori afoni” pe cei care au semnalat ereziile pictate (inclusiv pe Sfinți) și scoate în evidență neascultarea de Biserică, de Episcopul care i-a poruncit să le șteargă...(a se vedea pe larg pct. 4 lit.l)

-Fenomenul Prislop, se spune, că întoarce lumea la Credință, însă în care...în Arsenie Boca, nu în cea a Bisericii. Oamenii cred cu tărie că ce a spus Arsenie Boca este adevărat, ei cred că Biserica Ortodoxă și cea catolică sunt cele două strane ale aceleiași Biserici, ei cred că Francisc este sfânt...ucenicii l-au înlocuit pe Hristos cu Arsenie Boca,.. care era bolnav de sine și rătăcit cum dovedește și pictura sa.

-se încarcă cu păcate străine cei care promovează arsenismul și vând prin mănăstiri și pangare, cărți despre pr. Boca ce rătacesc poporul și care ar trebui arse ca în primele secole creștine

- prima grijă trebuie să fie pentru suflet, nu pentru trup

- cu cine se sfătuia în privința vedeniilor, a învățăturii, a practicilor sale, cine îi era duhovnic nimeni nu știe iar pr. Boca nu menționează nicăieri. Dacă se considera sfânt, credea că nu este nevoie de spovedanie.

- min. 38:48- se consulta numai cu călugărul din vedenia ce a avut-o în Sfântul Munte, dar acolo nu a fost Maica Domnului sau Sfântul Serafim de Sarov, ci necuratul

-privind pictura de la Drăgănescu te ia groaza. Când a pictat pe Domnul Iisus Hristos ca arhiereu, sau Icoana Învierii, s-a pictat pe sine, la fel și pe Sfântul Ioan Botezătorul, Sfântul Paisie Velicicovschi. La Sâmbăta avea cărți vrăjitorie, iar prin studiul și punerea în practică a „religiilor

superioare” s-a ocupat cu necuratu.

- min. 42:10 -mărturia cutremurătoare privind îndrăcirea pr. Boca. Vedeți pe larg la pct 4 lit.k

-min.45 mărturia IPS Pimen precum că un călugăr aducea cărți de hipnoză de la pr. Boca- pe larg la pct 4. l.

-min.47:07 -mărturia maicii Marina Lupou din care reiese că pr. Boca a hipnotizat mai multe călugărite

-min.50:35- ce se vede la Prislop este începutul unei secte, secta arsenistă, o schismă, o învățătură total în afara Ortodoxiei. Nu e vorba de a judeca ci să nu cădem în nepăsarea de mântuirea creștinilor

-min 51:20 pr. Boca a fost dezgropat iar oasele găsite erau de culoarea pământului în mormântul plin cu apă datorită ploilor. Apa au pus-o în butoaie și s-a dat apoi poporului spre consum, ceea ce e caz de psihiatrie. Evlavia personala a preoților și călugărilor trebuie supusă învățăturii Bisericii. Nefiind moaște se trage doba cu Sf Ardealului, dar este o excrocherie pentru a nu se lipsi de venit.

-mai bine să se surpe ce s-a construit la Prilop pe baza înșelării, decât să se surpe sufletele oamenilor

-Arsenie Boca a urmat părerii lui și nu a Bisericii, păreri întărite de vedeniile ce le avea de la diavoli. Minuni se fac și la secte și eretici și la Maglavit, dar nu sunt criterii de sfintenie. Nu a avut smerenie și dreaptă credință

-la Prislop nu este focul credintei ci focul iadului,

-rugăciunile, acatistele, cererea de canonizare îi înmulțesc pr. Boca chinurile în iad

-au îndoctrinat poporul cu fel de fel de cărți, cu povești și baliverne, și cu ajutorul tembelizorului i-au manipulat pe oameni și intoxicat, după aceea : hai poporule decide, dar cum poti să mai decizi cînd nu mai esti lucid..?

-oamenii care merg la Prislop nu au o mentalitate ortodoxă ci ecumenistă, nu au o viată cu adevarat ortodoxă, ci umblă după minuni si cai verzi pe pereti.

Inregistrarea predicii o anexez aici:

Rătăcirile pr. Arsenie Boca. PR. GHEORGHE ANIȚULESEI (audio)

De asemenea rog a se citi în linkul alăturat broșura scrisă de părintele Gheorghe Anitulesei prin care lămurește foarte clar Fenomenul Prislop, ca fiind o mare înșelare:

-https://888adevarul8despre8arsenieboca8.wordpress.com/dreptul-canonic-ortodox/a-despre-ortodoxia-neindoielnica-a-credintei-celui-despre-care-se-trateaza/f-parintele-gheorghe-anitulesei/

Fenomenul Arsenie Boca - de Parintele Gheorghe Anitulesei -iar aici avem varianta audio

În următorul material video părintele Gheorghe arată că pr. Boca hulește pe Sfânta Mironosiță Maria Magdalena, înoculând poporului o altă învățătură decât cea a Bisericii și atrage atenția că cei care susțin arsenismul sunt la rândul lor hulitori:

https://www.youtube.com/watch?v=bY2hqRhviWs - pr. Boca huleste sfinții lui Dumnezeu

Un răspuns ortodox, foarte frumos și limpede al părintelui Gheorghe către parintele Aldea, susținător al arsenismului, se poate citi în linkul alăturat:

https://sfintiinugresesc.wordpress.com/2016/01/01/pr-gheorghe-anitulesei-raspuns-la-articolul-pr-aldea/

și audio, în completarea aceleiași teme:

Subiecte Fierbinți cu Pr. Gheorghe Anițulesei- răspuns către pr. Aldea

De asemenea părintele Gheorghe dă o replică ortodoxă lămuritoare pentru orice drept credincios, preotului dr. Constantin Necula, susținător al arsenismului și a altor erezii, care în conferința de la Rădăuți din 18.02.2017, face afirmații lipsite de fundament patristic și smintitoare. Scrisoarea semnată de mai multi părinți se află în linkul alăturat:

https://saccsiv.wordpress.com/2017/02/27/preotul-anitulesei-gheorghe-despre-hula-preotului-constantin-necula-din-cadrul-conferintei-de-la-radauti-din-18-02-2017/

Întrucât și părinții Adrian Făgețeanu și Mihail Stanciu atrag atenția cu privire la practicile neortodoxe ale preotului Ilarion Argatu și abaterile din cadrul Oastei Domnului, anexez două predici ale părintelui Gheorghe Anițulesei pe aceste teme, pentru a fi ascultate de cei care doresc, și analizate în duh ortodox, spre folos sufletesc:

-ILARION ARGATU - Învățături greșite (pr. Gheorghe Anițulesei)

-ADEVĂRUL DESPRE SECTA "oastea domnului"-oastea dracilor Părintele Gheorghe Anitulesei

4.18 Părintele Arsenie Gălățan: „Teleportarea pr. Boca s-a făcut, cu dracu”

Într-o emisiune pe un canal youtube din toamna anului 2022, răspunde la întrebarea de la min.2:26:30 și face o analiză realistă, tranșantă, cu privire la „teleportarea” pr. Boca:

„**-Cum interpretați minunea consemnată și în arhivele Securității referitoare la prezența părintelui Arsenie Boca la înmormântarea mamei sale, deși el se afla în detenție?”**

„**- Vă spun eu cum!... O să rămână șocat! ...Cu dracu !**

Ăla era în detenție, o fi mărs la wc-eu, sau undeva l-o ținut dracu, undeva pe după ăsta... Dracu în chipul lui o apărut la înmormântare la măsa,.. la maică-sa, ăia l-o văzut, îndată o dispărut, și ăsta o venit de la wc-eu, și ăsta poate nici n-o știut. Sau diavolul i-o putut spune. Că...nu avea puteri de teleportare Arsenie Boca!...Hai să fim serioși!

Și să vă mai spun una de ce îs chestii de la draci: Sfântul Arsenie cel Mare, scrie în Pateric, se spune în Pateric, că unul, un ucenic, care era vrednic de asemenea experiențe l-a văzut pe Sfântul Arsenie cel Mare în foc. Exact așa s-a întâmplat cu Arsenie Boca în temniță, când un gardian spune că o deschis celula și l-a văzut pe Arsenie Boca rugându-se în foc. Toată istoria gulagului, literaturii gulagului a fost împânzită de această experiență drăcească... a marelui, între ghilimele, Arsenie Boca care l-o văzut gardianul rugându-se în foc.

Sigur că s-o crucit, după câtva timp merge, vorbește cu șeful lui, gardianul vine, deschide ușa, Arsenie liniștit acolo, nu mai era nimic.

Acuma analizăm cele două fapte:

Pe Arsenie cel Mare îl vede în rugăciune, după cum se constată în referatul Patericului, a fost văzut de un frate duhovnicesc, adică un părinte care era vrednic să vadă asemenea experiențe, că dacă pe lângă Arsenie cel Mare trecea un frate începător îl vedea pe Arsenie în chilie, dar nu mai vedea rugăciunea în foc. Nu mai vedea focul. Dar pentru că ăsta era sfânt, cu viață sfântă o avut ochi să vadă focul rugăciunii care îl înconjura pe Sfântul Arsenie cel Mare.

Dar la Arsenie Boca, Dumnezeu să mă ierte, o văzut un gardian mă? Un gardian care bătea pe deținuți și care poate își bătea nevasta și înjura și fuma?! Probabil era și cu țigara în mână mă, și zice: tulai, Doamne, fii atent că se roagă Arsenie Boca în foc, în flăcări. Vedeți diferența? Vedeți ce face dracul?

Păi dacă dracul o vrut să-i facă slavă deșartă la Arsenie, sigur că i-o construit slava deșartă ca la Nil Dorobanțu: că zbura, că s-o transformat zicea Veronica de la Vladimirești, s-o făcut în Ilie Tesviteanul sau în chipul lui Ioan Botezătorul, Nil Dorobanțu, că nu știu ce...Dracii, ca să clădească slava și înșelăciunea unor oameni, le clădește frumos anumite viziuni care se răspândesc în lume, să îi dezvolte slava deșartă și oamenii simpli să cadă în înșelare. Că toată securitatea o crezut că

gardianul l-o văzut pe Arsenie Boca în flăcări. Da un gardian avea ochi să vadă flăcările rugăciunii?! Hai să fim... Dar dracul i-o putut arăta de exemplu să-i facă o peliculă la ăsta în viziunea lui (precum a făcut grupului ce a mers la fachirul din Ceylon -vezi pct.1e nn) , sau Arsenie Boca probabil că era în fundul celulei, acolo unde l-o pus la zarcă, și el să-l vadă, ...dracul să i se arate mai aproape de ușă, în flăcări. Poate nici Arsenie Boca n-o știut ce-o văzut gardianul, dar odată ce s-o auzit că „bă, ce că te rugai în flăcări?!", poate i-o convenit și o tăcut. Hopa! Că Arsenie se ocupa cu așa ceva (...)

Așa s-o putut întâmpla și cu înmormântarea. Că la înmormântare nu specifică nimeni că o rămas la înmormântare acolo, o juma de zi. Ci numai spune mi se pare, cineva o spus că l-o văzut, o fost văzut la înmormântare între mulțime. (...)

2:33:40. Dacă citiți biografia părintelui Boca, dacă citiți cărțile despre mărturiile despre Arsenie Boca, toată viața lui Arsenie Boca o fost doar minuni, minuni, minuni, minuni, arătări, minuni, proorocii, arătări, minuni, minuni, proorocii (adică acestea nu sunt criteriu de sfințenie, n.a.). (...) Și atunci nu vi se pare că toate acestea au fost legate cu ață albă ?

Arsenie Boca se ruga în flăcări, Arsenie Boca teleportat la mormântul lui maică-sa, Arsenie Boca o proorocit căderea gemenilor în pictura de la Drăgănescu, Arsenie Boca l-o prins pe urs de urechi și i-o zis du-te mă la vale (...), Arsenie Boca o smuls picioarele la un cosaș și le-o pus înapoi.

Deci toată viața lui o făcut numai năstrușnicii.(...)

Slava deșartă face bani grei. Dar oamenii rămân impresionați de aceste lucruri care n-au nici o valoare teologică și nici mântuitoare..."

La min. 2:26:30 din înregistrarea de mai jos, îl avem pe părintele Arsenie Gălățan, care spre paza turmei, a scos în evidență toate rătăcirile din Biserică:

https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=X1QyieIGDGk

Precizez că tânăra familie care deține acest canal youtube, după ce a fost ajutată de Maica Domnului și printr-o mare minune a Stăpânei noastre fetița s-a născut sănătoasă, acum o trădează prin aceea că îngăduie și aprobă propagarea de mari blasfemii, din partea unor invitați. Amintesc doar de pr. diacon Ionuț Mavrichi care prăvălește mari pietre de poticnire în calea ortodocșilor, dar și celor din afară, prin următoarele minciuni și erezii:

„...- Biserica Ortodoxă nu este posesoarea adevărului. Adevărul nu rezidă în Biserica Ortodoxă. Biserica Ortodoxă este martoră a adevărului. Adevărul rezidă în Hristos. Când adevărul nu-ți aparține, nu îl poți negocia. Și asta este atitudinea cu care trebuie să participăm la un dialog intercreștin. Noi nu mergem acolo, hai mai las eu, mai lasi tu, și ne întâlnim la mijloc. Mergem acolo să vorbim despre experiența noastră de viață, de sfințenie, de comunitate, de credință, da, și se opresc ....și spun: roadele noastre sunt astea și trăirea noastră este asta, și înțelegerea noastră aspupra persoanei lui Hristos este asta, înțelegerea noastră asupra pasajelor Scripturii este asta, erminia noastră cu privire la hristologie este asta, înțelegem așa persoana lui Hristos, samd. Iar dacă se va vrea negociere, noi putem spune: N-avem ce negocia, că noi suntem martori".

Pe lângă alte multe aberații mai spune, cu referire la secte, că pe Maica Domnului nu o hulește nimeni, ci e doar o altă abordare teologică. Iată cum turma este năucită iar conștiința dogmatică nimicită cu concursul nemijlocit al moderatorului, care pune „Calea spre mântuire" pe o cărare prăpăstioasă.

Avem aici emisiunea:

https://www.youtube.com/watch?v=p4iV3YF-Eos,

iar în continuare avem o scurtă explicație a hulelor pr. Mavrichi:

https://www.youtube.com/watch?v=okYH9h-TeX4

4.19. 2011 – Patericul românesc - Părintele Ioanichie Bălan. 7 rătăciri din Biserică. Frăsinei.

Lista părintelui Stăniloaie. Dialog cu Vasile Andru despre înșelarea părintelui Ghelasie.

În anul 1980 apare pentru prima dată excepționala carte Patericul Românesc, iar în 2011 este tipărită a șasea ediție la Sfânta Mănăstire Sihăstria, cu binecuvântarea Mitropolitului Moldovei, IPS Teofan.

Cuprinde nu mai puțin de 417 persoane cu viață sfântă, mulțe dintre acestea fiind și canonizate, care s-au nevoit în dreaptă credință, pentru Domnul Hristos și Biserica Sa în perioada cuprinsă între anii 290-2001.

În Prefața la ediția întâi, părintele Dumitru Stăniloaie, are un frumos cuvânt din care redau doar începutul:

„**Cartea de față este rodul unor îndelungate osteneli ale părintelui ieromonah Ioanichie Bălan. Stăpânit de o neistovită căutare manifestată ca o vocație, Cuvioșia Sa a colindat prin toate laturile pământului binecuvântat al țării spre a-i descoperi comori duhovnicești. Și osteneala i-a fost răsplătită din belșug...”**

Acest mare părinte al neamului nostru românesc a iubit nespus de mult Biserica, Țara și poporul și i se umplea inima de negrăită bucurie atunci când în peregrinările sale descoperea „mărgăritare” ce au strălucit pe pământul patriei de-a lungul secolelor. Pe cât de bucuros era când vedea razele reflectate de acestea, pe atât de mult se întrista când constata că norodul se poticnește de pietre colțuroase și suferă lovituri ce provoacă cangrenă duhovnicească. De aceea s-a ridicat cu tărie împotriva oricărui cal troian apărut în Biserică și l-a demascat, începând cu **arsenismul, vladimirismul, maglavitismul, ghelasiinsmul**,... **hinduismul** cu vicleana **yoga**-care a cucerit inimile multora. Cred că părintele Ioanichie ar fi fost cel mai fericit dintre noi, să poată trece în Pateric numele pr. Boca și a altora, însă aceștia s-au poziționat ei înșiși împotriva Bisericii, ignorându-i învățătura dumnezeiască și lipindu-se cu trup și suflet de mistici ale unor „religii superioare” scornite de cel rău, pe care le-au pus în practică păgubind Sfânta Ortodoxie.

Îi rog pe frații arseniști să țină cont de acest fapt grăitor al Părintelui Ioanichie Bălan, care a cercetat îndelung, cu răbdare, cu smerenie și multă dragoste, în duh patristic, și a supus viețile și învățătura persoanelor cuprinse în Pateric învățăturii Sfintei Biserici, apoi s-a sfătuit cu duhovnici, părinți îmbunătățiți și arhierei mai înainte de a da la tipar această monumentală scriere, spre slava lui Dumnezeu.

Mai fac precizarea că marele părinte al nostru, Ioanichie Bălan, în dragostea lui pentru neamul românesc suferea pentru toate mâhnirile noastre și pe lângă rugăciune se zbătea să ostoiască, să oblojească cumva rănile sufletești, să potolească urgiile aduse cu viclenie asupra poporului de anumite forțe oculte , lupta să trezească conștiințele, predicând, scriind, priveghind, mergând cu jalbe la cei mari precum odinoară Sfinții Mărturisitori Oprea Miclăuș și preotul Moise Măcinic, având ca model Sfinții Părinți care apărau pe cei năpăstuiți de Împărați, dregători, boieri.

Părintele Ioanichie Bălan suferea mai ales când Dreapta Credință era întinată prin erezii și înșelări, știind că numai prin Sfânta Ortodoxie putem dăinui ca Neam și Țară și se făcea sabie contra tuturor celor care propovăduiau învățături greșite, indiferent de renumele lor. Din multa sa dragoste față de Biserică și popor, inima lui se aprindea și era cuprins de o revoltă sfântă împotriva porților iadului care sunt prezentate cu viclenie credincioșilor, ca fiind căi spre mântuire.

Și dau un exemplu de atitudine fermă, păstorească, pe care a manifestat-o consecvent întreaga viată, din dragoste pentru Biserică, exemplu ce-l consider necesar întrucât aduce unele completări spre înțelegerea arsenismului:

Într-o discuție avută la Sihăstria cu scriitorul Vasile Andru (inițiat și mare propovăduitor al yoga) în 1994 și publicată ulterior de acesta, părintele Ioanichie îi cere cu fermitate să combată practicile hinduse și să salveze astfel mii de tineri. Din cele prezentate de Vasile Andru, reiese că părintele Ioanichie face referire și la înșelarea arsenistă. În plus îi aduce la cunoștință dorința părintelui Dumitru Stăniloaie, de a fi curățată Biserica de erezii, astfel:

„**...LISTA PĂRINTELUI STĂNILOAIE.**

Părintele Dumitru Stăniloaie, cu câteva luni înainte de a muri (oct.1993), i-a spus părintelui Ioanichie Bălan:

„**Avem în biserica ortodoxă 7 cazuri care se îndepărtează de ortodoxie:**

-Vladimirești cu toată mișcarea sa;

-Mișcarea de la Mănăstirea Recea (cu părintele Ioan Iovan);

-Gherasim și Arsenie de la Mănăstirea Cocoș;

-Visarion și visarioniștii;

-Ghelasie de la Frăsănei;

-Pucioasa soților Zidaru. Biserica trebuie să ia măsuri."; (...)

-„Mai aflu că ierarhia oficială nu vede cu ochi buni „cultul" părintelui Arsenie Boca."

Din articolul scris de Vasile Andru și pe care îl anexez mai jos, reiese că părintele Ioanichie Bălan nu este genul de om care să facă vreun compromis în ale Credinței și este foarte categoric inclusiv cu autorul articolului, căruia, ca unui formator de opinie și de mare influiență asupra tineretului, îi cere cu tărie să se delimiteze clar de yoga și de cele 7 înșelări (dar în mod special de cea a pr. Ghelasie de la Frăsinei, pe care l-a promovat, publicându-i cărțile), și îl acuză fără menajamente că susține Vladimireștiul și glelasiismul (și arsenismul).

În apărarea sa Vasile Andru zice: că maica Veronica nu intră în aceeași oală cu ceilalți (însă vedeți Danion Vasile la pct 2i și altele mai jos), „...iar lui Ghelasie de la Frăsinei, eu i-am zis că multe din cele scrise de el, nu au acoperire filocalică."

Părintele Ioanichie îi reproșează: „Ghelasie este fiul dvoastră spiritual. Este produsul dvoastră. L-ați publicat..." Îi atrage atenția că are o mare responsabilitate că a încurajat, publicat și promovat un incult.

Vasile Andru recunoaște că pr. Ghelasie scrie fără rigoare „și ca într-un dicteu automat". În continuare părintele Ioanichie Bălan dezvăluie faptul că pr. Ghelasie era hirotonit „preot" de stiliști, lucru de care Vasile Andru nu știa, astfel că într-o notă din 2015 pe marginea acestui articol, scrie că Ghelasie și-a ascuns 21 de ani „preoția" primită de la aceia, trăind ca frate la Frăsinei.

Părintele Ioanichie conchide că Ghelasie e bolnav de mândrie, publică fără trimiteri la Biblie (și fără nici o notă de subsol), fără ierarhul care validează, iar pe coperți are blazon masonic și îi cere hotărât lui Vasile Andru să se separe, să dezmintă public (pentru miile de tineri care-l ascultă) că ar fi susținător al irecuperabilului Ghelasie.

Articolul integral se află în linkul alăturat:

Cu părintele Ioanichie Bălan, despre cele 7 erezii românești din anii '90

Fac precizarea că părintele Ioanichie Bălan afirmă că pr. Ghelasie este fiu spiritual al lui Vasile Andru, care de ar fi fost cleric, cu influiența ce o avea asupra tineretului, făurea cu siguranță curentul andruist alături de arsenism, vladimirism, ghelasiism- pe care le susținea-, și maglavitism. Însă pare că baza a fost pusă tot de pr. Boca.

La finalulul următorului articol, este consemnat un dialog între un ucenic al pr. Ghelasie care îl întreabă pe părintele Ioanichie Popescu de la Frăsănei:

„**F. C:-L-aţi cunoscut de mult timp pe Părintele Ghelasie?"**

Părintele Ioanichie:„- Da, de mult timp. Păi eu am venit aici prin '70 şi Părintele Ghelasie în 1973. El a fost mai înainte în Apuseni, ucenic la un Părinte Arsenie, pustnic. Şi de acolo a deprins el asceza asta deosebită. La masă venea, dar mai mult de formă, lua aşa, puţină ciorbă, dar ouă sau peşte nu mânca." (...)

F. C: „-Am auzit că aţi fost odată, împreună cu Părintele Ghelasie, la Părintele Arsenie Boca pentru sfat. Ce i-a spus Părintelui Ghelasie Avva Arsenie?"

Părintele Ioanichie:-„. Da, am fost. I-a zis: „Să ai grijă, bă, că tu întărâţi spiritele cu scrisul tău!”

F.C:„-Scria deja pe atunci Părintele?

Părintele Ioanichie: „- Nu, dar Părintele Arsenie era văzător cu duhul.”

Anexez linkul cu articolul:

Părintele Ghelasie Gheorghe de la Frăsinei

Așadar vedem că pr. Ghelasie, lăsând cele cu adevărat sfinte ale Frăsineiului, a crezut în gura lumii și a purces la Drăgănescu în căutarea unui înainte-văzător (din nefericire pentru noi, de la diavol, cum spune răspicat părintele Adrian Făgețeanu), cu privire paralizatoare și efecte hipnotice pe viață, mai ales pentru cei care mergeau cu maximă credulitate la el. Cu ocazia întâlnirii, cel căruia i s-a „proorocit” că va întărâta spiritele cu scrisul său, va dovedi ulterior o atracție nefirească față de spiritualitatea orientală și yoga- pe care o așează pe același plan cu creștinismul.

Mai jos atașez înregistrarea unei emisiuni video cu părintele Arsenie Gălățan, care lămurește foarte bine și clar, în duh patristic, înșelarea de la Frăsinei, ridicând și întrebarea firească dacă acesta a fost preot în fața lui Dumnezeu, întrucât în 1990 nu a avut loc și o hirotonie canonică, la recunoașterea lui ca preot:

https://www.youtube.com/watch?v=AExBJXo4wRM -Părintele Arsenie Gălățan despre: „Pr. Ghelasie de la Frăsinei- Pr. îmbunătățit sau rătăcit?”-

De asemenea anexez un articol de pe Saccsiv care cuprinde un dialog între părinții Ioanichie Bălan și Arsenie Papacioc care combat învățătura pr. Ghelasie, și-l acuză că „amestecă Ortodoxia cu ideile budhiste, cu reîncarnarea, cu plante, cu rădăcini, cu buruieni...”:

https://saccsiv.wordpress.com/2010/08/08/ieromonahul-ghelasie-gheorghe-un-inselat-lucrarea-sa-%E2%80%9Emedicina-isihasta%E2%80%9D-o-ratacire/

Ceea ce surprinde este stăruința ucenicilor pr. Ghelasie (prezentă și în arsenismn, nilism, vladimirism...), care nu pot sau nu vor să renunțe la învățătura transmisă dintru început de idol și ignoră Sfinții Părinți, precum și orice atenționare a celor mai cunoscuți părinți de la noi.

În cadrul Seminarului dedicat pr. Ghelasie, desfășurat la 22 mai 2022 la Sibiu, părintele Mihail Deliorga, ucenic al acestuia, vorbește despre cum l-a cunoscut și cum a renunțat la yoga prin 1993, datorită lui. La Frăsinei mergea de 2 ori pe an, iar la părintele Arsenie Papacioc se spovedea la două săptămâni. Deși părintele Arsenie se manifesta pe față, ferm, împotriva scrierilor pr. Ghelasie și le spunea tuturor celor care mergeau la Frăsinei (min.19):

„-Lasă, lasă chestiile astea”, „Nu te băga în Ghelasie, că-ți frigi urechile!”, totuși nu a luat în seamă atenționarea părintească a duhovnicului de la Techirghiol, nu a ascultat povața acestuia, ci considerându-l închistat spune că: „avea deja clar fixul primit, inoculat și nu mai era deschis la a primi ceva.” Aici are dreptate, părintele Arsenie Papacioc avea fixul inoculat de Sfinții Părinți și cu adevărat era închis pentru rătăcirile-hulele-inovațiile pr. Ghelasie și ale celor asemenea. Mai departe spune că s-a născut în Biserică prin pr. Ghelasie și nu poate să-și nege părintele, care mai apoi i-a recomandat „un tip de rugăciune în care să ieși la întâmpinare”...

După min. 37 își arată o oarecare neîncredere (preluată de la mentor) în Sfinții Părinți care învață că prin „Rugăciunea lui Iisus”, mintea coboară în inimă, însă acest lucru noi nu-l putem realiza- spune sfinția sa, datorită stării căzute în care ne aflăm. Drept urmare pr. Ghelasie îndrăznește și „...vine și oferă o soluție de salvare pentru handicapații care sunem noi astăzi, adică nepunticioșii de noi care suntem în această destructurare de sine și care nici măcar nu mai avem voința celor din vechime, și (...) neavând această voință de a începe statornic despătimirea ca să reparăm părțile, piesele stricate, după ce le-am reparat, după aceea să le readunăm întru unime, că asta înseamnă coborârea minții în inimă: reîntregirea firii, integralitatea firii, deodată și în așa fel încât în clipa aceea tu te rogi lui Dumnezeu ca integralitate. Nu a rămas așa și atunci părintele Ghelasie zice :„Bă, nu-ți ajung 100 de ani să faci chestia asta, cu toată voința pe care ai avea-o, că ești slab”, și atunci zice:

„Ieși din tine la întâmpinare”. Atunci mi-a vorbit pentru prima dată despre ritualul acesta al gestului de închinare. Dar mi-a spus: „În gestul de închinare, în ritual atenția nu e pe tine, ci pe cel căruia..., deci ai conștiința de tine, dar atenția nu e pe tine, că atenția e la ieșirea din tine la întâmpinare (...) părintele Ghelasie zice: „Taticule, tu așa cum ești cu toate destructurările tale, cu toate mizeriile tale, aruncă-te înaintea Domnului la închinare. Pur și simplu ieși din tine la întâmpinare și înaintea Domnului”, adică asta-i taina icoanei (...) în clipa în care stai în gestul de închinare... în clipa aceea pur și simplu poți să-ți cultivi în același timp conștiința de tine însuți ca integralitate...Fără ritual ești mort.”- mai spune pe undeva părintele de la Poarta Albă.

Inovația „salvatoare” (a „gestului iconic carpatin”), scornită de pr. Ghelasie, impune unele poziții deosebite corpului, în „ritual de închinare”, nu ca în Ortodoxie: închinăciuni, metanii, în genunchi, semnul Crucii, ci pare mai degrabă o oarecare „gimnastică” ce face conexiune cu yoga - unde statul în lotus de pildă, reprezintă gest de venerare a unui zeu demon, deși practicantului nu i se spune acest lucru.

Mulțumesc părintelui Arsenie Gălățan, care luând aminte la atenționarea fermă a marilor duhovnici și cu ajutorul lui Dumnezeu, a cercetat în duh patristic cărțile pr. Ghelasie și trage un necesar semnal de alarmă, cu privire la această rătăcire creată de îngerul căzut, cu scopul de a păgubi sufletele celor ce o primesc.

Și cred că: „Nu te băga în Ghelasie, că-ți frigi urechile” este un îndemn spre trezvie, de mare valoare duhovnicească, adresat nouă de părintele Arsenie Papacioc spre a respinge o învățătură greșită ce hulește Duhul Sfânt, Care, prin Sfinții Părinți ne-a lăsat dumnezeiasca învățătură. Semnal de alarmă cu privire la noile „proceduri de isihasm”, ce „fac casă bună cu păgânismele orientale” promovate de pr. Ghelasie, trag și părinții Adrian Făgețeanu și Mihail Stanciu, în cartea atașată la pct. 4 lit.b.

Anexex înregistrarea din cadrul Simpozionului dedicat pr. Ghelasie la Sibiu-2022:

<u>De la yoga la Ortodoxie și despre Chipul triadic al sufletului.</u>

Același părinte Mihail, a postat pe internet o înregistrare audio sub titlul „Întru apărarea părintelui Ghelasie” în care afirmă că cei care vorbesc despre neortodoxia pr. Ghelasie, o fac din lipsă de smerenie și că prin ceea ce susțin hulesc un cuvios părinte, un ieromonah. Deși toți marii duhovnici au semnalat înșelarea pr. Ghelasie, cu dovezi clare, ucenicii acestuia nu se pot ei înșiși smeri însă vorbesc de smerenie.

Părintele Mihail spune că pr. Ghelasie (cu „caracter carpatin” și genealogie „duhovnicească” daco-zamolxiană) este providențial și de mare folos mai ales pentru intelectualii practicanți de yoga, care prin scrierile lui au înțeles Ortodoxia. Sfântul Apostol Toma propovăduitorul creștinismului în India yoghină nu a folosit strategia pr. Ghelasie, precum vedem în viața sa. Toți ceilalți Apostoli și Ucenici au folosit unica învățătură dumnezeiască, prin Africa, Asia, Arabia, Europa și-n toată lumea, printre tot felul de închinători la mii de zeități-demoni, până astăzi. Iar acum, intelectualii nu pot pricepe Evanghelia, nu se pot lepăda de demonica yoga cum învață Biserica de 2000 de ani, ci numai prin învățătura inovaționistă a pr. Ghelasie, prin care de fapt se crează un duh sectar, un cal troian.

Ucenicii pr. Ghelasie, după ce din neștiință și-au „fript urechile”, încearcă acum să convingă poporul prin necontenite simpozioane, colocvii, conferințe, filme, site-uri, cărți, în același duh de mândrie de care vorbea părintele Ioanichie Bălan. Dacă pr. Ghelasie ar fi fost smerit, ar fi mers personal la acești părinți (care l-au acuzat public-spre păzirea turmei) și i-ar fi întrebat unde greșește și ce e de făcut să se îndrepte, însă s-a crezut mai presus decât aceia, la fel ca și ucenicii săi, deși până și Vasile Andru i-a atras atenția că ce scrie, nu are acoperire filocalică.

<u>Întru apărarea părintelui Ghelasie, partea a doua.</u>

Termenii și practicile noi isihaste ale pr. Ghelasie sunt inovații neasimilate, nerecunoscute și necunoscute de Biserică: „ritual iconic”, „rugăciune iconică”, „gest iconic”- pe care „îl ia fiecare după felul lui de a fi”, în „statul în închinare...nu cu mintea ci cu însuși statul de a sta în statul de închinare” în „formă statică de închinare”...

Teologia pr. Ghelasie este de asemenea străină duhului ortodox. Astfel stabilește sau clasifică tipurile de caractere specifice misticii isihaste din cadrul Ortodoxiei, în funcție de zonă, respectiv caracterul sinait, slav, athonit și carpatin:

„...Cel sinait este de mediu nisipos și torid, ca asceza trupului.

Cel athonit, este de mediu acvatic, ca asceza minții.

Cel slav este de mediu de câmpie, ca asceza inimii.

Cel carpatin este al iconicului...în tradiționalul nostru spiritual traco-dacic...NU S-A PUS PROBLEMA UNUI ASCETISM DRASTIC CA LA SINAIȚI,...NU S-A PUS PROBLEMA LUPTEI CU DUHURILE RELE (!!!)....” La asemenea afirmații cu totul nefirești, este justificată revolta părintelui Ioanichie Bălan și a părintelui Arsenie Gălățan, care spune cu ironie, că noi ne putem deci mântui, nu prin asceză, despătimire, lupta cu patimile, ci cu mici și bere la halbă. Ceea ce învață pr. Ghelasie este păgânism hindus, yoghin. De exemplu în cartea Medicina Isihastă spune că: „...Unele mistici vorbesc de plexuri, noduri, roți, cheakre. Un fel de zone psiho-energetice. Noi nu le contestăm..”.

Ba mai mult chiar le promovează.

Rog urmăriți înregistrarea cu părintele Arsenie Gălățan care citează din cartea „Moșul din Carpați” și „Medicina Isihastă” a pr. Ghelasie și care lămurește înșelarea acestuia confirmând ceea ce părintele Ioanichie Bălan și ceilalți mari duhovnici semnalaseră cu mult timp în urmă:

https://www.youtube.com/watch?v=AExBJXo4wRM

Ca în orice erezie sau înșelare, diavolul, pentru a obține rezultatul dorit, amestecă adevărul cu minciuna, iar partea întunecată este prezentată ca lumină, așa încât să poată duce în hulă mulțime de popor. Adepții pr. Ghelasie spun că acesta combătea învățătura hindusă și yoga în special, însă mai jos este o înregistrare audio în care pr. Ghelasie laudă yoga demonică și pune păgânismele orientale, hinduse, pe picior de egalitate cu Creștinismul, Ortodoxia (ca integralitate), care, zice, se interpătrund, se completează reciproc, cu mica diferență că Dreapta Credință are „ceva în plus” prin aceea că se ocupă și cu vindecarea sufletului. Hule peste hule. În puține cuvinte, spre sfârțitul vieții, clarifică întreaga sa concepție teologică, mult lăudată de ucenicii săi, dar potrivnică învățăturii Bisericii și ca urmare păguboasă. Am văzut mai sus ce înseamnă de fapt yoga: o prietenie cu diavolul, iar pr. Ghelasie, ne îndeamnă să primim îmbrățișarea aceluia.

În cartea scrisă de părinții Adrian Făgețeanu și Mihail Stanciu și postată la pct. 4, la pag. 16 aceștia își exprimă profunda mâhnire cu privire la atacul ce se dă asupra mentalității ortodoxe și spun :

„...Cu durere, sesizăm astăzi în Biserică o adevărată invazie a păgânismului prin mentalitatea magică, prezentă la tot mai mulţi credincioşi...”, întreținută prin „inovaţii şi improvizaţii liturgice , sau deformări voite ale rânduielilor liturgice consacrate în Tradiţia Bisericii Ortodoxe, altele sunt de-a dreptul „reţete băbeşti”, cu origini în „vrăjitoria populară”, dintre care părinții exemplică 38 astfel de practici neortodoxe, iar în nota 78 fac trimitere la pr.Ghelasie și Vasile Andru, care prin scrierile lor duc la:

„**promovarea unor învăţături şi practici noi legate de isihasm străine de tradiţia filocalică şi chiar profanatoare a ei; aceste noi „proceduri” de isihasm fac casă bună cu păgânismele orientale”.**

Iată deci care este concepția teologică, „cireașa” neortodoxă, pe care o explică spre sfârșitul vieții pr. Ghelasie și care nu lasă loc de interpretări, de scuze sau acuze, că nu a fost înțeles de „răuvoitori”:

Parintele Ghelasie Gheorghe lauda yoga demonica

-TRANSCRIPT:

„**- Da, vă rugăm să spuneți și despre yoga. Practica yoga care anume este sănătoasă, care nu ?”**

Pr. Gelasie: „- Da, iar problema..., problema iar a practicii yoga. Domnule, ce să mai spunem? Practica yoga are valoarea ei, acuma să fim oameni, care înțelegem niște realități.

Fiecare spiritualitate are valoare ei, nu se poate spune că spiritualitatea aceasta care este destul de veche, și orientală, nu se poate spune acuma că nu are valoare.

Unii, unii sunt într-adevăr mai exigenți, considerând că dacă noi acuma suntem de spiritualitate creștină, n-am mai avea nevoie de alte spiritualități, dar noi trebuie să fim într-un context al unei spiritualități generale, universale.

Așa că, dacă creștinismul s-a întâlnit cu filozofia greacă și într-adevăr în întâlnirea cu filozofia greacă Sfinții Părinți au, au conturat o adevărată filozofie creștină, să știți că și întâlnirea creștinismului, care se pare că de fapt este în epoca noastră, întâlnirea creștinismului cu filozofia aceasta mistică, metafizică, mistica orientalilor, în întâlnirea aceasta creștinismul într-adevăr, creștinismul va trebui, exact cum a făcut și cu filozofia greacă, să-și concretizeze un fel de metafizică creștină fără, prin care, fără, prin care nu trebuie văzută într-adevăr o luptă sau contrarietate cu această spiritualitate, ci cum mai spuneam eu în altă parte că de fapt prin yoga, prin creștinism se completează.

Adică prin faptul că, mă rog, fiind de origine necreștină, prin creștinism poate să-și completeze niște adevăruri pe care n-avea de unde le ia, pentru că încă nu apăruse creștinismul. Și creștinismul prin întâlnirea cu yoga, cum să spun eu,.. se.., își reidentifică propriul chip.

De aceea, cei care sunt căutători sinceri nu consideră alte spiritualități ca ceva care sunt contrare creștinismului, dar, sigur că fiecare are această precauție să nu cumva să cadă într-un fel de prefacere și într-un fel de denaturare a unei părți prin celelate părți.

De aceea practicile yoga fiind mai mult practici energetice, sigur că are, are acest accent pe partea corporală, de aceea știința și în special medicina a decoperit că în practicile yoga sunt într-adevăr niște valori terapeutice, care nu se pot contesta.

Dar prin asta noi nu trebuie să confundăm cu trăirea noastră creștină, care trăirea noastră creștină este o terapeutică, o dublă terapeutică. Adică este o vindecare și de suflet și de corp. Mistica orientală vorbește numai de un păcat sau o greșeală al, al energeticului, al naturii noastre, pe când teologia noastră creștină vorbește și de un păcat al ființialității, al sufletului nostru. Și de aceea dubla noastră terapeutică creștină, este dublă terapie.

De aceea prin lucrarea mea „Medicina isihastă” eu am încercat să fac această,.. cum să spun eu, descifrare și în același timp, să fac această atenționare că trăirea noastră creștină are acest ceva în plus și vine cu această noutate, al acestei vindecări și a părții noastre sufletești.

De aceea dacă yoga are, și toate practicile, au încercat și s-au străduit experimental să găsească niște remedii ale părții energetice corpului, mistica creștină pune un accent deosebit și în primul rând pe vindecarea sufletului.

Și de aceea pentru cei neavizați sau mai puțin pregătiți și mai puțin documentați, la un moment dat prin faptul că creștinismul pune un accent deosebit pe terapia (desucean-?) sau sacro-terapia sufletului, consideră că nu mai are valoare terapia corpului. Celelalte practici necreștine prin faptul că pune mare bază pe terapia corpului, consideră că dacă face terapia corpului e de ajuns și automat se trece într-un fel de sacro-terapie a sufletului.

Domnule, trebuie înțeles clar: că de fapt, corpul fără sacro-terapia sufletului este incomplet, iar sacro-terapia creștină, iară fără terapia corpului, iară este incomplet.

De aceea, prin cartea aceea Medicina Isihastă, eu am încercat ca să arăt că de fapt Creștinismul este, vine cu această integralitate în care sacro-terapia sufletului și terapia corpului nu sunt (separabilități-?), ci sunt totodată.

De aceea prin terapia corpului, Creștinismul sau trăirea noastră creștină se întâlnește cu celelalte mistici, dar Creștinismul are acest specific în plus: are sacro-terapia sufletului ceea ce celelalte n-au.

De aceea, cum să spun, un bun creștin chiar dacă folosește anumite modalități de terapie energetică, chiar dacă sunt să zicem așa de stil, sau stil de care nu-i creștin, asta nu este un impediment, dacă într-adevăr face și al doilea pas în sacro-terapia sufletului.

Un creștin care, care renunță la sacro-terapia sufletului, deci la vindecarea pură de suflet, acela pe undeva pare că pe undeva cade din Creștinism...Multora le e frică că prin comunicarea cu alte practici cad din Creștinism sau pe undeva nu mai sunt creștini. Nu-i așa! Pentru că Creștinismul este religia integralității, și a sufletului și a corpului.

Așă că cele, practicile celelalte care pun accent mult pe partea corpului, domnule, dacă au sinceritatea și caută într-adevăr un ideal înalt, sunt bune. Toată lumea știe că chiar dacă medicina este laică aduce vindecări, aduce atâtea alinări, nu se poate constesta. Însăși știința noastră, avem și noi capacitatea de a, de a avea o știință a noastră proprie de creație, asta nu înseamnă că e contrară lui Dumnezeu.

Dar noi trebuie să ajungem la această integralitate de a vedea realitatea în dublă stare, și ca parte ființială, suflet și ca parte corporală.

Și atuncea nu mai e nici o contradicție."

4.20. 2019 Sfinții Închisorilor - Sfânta Mănăstire Petru Vodă

În anul 2019 Sfânta Mănăstire Petru Vodă publică cartea SINȚII ÎNCHISORILOR, care cuprinde 37 de persoane care au mărturisit Dreapta Credință în temnițele comuniste, pe timpul cumplitei prigoane impusă de stanilism împotriva Sfintei Ortodoxii și a poporului român.

După ce au suferit zeci de ani chinuri teribile, unii dintre cei ei au trecut la Domnul fiind în temniță, iar astăzi nu li se cunoaște nici mormântul, așa cum sunt sute de mii de astfel de cazuri.

Putem constata că nici în această carte reprezentativă pentru mărturisirea și mucenicia ortodoxă românească nu-i regăsim nici pe pr. Boca, nici pe pr. Nil Dorobanțu, nici pe pr. Ioan Iovan, nici pe alții asemenea.

Ori nu putem ignora acest fapt și nu putem să nu admitem că singurul motiv pentru care nu sunt menționați între Sfinții Închisorilor, este tocmai lipsa de sfințenie, în special a pr. Boca. Cartea a fost întocmită după multă trudă și mult studiu, așa încât să fie cunună Ortodoxiei noastre și nu piatră de poticnire prin includerea unor nume care nu s-au supus și nu au făcut ascultare de Biserică.

„**Sfinții Închisorilor", alături de „Patericul Românesc", reprezintă un mesaj clar și limpede pentru cei care susțin arsenismul sau alte înșelări și un îndemn la cercetare smerită și în duh de dragoste pentru turmă, care trebuie apărată cu orice chip de lupi, indiferent cât ar fi ei de renumiți.**

5. EREZIILE ȘI PRACTICILE NEORTODOXE ALE PR. BOCA

Sfântul Ioan Gură de Aur:

„ Ce folos are preotul dacă se luptă bine cu păgânii, dar iudeii jefuiesc turma? Ce folos are preotul dacă-i biruie și pe păgâni și pe iudei, dar maniheiii îi răpesc oile? Ce folos are preotul dacă, după ce îi doboară la pământ pe manihei, îi sfâșie oile dușmanii dinăuntru, care strecoară în sufletele credincioșilor, credința că oamenii sunt supuși destinului? Dar pentru ce să înșir toate rătăcirile diavolului?

Dacă păstorul nu știe să combată bine toate aceste rătăciri diavolești, lupul poate mânca cu o singură rătăcire cele mai multe oi." -(Sfântul Ioan Gură de Aur-„Lumina Sfintelor Scripturi", Antologie tematică, vol.II, editura Anestis,2008, pag. 646).

5.1 Enumerare pe scurt a perioadelor lipsite de duh ortodox, prezente în toată viața pr. Boca

Pentru a înțelege cum s-a ajuns să cadă în înșelare, trăgând în idolatrie și moarte duhovnicească mulțime de ucenici și popor, fac o scurtă recapitulare cronologică a celor mai relevante aspecte din viața sa, care au făcut posibilă apariția acestui fenomen neortodox:

-Conform pr. Petru Vamvulescu pr. Boca era stăpânit de mândrie încă din copilărie, așa cum reiese din cartea „Mărturia mea", pg 17 : „De copil spunea: Eu sunt Zian, veniți la mine și eu vă voi duce la Hristos!". Cu câteva luni înainte de a muri, zice unui credincios întristat de cum arăta pr. Boca datorită vârstei și bolii : „ Îți voi spune o taină pe care nu o poți spune oricui: și Sfinții mor!" -Și asta a spus-o despre sine."- scrie pr. Vamvulescu la pg 51. Așadar mândria a fost și ea o constantă de-a lungul vieții sale, și s-a văzut din mărturiile expuse;

-În liceu este atras de filozofia kantiană, respectiv că adevărul este relativ și că umanismul ateu reprezintă esența tuturor lucrurilor prin omul ce nu mai are nevoie de Dumnezeu. Este posibil ca acesta să fie motivul pentru care a pictat ca sfânt pe ereticul Wulfila, la care face referire părintele Gheorghe Anițulesei în scrisoarea către părintele Necula, unde precizează:

„Spune Istoria Bisericii Universale că arianismul goţilor lui Wulfila a fost acceptat de toate popoarele germanico-orientale care au intrat în teritoriile imperiale în secolul V-lea. Edictul lui Teodosie I din 380 prin care impune credinţa Niceană în tot imperiul, nu reuşeşte să-i facă pe goţi (Wulfila era încă în viaţă) să renunţe la arianism, considerat de ei ca un patrimoniu naţional pe care nu-l pot părăsi pentru nici un motiv. Interesant, era semiarian dar nu renunţa la arianism."

-La absolvirea Liceului nu reușește să intre la Aviație, așa că în 1929 intră la Teologie, unde ignoră total învățătura infailibilă a Bisericii, a Sfinților Părinți, a Sfintelor Sinoade Ecumenice, care nu îi satisface dorința de cunoaștere, așa că se va adânci în studiul demonicelor „religii superioare", în special a hinduismului, a cărui mistică o exersează cu asiduitate, pregătindu-se în acest mod pentru CĂLUGĂRIE, așa cum avea să declare în 1945;

-În acest scop practică yoga și hipnoza zilnic, ore în șir, în fața oglinzii, astfel că în final va obține și o privire grea, pătrunzătoare, paralizatoare, hipnotizatoare, pe care o ascundea după ochelari de soare.

Întrucât aprofundarea misticismului hindus necesita sprijin, își ia ca mentor pe M. Eliade, care a prezentat religiile cu coarne, ca o poveste cu feți frumoși și ilene cosânzene...

-În timp se se afla la Sâmbăta, înainte și după hirotonie, ca urmare a exersării practicilor hinduse, yoga și hipnoza în special, i se atribuie numele de „popa vrăjitoru" întrucât ghicea în palmă femeilor din satele vecine. Pe baza faptului că atrăgea mulțimile, a fost hirotonit preot de către Mitropolitul Nicolae Bălan, însă este posibil ca ierarhul să nu fi cunoscut adevărata cauză a afluxului oamenilor către Mănăstire.

-În 1945, la Sâmbăta, după trei ani de Preoție, este atras de un alt mentor pe măsura celorlați doi, respectiv de ereticul Ignațiu de Loyola față de care își arată admirația prin aceea că cere lui Nichifor Crainic să-i traducă „Exercițiile spirituale", „find interesat de o astfel de metodă spirituală".

-Tot la Sâmbăta își arată repetat credința în reîncarnare, afirmând în fața mulțimilor că el a mai fost în acele locuri în urmă cu 300 de ani, în duhul și persoana Sfântului Prooroc Ilie și că se va ridica cu căruța de foc la cer, așa cum confirmă mărturiile de mai sus.

-Prin 1946- 1947, conform părintelui Paulin Lecca, pr. Boca distribuia către alți clerici (de la Mănăstirea Govora) cărți ale unui alt mentor al său, de care fusese fascinat cel mai probabil pe timpul Facultății de la Sibiu și București, respectiv scrieri ale lui Rudolf Steiner, propovăduitor principal al reîncarnării, ce a pus bazele antroposofiei și care era atras de ocultism, spiritism, yoga,.. făcând un amalgam din creștinism, budism, hinduism. Rudolf Steiner și pr. Boca pot fi

asemănați întrucâtva încă din copilărie, ambii au avut același mentor, pe Immanuel Kant, ambii au fost atrași de misticismul „religiilor superioare”. Cert este că în opera scrisă și pictată a pr. Boca, se vede amprenta gândirii eretice steineriene.

-Hipnotizează în stânga și dreapta (are o tentativă și cu părintele Arsenie Papacioc); proorocește; ghicește și după poză; scoate din iad pe Mitropolitul Nicolae Bălan; vorbește cu Dumnezeu; promite că va ajuta după moarte și că va sta de-a dreapta lui Dumnezeu la Judecată; cade în transă în 1974 și își arată îndemonizarea; dă pe față public păcatele oamenilor, contrar învățăturii Bisericii; paraliza cu privirea; hipnotizează maicile de la o mănăstire cărora li se prezintă în 3 ipostase; are viziuni demonice și în Sfântul Munte și când pictează la Drăgănescu unde vorbește cu „sfinții”; face „bâlci spiritist și spectacol cu monezi lipide de palme”; crea anumite ”spectaculozități ieftine ce nasc rătăciri periculoaae în popor”; vorbea „păsărește” și că se urcă la cer cu căruța de foc; zicea că a mai fost la Sâmbăta cu duhul lui Ilie (reîncarnare); conform părintelui Adrian Făgeteanu avea clarviziune de la diavol; practică telepatia; levitează; se teleportează; „era bolnav de sine”, lipsit de smerenie; făcea confuzie între Ortodoxie și catolicism, primea pe papistasi la spovedit și Împărtășit; a realizat o pictură eretică, unică, respinsă de Ortodoxie; se dădea ortodox, dar în fapt a fost „un impostor”, care „se lăsa-se și de preoție și de călugărie”, de bună voie, conform părintelui Arsenie Papacioc.

- Pr. Boca în noiembrie 1948 este mutat de IPS Nicolae Bălan de la Sâmbăta la Prislop și gândesc că a urmărit să pună capăt fenomenului arsenist, întrucât cu siguranță fusese încunoștințat de practicile neortodoxe din cadrul lui. Spun asta ținând cont de afirmația părintelui Arsenie Papacioc, care zice că pentru a-l aduce pe pr. Boca într-o stare de unitate și ascultare, Biserica l-a pus stareț la Prislop, acolo fiind mănăstire de călugări.

-În primăvara lui 1949 Julieta stă la Prislop 2-3 luni, studiind cu pr. Boca „toată ziua” (și se întreba cineva: oare ca și la Facultate când „stătea ore în șir în fața oglinzii și se privea între ochi” cu cartea de yoga în mână?), „se rugau împreună, la plimbare mergeau tot împreună”.

Călugării au cerut starețului să-i pună în vedere Julietei să plece, întrucât era motiv de sminteală, însă Julieta în urma șantajului exercitat asupra staretului că se va sinucide (s-a și tăiat cu o lamă), în final, călugării sunt forțați să plece, iar fata ajunge la începutul anului 1950 stareță la Prislop.

-În prealabil pr. Boca se deplasează la București la părintele Dumitru Stăniloaie, cel mai probabil spre a cere susținere în acest demers, însă este surprins de vehemența profesorului său care-l refuză categoric, ba îi cere ferm, cu autoritate, să nu schimbe destinația mănăstirii Prislop, cunoscând desigur legătura nefirească dintre ucenic și Julieta și explicându-i dauna nefastă ce poate fi provocată prin alungarea monahilor de la Prislop. Dar nu face ascultare de părintele Stăniloaie pe care s-a supărat și de atunci nu l-a mai căutat vreodată, deși ambii au locuit în București. „Sentimentul părintelui Stăniloaie a fost de dezamăgire profundă” la vederea căderii pr. Boca.

-În perioada cât s-a aflat la Prislop, pr. Boca a fost invitat de părinții de la Mănăstirea Antim să vină la București și să participe la anumite activități duhovnicești, intenția acolora fiind de a-l readuce în matca Bisericii, cunoscându-i-se gravele devieri de la învățătura și practica ortodoxă.

Nu face ascultare nici de acești părinți și continuă drumul pe propria cărare, pe care distribuia cărți ale lui Rudolf Steiner, cărți de hipnoză dar și formulare prin care se învăța magia albă cu cele sfinte . De asemenea cărțile de vrăjitorie erau foarte apreciate de pr. Boca și am văzut ca la Sâmbata a lăsat sute de exemplare în bibliotecă.

Duhul neascultării l-a însoțit până la sfârșitul vieții, astfel vedem că în 1983 refuză să înlăture pictura eretică de pe pereții de la Drăgănescu și ignoră cu aroganță porunca PS Roman. Neascultarea totală față Biserică se va arăta prin aceea că la Sinaia construiește două vile în aceeași curte în care înființează o parasinagogă, cu 12 femei ce credeau că sunt monahii și care făceau ascultare doar de pictorul pensionar Zian Boca și maica Zamfira. Ținând cont de vremurile respective, pentru așa ceva trebuia să ai neapărat spatele acoperit de partid, sau securitate.

5.2. Legătura cu Vladimireștiul, maica Veronica

-Conform mărturiei lui Virgil Maxim (care are Sfinte Moaște) ,prezentată de pr. Antim, pr. Boca distribuia către Mănăstirea Vladimirești unde era stareță m. Veronica, iar duhovnic pr. Ioan Iovan (care o păzea dormind la ușa chiliei acesteia, conform părintelui Paulin Lecca) formulare tipizate: ”Cum să faci magie albă cu cele sfinte”.

Întrucât am constatat că în general cei care au evlavie la pr. Boca au și la maica Veronica, la Petrache Lupu, la pr. Nil Dorobanțu sau pr. Ghelasie, mai jos atașez câteva linkuri care conțin înregistrări audio și video ce lămuresc, limpezesc și demască toate aceste înșelări ce sufocă Biserica și care fac nenumărate victime. Înregistrările au fost scoase la lumină de Cristian Creștin Ortodox după „săpături” prin zona Vaticanului, și sunt valoroase, întrucât (alături de afirmațiile marilor duhovnici și alte dovezi), fac imposibil un nou „dosar de canonizare” de genul celui din Ardeal.

Astfel se dovedește că la Vladimirești se sălășluise un duh al înșelării care atrăgea pe toți rătăciții ce erau în același cuget cu pr. Boca, care pe deasupra le era și mentor, asigurându-le materiale de studiu păgâne pe care el însuși le aprofundase și practicase , ca pregătire pentru monahism.

Faptul este dovedit și de IPS Pimen (dar și de Virgil Maxim), care dă mărturie că între anii 1948-1953 un călugăr de la Mănăstirea Govora aducea de la pr. Boca aflat la Prislop pe atunci, cărți de hipnoză pentru maica Veronica.

Prin vocea sa, maica stareță demască fără să vrea înșelarea de la Vladimirești și a grupului de clerici care o susțineau în vreu fel sau altul, iar mărturia ei dintr-o înregistrare audio făcută la Roma, în 1987, de „preotul” Popian Seredenco (Fenomenul Vladimirești 1-3) arată clar duhul profund neortodox al acesteia, că nu percepea diferența esențială dintre unica Biserică- Ortodoxia și erezia papistașă sau catolică. Astfel Maica Veronica mărturisește că a participat în Italia la slujbele oficiate de Popian, că s-a „împărtășit” la catolici și dă detalii despre cum a furat „Sfinte Moaște”, despre vedeniile sale și alte întâmplări năstrușnice relevante, din activitatea ei, precum se poate din înregistrările de mai jos:

-https://www.youtube.com/watch?v=6blVlqEedB0 -Fenomenul Vladimirești 1

-https://www.youtube.com/watch?v=fA3O-jlysL4 -Fenomenul Vladimirești 2

-https://www.youtube.com/watch?v=3guTM3rFnL0-Fenomenul Vladimirești 3

-Maica Veronica Vladimiresti.p13. Inchisoare Teodosia Stăniloae Arsenie- înregistrare audio a maicii Veronica, făcută de „preotul” catolic Popian.

De asemenea Fenomenul Vladimirești, maica Veronica, pr. Nil Dorobanțu, Petrache Lupu, pr. Boca, fac obiectul unor dezbateri lămuritoare pe tema „Teofanie vs înșelare”, care prezintă detalii importante, în linkurile de mai jos:

-https://www.youtube.com/watch?v=XNd_oFbPLYg-

-https://www.youtube.com/watch?v=nxq4etqcndQ-

La Învierea Domnului din 1990, „preotul” Popian este invitat la mănăstirea Vladimirești unde ține din fața Sfântului Altar un cuvânt de mulțumire adresat stareței, maicilor, preoților, monahilor și închinătorilor prezenți, de față fiind și două călugărițe papistașe venite cu el și cărora li se adresează în italiană și anunță că a doua zi v-a sluji Sfânta Liturghie cu preoții mănăstirii. Apoi urmează cuvântul Maicii Veronica care aduce mulțumiri lui Dumnezeu, Maicii Domnului, tuturor sfinților ortodocși și catolici, iar la finalul cuvântului pupă mâna lui Popian, gest întors de acela cu care „suntem aceeași plămadă” -zice ea.

Înregistrarea video cu acest evenimentul de mai sus, se află în articolul următor, la rubrica „Comentarii”:

-https://saccsiv.wordpress.com/2017/02/15/editorial-ortodoxinfo-sa-fugim-de-inselarile-lui-nil-dorobantu/

În continuare, tot la „comentarii”-le aceluiași articol este o altă înregistrare, din ziua

următoare, când s-a filmat întâmpinarea cordială a lui Popian și a însoțitorilor săi, care sunt primiți cu flori în fața bisericii Mănăstirii, de către stareță, zeci de maici și credincioși. „Preotul” prezintă pe cele două călugărițe din Italia și un „frate” din parohia sa (care filmează) unde zice el, că slujește și ortodox și catolic si ecumenic și de toate, și invită toată obștea mănăstirii la el în Italia, să facă o slujbă mare comună, moment în care este aplaudat de maicile noastre. Apoi intră în biserică, trece prin mulțime și intră în Sfântul Altar cu florile în mână, face o metanie, apoi sărută Sf. Evanghelia de pe Sf. Masă. Deși fusese așteptat de doi preoți ortodocși, unul la ușa de la intrare, iar altul în fața Sf. Altar, „popa” Popian cu florile în stânga și cu cădelnița în dreapta tămâind, zice:„Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii...”, maicile cântă răspunsul la strană cu tot poporul, un preot merge după el cu un epitrahil în mână, îl îmbracă, apoi tămâiază în Altar, în jurul Sfintei Mese, iese în naos, continuă tămâierea, salută de 3 ori poporul cu: „Hristos a Înviat”, acesta răspunde „Adevărat a Înviat”, zecile de maici de la strană cântă minunat „Cuvine-se...” împreună cu surorile din Italia și toată mulțimea , se filmează și în Altar unde se află un preot ortodox, care începe Sfânta Liturghie însă înregistrarea ei nu s-a postat.

Oricum este înspăimântător să constați că în 1990 conștiința ortodoxă în rândul maicilor de la Vladimirești lipsește cu desăvârșire, ca și stareței mănăstirii, care încalcă fără rețineri Sfintele Canoane ale Bisericii celei Una, invitând la mănăstire pentru slujirea Sfintei și dumnezeiești Liturghii un „preot” eretic, faptă extrem de gravă, de smintitoare, motiv pentru care este pedepsită de Sfinții Părinți ai Sfintelor Sinoade Ecumenice, cu caterisirea. Cugetul total eretic al Maicii Veronica se plia perfect pe demonia ce sălășluia la Vladimirești, conform și mărturiei lui Danion Vasile, care a a avut ocazia să o experimenteze personal.

De asemenea părintele Adrian Făgețeanu atrage atenția asupra vedeniilor demonice ale maicii Veronica, vedenii care au fost luate în serios de creduli, inclusiv de oficialități, și astfel au provocat grave consecințe pe plan național și politic.(vedeți înregistrarea de la 4.2) În mod similar părintele Paulin Lecca atrage atenția, asupra înșelărilor de la Vladimirești, după o cercetare personală (vedeți pct.4.6).

Părinții Cleopa, Arsenie Papacioc, Sandu Tudor, Ioanichie Bălan, Dumitru Stăniloaie...semnalează ferm prin scrieri și alte forme despre înșelarea de la Vladimirești. Când maica Veronica merge la Sihăstria să-l convingă pe părintele Cleopa că ea are teofanii, conform părintelui Adrian Făgețeanu, acesta o gonește: ”piei, zgripțuroaico”.

5.3. Părintele Nil Dorobanțu, ortacul pr. Boca

Întrucît PR. NIL DOROBANȚU, este amintit adeseori de maica Veronica, anexez câteva articole privitoare la acesta, spre clarificarea interacțiunii întregului ansamblu cuprins între arsenism, vladimirism, nilism, maglavitism și ...ghelasiism.

„Pasul decisiv”, l-a făcut când l-a întâlnit pe pr. Boca:

„**Arsenie era văzător cu duhul și îmi zicea Ortacul. M-a chemat la el din mijlocul a sute de oameni. Avusese descoperire despre mine în 1945, în martie, în săptămâna a doua din Postul Paresimilor. Mâncând pâinea cea binecuvântată de Arsenie am simțit un curent mistic, ce m-a transformat.” Mai exact l-a hipnotizat ca și pe pr. Ghelasie de la Frăsinei și..., așa a ales călugăria, -ca urmare a impulsului dat de cel, sau prin cel, care studiase și experimentase cu râvnă religiile superioare-demonice în vederea călugăriei.**

Părintele Arsenie Gălățan, pe baza scrierilor deja publicate ale pr. Nil, face o analiză ortodoxă foarte lămuritoare întrucât le supune testului Sfinților Părinți, iar concluzia este clară: nu se încadrează în învățătura infailibilă Bisericii. Vedeti cele două linkuri de mai jos:

-https://www.youtube.com/watch?v=eKGCa43qX1s -Episod 1, Nil Dorobanțu, preot îmbunătățit sau înșelat

-https://www.youtube.com/watch?v=f4jzEKCucdE- Ep. 3, Nil Dorobanțu, preot îmbunătățit sau înșelat

În articolul următor se demonstrează faptul că pr. Nil, în cartea sa „Petru de la Maglavit

Teofanie" hulește Duhul Sfânt prin contrazicerea Sfintelor Canoane, pe care El le-a dat prin Sfinții Părinți, spre apărarea turmei. De asemenea în lucrarea sa propovăduiește o altă hulă prin aceea că susține sfințenia lui Petrache și că vedeniile demonice ale aceluia (ca și ale maicii Veronica) erau dumnezeiești. Menționez că la rubrica „comentarii" este postat un text valoros al Sfântului Nicodim Aghioritul- cu privire la Sfintele Canoane, precum și cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur pe care le-am așezat la începutul punctului 5.

Anexez articolul de pe Ortodoxinfo:

-<u>Să fugim de înșelările lui Nil Dorobanțu!</u>

De asemenea în următorul articol de pe Saccsiv sunt prezentate 3 cărți scrise de pr. Nil, respectiv : 1.Petru de la Maglavit Teofanie, 2. Veronica de la Vladimirești Teofanie și 3. Faust- ateul mântuit.

Cât privește pe maica Veronica am prezentat suficiente dovezi că vedeniile ei nu erau teofanii, nu erau arătări dumnezeiești și în acest sens s-au pronunțat mari părinți, duhovnici, teologi care au demascat înșelarea ei și a celor din jurul său. În mod asemănător s-a arătat și despre Petrache Lupu, la care voi mai face o scurtă precizare mai jos. În plus, este atât de vădită înșelarea lor încât și la Teologie se amintește de acestea.

Titlul „Faust- ateul mântuit" îl face pe un cititor al acestui articol să se întrebe dacă nu cumva pr. Nil era schizofrenic. Atașez un link cu o prezentare sumară a acestui personaj, Faust, magician, vrăjitor, care pentru a obține fericirea a făcut pact cu diavolul și a avut pe pământ tot ce și-a dorit, dar a susține că s-a mântuit este o mare blasfemie- ce intră totuși în cadrul obișnuit al activității pr. Nil. La „comentarii" sunt informații care arată strânsa legătură care era între pr. Boca și maica Veronica, ucenițele primului plecau de la Sâmbăta la Vladimirești, sau după caz, de la Vladimirești la Sâmbăta cum proceda poeta Zorica Latcu conform mărturiei dnei Aspazia Oțel Petrescu (postată de Octoviv în 10 și 11 mai 2016-), care susține că NASA a verificat adevărurile creștine în „birouri speciale, laboratoare speciale, adevărate cetăți" și a stabilit că într-adevăr la 40 de zile după moarte sufletul merge la Judecată. Cert este că NASA nu poate verifica în acest mod adevărul de credință, ci sunt doar informații fabricate transmise cu scop de smintire-înșelare. Apoi dna Aspazia mai povesteste cum a păstrat pr. Boca aprinsă o lumânare pe timp de furtună și apoi afirmă că acesta coresponda telepatic cu Zorica Lațcu: „...Ei corespondau telepatic. Aveau o legătură atât de strânsă și de deosebită, încât părintele putea să-i transmită gândul că trebuie să se prezinte la Sâmbăta. Părintele o salvase pe Zorica. Practic, o salvase a doua oară."

Din alte mărturii rezultă că pr. Boca „dădea telefoane fără fir" și sfătuia să scrie omul pe hârtie problema ce o are și apoi să o ardă, astfel „mesajul" va ajunge la el- ceea ce ține de magie. Cât privește telepatia, telechinezia, clarviziunea, bioenergia, strâns legate între ele, anexez un articol de pe Mărturia Athonită care prezintă o interpretare ortodoxă a acestor fenomene paranormale specifice așa zișilor „senzitivi" și le plasează în zona de influiență a ocultismului yoghin, a demonicului în general. Anexez linkurile la care am făcut referire:

-<u>https://saccsiv.wordpress.com/2016/05/08/carti-de-pus-pe-foc-nil-dorobantu-petru-de-la-maglavit-teofanie-veronica-de-la-vladimiresti-teofanie/comment-page-1/</u>- cărți de pus pe foc scrise de pr. Nil

-<u>Cine a fost Faust? (P)</u>-Despre Faust, cel care a făcut pact cu diavolul, dar mântuit, conform pr. Nil

-<u>Senzitivii: proveniența și natura lor după concepția ortodoxă</u> - despre telepatie, telechinezie, clarviziune, bioenergie- practici demonice

De asemenea părinții Adrian Făgețeanu și Mihail Stanciu, în frumoasa lor carte: **„De ce caută omul contemporan semne, minuni și vindecări paranormale"**, dau în partea a doua un răspuns ortodox la cartea smintitoare: "Icoane făcătoare de minuni şi vindecători din România", iar la pagina 26, pct 7- pe care îl redau mai jos, enumeră TELEPATIA printre alte 27 de „metode oculte", „practici spiritiste", „forme moderne de înșelare satanică":

„... În capitolele Vindecători şi Ocultişti sunt efectiv ridicaţi în slăvi impostorii şi practicile lor spiritiste. Astfel, enumerăm şi noi câteva din denumirile metodelor oculte folosite de aceştia, în speranţa că cine le va reţine (cât de cât) va şti în viitor să se ferească

şi să-i ferească şi pe alţii de asemenea forme moderne de înşelare satanică: divinaţia, meditaţia creştină multi şi extradimensională, teozofia, antropozofia, magia (albă sau neagră), vrăjitoria, bioenergia, radiestezia, parapsihologia, astrologia (horoscopul), yoga, ocultismul, spiritismul, ghicitul (în: palmă, cafea, bobi, cărţi, rhune, stele, în orice!), geomanţia, necromanţia, hipnoza, autoscopia, visele şi vedeniile în transă, clarviziunea, vederea viitorului (în sănătate, în familie, în afaceri chiar), TELEPATIA, telechinezia, dezlegarea de cvantoprograme (deochi, vrăji, blesteme etc.), comunicarea codificată cu „fiinţe de aer" (sau cu fiinţe din Shambala sau din alte lumi „astrale"), dialogul cu OZN-uri, tratamentul de la distanţă (pe baza fotografiei, a vreunui obiect sau a glasului prin telefon) şi altele (din nefericire încă multe)..."

Anexez această minunată lucrare ortodoxă care lămurește toate aspectele ce țin de înșelările din Biserică și le exemplică spre a ne feri de ele. Astfel se fac mențiuni cu privire la prooroci mincinoși care se declară făcători de minuni, șarlatani, vrăjitori, speculanți, prezicători, horoscop, yoga, parapsihologie, astrologie, ghicit, vrăjitorie, talismane, numere „norocoase", „rețete duhovnicești", bioenergie, radiestezie, transă, secte, new age, masonerie, impostori, falși mistici, botez prin stropire și turnare, pr. Ilarion Argatu, Taica Părintele Visarion Iugulescu, pr. Ghelasie de la Frăsinei, Vasile Andru, Maglavit, Vladimirești, Ionești, Noul Ierusalim- Pucioasa, Cocoș, Parepa, Videle, Lețca Nouă, Arad, Medjugorje, Lourdess.

-https://www.sufletortodox.ro/arhiva/carti-documente/De%20ce%20cauta%20omul%20contemporan%20semne.pdf -autori părinții Adrian Făgețeanu și Mihail Stanciu

În susținerea idolului- căruia i se trece cu vederea orice abatere de la Ortodoxie-, se merge atât de departe, încât se afirmă că pr. Nil a fost răpit la Cer, unde Dumnezeu l-a hirotonit întru arhierie.

Ori dacă ținem cont de devierile sale de la cugetul ortodox, de faptul că nu a făcut ascultare de vreun duhovnic sau ierarh al BOR; că era implicat direct în mișcările religioase de rătăcire, de la Vladimirești, Maglavit... cărora le-a dedicat scrieri lăudându-le în cărțile sale hulind astfel Duhul Sfânt; că era ucenic al pr. Boca care asigura Vladimreștiului, Govorei și altora, materiale de studiu păgâne, vrăjitorești; că părinții săi l-au dus în adolescență la un renumit neuropsihiatru care i-a pus diagnosticul „delir paranoid pe fond epileptic"; că ulterior a dezertat în mod cu totul nedemn din Armata Română și că a fost salvat de condamnarea Curții Marțiale tot de un psihiatru; că intrând în monahism are aceeași atitudine de nesupunere și este caterisit,... se poate trage concluzia că răpirea sa nu a fost la Cer, așa cum deduce părintele Ionel Adam din Adjud în înregistrarea de mai jos la min. 26:30, pe baza unei poze în care pr. Nil apare îmbrăcat arhiereu. Însă în Pateric am văzut căruțe cu cai de foc și veșminte luminoase din „cer", „sfinți și îngeri", care se prefăceau în fum la contactul cu părinți cu viață sfântă:

-https://www.youtube.com/watch?v=Nu_qooYV1AY-Episod 4. Pr. Nil Dorobanțu

5.4. Cum arată Petrache Lupu. Hipnotismul este o fază a vrăjitoriei.

Cu privire la Petrache Lupu -declarat mare sfânt de pr. Nil, maica Veronica..., părintele Arsenie Gălățan prezintă informații arhi-suficiente în cele două înregistrări video de la pct. 5.3, respectiv Ep.1 și -Ep.3, pe care rog a fi urmărite, spre lămurire. Astfel, fac doar o completare cu un articol, în care sunt prezentate înfiorătoarele și înspăimântătoarele oseminte ale ciobanului „prooroc", prin care Dumnezeu în nemăsurata și nemărginita Sa milostivire, ne arată spre trezirea noastră, blestemul Său, asupra celor care duc oamenii în înșelare și în iad:

https://ganduridinortodoxie.wordpress.com/2016/12/05/moastele-sfantului-petrache-lupu/

Mai anexez cartea MINUNI ȘI FALSE MINUNI scrisă de Mihai Urzică care explică pe înțelesul tuturor arătările demonice luate drept teofanii de pr. Nil, maica Veronica, etc, despre manifestările pitonicești, despre înțelepciunea nebunească și mistică falsă. Din această

lămuritoare carte redau un fragment, de la pg. 29, în care se încadrează pr. Boca: „Hipnotismul este o fază a vrăjitoriei, iar nu a ştiinţelor psihologice cum ar pretinde unii. Cine îl practică se canoniseşte ca şi vrăjitoria” (citat din Pravila bisericească a lui Nicodim Sachelarie):

https://www.sufletortodox.ro/arhiva/carti-documente/Mihai%20Urzica%20-%20Minuni%20si%20false%20minuni.pdf

5.5. Părintele Proclu Nicău, opusul pr. Boca cu privire la vedenii. Spovedanie și ascultare.

-Pr. Boca spune: ”Mă, dacă ai vedenii, să nu spui la nimeni, că nu ai voie”- ceea ce este neconform cu învățătura și practica Bisericii, a Sfinților Părinți, care susțin tocmai contrariul, adică trebuie sfătuire, spovedanie amănunțită și ascultare desăvârșită în duh ortodox, de un părinte duhovnic încercat. Dacă ar fi făcut aceste lucru firești și obligatorii, ar fi înțeles înșelarea și ar fi fost salvat.

Un exemplu de cum trebuie procedat ortodox în cazul vedeniilor, este modelul Părintelui Proclu Nicău, căruia i se arătau demonii, momindu-l în înșelare și să se închine lor. Însă el „fuge” la părintele Cleopa la Spovedanie și îi mărturisește că vede pe „Maica Domnului”, pe „Mântuitorul”, pe „Sfinții Îngeri”, „Sfinții Arhangheli”, „Sfinți”, care îi proorocesc, iar a doua sau a treia zi sau când spun aceia, se împlinesc. Părintele Cleopa care trăise în pustie și cunoaștea, conform Sfinților Părinți, lupta ce o dau diavolii asupra pustnicilor l-a învățat cum să procedeze și să nu cedeze la atacurile prin vedenii și la apariția acelora să le zică: „Dacă sunteți de la Dumnezeu, ziceți după mine „DOAMNE IISUSE HRISTOAAE FIUL LUI DUMNEZEU, miluiește-mă pe mine păcătosul”, sau TATĂL NOSTRU...

Totodată i-a atras atenția să nu privească cu mintea sau cu ochii la acele chipuri, ci să întețească rugăciunea și să nu ia aminte la acele persoane (nici să cugete ulterior la cele petrecute), iar Duhul Sfânt va descoperi dacă sunt de la Dumnezeu sau diavol. Odată i-a venit în vis o nălucire cu „Sfântul Nicolae” care, cică, voia să-i aducă o veste de la Dumnezeu însă părintele Proclu i-a cerut ca mai întâi să zică Tatăl nostru, însă acela s-a prefăcut doar că o spune. Atunci părintele Proclu i-a cerut să spună „Doamne Iisuse...”, însă demonul după ce a încercat să-l păcălească că zice Rugăciunea și nereușind, a scos o sabie și l-a împuns în inimă.

Vedeți în înregistrarea alăturată de la min. 2.25.00:

Monahul Proclu Nicau - Compilație de 4 ore cu sfaturi pentru mântuire

De la min. 20.50 din linkul următor Părintele Proclu spune că sunt nevoințe care sunt făcute cu ajutorul diavolului, spre a arunca persoana respectivă în slavă deșartă, ca mai apoi să se sminteasscă multă lume. După trei zile de post făcut la recomandarea părintelui Cleopa, noaptea, demonii i se arată în chipul Mântuitorul și Sfinții Apostoli stând la masă și mâncând borș. Careva îi cere să se închine lor la care părintele Proclu își face Cruce și zice „Mantuitorul în cer și pe pământ” moment în care Duhul Sfânt retrage înfățișarea falsă, chipurile se văd că sunt demoni- care de furie că nu s-a închinat lor și nu l-au putut birui, cu chiote și strigăte înfricoșătoare s-au repezit asupra lui să-l omoare și l-au bătut năprasnic încât părintele Proclu simțea că i-au frânt oasele. Văzând că demonii au luat o țapină să i-o înfingă în inimă a strigat: „-Maica Domnului, nu mă lăsa !” moment în care demonii au fugit, iar el pipăindu-se a constatat că nu are oase rupte, însă urmele loviturilor erau evidente, verzi, negre, vinete, iar durerea s-a diminuat puțin abia după mai bine de jumătate de oră, părintele concluzionând că duhurile pot bate oamenii dacă le este îngăduit.

Anexez linkul:

Parintele Proclu 1999 #1.wmv

Dacă părintele Nicău nu ar fi fost smerit, sincer și supus învățăturii Bisericii, ar fi căzut în slava deșartă cu care demonii voiau să-l prăbușească în înșelare ca pe pr. Boca și cei menționați

mai sus, iar astăzi pe lângă arsenism, ghelasiism, nilism, vladimirism, maglavitism, etc., am fi avut și „procluism”.

Cu privire la viziunile avute de pr. Boca găsim explicații teologice în linkul următor la pg. 534-540 ;

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-111.pd **-Studiu**

5.6. Ereziile pr. Boca. Definiția ecumenismului enunțată de Părintele Haralambie Vasilopoulos.

Pentru a înțelege ereziile pr. Boca este nevoie de răbdare și de un oarecare efort, însă mult ușurat de Studiul de la adresa de mai sus care le prezintă sistematic și în amănunt, astfel:

- pictura eretică, pg. 16-141

- pictura antihistică, pg. 142-228

- pictura păgână, pg.229-533.

Cel mai mare păcat este hula împotriva Duhului Sfânt, iar prin erezie-înșelare-închinare adusă unui idol, exact asta facem, consecința fiind pierderea mântuirii. Cei care propovăduiesc arsenismul -ce cade sub anatemele date de toate Sfintele Soboare Ecumenice-,sau alt curent religios despre care s-au tras semnale de alarmă duhovnicești, au obligația față de turmă, să nu treacă cu vederea ceea ce Părinții au sesizat și să pună stavilă pietrelor ce cad pe pășunea oilor și le strivesc. În paginile arătate mai sus, sunt explicate învățăturile eretice arseniste, cuprinse în opera pr. Boca, acestea fiind:

-Arianismul

-Macedonianismul (care cuprinde luptătorii împotriva Duhului Sfânt, numiti pnevmatomahi sau semiarieni- conform Sfantului Grigorie Teologul. Wlfila pictat la Drăgănescu era semiarian și în același timp propovăduitor al arianismului- vedeți aici: https://ro.orthodoxwiki.org/Ulfila)

-Papistășismul

-Nestorianismul

-Monofizismul

-Origenismul

-Pelaghianismul

-Iconoclasmul

-Protestantismul (despre care spunea că sunt ca stelele pe cer, iar pe Sundar Singh, anglican convertit de la hinduism ,îl socotea ca fiind „Apostol al lui Hristos”

-Hinduismul-păgânismul, și

- E C U M E N I S M U L -

care cuprinde toate ereziile de mai sus și toate hulele aduse Duhului Sfânt, născocite de vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului.

Și întrucât panerezia ecumenismului, este obiect de studiu inclusiv la Teologie, unde este prezentat în mod cu totul smintitor, mincinos și viclean, ca fiind o mișcare benefică societății, aducătoare de pace și bună înțelegere între națiuni, redau un scurt fragment din monumentala carte „Ecumenismul fără mască” a vrednicului de pomenire, părintele arhim. Haralambie Vasilopoulos, pg. 13-16 spre a se lua aminte la faptul că prin propovăduirea sau acceptarea celei

mai mari hidoșenii demonice din toate timpurile, locul nostru în veșnicie este alături de Iuda, Arie, Macedonie, Nestorie, Origen, Sever, Dioscor, Leon al-III-lea, Constantin al-V-lea, Calecas, Varlaam, Achindin, Henric al-VIII-lea, papalitatea, și toți dușmanii Domnului nostru Iisus Hristos:

„...Ecumenismul este o mișcare mondială a sionismului internațional și are ca unic scop cucerirea politică și religioasă a lumii. (...)

Se urmărește, așadar, ca în ultima fază a acestui plan întunecat să fie înlocuită închinarea adusă lui Dumnezeu cu cea adusă satanei.(...)

Ecumenismul este...o construcție satanică a puterilor întunericului. Este o erezie imensă și înfricoșătoare sau mai bine zis o panerezie. Este o sinteză de religii, filosofii și tradiții care urmărește o unitate nefirească și grotescă.

Este o înșelăciune vicleană, urzită de un plan satanic care susține că nu există nicăieri un Adevăr unic, absolut și unitar, deci nici în Ortodoxie.

Ecumenismul devine, astfel, un monstru care înghite totul, un cuptor care încearcă să amestece și să mistuie toate religiile. El este un sincretism eretic de tip mai nou, care promite să rezolve toate problemele. Pentru ecumenism, Dumnezeu este ceva nedefinit care acceptă în mod egal închinarea și lauda tuturor religiilor. Pentru ecumenism nu există Dumnezeu personal. (...)

Ecumenismul este asemenea unei vijelii înspăimântătoare care se pregătește să dărâme, după cum își închipuie, UNA, SFÂNTĂ, SOBORNICEASCĂ ȘI APOSTELEASCĂ BISERICĂ, a Lui Hristos. Este un uragan sălbatec al puterilor întunericului, care își concentrează toată nebunia distructivă împotriva Ortodoxiei, pentru a o nimici și a o face să dispară.

Și aceasta pentru că știe că numai Ortodoxia deține adevărul nefalsificat și că numai prin ea omul se poate mântui.(...)

Deși planurile ecumenismului sunt atât de cumplite ele sunt ținute ascunse cu consecvență și o foarte mare dibăcie, fiind puse sub acoperământul unei aparente nevinovății. Toate se desfășoară sistematic, cu studiu și organizare.(...)

Biserica Lui Hristos este supusă prin ecumenism unui atac concentrat din partea unor dușmani neînduplecați și vicleni, aflați în spatele unor centre de comandă nevăzute. Este război. Și un război puternic de care, din păcate, cei mai mulți nici nu-și dau seama.

Toți dușmanii lui Hristos, sunt strâns uniți sub comanda unui stat major nevăzut, ce se ascunde în spatele vorbelor frumoase, a organismelor de tot felul cu aer de seriozitate și a sloganelor care propun o unitate înșelătoare, lucrează zi și noapte pentru a face să dispară Sfânta Lui Biserică; vor să falsifice adevărul pe care Dumnezeu-Omul ni l-a revelat, zădărnicind astfel mântuirea omului, punând în locul Lui Hristos, ca și conducător al lumii, pe diavol „așa să șadă el în Biserica Lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu arătându-se pe sine cum că ar fi el Dumnezeu”. (2Tes.2-4).

Biserica Lui Hristos este supusă în ultima vreme unui atac generalizat, pe toate fronturile și aceasta sub nevinovata titulatură a ecumenismului de către aceste puteri ale infernului.

Ecumenismul, în puține cuvinte, este o infernală mișcare globală, politică și religioasă, ce are ca obiectiv supunerea umanității sub un conducător universal... și unirea tuturor religiilor într-o panreligie, astfel încât să dispară Crestinismul, să dispară mântuitoarea Credință Ortodoxă și la sfârșit, în locul adevăratului Dumnezeu, să fie închinat satana.”

Sfântul Iustin Popovici cu privire la panerezia demonică a ecumenismului, este la fel de tranșant:

„...nu e nici o deosebire esențială între papism, protestantism, ecumenism și celelalte secte al căror nume este LEGIUNE”.- cu referire la legiunea demonilor din Gadara, în care se încadrează și arsenismul.

Deși ecumenismul este în totalitate scorneala și urzeala celui rău- spre pierderea sufletelor noastre și pentru instalarea lui antihrist ca împărat al lumii, unii preacuvioși părinți, fiind în totală contradicție cu învățătura Bisericii, se poziționează alături de forțele infernului și împotriva Domnului Iisus Hristos și spun că:

„**-Nu ne interezează ecumenismul, noi ne vedem de rânduială, de rugăciune...”.**

Ce poate fi mai trist, știind că prima și cea mai importantă rânduiala și datorie sfântă este tocmai apărarea turmei de erezie, adică de hulirea lui Dumnezeu ?!

Iar pr. Boca dovedește că era ecumenist asumat atât prin operă, cât și prin afirmație- făcută în fața ucenicilor la Drăgănescu, așa cum se va vedea la punctul următor.

5.7. Ecumenismul asumat de pr. Boca, anatemizat de Biserica Ortodoxă Rusă din Afara Granițelor (ROCOR) în 1983

Mai sus am văzut definirea absolut realistă și înspăimântătoare a demonicului ecumenism ce cuprinde toate ereziile cunoscute și condamnate de Sfintele Soboare Ecumenice, Locale, sau de către Sfinți Părinți. În plus, ecumenismul este condamnat și dat anatema, în mod distinct, clar, de către Sfântul Sinod ROCOR, în anul 1983. Astfel, toți cei care propovăduiesc ecumenismul cad și sub anatema dată de ierarhii ruși în Duhul Sfânt, anatemă cu valabilitate universală. Pr. Boca prin opera sa se vădește ecumenist (unii spus că este cel mai mare) și chiar se laudă cu aceasta în fața unor ucenici. A ignora această lucrare dumnezeiască a Bisericii Ruse din Exil, echivalează cu sinucidere duhovnicească și moarte veșnică.

„Celor ce atacă Biserica lui Hristos învățând că Biserica Sa este împărțită în așa-zise „ramuri” ce se deosebesc în doctrină și în felul de viață, sau că Biserica nu există în chip văzut, ci va fi alcătuită în viitor când toate „ramurile” – sectele, denominaţiunile și chiar religiile – vor fi unite într-un singur trup, și care nu deosebesc Preoția și Tainele Bisericii de cele ale ereticilor, ci spun că botezul și euharistia ereticilor sunt valabile pentru mântuire; prin urmare, celor ce cu bună-știință sunt în comuniune cu acești eretici mai-nainte-pomeniți sau celor ce susțin, răspândesc sau păzesc erezia lor ecumenistă sub pretextul dragostei frățești sau al presupusei uniri a creștinilor despărțiți, ANATEMA!”

Anatema și tâlcuirea ei pe scurt, în linkul alăturat:

https://theodosie.ro/2021/03/10/anatema-din-1983-un-bastion-contra-ecumenismului-si-expresie-a-traditiei-ortodoxe-autentice/

De asemenea părintele Patric Ronson în articolul următor aduce lămuriri cu privire la necesitatea, valoarea și importanța anatemei pentru întreaga Biserică:

https://traditiaortodoxa.wordpress.com/2010/07/01/anatema-impotriva-ecumenismului-parintele-patric-ranson/

6. SUSȚINĂTORI ai ARSENISMULUI

Ceea ce leagă ucenicii și susținătorii înșelării arseniste este din păcate același duh eretic ca al pr. Boca, precum și al neascultării, al mândriei, deși vorbesc de smerenie, al neputinței de a accepta și urma în totalitate învățătura Bisericii, al ignorării Sfinților Părinți și al încrederii oarbe într-un idol care nu a fost vreodată în duh ortodox, ci doar a mimat Sfânta Ortodoxie și a ascuns cu dibăcie în scrieri părut ortodoxe, erezii, hule, practici vrăjitorești și păgâne, acceptate de ei fără rezerve, fără a cerceta, fără a discerne, mizând pe minuni și pe un renume, în dauna Bisericii Domnului și al mântuirii.

Amintesc doar câțiva dintre cei mai importanți propovăduitori arsenisti și ecumeniști:

6.1. Preasfințitul Daniil Stoenescu. Infaibilitatea papală. Definiția papei.

Cel căruia i se datorează apogeul fenomenului arsenist este Preasfințitul Daniil- cel mai apropiat ucenic al pr. Boca, care și prin poziția sa în cadrul BOR, mai întâi de preot slujitor la Mănăstirea Prislop, apoi de episcop, a avut capacitatea și mijloacele de a ridica acest curent pe culmi înalte, făcându-și cunoscut idolul în toată țara și nu numai, atrăgând astfel mulțime mare de popor pe o cale greșită, pe o cărare ce duce spre pierzare.

Într-o discuție avută cu părintele Gheorghe Anițulesei, acesta mi-a recomandat să ascult Conferința de la București, a PS Daniil, din 27 octombrie 2016, intitulată „Lumina Părintelui Arsenie Boca înaintea oamenilor", desfășurată la Biblioteca Națională, în sala Mircea Eliade. Nu am mai auzit așa laude precum în această conferință, și deși îl arată pe pr. Boca ca fiind eretic, mândru, nu sesizează acest fapt ci îi atribuie acestuia cea mai mare sfințenie de la noi din tară, de la venirea Sfântului Apostol Andrei până în zilele noastre.

Părintele episcop, ca ierarh ortodox, care a jurat ascultare față de Sfinții Părinți, în loc să apere turma și să combată ferm greșelile dogmatice din pictură, respectiv reprezentarea ca sfinți a lui Wulfila și Francisc de Assisi, precum și unirea sub același nimb a Catedralei Sfânta Sofia, cu pseudo biserica de la Vatican, se spală pe mâini ca Pilat, zicând că este „taina ecumenismului sfinției sale."

Totodată, PS Daniil afirmă că era de față la Drăgănescu (cel mai probabil pe perioada doctoratului din anii 1982-1985, sau mai târziu), când pr. Boca explica părintelui Teodor Bodogae, colegul său de facultate și dormitor, taina aceasta, iar la final a concluzionat:

„**-Acesta este ecumenismul meu!".**

De aici se vede clar că pr. Boca era ecumenist asumat, însă dacă citim definiția acestei panerezii de la pct. 5.6 dată de părintele Haralambie, înțelegem cât de năucitor și otrăvitor este arsenismul pentru turmă.

Totodată, PS Daniil, încrezător în idol, nu s-a alarmat de erezie (deși am văzut la pct.4 lit. l, că Francisc de Assisi este cel mai mare înșelat al Apusului, Wulfila condamnat, Vaticanul apostat), ci din contră, prin intermediul traducătorului Cărării Împărăției în engleză, ing. Ioan Socol, care avea relații până la Vatican, trimite în 2015 un exemplar al cărții, papei Franscisc, pe care îl recunoaște în mod cu totul smintitor și mincinos, ca episcop al Romei , cu dedicația:

„Cu binecuvântarea preacuviosului sanctității sale papa Franscisc I, episcopul Romei, cu binecuvântarea preacuviosului părintelui nostru Arsenie Boca, 1910-1989, cel care a pictat pe sfântul Francisc de Assisi al cărui nume îl purtați, într-o biserică ortodoxă Drăgănescu, de lângă București."

Iată convingerea PS Daniil în sfințenia unui eretic și credința eretică că papa Franscisc, este arhiereu al Bisericii. Preferă să ignore învățătura Bisericii, decât să combată înșelarea pr. Boca. Mai dă mărturie că pr. Boca spunea: că salvează ce se mai poate salva, că este rodul jertfei Brâncovenilor, că la Judecată va fi prezent ca martor și unii vor fi datori cătrel el cu un răspuns, că ar trebui să vorbească din văzduh, dar îl ține scaunul, etc. Un mare adevăr afirmă Părinte Episcop când numește biserica de la Drăgănescu, Capela Sixtină a Ortodoxiei românești. Capela Sixtină are o pictură pătimașă, blasfemiatoare, demonică, ce îndeamnă la desfrâu, fiind în totală contradicție cu pictura ortodoxă care are ca scop întărirea duhovnicească a credincioșilor.

Pictura de la Drăgănescu este asemănătoare cu a Capelei Sixtine, în sensul că ambele sunt picturi hulitoare și am atașat chiar la început, adrese de link cu articole lămuritaore. La pct. 4 lit.l am expus pleiada de sfinți, precum și Sinoade, minuni dumnezeiești, care arată fără urmă de îndoială că papismul este erezie și că se află rupt de Biserică și în afara ei, fără succesiune apostolică, fără Sfinte Taine, fără Preoție, Botez și celelalte și fără mântuire, căci nu-L au pe Domnul Hristos, ci pe papa care „le iartă", contra taxă, păcatele -prin indulgențe!

Astfel, întreb cu tot respectul și dragostea Prea Sfințite părinte Episcop Daniil:

-De ce ignorați pe învățătorii ortodocși, pe prietenii și casnicii Domnului nostru Iisus Hristos,

și credeți în povești, cum că papa Franscisc ar fi arhiereu al Bisericii, iar cel de Assisi ar fi sfânt? Nu este aceasta neascultare față de Biserică și o poziționare antagonică față de chiar Capul ei, de Domnul Hristos?! Ce consecințe credeți că veți suporta la iminenta Judecată, ca opozant al Său, El, Care nu poate fi învins ?!

Atașez în continuare adresa linkului cu Conferința, precum și câteva fraze edificatoare ale Preasfințitului Daniil:

EXCLUSIV. Ucenicul Părintelui Arsenie Boca, PS Daniil Stoenescu, membru al Comisiei de Canonizare, despre Sfântul Ardealului. CONF AUDIO

TRANSCRIPT:

-min. 10,40: „...și în același timp, vreme de 15 ani, cum însuși sfinția sa a scris, în pisania bisericii de la Drăgănescu, >de la Bucuresti la Drăgănescu și de la Sinaia, prin Bucuresti spre Drăgănescu<, unde a finalizat această minune a artei bisericești românești, pe care am îndrăznit să o numesc în albumul pe care l-am editat „Capela Sixtină a Ortodoxiei românești..."

-min 29,35: „părintele Arsenie spunea în anii `40, la Sâmbăta că:

„**-Eu sunt rodul jertfei Brîncovenilor!"**

-min.34,25: „ Unii l-au cunoscut chiar din acea perioadă pe părintele Arsenie, eu m-am învrednicit, după ce l-am întâlnit, părintele mi-a recomandat, exprimându-mi dorința de a intra în viața monahală, să merg la mănăstirea Brâncoveanu, de la Sâmbăta de Sus, unde în primii ani de doctorat, am stat aproximativ doi ani de zile, concentrat într-un an , în toate vacanțele de vară, de Crăciun și de Pași.."

-min.37,05: „.. Și aflându-mă cu sfinția sa, prin 1986-87, nu mai stiu precis, într-o toamnă de septembrie, în Munții Retezat, împreună cu maica Maria, și întrebându-l:

„**- Cum de nu ați isprăvit chilia din muntii Făgărașului?", unde ajunsesem și eu de câteva ori, când eram frate la Mănăstirea Sâmbăta, părintele Arsenie mi-a spus :**

„**-Începuseră luptele de partizani și dacă eu mai rămâneam la Sâmbăta, astăzi eram mort."**

De aceea Dumnezeu lucrează prin oameni, prin aleșii Săi și a rânduit Dumnezeu, ca să șoptească Mitropolitului Nicolae Bălan, să-l strămute, să-l mute pe părintele Arsenie Boca în 15 noiembrie 1948, de la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, la Mănăstirea Prislop, la noi în Țara Hațegului, pentru că satul meu natal unde aveam să văd lumina zilei în 1957, se află la aproximativ 7 km sud, de Sfânta Mănăstire a Prislopului, unde îmi petreceam vacanțele ca student la Teologie și unde aveam să ajung, cu nevrednicie, preot (în 1986 nn) la sfânta mănăstire, și bucuria mi-a fost din ce în ce mai mare, în primăvara anului 1987, când după ce îl cunoscusem pe părintele ca student în teologie la Sibiu, între 1979-1982 și apoi la doctorat la București 1982-1985, să fiu preot acolo și părintele să vină mai des la Prislop și mi-a spus un cuvânt care mă bucură și aș dori să nu-l înțelegeți greșit. Mi-a zis părintele Arsenie, cu prilejul primei veniri la Prislop, după ce eu am ajuns preot acolo, prin primavara anului 1987:

„ **-Dacă tu nu veneai preot aici, eu pe aici nu mai aveam ce căuta".**

Poate că acesta a fost rolul meu minor ca mormântul părintelui Arsenie Boca să fie astăzi la Prislop și Prislopul să fie astăzi un Ierusalim al neamului românesc și sfinția sa, să primească, precum în timpul vieții, și după moarte, în duh, zeci și sute de mii și milioane de credincioși..."

-min.49. „Mă gândesc la taina ecumenismului sfinției sale, prezentând și pictând și redând între biserica Sfânta Sofia din Constantinopol ca simbol al Ortodoxiei, în aceeași aură, în același nimb, împreună cu Sfîntul Petru din Roma. Mă gândesc că nu fără rost, părintele Arsenie Boca l-a pictat pe sfântul Francisc de Assisi între sfinții ortodocși în norul de martori în scena Înălțării Mântuitorului Hristos, la cer. Si aflându-mă într-o seară cu părintele Teodor Bodogaie de la Sibiu, acolo, la Drăgănescu, și ascultând cum părintele nostru Arsenie Boca, îi explica frânturi din pictura sfinției sale fostului coleg din anii de teologie de la Sibiu, părintele Arsenie a zis:

„**-Acesta este ecumenismul meu!"**

În urmă cu vreun an sau doi, (Ioan Socol nm), traducătorul Cărării Împărăției părintelui Arsenie Boca, în limba engleză, având relații până la Vatican, mi-a cerut să scriu o dedicație actualului papă, sau episcop al Romei, și i-am scris în limba română, am scris :

„**Cu binecuvântarea preacuviosului sanctității sale papa Franscisc I, episcopul Romei, cu binecuvântarea preacuviosului părintelui nostru Arsenie Boca, 1910-1989, cel care a pictat pe sfântul Francisc de Assisi al cărui nume îl purtați, într-o biserică ortodoxă Drăgănescu, de lângă București."**

Poate cineva i-a tradus, sau nu i-a tradus, dar în arhivele Vaticanului va rămâne acest înscris."

-min. 56,40: „..am îndrăznit să spun și am mai repetat acest lucru: nu cred că de la Sfântul Apostol Andrei până la părintele Arsenie Boca, să mai fi fost vreo personalitate spirituală, duhovnicească, în sânul poporului român de aceeași altitudine înaltă. Și mențin acest lucru, această afirmație și ca episcop și ca membru al Sfântului Sinod și al Comisiei Teologice Metropolitane, care pregătește dosarul pentru canonizarea părintelui nostru Arsenie Boca."

-min.1.01.15: „Asa cum spunea sfinția sa cândva:

„**-Eu fac muncă de pompier, salvez ce se mai poate salva".**

-1.03.35:„ Cred că părintele nostru, este înaintea tronului lui Hristos, înaintea tronului Prea Sfintei Treimi, alături de Soborul Tuturor Sfinților, al tuturor sfinților români, al celor 24 de bătrâni din Apocalipsă".

-1.15.15: „Și alteori sau altădată l-am asemănat pe părintele Arsenie Boca cu celebrul Atlas din mitologia greacă, Atlas care ține pe umerii săi globul pământesc. Așa mi se pare mie...eu așa văd, eu așa cred, eu așa simt. Părintele Arsenie Boca poartă și duce România pe umeri, dacă România îl va asculta, dacă poporul român îl va asculta."

-1.21.00: „...pentru că în februarie 1988, într-o întâlnire și convorbire a mea cu părintele Arsenie Boca, pe scara de lemn a casei vechi de la Prislop..., părintele stând în capul schelei, eu mai jos, a zis părintele către mine:

„-Vezi cum războiul nevăzut, devine văzut? Ia țara foc din Prislop!"....

Și într-adevăr se împlinește, sunt cuvinte profetice, se împlinesc aceste cuvinte >la țara foc din Prislop<, mai mult decât, din oricare altă biserică și altă mănăstire românească sau din străinătate. la *țara foc din Prislop, pentru că e focul Duhului Sfânt, e focul Rusaliilor, e focul sfințeniei părintelui Arsenie Boca, este focul experienței mistice a sfinției sale, focul rugăciunii, a rugăciunii isihaste, a rugăciunii lui Iisus, focul suferinței sfinției sale și pătimirii..."*

-1.40.05: „Pictura bisericii de la Drăgănescu, a numit-o în pisanie: „o smerită mărturisire ortodoxă de credință", exprimată plastic.

-1.42.10: Creștinii se vor uni, l-am întrebat eu pe sfinția sa, cum vede unirea creștinilor și mi-a răspuns: -„Creștininii se vor uni, cînd vor avea un dușman comun: antihrist."

-1.42.25. Către o rătăcită de la Ortodoxie:

„***- Cu ce ți-a greșit Biserica de ai părăsit-o? Și femeia a mutit.", mi-a zis părintele Arsenie. „Dar îmi va fi datoare cu un răspuns, la Judecata de Apoi."***

-1.43.10: Sunt cuvinte originale, ale părintelui nostru Arsenie, cuvinte care pot sta lângă Sfânta Evanghelie.

-1.45:08: La Judecata de Apoi, ne-a zis părintele Arsenie, odată la masă în obștea de la Prislop „-Puterea lui Dumnezeu mă va aduce martor că v-am spus câte v-am spus". Și tot atunci ne-a zis, stând părintele în capul mesei, fiind cu părintele Nicodim, Dumnezeu să-l odihnească, de-a dreapta și de-a stânga sfinției sale:

-„-Ar trebui să vă vorbesc din văzduh, dar scaunul acesta mă ține."

Notă: *Întrucât părintele Episcop Daniil este convins de infaibilitatea pr. Boca și a învățăturii sale, de faptul că Francisc de Assissi și Wulfila sunt sfinți; că reprezentarea Catedralei Sfânta Sofia unită cu cea de la Vatican este firească și o taină a ecumenismului autorului; că papa Francisc este arhiereu al Domnului Hristos, căruia i s-a și adresat în acest mod, redau în continuare dogma „Infaibilității și a primatului papal", spre a se înțelege că în adunarea papistașă nu se află Duhul Lui Dumnezeu, ci al potrivnicului Său, care-l și stăpânește pe* papa Francisc, așa cum reiese clar din însăși această înfiorătoarea dogmă ce a fost confirmată și întărită în 1870 (după ce unii papi încă din primele secole creștine au susținut-o, conform Sfântului Nectarie în cartea „De ce papa și supușii săi s-au rupt de Biserica lui Hristos").

CONCILIU I VATICAN - 1870 DOGMA INFAIBILITAȚII ȘI A PRIMATULUI PAPAL:

„-Papa Romei este om dumnezeiesc și Dumnezeu omenesc, de aceea nimeni nu-l poate judeca sau condamna ;

-Papa a dobândit dumnezeiasca stăpânire, care este nelimitată ;

-Pentru papa sunt posibile pe pământ, exact cele care sunt posibile in cer pentru Dumnezeu,..;

-Toate au fost supuse stăpânirii și voinței papei si nimeni si nimic nu i se poate împotrivi ;

-Dacă papa a atras cu sine în iad milioane de oameni, nimeni dintre ei nu va avea dreptul să-l întrebe :" sfinte părinte de ce faci aceasta ? "

-Papa este infailibil precum este și Dumnezeu si are puterea sa facă orice face Dumnezeu ;
-Papa poate schimba firea lucrurilor, poate face orice din nimic.

-El are puterea de a face din minciună adevăr, are puterea să facă orice-i este plăcut, chiar împotriva adevărului, in afara adevărului si in ciuda adevărului ;

-Poate formula obiecții împotriva posturilor si a poruncilor pe care le-au dat ei. (se referă la Sfinții Părinți,n.n.)

-El are dreptul și puterea să îndrepte Noul Testament, orice consideră necesar.
-Poate schimba chiar și Tainele care au fost rânduite si instituite de Iisus Hristos ;
-El are o astfel de putere în Cer, încât poate proclama sfinți pe oricine vrea dintre cei morți, chiar și împotriva tuturor convingerilor din exterior și în ciuda părerilor cardinalilor si episcopilor care ar cugeta să se împotrivească la aceasta ;

-Papa are stăpânire asupra Purgatoriului și a Iadului.

-El este stăpânul lumii. Cu nelimitata sa putere, el le săvârșește pe toate potrivit voinței sale si are puterea să săvârșească mai mult decât cunoaștem noi ;
-Stăpânirea papei nu are măsură nici limită.

-Papa este Vicarul lui Dumnezeu și care neagă acest lucru este un amăgitor.
-Papa este locțiitorul lui Dumnezeu și stăpânește asupra îngerilor buni si răi ;
-Orice lucru care se săvârșește cu puterea papei este săvârșit de Dumnezeu ;
-Pe papa nu-l poate judeca nimeni, deoarece s-a spus că cel duhovnicesc le judecă pe toate si nu este judecat de nimeni.

-Puterea si stăpânirea sa se prelungesc asupra celor duhovnicesti, celor pământești si celor de dedesubt ;

-Papa este asemenea lui Hristos, căci in trupul său trăiește Duhul Sfant ;

-Papa este domnul tuturor și cauza oricărei cauze

-Papa este mirele si capul bisericii universale

-Papa nu se poate înșela si nu poate face vreo greșeală

-El este atotputernic căci înăuntrul său există toată plinătatea puterii si stăpânirii

-Papa este mai presus decât Apostolul Pavel, pentru că potrivit cu chemarea sa stă la

același nivel cu Apostolul Petru. Din această pricina poate sa nu fie de acord cu Epistolele Sfântului Apostol Pavel si să dea porunci potrivnice acelora ; Dacă papa pronunță o hotărâre impotriva judecății lui Dumnezeu, atunci judecata lui Dumnezeu va trebui indreptată si schimbată ; (!)

-Papa este lumina adevărului si reflecția lui ;

-Papa este totul peste toate si pe toate le poate."(sursa:"Dictatura pseudo-stiintei"-Satu Mare-2010- prof.Ioan Vladuca).

DEFINIȚIA PAPEI

Ca o tălmăcire a acestei nebunii luciferice- pe care Vaticanul o iubește cel mai mult dintre toate rătăcirile sale-, redau în continuare cine este în fapt papa, cel căruia anumiți ierarhi îi sărută mâna, îl îmbrățișează, îl numesc arhiereu al lui Hristos, îl recunosc și-l vor a fi cap al Bisericii, pe baza „primatului papal":

„- Gheronda, ce este Papa, în fond? Ce spun Părinții Bisericii despre acesta?"

„-Născocitor de dogme neortodoxe, foarte îndeletnicit. Izvoditor al denaturării adevărului, foarte abil. Răstălmăcitor și reformator al tradițiilor Apostolice și a Sfinților Părinți, de neîntrecut. Cap și plăsmuitor al tuturor învățăturilor strâmbe. Măsluitor al învățăturilor drepte, cu neputință de imitat. Răstălmăcitor al învățăturilor sănătoase, cu totul necruțător Este vrăjmaș de neîmpăcat al lui Dumnezeu și al Maicii Domnului și prieten preaiubit al diavolului. Călăuzitor pe drumul pierzaniei și plăsmuitor al învățăturilor eretice și rău-slăvitoare. Răstălmăcitor și reformator al tradițiilor Apostolice și a Sfinților Părinți, fără egal în istoria omenirii. Lucrarea lui unică și exclusivă o reprezintă reaua și cu totul străina învățătură pe care a adus-o în umanitate, faptul de a nu urma dogmele Apostolilor, ale Învățătorilor și Sfinților Părinți. Inovator foarte iscusit al miilor de reforme în credință, în viață și în Biserică. După învățătura Sfinților Părinți, Papa este hristos mincinos și antihrist, cel mai mare eretic din toate timpurile și veacurile. Ce au fost arienii în secolul al patrulea, sunt acum papistașii. Gheronda Filótheos Zervákos (Fericitul Filotei-ucenic al Sfantului Nectarie n.n.), unul dintre cei mai mari combatanți contemporani ai papismului și a următorilor acestuia, spunea că papismul este înainte-mergător al Antihristului. Sfântul Cosma Etolianul, înflăcăratul pentru credință, întocmai cu apostolii și martir al neamului, predica: "Pe Papa să-l blestemați, căci acesta este pricina răutății" (a nouăzecea Prorocie). Sfântul Justin Popovici, acest mare sfânt contemporan sârb, ne-a învățat faptul că "în istoria neamului omenesc, există trei mari căderi: a lui Adam, a lui Iuda și a Papei" (Omul și Dumnezeu-Omul...). Este începătorul răutăților și dezastrelor din întreaga umanitatea. Papa este personificarea perfectă a înșelării și întruchiparea deplină a ereziei. Născocitor eminent al stricăciunii și întinării adevărului. Protagonist și specialist fără asemănare al inițiativelor anti-canonice și anti-tradiționale. Catalizator negativ și batjocoritor neîntrecut al Canoanelor Apostolice și al Canoanelor Ecumenice și Locale. Dezbinator și sfâșietor neasemuit al veșmântului celui de sus al Bisericii, nefăcut de mână omenească.

Plin de egoism luciferic și suveran, de vreme ce se proclamă pe sine infailibil și se poziționează deasupra Sinoadelor Locale și Ecumenice. Scrutător inovator al învățăturilor păcătoase.

Papa este începătorul ereziilor și conducătorul învățăturilor eretice. Înaintemergător al Antihristului, după cum spun Sfinții Părinți. Cel mai mare arhieresiarh și paneresiarh al tuturor veacurilor și vremurilor..."

„-Gheronda Gavriil, biserica papistașă este Biserică?"

"-Sfântul Nicodim Aghioritul spune despre ei, în Pidalion, că sunt eretici foarte vechi și nebotezați (Erminie la Canonul 47 Apostolic).

"Biserica" papistașă nu este Biserică. Nu are Taine. Hristos, pe planeta Pământ, a întemeiat o singură Biserică. Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică". Nu a făurit Hristos mai multe Biserici. Papa nu este Biserică. Papistașii nu au Taine."

(Gheronda Gavriil, din Sfântul Munte Athos, ucenic al Sfântului Paisie Aghioritul)

6.2. Înalt Prea Sfințitul Serafim Joantă. Mișcarea Focolarelor. Mâna papei. Jalbele diasporei.

Ca om nu i se poate reproșa nimic. Are bunătate, modestie, spirit de într-ajutorare, căldură sufletească, dragoste, un fierbinte simțământ patriotic, este ușor abordabil, deschis, are răbdare, generozitate, simplitate și alte asemenea virtuți.

Însă Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață că:

„Nimic nu folosește viața virtuasă, dacă credința nu e sănătoasă”.

Cugetul eretic al părintelui mitropolit, a culminat cu sărutarea mâinii papei Francisc, în urmă cu câțiva ani, gest făcut din convingere că papismul (dar și alte erezii) ar fi Biserică, iar papa, arhiereu al Domnului Hristos.

Este susținător și propovăduitor al demonicului ecumenism și al arsenismului. Întrucât la Drăgănescu pr. Boca a pictat pe ereticul Francisc de Assisi ca sfânt, părintele mitropolit urmează idolului și ca ucenic fidel ignoră învățătura Bisericii și îl pictează la rândul său, în Catedrala Mitropoliei, precum se vede în linkul alăturat. Candva auzisem că mai mulți preoți s-ar fi opus, că i-ar fi atras atenția că „e prea de tot” și că l-ar fi șters, nu știu, însă în imaginea din articol, Franscisc este pe pereți:

https://saccsiv.wordpress.com/2016/08/30/foto-francisc-de-assisi-pictat-ca-sfant-la-catedrala-mitropoliei-germaniei-ips-serafim-joanta/

Principala greșeală a Înalt Preasfințitului Serafim datează din 1994 când ajuns în Germania, ignoră învățătura Sfinților Părinți și se lasă cucerit de obiceiuri locale. Fiind impresionat de ospitalitatea catolicilor (care aplicau astfel Acordul eretic și viclean de la Balamand 1993), intră cu încredere și cu bună credință (sau cu naivitatea omului bun) în Mișcarea Focolarelor și astfel trece cu vederea predania Sfintei Biserici, statornicită prin Sinoadele Ecumenice.

-„Părinte mitropolit, jurământul focolar și participarea anuală într-o adunare, în care vă rugați cu anglicani, luterani, papistași, etc., lovesc crunt în conștiința ortodoxă și e de mare mirare că nu vedeți ce răni groaznice provocați. Obiceiul devenit tradiție cu vechime, este total străin Sfintei Ortodoxii- care și condamnă prin Canoane ale Sfintelor Sinoade Ecumenice și Apostolice, aceste abateri. Vorbiți că în acea adunare ecumenistă este multă dragoste, bucurie, rugăciuni reciproce pentru „biserica” celuilalt șamd, însă ce dragoste este aceea fără adevăr? Este o dragoste mincinoasă, prin care se întărește convingerea acelora, că sunt pe calea cea bună, deși sunt în erezie, adică rupți de Dumnezeu și de mântuire. Sfântul Maxim Mărturisitorul și Mucenicul, în cartea prof. Ioan Vlăduca „Despre Monofizism” la Răspunsul 99, este foarte tăios cu privire la acestea:

„***-Numai un lucru îl voiesc de la voi şi vă rog să fiţi aspri şi neîndurați față de orice ar putea să ajute la menținerea credinței lor nebunești. Căci socotesc ură față de oameni și despărțire de dragostea dumnezeiască încercarea de a da tărie spre mai multă stricăciune celor cuprinşi de ea”.***

Dragostea este numai în adevărul ortodox, nu în legiuni gen Focolară, ecumenism, arsenism, care au vopsit gardul, dar înăuntru-i leopardul. Îmi sunteți drag, de aceea vă spun adevărul.”

Mai jos avem răspunsurile smintitoare ale IPS Serafim, cu privire la Focolare și la părintele Arsenie Papacioc, din care rezultă lipsa duhului ortodox, la părintele mitropolit:

IPS SERAFIM SI JURAMINTELE FOCOLARISTE – DUREREA UNEI INSELARI SMINTITOARE-mișcarea focolarelor

Părintele Mitropolit Serafim era dator să știe că în afara Bisericii, adică în afara Sfintei Ortodoxii nu există mântuire, fie că ne convine sau nu. Nu sunt regulile noastre, ci ale Celui ce ne-a făcut, noi avem obligația a le respecta, nu a le interpreta conform părerii izvorâtă dintr-o dragoste lumească. Noi trebuie să urmăm strict ceea ce a hotărât Dumnezeu, Duhul Sfânt, în cele 9 Soboare Ecumenice. Pentru deplină lămurire atașașez o frumoasă și tranșantă scrisoare a Sfântului Ignatie Brianceaninov, care în acord cu Toți Sfinții, ne învață de ce nu se pot mântui

ereticii, păgânii, mahomedanii, și ar trebuie citită și făcută cunoscută, din dragoste, și fraților focolari spre a lor pocăință și întoarcere din erezie, la dreapta credință dumnezeiască- singura mântuitoare:

De ce nu se pot mântui păgânii, mahomedanii și ereticii

De asemenea în articolul următor IPS Serafim își exprimă nerăbdarea și bucuria că se va întâlni cu papa, care conform învățăturii Bisericii, este înaintemergător al antihristului. Ceea ce declară părintele mitropolit la radio Vatican este o mare piatră de poticnire pentru noi. Între ortodocși și catolici, „totul este aproape comun”! La fel zicea și pr. Boca și probabil că de acolo se trage acest duh al ereziei. Vai, ce ne-am face fară Sfinții Părinți, căci iată ce fac arhipăstorii noștri!?

Mișcarea focolară ca și „bunele intenții” ale papei, cardinalilor, CMb-ului...nu sunt altceva decât legiuni bukov-iene, ce atacă în mod pervers, prin corupție în principal, dar cu efecte infinit mai dramatice pentru poporul ortodox, decât au putut face tunurile aceluia. Mai jos avem interviul smintitor:

IPS Serafim Joanta la Radio Vatican: TOTUL ESTE APROAPE COMUN INTRE ORTODOCSI SI CATOLICI…-

Informații detaliate cu privire la alte grave abateri de la Cale, ale IPS Serafim, se găsesc în scrisoarea ce i-a fost adresată de diaspora ortodoxă din Austria, după sărutarea mâinii papei, gest total neotodox ce a provocat leziuni mortale conștiinței ortodoxe. Scrisoarea se află pe site-ul lui Daniel Vla și anexez adresa linkului spre a fi citită de doritori întrucât sunt prezentate lucruri (inclusiv demonica dogmă a infaibilității papale și „definiția” papei dată de gheronda Gavriil), ce ne pot fi de folos ca zid de apărare împotriva lupilor:

https://danielvla.wordpress.com/2017/12/15/superba-scrisoare-a-unor-romani-ortodocsi-din-austria-catre-pseudo-mitropolitul-serafim-joanta/

De asemenea în octombrie 2016, i se adresase Inaltpreasfințitului Serafim o scrisoare cu privire la trădarea Bisericii în iunie 2016, în Creta, de către o mare parte dintre episcopii ortodocși, despre cei care au mărturisit acolo, despre patriarhiile neparticipante și cele care l-au respins, precum și felul neobișnuit în care s-a desfășurat acel sinod tâlhăresc, care a recunoscut toate sectele ca fiind biserici, a oficializat erezia ecumenismul pe baza eclesiologiei protestante, a încălcat Canoane, și a hotărât să înfăptuiască unitatea Bisericii (o mare hulă, întrucât unitatea există de la înființarea ei, de către Domnul Hristos), prin Consiului Mondial al „bisericilor”, adică al sectelor și al tuturor ereziilor, consiliu înființat de masonerie și controlat de ea. Ce poate fi mai blasfemiator ?!

Scrisoarea se află în linkul alăturat, de pe saccsiv:

https://saccsiv.wordpress.com/2016/10/31/marele-sinod-credinciosi-din-austria-scrisoare-deschisa-catre-mitropolitul-serafim-joanta/

Având în vedere actele presinodale făcute publice și dezbătute de mari personalități din toată lumea ortodoxă, precum și faptul că desfășurarea sinodului din Creta avea a se face pe baza unui regulament tiranic, care desființa principiul de bază în conducerea Bisericii- sinodalitatea, și lipsind de dreptul de vot pe toți cei 1000 de episcopi, hotărârea fiind doar a patriarhilor- ca la papistași, precum si aceea că fiecare delegație a Bisericilor Locale trebuiau să aibă un anumit număr egal și limitat de episcopi participanti, aleși de întâistătători, cu drept doar de asistare și votare formală, fără efect în cadrul delegatiilor, întrucât doar votul patriarhului era valabil,... mai mulți români din Austria, au rugat pe Înaltpreasfințitul Serafim, să ceară membrilor Sfântului Sinod BOR să nu participe la întâlnirea din Creta, pentru a nu destabiliza Biserica și relativiza Credința.

Scrisoarea o anexez în linkul de pe site-ul dragostea se bucură de adevăr:

https://dragosteasebucuradeadevar.wordpress.com/2016/06/18/scrisoare-deschisa-catre-ips-serafim-joanta-arhiepiscopul-germaniei-austriei-si-luxemburgului/

Într-o altă scrisoare deschisă, diaspora ortodoxă solicită Ierarhiei BOR să nu-l primească pe papa Francisc, în vizita anunțată, ca pe un arhiereu, să nu fie repetat gestul neortodox al IPS

Serafim, să procedeze precum bulgarii care l-au primit ca pe un șef de stat, iar în Catedrală l-au lăsat pur si simplu singur („să admire” pictura). În scrisoare se expun în amănunt, motivele pentru care papismul este erezie.

Scrisoarea se află pe Ortodox Info și atașez linkul:

https://ortodoxinfo.ro/2019/05/19/scrisoare-deschisa-a-diasporei-ortodoxe-catre-ierarhia-bor-sarutarea-mainii-papei-reprezinta-sarutarea-ghearei-antihristului/

Spre o mai bună înțelegere a situației dramatice în care se află Biserica noastră, atașez o scrisoare a brașovenilor și a altor credincioși, către Ierarhia BOR, care cuprinde o sinteză a gravelor greșeli făcute de arhipăstorii noștri, greșeli ce reprezintă hule, compromisuri și tradări ale dreptei credințe, fapte care fără îndoială atrag mânia lui Dumnezeu asupra poporului nostru, întrucât acceptăm cu ușurătate batjocorirea Bisericii lui Dumnezeu. Prin această jalbă, oamenii își manifestă durerea și îngrijorarea pentru punerea în practică a unor acorduri eretice, cum ar fi cele de la Balamand și Chambesy, care prin conținutul lor au nimicit conștiința ortodoxă, dogmatică, în special în mediul teologic, ceea ce se aseamănă cu dezarmarea de către proprii comandanți, de Statul Major, prin înșelare și viclenie, a armatei aflată pe front, în fața inamicului ce atacă din toate direcțiile cu mulțime de arme. Se mai face vorbire de Origen, de ereziile sale și de faptul că a fost anatemizat de Sfântul Sinod 5 Ecumenic, de Francisc de Assisi, dar și alte aspecte care afectează Biserica și societatea, precum avortul, războiul, plandemia, „vaccinurile”, masca, sau programata invazie asiatică, care acum este în plină desfășurare:

Scrisoare istorică către ierarhii Sinodului BOR – mărturie la Judecata de Apoi, că au știut de toate trădările din sânul Bisericii

Nădajduiesc din tot sufletul că Înalpreasfințitul Serafim, cu ajutorul lui Dumnezeu, va înțelege că în prezent se află (alături de alți ierarhi, prin propovăduirea, susținerea și implementarea panereziei ecumenismului în Biserică -și a arsenismului-, și mai ales prin strânsa colaborare teologică cu papistășismul, dar și alte erezii), sub condamnarea tuturor celor 9 Sfinte Soboare Ecumenice și că se va căi -inclusiv de gestul sărutării mâinii papei Francisc-, și va deveni un mărturisitor al Sfintei Ortodoxii în Apusul păgânizat.

Dușmanul principal al dreptei credințe și al popoarelor ortodoxe îl reprezintă papalitatea eretică, sens în care Sfântul Nectarie ne spune:

„**Papii păcătuiesc și se osândesc până la a Doua Venire, probabil că și veșnic, din pricina fărădelegilor împotriva Bisericii Ortodoxe, din pricina pseudo-unirii (uniația greco-catolică, nn) și a rânduielilor rău credincioase și anticreștinești.”**

Ar trebui să luăm aminte cu cutremur la aceste cuvinte ale Sfântului Nectarie și să înțelegem că dorita unire cu Roma, ce se vrea înfăptuită începând cu anul 2025, este o cumplită dușmănie față de Dumnezeu.

Atașez mai jos un articol privind cele 9 Sfinte Sinoade Ecumenice, care sunt stâlpi, temelie, fortificații ale Bisericii, conform Sfântului Nectarie, a căror învățătură nu o putem sub nici o formă ignora:

https://ortodoxiadreaptacredinta.wordpress.com/2016/06/20/cele-9-sinoade-ecumenice-ale-bisericii-ortodoxe-universale-si-minunile-care-s-au-intamplat-stalpii-si-fortificatiile-ortodoxiei/

6.3. Maica Zamfira

Prăbușirea pr. Boca nu i se datorează Julietei Constantinescu, însă este posibil să-i fi îngreunat posibilitatea unei treziri. În fapt prăbușire nu a fost, ci starea aceasta a existat înainte de a lua contact „oficial” cu Ortodoxia, si a menținut-o cu voia sa, constant, fără să caute cu adevărat, Adevărul. De pildă, din afirmațiile făcute de IPS Mladin în 1948-1949,

reiese că și la acea dată, pr. Boca (deși era ieromonah din 1942), se ocupa în continuare cu chiromanția și alte științe oculte (pct.4). Julieta „a intrat sub pielea" lui, în 1946, printr-un gest sinucigaș, mimat, pe când pr. Boca se afla la Sâmbătă, în plin avânt al curentului arsenist, și cu vechime din 1929, de cel puțin 17 ani în practicarea yoga, hipnoza, chiromanția-magia. „Religiile superioare", cu precădere hinduse, au fost acelea, care au făcut din pr. Boca „popa vrăjitoru" la propriu, și am prezentat mărturiile cu privire la păgânismele sale.

După ce a cunoscut-o la Sâmbăta, au rămas „în mare intimitate" conform părintelui Arsenie Papacioc, însă a urmat o perioadă în care pr. Boca a încercat să o mărite cu Nicolae Bordașiu, de care era îndrăgostită. În acest sens a bătut la propriu țara în lung și lat de mai multe ori, căutandu-l pe acela care se ascundea de securitate și era fugar. După ce l-a găsit, a vorbit insistent cu el și a pețit-o de câteva ori, însă Bordașiu de fiecare dată a refuzat categoric motivând că dacă se însoară cu Julieta, aceasta îi va anula propria personalitate. Ca urmare, pr. Boca a ținut-o lângă el.

Cert este, că de sub pielea sa nu a mai ieșit, că vrând nevrând a pus-o stareță, deși nu avea dram de experiență în mohahism, cedând șantajului la care a fost supus cu o serie de tentative de sinucidere, prin inghitirea de somnifere "cu pumnul", sau prin tăierea venelor. Maica Zamfira l-a determinat în final să alunge călugării și să facă la Prislop mănăstire de maici, iar după ce și ei au fost siliți de autorități să plece, pr. Boca s-a lăsat și de preoție și de călugărie, preferând să aibă un trai comun cu fosta stareță, să aibă proprietăți, să posede și 2 vile la Sinaia, în care a cazat 12 „călugărițe", fără preot, duhovnic - de care să facă ascultare, deci în afara Bisericii. Ori ținând cont că era considerat de maica Zamfira si celelalte , ca fiind un episcop, aveau astfel propria lor „biserică".

Maica Zamfira l-a urmat pretutindeni, inclusiv în satul Bogata Oltean din jud. Brașov, unde pr. Boca a pictat un timp în biserica din localitate. În casa unde erau găzduiți, aveau camere separate, însă dimineața erau văzuți ieșind ambii din aceeași încăpere, cealaltă fiind mereu intactă. Nu ar fi interesat pe nimeni dacă ar fi vorba de un preot sau stareț oarecare (și oricum față de ce este în arsenism, nu are o mare importanță, e pe ultimul loc o astfel de convețuire), totuși fiind vorba de „Sfântul Ardealului" era de evitat acest concubinaj, pe care și călugării de la Sihăstria îl considerau smintitor, așa cum am văzut la pct . 4.

De asemenea, dr. Ioan Gându, care s-a ocupat de publicarea cărții părintelui Paulin Lecca „Jurnal duhovnicesc", afirmă în ediția veche, că pr. Boca și maica Zamfira mergeau prin Drăgănescu „la brațetă", gest de natură a crea tulburare, fiind cu totul nefiresc, dpdv ortodox. Iar după 1990 când s-a propus în Sfântul Sinod canonizarea pr. Boca, au fost arhierei care s-au opus cu vehemență, unul dintre ei spunând: "Până trăiesc eu, acest curvar nu va fi canonizat!" și desigur că avea motive, cunoscând îndeaproape relația dintre cei doi.

Despre aceasta vedeți relatarea de la min. 27:45, din înregistrarea aflată pe internet cu titlul:

„**Iisus Hristos și popii vedetă. Finalul unei lumi. Începutul cernerii."**

De aceea Biserica în dumnezeiasca ei înțelepciune, pentru a înlătura din calea turmei astfel de pietre de poticnire a dat multe Canoane ecumenice spre apărarea turmei de rătăciri, dar pe care pr. Boca nu le-a luat în seamă:

Canon 3-Sinod 1 Ecumenic; Canon 18,20,29- Sinod 7 Ecumenic; Canon 47- Trulan; Canon 4, 16- Sinod a Ecumenic; Canon 25-Sf. Nechifor Maăturisitorul, prin care este dat anatema cel ce leapădă călugăria.

Maica Zamfira nu avea de unde să le cunoască și nu a fost interesată de acest aspect, ci ea și-a dorit a fi în preajma pr. Boca. Cu siguranță a luat contact nemijlocit cu practicile oculte ale acestuia, cu ereziile sale, cu deviațiile de la dreapta credință, însă fiind în același duh, le-a acceptat, și mai târziu, după moartea pr. Boca, le-a promovat. Dumnezeu să facă milă cu sufletul ei! Amănunte detaliate despre acest subiect, analizate teologic, în duh ortodox, avem în Studiul alăturat, de la pagina 824, în acest link:

https://888adevarul8despre8arsenieboca8.files.wordpress.com/2016/03/grozaviile-neasemanate-de-la-draganescu-si-viata-parintelui-arsenie-boca-in-lumina-sfintilor-parinti-v-

6.4. Părintele Constantin Necula

Este propovăduitor al arsenismului și al ecumenismului. Cartea extrem de meditizată pe care a scris-o cu „părintele” Franscisc Doboș, și pe coperta căreia sunt ambii în veșmânt clerical, este o mare sminteală, fiind ca o măciucă dată în capul credincioșilor. Imaginea celor doi „părinți” este o viclenie și praf în ochi. „Confratele” și coautorul cărții „Împăcarea cu tine însuți”, „părintele Doboș”, nu este ortodox, deci nu este preot, nu are harul preoției, întrucât este membru al adunării papistașe romano- catolice, care are ca și cap pe papa, nu pe Domnul Hristos. Iar catolicismul ni l-au explicat sfinții noștri, câteva exempe sunt prinse la pct 4, iar mai pe larg în scrisorile adresate către IPS Joantă, aflate la pct. 6.2.

În martie, am intrat la Librăria din curtea Catedralei Mitropiliei din Sibiu, moment în care cineva atrăgea atenția doamnei de la pangar, că nu are ce căuta o astfel de carte expusă la vânzare, întrucât este smintitoare. Acela a explicat că Franscisc Dobos nefiind ortodox, nu este nici preot, nici „părinte” și deci imaginea este o minciună, iar a doua zi cartea nu se mai afla la vedere. „Părintele” Doboș este un om cu reale calități, care are bune intenții, iar părintele Necula dacă-l iubește ar trebui să-i arate că nu se află pe Cale, nu se află în Biserică și să-l convingă să-i fie naș de Botez.

Părintele Necula a primit nenumărați talanți de la Dumnezeu spre a fi apărător al Bisericii Sale, însă se arată un demolator al ei, printr-o atitudine sincretistă, neortodoxă și chiar hulitoare, iar în acest sens atașez un articol publicat de Justițiarul din Sibiu, care prezintă abaterile și chiar hulele sfinției sale, și care îl caracterizează cel mai bine:

https://www.justitiarul.ro/constantin-necula-un-popa-ecumenist-si-globalist/

Ca susținător al arsenismului a declarat că Institutul Elie Wiesel și-a dat acordul să fie canonizat pr. Boca, de unde se vede că părintele Necula nu pune preț pe adevărul ortodox, ci ține cont de părerea unora care nu înțeleg sub nici o formă dreapta credință. Totuși, nădăjduiesc într-o îndreptare a sfinției sale, și că va deveni un apărător al Sfintei Ortodoxii.

https://saccsiv.wordpress.com/2014/12/25/aseara-la-romania-tv-pr-conf-univ-dr-constantin-necula-a-zis-cam-asa-pana-acum-elie-wiesel-s-a-opus-dar-deoarece-s-a-demonstrat-ca-parintele-arsenie-boca-n-a-fost-nici-verde-nici-nationalist-si/comment-page-1/

6.5. Părintele Petru Vamvulescu. Apa cu noroi din mormânt, era o aghiazmă. „Caz de psihiatrie”.

Este un ucenic fidel al pr. Boca din 1970 și „nu s-a mai dezlipit de acesta, până la moarte”. A scris cartea Mărturia mea, a dat interviuri, propovăduiește cu mare râvnă arsenismul și am mai făcut referire la sfinția sa, la pct. 4.

Nu urmează în totalitate învățătura Bisericii, aduce scuze gravelor greșeli dogmatice făcute de idolul arsenismului, în pictură și în scris, crede în ele și le îmbrățișează, ca fiind ortodoxe. Un părinte spunea pe undeva, citând un Sfânt Părinte, că: „Cine nu primește în totalitate învățătura Bisericii, este necredincios”.

Este edificator interviul pe care îl dă televiziunii România TV, în care explică felul cum s-a desfășurat „toată noaptea”, a treia dezgropare „conspiraționistă”, a pr. Boca și la care a participat activ. Alături de alți preoți și monahi, caută osemintele la lumina lanternelor într-un mormânt inundat datorită ploilor, în apă cu noroi, mocirloasă, pe care o pun în butoaie și apoi după limpezire o vor distribui valurilor de închinători de la Prislop. (Se împărțea de o maică, la câțiva metri în spatele mormântului, în sticluțe foarte mici, transparente, cu capac alb ce se înfileta).

Părintele Petru, nerăbdător, nu așteaptă decantarea, ci mărturisește că:

„-Am băut așa, ca o nebunie, așa, și Preasfințitul a băut, apă de acolo....apă cu noroi, cu mocirlă..o scos și o pus în niște butoaie...și am băut și eu de acolo, am zis că eu vreau să beau, și a zis: „Dă-mi și mie”, și a băut și el. Si era apă cu noroi amestecată...era o aghiazmă..”

Ce s-a petrecut acolo exprimă cel mai bine părintele Gheorghe Anițulesei: „Caz de psihiatrie”.

Anexez interviul părintelui Petru, la România TV:

Preotul Petru Vamvulescu - Marturisiri despre Parintele Arsenie Boca (partea 1.)

6.5. Pustnicul G: „Ortodoxia, este soarele; catolicismul, este luna; protestantismul, sunt stelele”

Trăieste izolat, în apropierea unor sate, din jud. Sibiu. Este un om cald, binevoitor, bun îndrumător și deși foarte primitor, evită cât poate contactul cu oamenii.

Are o minimă influiență cu privire la propovăduirea arsenismului, dar îl menționez întrucât mărturisește o afirmație a pr. Boca, despre care nu am mai auzit. Prin anul 2014-2015, împreună cu un prieten l-am vizitat la coliba sa, pentru cuvânt de folos. Ne-a vorbit despre ecumenism, că este o mare erezie ce provoacă mult rău Bisericii. La un moment dat a venit vorba de pr. Boca și în timpul conversației avute cu pustnicul G, acesta a făcut următoarea afirmație:

„**-Părintele Arsenie Boca, spunea că:**

-„**Ortodoxia, este soarele; catolicismul, este luna; protestantismul, sunt stelele.”**

Noi ne-am împotrivit și am combătut această afirmație cu exemple de la Sfinți, iar pustnicul după puțin timp a schimbat subiectul. Continuând drumul, am intrat la Sfânta Liturghie într-un sat din zonă, iar la final am întrebat pe preotul paroh despre acel pustnic, spunându-i de afirmația în cauză, pe care noi am respins-o, ca fiind un mare neadevăr provocator de sminteală. Părintele, ne-a spus că îl știe și că aceleași cuvinte le-a spus și sfinției sale, cândva.

Recent am aflat că după câțiva ani, Pustnicul G a făcut afirmația că pictura de la Drăgănescu este greșită, nu este ortodoxă, asta însemnând că ceea ce se spune despre el, că este smerit este și adevărat, întrucât a verificat informația, a cercetat și a constatat o realitate incontestabilă, pe care apoi a mărturisit-o.

6.6. Arsenizarea din Făgăraș, Sighișoara, Sibiu, Brașov. Infailibilul A. Boca. Avorturile. Invazia

- Sibiu. Bisericile de pe - str. Dealului, -str. Constituției, -curtea Spitalului TBC,

În primăvară, fiind câteva zile în Sibiu, am intrat în mai multe biserici aflate în drumul meu. Astfel, la biserica de pe str. Dealului, sunt expuse la închinare tablouri cu chipul pr. Boca, și am văzut credincioase care se rugau cu mare evlavie, și-i sărutau poza.

Același lucru se întâmpla și la biserica situată în curtea Spitalului TBC, unde se desfășura slujba Sfântului Maslu, la care participa și părintele Petru Vamvulescu.

La biserica de pe str. Constituției pr. Boca este pictat în patru ipostaze: de stareț, de duhovnic, de pictor și de deținut. Este dureros să constați că părinții slujitori din nenumărate biserici și localități, impun evlavia sfinților lor, bietului popor lipsit cu intenție de catheză ortodoxă, care necunoscând învățătura Sfinților Părinți, nu realizează că fără să știe, fără să vrea, hulește pe Dumnezeu, prin venerarea unui idol, aceasta însemnând în fapt închinarea „la doi domni” - ceea ce ne rupe de Biserică și de mântuire.

Un alt aspect care arată lipsa de sinceritate a propovăduitorilor arsenismului, este și acela

că prezintă imaginea idolului, strict din vremea tinereții. Ce să înțeleg, că la tinerețe era sfânt și la bătrânețe nu, sau că scopul este doar „comercial”? Biserica nu procedează așa. Nu am văzut ca Sfinții Apostoli, Sfinții Părinți,...Sfântul Antonie cel Mare, Atanasie cel Mare, Sfântul Nicolae, Sfântul Spiridon, Sfântul Paisie de la Neamț, Sfântul Nectarie... să fie pictați în icoane la vârsta tinereții, cu 40-50 de ani înainte de a trece la Domnul, deși și aceia arătau bine în floarea vârstei, erau frumoși la chip, plăcuți ochiului, însă Sfânta Ortodoxie nu asta caută, ci prezintă ceea ce este ziditor pentru suflet.

În arsenism imaginea contează, nu adevărul!

-Catedrala Făgăraș

Adeseori trecând prin Făgăraș am intrat în frumoasa și măreața Catedrală din centrul orașului. Este asemeni unei catedrale metropolitane, o construcție monumentală, demnă de locuitorii buni, evlavioși și harnici a acestui oraș transilvan, care au ridicat-o cu gândul să slăvească pe Dumnezeu.

Totuși, pe cât de încântat eram de măreția acestui locaș, admirat din exterior, pe atât de mâhnit eram când pășeam în interior. Nu că nu ar fi la fel de impresionant, din contră, totul este frumos, foarte curat, oamenii primitori, spațiu imens bine aranjat, liniște. Un iconostas minunat, cu o sculptură deosebit de frumoasă și atrăgătoare. Pictura nu este încă realizată, însă lipsa ei este suplinită cu foarte multe icoane bizantine.

Însă bieții oameni sunt invitați să se închine nu lui Dumnezeu, ci „la doi domni”. Respectiv, chiar în dreapta Sfântului Altar, cu același grad de vizibiliate ca și iconostasul, pe perete, pe vreo 8-9 mp, se află 12 tablouri cu chipul pr. Boca, precum și 8 „icoane” sau frânturi din pictura necanonică a acestuia, cu loc amenajat de rugăciune și așezare în genunchi în fața „sfântului” ecumenist. Gândul mă duce că era mai bună o bisericuță micuță, ortodoxă, în care să se slăvească Dumnezeu, și nu o catedrală arsenistă în care este hulit Cel de Sus. Nu va putea spune la Judecată:„nu am știut”! Tot ce s-a prezentat mai sus, este public, și cu siguranță a ajuns la uchechile tuturor ce au mărturisit, pentru noi, părinții: Dumitru Stăniloaie, Arsenie Papacioc, Ioanichie Bălan, Adrian Făgeceanu, Paulin Lecca, IPS Mladin, IPS Antonie Plămădeală, IPS Pimen, IPS Bartolomeu Anania, samd. Despre studiile de analiză făcute, lipsa „moaștelor” căutate cu înfrigurare, noaptea, „conspirativ”, pictura necanonică, eretici pictati ca sfinți, „două strane”..., însă am refuzat să cercetăm dintr-un simplu motiv: comoditatea, care duce la trădarea lui Dumnezeu, prin tăcere. Pentru mântuire, este obligatoriu a lepăda hulitorul arsenism - susținător al multor erezii și a demonicului ecumenism. Ca oi avem datoria să cercetăm în duhul Sfinților Părinți, să discernem și să respingem orice învățătură greșită și să atragem atenția preotului sau episcopului, că pierde turma. Criteriul nostru de judecată, trebuie să fie dreptarul Sfinților Părinți, iar dacă nu se conformează o oarecare învățătura adusă de oarecine, cu ce ni s-a predanisit, atunci fară cea mai mică reținere, trebuie aruncată la foc, spre a nu ajunge noi, prin ea, în gheena focului. Știm din Sfânta Evanghelie, din scrierile Sfinților, din Pateric, Viețile Sfinților, din Limonariu, samd, că și o mică modificare, aduc asupra noastră urgia iadului, iar aici, în ecumenism și aliatul arsenism, există ditamai aisbergul, care nu poate a nu fi văzut, decât dacă vom asculta șoapta din Eden. Credința nu o putem sub nici o formă negocia la Consiliul Mondial al „bisericilor”, la Toronto, Balamand, Chambesy, Busan, Creta, sau la alte mese și ospețe, nici nu putem îngadui a se schimba o literă, ci așa cum spune Sfântul Nicolae Velimirovici, ne putem da viața, sănătatea, averea, pentru fratele eretic aflat la nevoie, dar Credința, nu, întrucât nu e noastră, ea este a Domnului nostru Iisus Hristos, Care este ortodox !

- Biserica Sfantul Mare Mucenic Gheorghe din Brașov

Spre deosebire de alte locuri unde este expusă imaginea pr. Boca, aici e tot tânăr însă are făcută o icoană, cu Cărarea Împărației în mână, cu nimb, cu mențiunea „Sf. Cv. Arsenie” și este pusă la închinare între icoana Sfântului Mare Mucenic Gheorghe și Crucea Răstignirii Domnului. Acestea se află ceva mai în spate în partea dreaptă a naosului, și se spune că icoana va fi adusă în fața sfântului altar după canonizare. Însă nadajduiesc că această greșeală fatală sufletește nu va fi făcută, în veci.

- Mănăstirea Sighișoara.

Armele ocultei împotriva Bisericii sunt ecumenismul, arsenismul...dar și avorturile, risipirea, distrugerea tării, invazia musulmană masivă, pervertirea învățământului teologic, studii teologice în centre eretice, lipsa de atitudine în apărarea dumnezeiești Credințe.

O adevărată bijuterie monahală, situată într-un loc mirific, în cartierul Aurel Vlaicu, pe o colină înconjurată de păduri și văi, ce bucură privirea, liniștesc inima și îndeamnă sufletul la a da slavă lui Dumnezeu. Contactul cu oamenii din zona Sighișoara impresionează prin căldură, politețe, dăruire, întrajutorare, hărnicie. Asemenea sunt și viețuitorii Mănăstirii, părinții ce slujesc zilnic Sfânta Liturghie și alte slujbe din cultul Bisericii, cu multă dragoste față de popor, de copii, primitori de străini, spijinitori ai săracilor, ocrotitori al celor năpăstuiți, alinători ai durerilor trupești și sufletești.

După preluarea mănăstirii de la fundația ridicată de Zaharia Boitoș, au reușit să facă din ea, prin multă jertfă, o vatră monahală de o rară frumusețe, care atrage mulțime de închinători și pelerini, în special pentru frumusețea slujbelor și a cântărilor psaltice bizantine. De asemenea datorită demersurilor efectuate de părinți, s-a reabilitat și modernizat drumul spre cartierul Aurel Vlaicu, s-a realizat aducțiunea de gaz metan și rețeaua de apă, fapt care a făcut posibilă dezvoltarea vertiginoasă a zonei.

Însă în plan duhovnicesc, s-a creat o mare prăpastie, prin aceea că mănăstirea este un puternic centru de arsenizare. Părinții au preluat duhul pr. Boca și îl consideră pe acesta ca fiind infailibil, deși el nu a avut duh ortodox, ci a mimat Ortodoxia pe care a amestecat-o cu păgânismele și a ignorat total învățătura Sfintei Bisericii, încă de la Teologie.

Ca marea majoritate a arseniștilor, nu pot concepe că idolul a greșit și orice punere în discuție a acestui subiect este tratat ca un atac dușmănos. Atenționările marilor duhovnici sunt trecute cu vederea, fiind considerate ca atitudini datorate invidiei, că nu au ajuns la aceeași măsură, cu idolul lor. Faptul că a pictat eretici condamnați de toate Sfintele Soboare Ecumenice, că a afirmat erezii, că a realizat o pictură necanonică, nu deranjează pe nimeni, deși atârnă de gâtul turmei ca o stâncă prăvălită în ocean.

Pr. Boca a reprezentat înfrățirea Sfintei Ortodoxii cu păgânul Vatican- dușman înverșunat al Bisericii de peste 1000 de ani, dar ucenicii zic că așa trebuie să fie, deși acela nici nu leapădă ereziile, nici unire în Duhul Adevărului nu dorește, ci vrea doar să fim sub papucul lui, să stăpânească ca un împărat roman al cărui urmaș se crede, și bineînțeles, ca înaintemergător al antihristului, vrea distrugerea Bisericii, pierderea sufletelor noastre și umplerea jitnițelor sale cu carne, lapte și lână.

De asemenea, mare parte dintre ucenicii pr. Boca cred și o afirmă că greco-catolicii „sunt de-ai noștri”, neluând în seamă Sfinții Părinți, Sinoadele și deci nici Duhul Sfânt, păgubind astfel și turma și pe frații noștri din afară, cărora în loc să li se spună adevărul mântuitor, li se întărește convingerea, prin ecumenism, că sunt pe calea cea bună. Ei cred și afirmă că Francisc de Assisi și Wulfila sunt sfinți, urmând orbește gândirea dogmatică eretică a idolului.

La pct. 4.13 am văzut ce spune Maica Domnului despre catolicism: „Dușmanii mei și ai Fiului meu”! , însă pentru arseniști, Stăpâna noastră, nu prezintă încredere precum, idolul. Am văzut cât e de ferm Sfântul Paisie de la Neamț și mulțimea de Sfinți enumerați acolo, însă nici aceștia toți, cu Biserica întreagă, nu sunt la nivelul idolului „infailibil” ce dă indulgențe când și cui voiește el, ca papa.

Am văzut asprimea smeritului și blândului Ierarh, Sfântul Spiridon! Am văzut învățătura Bisericii! Cu toate acestea, de ce există atâta îngăduință față de erezie- care în fond ne desparte de Dumnezeu ?! De ce atâta indiferență, când în joc este chiar mântuirea?

Iată, ca exemplu, smintitoarele „arătări ale Maicii Domnului” de la Fatima, Lourd, Medjugorje, sau Seuca, de lângă Târnăveni, nu sunt combătute nici măcar atunci când sunt propovăduite inclusiv în cadrul mănăstiresc, prin tv, precum în emisiunile „Voi cu Voicu” realizate de dna Mirela Voicu, de la Antena 1.

Toată lumea ortodoxă știe că acele „arătări” din catolicism, nu sunt de la Dumnezeu. Deși pare că papistășismul cinstește pe Maica Domnului, în realitate, prin dogma Imaculata Concepție,

o despoaie pe Stăpâna noastră de orice merit, virtute, luptă, jertfă și face din ea un simplu obiect de care Dumnezeu s-a folosit în planul Său de mântuire al neamului omenesc. Totodată Imaculata Concepție o ridică pe Maica Domnului, la nivel de Dumnezeu și o alătură Lui, la acțiunea de răscumpărare (co-răscumpărătoare), din robia morții... adică hule peste hule. Anexez câteva articole și cartea Minuni și false minuni, care lămuresc falsitatea acelor apariții miraculoase:

1.https://saccsiv.wordpress.com/2014/09/08/despre-inselarile-dracesti-de-la-medjugorje-fatima-lourdes/

2. Despre INSELARILE DRACESTI de la MEDJUGORJE, FATIMA, LOURDES

3. "MEDJUGORJE" – O MARE INSELARE CATOLICA, promovata si la emisiunea In premiera de la Antena 3! (VIDEO)

4.https://www.sufletortodox.ro/arhiva/carti-documente/Mihai%20Urzica%20-%20Minuni%20si%20false%20minuni.pdf

Sfântul Ioan Maximovici în cartea **„Dreapta Cinstire a Născătoarei de Dumnezeu"**, explică faptul că Imaculata Concepție este o înșelare demonică, iar păruta cinstire a Maicii Domnului de către lumea catolică, este în fapt o necinstire, o batjocorire, o blasfemiere a Stăpânei noastre.

Anexez cartea în format pdf, cu referire la hula numită Imaculata Concepție începând cu pagina 42:

https://www.sufletortodox.ro/arhiva/carti-documente/Ioan%20Maximovici%20-%20Cinstirea%20Maicii%20Domnului.pdf

Întrucât Mirela Voicu spune că în 6 emisiuni consecutive a pus întrebări căutând răspuns cu privire la „Grădina Maicii Domnului", iar Franscisc Doboș afirmă că este o tradiție instituită de papa Ioan, pentru România, fac o precizare necesară, cum că această denumire a fost atribuită țării noastre, chiar de Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, la anul 1498, la Bisericani, Neamț, pe timpul Sfântului Voievod Stefan cel Mare. Datorită deselor războaie și a necontenitelor distrugeri suferite, călugării din „Sihăstria bisericanilor", voiau să se refugieze în Sfântul Munte, în Grădina Maicii Domnului, însă la plecare, li s-a arătat Maica Domnului spunându-le:

-Rămâneți pe loc, că și aceasta este grădina mea."

Minunea pe larg în linkul următor:

1.Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Bisericani

2.Părintele Francisc Doboș, despre aparițiile Fecioarei Maria

Rog pe toți părinții care sprijină curentul arsensint să analizeze (chiar și în sinaxe lărgite cu fii duhovnicești) în duh ortodox, nepărtinitor cele expuse și să țină cont de responsabilitatea colosală ce o au față de sufletele oamenilor și ale preacuviosiilor lor. Părintele Paulin Lecca, deși i-a fost ucenic și l-a iubit foarte mult pe pr. Boca, din dragoste pentru Adevăr, i s-a adresat în scris, nădăjduind într-o îndreptare a sa, prin pocăință și lepădare a înșelării sale:

„**-Preacuvioase părinte Arsenie, aveți milă de Sângele pe care Domnul nostru Iisus Hristos L-a vărsat pentru noi toți, aveți milă de turma pe care o păstoriți și aveți milă de sufletul sfinției voastre"!.**

Și concluzionează:

„**Poate mai târziu o fi ascultat, dar sigur nu sunt, fiindcă n-am văzut o lepădare publică a sa de toate acele rătăciri spiritiste și erezii steineriene!..."**

Pe de altă parte, deși împotriva Bisericii s-a declanșat un război concertat al tuturor forțelor antihristice prin cea mai mare și vicleană erezie din veac, din necunoaștere se fac afirmații de genul:

„**-Noi ne vedem de rânduială. Nu ne interesează ecumenismul!".**

Preacucernici părinți,

ecumenismul și-a înfipt iataganul în spatele Domnului nostru Iisus Hristos, însă sfințitul cler nu este interesat de această fărădelege, mai mare decât orice fărădelege din toate timpurile și locurile?!

Domnul umblă însângerat prin bisericile noastre, prin fața ochilor noștri și pe noi nu ne interesează ecumenismul-înaintemergătorul antihristului?!

Forțele întunecate ale adâncurilor gheenice au născocit ecumenismul spre pierderea Bisericii, însă pe noi nu ne interesează această cumplită erezie?! Dar vrem să ne mântuim! Pactizarea cu infernalul ecumenism face imposibilă mântuirea! Sfânta Biserică este trădată în modul cel mai viclean cu putință dar pe noi nu ne interesează, ne vedem de rânduială!

„Sfântul închisorilor", Valeriu Gafencu, spunea că "Poporul nu poate fi apărat numai prin rugăciuni și pomeni (care pot fi un formalism sec-la un moment dat-), ci și prin luptă îndrăzneală și putere." Trebuie să ne identificăm cu situația de pe front, când ostașul român era cu rugăciunea pe buze, și cu arma în mână, apărând Credința și glia. Dacă arde casa pui mâna pe găleată, nu stai în genunchi să se stingă focul și să nu ardă copiii, iar dacă zdrobu de sare stă să cadă peste covata cu pruncul în ea, lași totul și-l tragi la o parte. Focul iadului pârjolește Biserica Domnului, prin ecumenism, dar pe noi nu ne interesează!

Maica Domnului este batjocorită prin ecumenism, dar nouă nu ne pasă! Devastatorul cancer ecumenist a pătruns mădularele Trupului, însă noi nu le tratăm, deși dau în cangrenă și moarte veșnică!

În schimb noi „iubim", avem dragoste, facem dialog, încheiem acorduri eretice prin care mințim că au har și viață mlădițele tăiate și uscate de secole, întocmim documente prin care schimbăm eclesiologia otodoxă cu cea protestantă, atacăm dogma, periem cărțile de cult îndepărtând ce au lăsat Sfinții- dar nu convin ecumeniștilor, facem sinoade având observatori anatemizați de Sfinții Părinți, desființăm Sinodalitatea, anulăm dreptul la vot al ierarhilor, introducem modelul tiranic papist, recunoaștem, în mod cu totul smintitor, la nivel de mare sinod și numim sectele Biserici; declarăm că împreună cu hulitorii căutăm să realizăm unitatea Bisericii prin dialogul găunos și păgubos din CMb -căci nu mai știm care este adevărata Biserică născută la Ierusalim, la Coborârea Duhului Sfânt așa cum s-a afirmat la Busan de către IPS Nifon, reprezentantul BOR, fără ca vreun ierarh român să reacționeze la această blasfemie. În schimb 5 Mitropoliți greci l-au acuzat public pentru aceste hule rostite la tribuna Congresului Consiliului Mondial al bisericilor (ereziilor), după cum putem vedea în linkul alăturat:

https://ortodoxiacatholica.com/blog/2014/06/18/cinci-mitropoliti-greci-acuza-pe-ips-nifon-pentru-declaratii-eretice-se-cere-iesirea-din-consiliul-mondial-al-bisericilor/

Anumiți „ortodocși" au băgat cu forța pe Maica noastră Biserica, în casa desfrânării CMb, însă Domnul Iisus Hristos nu va îngădui pângărirea ei, ci pe aceia și pe cei care acceptă umilirea Sfintei Ortodoxii, îi va tăia și-i va număra cu caprele.

„Iubirea" noastră mincinoasă ne-a dus la trădarea Bisericii, a Preasfintei Fecioare Stăpâna noastră, a Sfinților și a Puterilor Îngerești și bineînțeles a turmei năucite din lipsă de catehează și îndoctrinată spre pierzare. Ne vedem de rânduială și lăsăm să pătrundă cea mai grotescă neorânduială care ne rupe de Biserică, de Dumnezeu: erezia!

De aceea cred că nu este o diferență între Biciuirea din curtea lui Pilat și atitudinea noastră pasivă față de vicleana trădare prin ecumenism și diabolica tâlhărie din Creta.

Nu-i nici o diferență între Salomeea care a cerut tăierea Cinstitului Cap și nemilostivirea noastră față de Adevărul pus cu capul pe butuc, în Creta- 2016!

Iubiți părinți,

nu vă bazati pe studiile teologice în lupta de apărare a Credinței întrucât mulți preoți spun că se învață și erezii în facultate și dau doar 2-3 exemple:

-Acordul de la Balamand 1993 și

-Acordul de la Chambessy 1993.

Două mari erezii condamnate, una de Sinodul 4 Ecumenic și următoarele; cealaltă intră sub anatema tuturor Sinoadelor Ecumenice prin adausul Filioque la Crez, adaos condamnat distinct de Sinodul de 8 Ecumenic, iar Sinodul 9 Ecumenic condamnă erezia harului creat. În plus papismul după pierderea harului la 1054 a mers din cădere în cădere adăugând alte și alte erezii în invățătua sa, cum ar fi:

-Filioque (și de la Fiul)

-Harul creat

-Indulgențele papale

-Purgatoriul

-Infaibilitatea papală

-Primatul sau supremația papală

-Imaculata Concepție

-Sacra-Inimă a lui Isus

-Transubstanțialitatea

-Celibatul preoților și multe altele precum vedem în linkul alăturat:

https://www.crestinortodox.ro/forum/showthread.php?t=15945

Deși la catolici Tainele sunt pur simbolice, la Teologie se învață că Papismul și Monofizismul (aflat în aceeași stare) cu ramurile lui, sunt Biserici, însă mai sus sunt dovezi incontestabile, dumnezeiești, cum că este o minciună propovăduită cu viclenie, cu scopul pervertirii conștiinței ortodoxe a viitorilor păstori.

-De asemenea sunt lăudate documentele eretice concepute la Busan de slujbași ai antihristului și condamnate pe bună dreptate de mitropoliții greci, precum am văzut mai sus.

Ecumenismul se studiază și se prezintă a fi bun, necesar, pentru pace, prietenie, înțelegere, colaborare, frățietate, într-ajutorare, și mare parte din studenți se formează (conform „protocolului") în cuget eretic. Vedeți unde au ajuns cei care doresc dărâmarea Bisericii? La pct 5 am prezentat o scurtă și realistă definiție a ecumenismului, iar pentru a fi înțeles cu adevărat, recomand cu căldură câteva cărți, care merită a fi citite, spre a se vedea mărul „frumos și gustos"- cu care a fost otrăvită Albă ca Zăpada:

-„Străjerii Ortodoxiei"- Luptele monahilor pentru Ortodoxie- de arhim. Vasilios Papadakis.

O minunată carte, astăzi de mare trebuință, care ne întărește și ne bucură nespus inimile prin prezentarea aprigelor lupte, duse în special de monahi, de la începutul Creștinismului în apărarea Bisericii de erezii, adică de porțile iadului. O carte excepțională de cateheză ortodoxă, care trebuie citită și în care găsim modele de urmat în aceste vremuri de batjocorire a Dumnezeieștii Credințe.

-„Ecumenismul fără mască" - de arhim, Haralambie Vasilopoulos.

O carte grozavă, care prezintă: modul cum a apărut ecumenismul; că acesta este produs al masoneriei ca și Consiliul Mondial al „bisericilor" pe care îl coordonează; că Bisericile Locale Ortodoxe aflate sub bolșevism au fost băgate cu forța în CMb, de către autorități; căderea Bisericilor Locale sub influiență protestantă; patronii ecumenismului sunt dușmanii Domnului Hristos; necesitatea ieșirii din hulitorul CMb.

-„Biserica Ortodoxă și Ecumenismul", de Sfântul Iustin Popovici.

O carte de o rară frumusețe duhovnicească, dogmatică, care lămurește învățătura, unimea, unicitatea, sfințenia și sobornicitatea Bisericii. Se menționează că sunt trei mari căderi ale omului, respectiv a lui Adam, a lui Iuda și a papei. De asemenea ni se explică argumentat, teologic, că nu există nici o diferență esențială între ecumenism, catolicism, protestantism, a căror nume este legiune, -cu referire la Gadara-.

-„De ce papa și supușii lui s-au despărțit de Biserica lui Hristos”, scrisă de Sfântului Nectarie Taumaturgul.

O carte care prezintă modul în care partea apuseană a Bisericii, s-a rupt de Viță și s-a uscat, a rămas fără Sfinte Taine și fără Har, întrucât a pierdut succesiunea apostolică prin schismă și erezie- care strâmbă legea lui Dumnezeu și face imposibilă comuniunea cu El, și mântuirea. De asemenea arată cum papismul a măsluit Istoria Bisericii, în încercarea de a justifica ereziile adoptate.

-„Judecata Cerului” -scrisă de Sfântul Atanasie din Paros

O carte care prezintă și tâlcuiește colosala minune a Sfântului Ierarh Spiridon, din Corfu, la 12. 11. 1716, minune care lămurește fără urmă de îndoială că ereziile papismului sunt urâciune în fața lui Dumnezeu. O minune magnifică! A ignora catastrofala greșeală dogmatică cum este pictarea ca sfânt a lui Francisc de Assisi și unirea Sfintei Ortodoxii cu blasfemiile latine, echivalează cu a ne situa ca împotrivitori ai lui Dumnezeu, Care a a făcut această teribilă minune prin viteazul călător, de dragul Bisericii Sale pentru care S-a jertfit spre mântuirea oamenilor și pentru a fi ea spre înțelegere și pavăză împotriva asaltului minciunii ecumeniste și arseniste.

-„Ortodoxia și ecumenismul” -De ce un creștin ortodox nu poate fi ecumenist-

de arhim. Serafim Alexiev și arhim. Serghie Jazadjiev

O carte de excepție care face o radiografie profundă a ecumenismului, căruia îi arată adevărata față hidoasă, demonică, fiind născut în hrubele întunecoase ale adâncului. Se dezvăluie fariseismul propovăduitorilor și fățărnicia profundă a dialogurilor false, mincinoase, dăunătoare, smintitoare ale așa zișilor ortodocși care prin atitudinea lor și a documentelor semnate cu reprezentanți ale diferitelor erezii, nimicesc conștiința dogmatică a poporului, slăbesc Biserica și atrag mânia lui Dumnezeu.

-„Despre Monofizism” - de Ioan Vlăduca

O carte foarte bună de cateheză ortodoxă cu privire la ereziile monofizismului, monotelismului, monoenergismului, condamnate de Sinoadele 4 și 6 Ecumenice. O deosebit de frumoasă și lămuritoare călătorie prin istoria Bisericii și o prezentare clară, a acestor mari erezii, care acum prin ecumenism își zic Biserici Ortodoxe Orientale și care au fost recunoscute ca atare sinodal de BOR, care sfidează astfel Sfinții Părinți. S-a hotărât, ca în timp să se elimine fără încunoștințarea poporului, adică cu viclenie, din cărțile de cult orice referire la anatemele date împotriva lor și orice mențiune că sunt eretici. Vai nouă!

-„Singurul Adevăr este Ortodoxia”- de părintele Arsenie Papacioc

O carte de mare însemnătate întru cunoașterea adevărului mântuitor de Credință. Părintele nostru Arsenie Papacioc ne vorbește despre unitatea Bisericii, despre imposibilitatea împărțirii ei, despre despărțirea de Adevăr prin căderea în erezii, despre ecumenism ca „produs al dracului”, despre limbajul „teologic” greșit și smintitor prin care se afirmă conceptul de „biserici nedepline” , „biserici surori”, despre faptul că se cuvine să primim pe ereticii și schismaticii care vin la Ortodoxie, conform Moliftelnicului autentic nu modificat, falsificat, despre cum trebuie să ne rugăm în Adevăr și că dragostea se bucură numai de Adevăr.

- „Dreapta cinstire a Născătoarei de Dumnezeu”-

O carte scrisă de Sfântul Ioan Maximovici, în care se arată că Imaculata Concepție este o dogmă demonică, blasfemiatoare.

-„Minuni și false minuni”- de Mihai Urzică-

O carte care dezvăluie înșelările cele mai importante la acea vreme: de la Maglavit și Tudor Vladimirescu, respectiv Petrache Lupu și maica Veronica.

De asemenea sunt și alte cărți și multe articole atașate la prezenta care clarifică ecumenismul și arsenismul prin care turma este scoasă afară din staul și lăsată în grija lupilor. Letargia care ne-a cuprins ne va duce, de nu ne trezim acum, la starea nefericită a celor din Vest, căci Sinodul din Creta 2016 s-a făcut următor celor tâlhărești prin introducerea unei eclesiologii impusă de Documentul de la Toronto din 1950- întocmit de protestanți și considerat de „ortodocșii”

de la Koliymbari, de o „importanță capitală” pentru participarea la mincinosul „dialog al dragostei” din cadrul organiezației masonice Consilul Mondial al „bisericilor”, prin care zic ei hulind: „se zidește Trupul Lui Hristos” și se caută a fi realizată unitatea Bisericii. Ce poate fi mai blasfemiator?! Bine zice părintele Arsenie Papacioc că ecumenismul este „produs al dracului”.

Mai jos anexez trei articole care prezintă pe larg erezia și hula colosală din Creta, via Toronto, Balamand, Chambessy, Busan...:

-https://theodosie.ro/2020/01/31/greselile-flagrante-ale-sinodului-din-creta/

-https://www.marturisireaortodoxa.ro/implicatii-eclesiologice-ale-aprobarii-documentului-eretic-declaratia-de-la-toronto-de-catre-pseudosinodul-din-creta/

-https://ortodoxiacatholica.com/blog/2022/12/15/declaratia-de-la-toronto/

Deși prin ecumenism Domnul nostru Iisus Hristos este târât iarăși în curtea arhiereului, în Pretoriu și pe Golgota, noi, nepăsători, nerecunoscători, și neimplicați în apărarea Credinței Sale adusă de El din Cer spre a noastră mântuire, îi spunem ca și fariseii: **„Mântuiește-te pe Tine Însuți!, noi avem ce ne trebuie: pătuț, păpică, biserici, cântări, slujbe frumoase, altceva nu vrem”. „Pactul cu satana” din Creta nu prezintă aceeași importanță, ca supica și somnicul, deși documentele adoptate acolo arată a fi concepute de „servicii” de peste ocean, nu de teologi ortodocși. Statele Unite au coordonat organizarea și desfășurarea sinodului și printr- „O intervenție ortodoxă a Departamenului de Stat”, România și Serbia „au fost convinse să participe” , SUA fiind interesată de bunul mers al Bisericii lui Dumnezeu (!). Ce nebunie poate fi mai mare, decât aceea ca un sinod ortodox să fie controlat de „imperiul american” aflat la picioarele dinastiilor Rothschild și Rokefeller- care-l vor împărat pe demonicul „mesia”? Chiar și principalul purtător de cuvânt al Sinodului a fost un „demnitar cu rang înalt”, colaborator apropiat al CIA, Elizabeth Prodromou, care încă în 2009, cu referire la întâlnirea din Creta spunea: „Canoanele (Bisericii) sunt insuficiente, mai precis incomplete și au nevoie de corectare și sporire”. Curată blasfemie! La fel vorbea și Hilari Clinton și alți demnitari americani- în Congres. Toate acestea confirmă încă o data că Patriarhia Ecumenică este controlată de SUA, fără de care antihrist nu poate să vină. În linkul alăturat mai jos sunt informații terifiante pe această temă, care ar trebui să ne trezească din somnul de moarte și să ne mobilizeze spre a cere cu tărie lerarhiei să lepede tâlhăria din Creta, spre a nu se pierde mântuirea unui neam întreg, iar monahii au datoria de a lupta pe viață și pe moarte, din prima tranșee, spre a lor încununare:**

TRIADA SATANISTĂ. Sinodul din Creta. Ecumenismul. Erezia 22.07.2023

În cărțile și articolele prezentate sunt dovezi de netăgăduit că acest ecumenism propovăduit ca fiind pozitiv și necesar, este în fapt urâciune în fața lui Dumnezeu. Cu toate acestea pr. Boca se lăuda cu pictura sa eretică și cu ecumenismul său, dovedind că nu a înțeles Sfânta Ortodoxie, iar prin îmbinarea păgânismelor cu Dreapta Credință, arată că nu a fost un preot ortodox ci unul gnostic, iar cei care susțin arsenismul urcă în luntrea șubredă și găurită a aceluia. Biserica este războită prin ecumenism, arsenism dar și prin nimicirea țării. Nu întâmplător „politicienii” au dărâmat și distrus tot, iar ce a rămas și producea venit național, au „privatizat”- tâlhărind poporul. Nu întâmplătăr ne-au îndatorat în mod cu totul batjocoritor . Ci au dorit a ne risipi, pustii, a ne răpi tineretul, a perverti și sataniza învățământul, a ne distruge sănătatea și a reduce populația, a ne dezmembra, a ne înlocui cu alte neamuri, toate după un plan diabolic ticluit în sprijinul lui antihrist. Tot ca luptă împotriva Bisericii ne-au manipulat, mințit și încredințat că avem drepturi...și dreptul monstruos și satanicesc de a ne ucide proprii copilași, și astfel am declanșat demonicește cel mai mare genocid din istoria neamului. Am măcelărit cu mâinile noastre peste 30.000.000 de prunci prin avort chirurgical, conform statisticilor oficiale de la Ministerul Sănătății și conform părintelui Nicolae Tănase. În plus s-au produs alte 80.000.000 de avorturi prin așa zisele „contraceptive”, plasând românii pe locul doi în lume în sumbru clasament al macabrei crime a pruncuciderii!! Cu privire la această catastrofă națională, în urmă cu 9 ani, peste 100 de români din Austria, au propus Sfântului Sinod, prin IPS Serafim Joantă, măsuri ferme de stopare a crimei avortului, însă din nenorocire pentru prunci și pentru sufletele noastre, acele soluții simple nu s-au materializat în vreun fel.

Anexez scrisoarea diasporei aici:

Scrisoarea unor români din diasporă către ÎPS Serafim, Mitropolitul ortodox român al Europei Occidentale - CULTURA VIEȚII

Toți înțelegem că prin avorturi, Biserica, poporul și țara, slăbesc. Astfel, mai înainte cu câțiva ani, prin 2011, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Irineu de la Alba Iulia, s-au colectat 1500 de semnături olograf cu date complete de identificare conform C.I., ca sprijin pentru modificarea Constituției care să prevadă în mod expres dreptul la viață al fătului uman încă de la zămislire, semnând cu drag și cuviosiile voastre. Apoi s-au înaintat aceste semnături Sfântului Sinod, anexate unei scrisori, cu rugămintea de a se extinde această acțiune la nivel de fiecare parohie și de a face, cu putere, demersurile necesare către autoritățile statului, ca reprezentanți autentici ai poporului, ca arhipăstori ai lui. Nu s-a primit răspuns. Cred că lipsa de atitudine fermă, curajoasă, a unui război puternic și necontenit, dus pe față, public, în fața lumii, ar fi fost extrem de benefic pruncilor nenăscuți și Bisericii cu tot ce ține de ea, ca maică a noastră, a poporului român. Însă lipsa de implicare hotărâtă și de informare permanentă, corectă, limpede, tranșantă a făcut din românii ortodocși, criminali notorii. În loc să evităm acest măcel satanic, am surclasat popoarele păgâne, iar în clasamentul terorii și al vărsării de sânge nevinovat suntem pe locul doi în lume, ca urmare a înghițirii momelii ocultei- ce a pus capcana (cu „dragoste și drepturi").

Fiind orbiți de tembelizor nu vedem că f**orțele întunericului care au nimicit Țara sunt exact aceleași care distrug Biserica. Tentaculele lor se împletesc și sunt coordonate din același punct strategic, fie că sunt legiuni de atac militare, financiare, economice, medicale, sau religioase. În cărțile prezentate și altele anexate, sunt explicații clare cu privire la modul cum Ecumenismul prin CMb, luptă Biserica, infiltrând cai troieni, fie că sunt cu soldă, fie că sunt șantajați, fie cumpărați, fie că sunt atrași prin minciună, prin inoculare a unor erezii în cadrul sistemului de învățământ, mediu social, cultural și media.**

De aceea baza învățământului, a catehizării trebuie să fie strict învățătura Bisericii, a Sfinților Părinți. Fiecare dintre noi este dator să cunoască Credința, este obligat de dragostea ce trebuie să o avem pentru Jertfa de pe Cruce a Domnului nostru Iisus Hristos, Care ne-a întemeiat nouă Biserica Sa, pe care porțile iadului, adică erezia ecumenismului și celelalte cu arsenismul și restul, nu o vor birui. Mulți vom cădea, dar Biserica, nu! Iar noi vom cădea datorită superficialității, a comodității, a neștiinței, a uitării, pe care ni le asumăm întrucât refuzăm a ne smeri pe noi înșine și a ne recunoaște greșeala. Și așa cum Biserica a tăiat de la trupul său pe arieni, nestorieni, monofiziți, pnevmatomahi, iconoclaști, papistași, ,... așa va tăia și pe ecumeniști și arseniști- întrucât nu sunt ortodocși, ci urmează o „altă evanghelie" ca și aceia aflați sub anateme.

Sfântul Iganatie Brianceaninov, într-o predică la Dumica Ortodoxiei ne învață: „...Cuvântul anatema înseamnă îndepărtare, lepădare. Când Biserica dă anatemei o învățătură, asta înseamnă că învățătura cu pricina cuprinde hulă asupra Sfântului Duh, și pentru mântuire este de trebuință ca ea să fie lepădată și îndepărtată cum este îndepărtată otrava din mâncare. Când este dat anatemei un om asta înseamnă că omul cu pricina și-a însușit cu hotărâre învățătura hulitoare, lipsindu-se prin ea de mântuire pe sine și pe semenii săi, cărora le împărtășește felul său de a gândi (...) Însemnătatea anatemei este o doctorie duhovnicească a Bisericii împotriva unei boli a duhului omenesc, boală care pricinuiește moarte veșnică (...) Cum să recunoască aceștia erezia aducătoare de moarte, dacă ea li se înfățișează sub masca înțelepciunii, dreptății și sfințeniei? Iată pricina pentru care obști creștine întregi și popoare întregi s-au plecat lesne sub jugul ereziei!" Excepționala predică se află în linkul următor și reprezintă o cateheză dumnezeiască pentru suflet:

https://ortodoxiacatholica.com/blog/2013/09/30/sf-ignatie-briancianinov-despre-folosul-anathemei/

Cei care vor să-și păstreze neapărat idolul o pot face în adunarea ce va lua ființă prin mult dorita unire a „ortodocșilor" cu Roma, și aflată în desfășurare. Acolo se vor putea închina lui lui Francisc de Assisi, lui Wulfila, Anton și pr. Boca.... însă prin această „unire" Domnul va alunga din Biserica Sa, lupii, ce vor fi nevoiți apoi să-și săreze apa, precum am văzut în marea minune de la Alba Iulia, petrecută pe timpul marelui voievod Mihai Viteazul și

consemnată la pct. 4.13.

6.7. Preafericite Patriarh Daniel și Preacinstiți Ierarhi, rog apărați turma!

Ca oi avem dreptul și obligația, ca atunci când sunt probleme de dogmă, de Credință, să luam atitudine, ceea ce am și făcut prin prezenta, cu tot respectul cuvenit episcopilor noștri și cu toată dragostea pentru Biserică și popor.

De asemenea avem dreptul să cerem arhipăstorilor să se implice și în probleme sociale, luând ca model Sfintii Părinți, care mergeau cu jalba celor năpătuiți la împărati și dregători, purtând durerea lor și asumându-și chiar și prigoniri, de dragul turmei.

Cu această nădejde, vă rog să interveniți public la autoritățile statului, întru apărarea drepturilor poporului, prevăzute în Constituția României. Cei care sunt la putere doresc să impună în mod dictatorial, Strategia Națională de Vaccinare, care să fie obligatorie și astfel să se administreze cu forța zeci și sute de vaccinuri fiecărui cetățean, fără a ține cont de dreptul nostru de a decide pentru noi și copiii noștri. Devenim cobai în adevăratul sens al cuvântului, care sunt supuși experimentelor medicale, spre distrugere.

Gândiți-vă la copiii noștri!

Acum știm cu toții efectele devastatoare pentru sănătate și viață, ale vaccinului anticovid și s-a dovedit că este în fapt una din metodele de reducere a populației, așa cum își doresc anumite forțe din această lume. Următoarele și nenumăratele vaccinuri obligatorii vor fi din aceeași gamă a otrăvurilor letale în timp. Este în fapt un genocid, așa cum afirmă medici de bună credință și specialiști de la noi și din toată lumea și este absolut necesar, pentru salvarea mieilor și a oilor, să nu rămâneți pasivi acum când se implementeaxă o cruntă dictatură medicală.

Vă rog să vă apărați turma, deoarece sunteți cei mai îndreptățiți să o faceți și în același timp obligați ca arhierei ai Domnului, Care poate face din Ierarhie și popor o putere care să stăvilească potopul nedreptăților rostogolite peste noi. Lupta se dă prin aceste vaccinuri în primul rând împotriva Bisericii, este un război dus împotriva Domnului nostru Iisus Hristos Care așteaptă de la ierarhii Săi, să se ridice cu curaj și să-și dea viața pentru oi dacă este nevoie, așa cum El Însuși a făcut. Sfinții Părinți luau atitudine chiar și pentru o vie, iar acum este un genocid emanat din hăurile iadului, iar turma are nevoie de apărare împotriva atacurilor la viață, declanșate de forțele întunericului.

Crima prin avort și „contraceptive” reprezintă de asemnea dușmănie față de Dumnezeu și trebuie stopată pentru mântuirea neamului nostru, iar propuneri în acest sens a făcut diaspora din Austria acum 8-9 ani, însă din nenorocire pentru sufletele noastre, nu s-au materializat în vreun fel deși erau extrem de usor de pus în practică. Încă și risipirea poporului s-a făcut planificat, pentru slăbirea Bisericii și pentru pierderea Credinței și a sufletelor, prin intrarea în contact cu o cultură și societate favorabilă sincretismului religios, care deformează și întinează dumnezeiasca credință ortodoxă. Invazia masivă musulmană, planificată în hrubele întunericului, are același scop de nimkicire a Bisericii.

Totodată se impune a nu se permite pervertirea conștiinței și păgubirea sufletelor elevilor noștri, care în sistemul de învățământ sunt asaltați cu programe necreștinești, iar drogurile sunt folosite la scară largă distrugând și provocând mari suferințe. Școala s-a născut în curtea Bisericii și nu poate fi abandonată, mai ales acum, când Dumnezeu este alungat din clase și societate.

Apoi prin eliminarea banilor lichizi și introducerea monedei digitale, vom deveni cu totul lipsiți de libertate, sclavi, statul antihristic putând a dispune după bunul plac de voința noastră, prin șantajarea cu legi tiranice, absolut nedrepte, cum ar fi și PLX 145.

Toate acestea ar trebui să fie prioritate maximă pentru Ierarhia Bisericii, întrucât poporul este năpăstuit de „dregători și împărați” și mânat spre pieire.

S-a afirmat în spațiul public că Ierarhia BOR a participat la Sinodul din Creta și a semnat

documentele eretice întrucât am fost amenințați cu dezmembrarea. Însă aceasta nu s-a stopat, ci s-a amplificat. Ce să însemne faptul că în piețele centrale din mari orașe sunt înlocuiți reprezentanții românismului cu cei ale altor neamuri cotropitoare? Avram Iancu deranjează în propria lui țară! Cel care a iubit atât de mult Credința, Marele Voievod Mihai Viteazul (considerat sfânt, cu sfinte moaște în biserici) nu mai are loc în Oradea, iar prin poziția noastră de ghiocei, acceptăm batjocura și încurajăm dorința unora de a ne supune altor împărății. Nu se impunea oare ca Biserica să nu permită umilirea Sfintei Ortodoxii, într-o țară ortodoxă? Știm că Dreapta Credință a fost desființată în Ardeal de dușmanii Bisericii: Maria Antoaneta, Bucov și Horthy, iar în înregistrarea de mai jos, la min. 48:10 vedem la ce bestialități și atrocități nemaipomenite, au fost supuși românii ortodocsi mărturisitori :

Toronto (1950) - Creta (2016) și pseudosfințenia versus criteriile autentice ale Sfinților Părinți

Deși se lucrează la reiterarea într-o formă sau alta a acelor evenimente, tot ca luptă împotriva Bisericii și a madularelor ei, noi nu ne-am făcut „frate cu Dumnezeu", Care ne-ar fi apărat și refăcut țara ca altădată, ci am cedat șantajului și astfel în Creta am încredințat vrăjmașului cetatea- care va fi nimicită, dacă nu ne întoarcem, acum, smeriți către Dumnezeu. Pașii decisivi făcuți de noi spre prăpastia ereziei și a pierderii dreptei credințe, vor provoca potop devastator peste țară și capetele noastre.

În acest sens, în urmă cu un an și jumătate mai mulți brașoveni v-au adresat o scrisoare privind ereziile și blasfemiile din Biserica noastră, prin care atragem mânia lui Dumnezeu și totodată v-au rugat să vă implicați cu toate mijloacele posibile pentru a se impune neutralitatea țării noastre în conflictul din apropierea granițelor. Față de refugiații ucrainieni, ne facem datoria creștinească, au fost primiți cu brațele deschise și li s-au asigurat condiții de trai mai bune decât au marea majoritate a românilor, însă a ne implica și în conflictul armat, nu se justifică, întrucât vom fi noi folosiți ca teatru de război de către giganți, iar pierderile umane, materiale și teritoriale vor fi catatrofale. De aceea vrem neutralitate în acest război străin. Se ruga atunci organizarea de mari procesiuni religioase, periodic, în toată țara, în vederea creierii unui curent favorabil neutralității și de apropiere a Bisericii de toți românii. Atitudinea agresivă, neîndreptățită și provocatoare a unor ierahi, față de colosul de la răsărit poate aduce mari nenorociri asupra poporului nostru. Ucraina este distrusă, nimicită, pusă la pământ acum pas cu pas datorită trădării Ortodoxiei (cu implicarea Constantinopolului-care a creat și mare schismă), dar și a aliațelor militare nefirești. Dumnezeu nu se lasă batjocorit! Asta vrem și pentru România? Neutralitatea în acest conflict este vitală pentru noi, de aceea vă rog să faceți tot ce sunteți datori să faceți pentru popor! Pe de altă parte este necesar a stăvili invazia masivă musulmană care are același scop de nimicire a Bisericii. Brașovenii atrăgeau atenția că urmează să fie aduși 1.000.000 de asiatici, deși la nivel politic nu se recunoștea aceasta. (Recent un părinte profesor spunea în predică, că anul trecut au fost aduși 100.000, anul acesta 200.000, iar la anul vin 300.000. În acest ritm vor depăși curând milionul). Se propunea atunci pregătirea unei ample acțiuni de misionarism ortodox spre convertirea si salvarea multora dintre ei și spre întărirea Bisericii.

Scrisoarea brașovenilor a fost trimisă Sfântului Sinod și se află pe Ortodox Info, în linkul alăturat!

https://ortodoxinfo.ro/2022/04/02/scrisoare-istorica-catre-ierarhii-sinodului-bor-marturie-la-judecata-de-apoi-ca-au-stiut-de-toate-tradarile-din-sanul-bisericii/

6.8. Cel mai mult doresc și vă rog Preacintită Ierarhie, spre mântuirea arhipăstorilor și a turmei:

-Să condamnați ecumenismul și arsenismul;

-Să lepădați documentele eretice din Creta cu Declarația de la Toronto 1950, adoptată ca fiind „de importanță capitală" la sinodul tâlhăresc de la Kolimbari 2016, care introduce eclesiolgia protestantă în Biserică, blasfemiind în mod cumplit pe Dumnezeu, astfel noi fiind pe punctul de a fi

tăiați de la Trupul Domnului Iisus Hristos, ca vițe uscate precum altă dată arianismul, monofizismul, nestorianismul, papistățișmul și celelalte, cu diferența că acum le cuprindem pe toate prin ecumenismul înscăunător al antihristului;

-Să părăsiți hulitorul Consiliu Mondial al „bisericilor”, adică al sectelor și tuturor ereziilor, care este înființat și controlat de masonerie,-așa cum rezultă din cărțile și articolele anexate și din faptele sale-,platformă ce promovează găunosul, păgubosul și mincinosul „dialog al dragostei”, prin ecumenismul „produs al dracului” cum îl definește, realist, părintele Arsenie Papacioc;

-Să respingeți Acordurile de la Balamand și Chambessy (precum și afirmațiile eretice ale IPS Nifon făcute la Busan 2013), care pervertesc și anihilează cu viclenie conștiința ortodoxă, dogmatică a poporului și a teologilor în primul rând. Aceste acorduri sunt cai troieni vicleni și necruțători, care deschid porțile staulului spre a intra haitele de lupi;

-Să reintroduceți neapărat Sinodiconul și rostirea anatemelor, care este expresia cea mai înaltă și clară a catehezei ortodoxe și în același timp, leac tămăduitor neîntrecut pentru suflet și dovadă de dragoste nefățarnică față de turmă și de cei din afara ei;

-Să stopați înșelările din cadrul Bisericii noastre (și în primul rând arsenismul) întrucât prin ele se hulește Duhul Sfânt și duc astfel la pieire mulțime de suflete;

-Totodată vă rog să nu participați la preconizatul sinod unionist gen Lyon și Ferara-Florența, care s-a anunțat pentru anul 2025! Rog de asemenea a nu se recunoaște sub nici o formă schisma produsă în Ucraina de Patriahul Bartolomeu și a se evita o reiterare a acesteia în Moldova, spre a nu aduce prejudicii grave Bisericii Domnului Hristos și pierderea mântuirii!

Toate urgiile ce au venit și vor veni asupra noastră și a omenirii, se datorează trădării Dreptei Credințe de către ortodocși, trădare ce a ajuns la apogeu în Creta 2016 și care a provocat mânia Cerului, urmând a fi acoperiți de potopul ce va arde blasfemia și pe noi care o încurajăm prin lipsă de atitudine fermă împotriva ei. Nefirească alianță cu ecumenismul (și arsenismul) prin care ne-am alipit de forțele întunericului spre a trece puntea, duce negreșit la căderea noastră precum a Bizanțului la 29 mai 1453, când Dumnezeu a salvat Biserica Sa, prin retragerea vizibilă a harului Său -ce apăra Constantinopolul, ca un nor protector-, deoarece în cetate nu mai erau nici 5 credincioși cu cuget ortodox nepervertit de latinofroni, stare către care tindem și noi.

Fie ca Domnul nostru Iisus Hristos să ne întărească și să ne dea curaj în lupta cu erezia, iar Maica Domnului să ne ocrotească și acopere poporul român cu Sfântul ei Acoperământ! Amin!

Dau slavă lui Dumnezeu și mulțumesc Maicii Domnului !

1 octombrie 2023

Emil Baciu

La marea și slăvita sărbătoare a ACOPERĂMÂNTULUI MAICII DOMNULUI